

INLEIDING

Mens, wezen dat zich van zichzelf bewust is en zodanig van een wereld, dat het zich ook in het kader van die wereld kan leren beschouwen.

Mens: een stoffelijk voertuig waarin zich naast het bij dit stoffelijk voertuig behorend levenslichaam een aantal andere voertuigen bevindt, elk behorend tot een eigen niveau van kracht.

Mens: bewustzijn dat enerzijds in zuiver stoffelijke waarden kan denken maar gelijktijdig de mogelijkheid heeft om de krachten van hogere werelden en sferen in zich zodanig te ontvangen dat hierdoor een tweeledigheid van bewustzijn wordt bereikt.

Als wij spreken over de krachten van de mens, dan spreken wij uit de aard der zaak over al zijn kwaliteiten en eigenschappen. Maar wij hebben te maken met de mens op deze wereld. Alles wat wij zeggen over de geest is mooi: daar heeft u later wat aan, niet nu.

Het is de bedoeling om in het kader van een reeks lezingen u zoveel mogelijk informatie te verschaffen omtrent alle kwaliteiten waarover u zij het rudimentair zij het volledig beschikt, u duidelijk te maken hoe de kwaliteiten gebruikt kunnen worden en u zo in staat te stellen uw krachten op de meest juiste wijze te verdelen, gebruikmakend van alle voertuigen en van al uw mogelijkheden.

LES 1 - DE MENSELIJKE UITSTRALING

Door de vele voertuigen die deel uitmaken van het menselijk leven ontstaat buiten het lichaam een aura. Deze aura bevat in zich een aantal energieën die deels behoren tot het stoffelijk lichaam, deels tot de geestelijke voertuigen. Hierin worden allerlei processen die zich in de mens afspelen, maar ook tussen de mens en de kosmos als zodanig kenbaar gemaakt. Het geheel functioneert bovendien nog als een soort zender, omdat de sterke impulsen die in de aura ontstaan of daar worden ingebracht kunnen worden uitgestraald naar anderen. Het is deze uitstraling die voor ons zo belangrijk is.

Uitstraling is niet veel meer dan een woord. Misschien kunt u denken aan een radiozender. Een radiozender straalt uit door een magnetisch verdringingsverschijnsel. Er ontstaat een magnetische golf. Ze valt weer weg, maar voordat de gevormde magnetische krachtlijn kan wegvallen is er al een tweede. Die stuwt dan de vorige krachtlijn weer voort etc.

Bij de mens is het ongeveer hetzelfde, maar met een verschil een zender straalt over het algemeen rondom uit al zijn er enkele soorten zenders die sterk gericht kunnen stralen. De mens zal zijn uitstraling, zodra hij zich daarvan bewust is, meestal gericht gebruiken. Dit impliceert dat het geheel van de fluctuerende energieën in de aura op één enkel doel wordt gericht. Het deel van de aura dat behoort tot de astrale wereld vormt dan zelfs een soort parabolische spiegel. Wij kunnen dus een zeer sterke en intense straling uitzenden. Deze uitstraling kan alle krachten bevatten die niet behoren tot de stof zelf. Anders gezegd: uitgestraald kunnen worden krachten van het levenslichaam, astrale energieën en geestelijke energieën van verschillende kwaliteit.

Als je dat allemaal zo zegt, dan lijkt het erg ingewikkeld en moeilijk. Dat kan ik mij voorstellen. Maar er zijn heel veel dingen waarmee u dagelijks te maken heeft. Hoe vaak voelt u iets aan, b.v. een spanning in de omgeving. Een mens wekt bij u bepaalde reacties op zonder dat u weet waarom of hoe. U voelt de aanwezigheid van mensen, ook als u redelijk of zintuiglijk hun aanwezigheid nog niet had kunnen vaststellen. Dat zijn nu reactie op uitstralingen.

Het is duidelijk, dat die uitstraling van het grootste gewicht, wordt wanneer iemand b.v. in een labiel evenwicht verkeerd. Als uw innerlijk evenwicht van krachten en werkingen erg wankel is,

dan kan een gerichte uitstraling voldoende zijn om dat gehele evenwicht te verstoren. Dan kunnen er allerlei hallucinaties worden opgeroepen. Er kan worden gewerkt met allerlei ziekten. En dan zitten we haast onwillekeurig op het terrein van de zwarte magie. Het heeft echter alleen te maken met de uitstraling, niet met demonen of andere geesten.

Het omgekeerde is natuurlijk ook mogelijk. Wanneer een mens onevenwichtig is, dan kunt u vaak diens evenwicht herstellen door alleen maar uw uitstraling op die mens te richten. U kunt een deel van uw kracht aan een ander overdragen, als u dat wilt. Deze praktijken kent u voornamelijk onder de naam magnetiseren of geestelijke genezing. In beide gevallen is er alleen sprake van het projecteren van een deel van uw eigen aura, en wel met een zodanige kracht dat hierdoor in de uitstraling en ook in het organisme van een medemens iets verandert.

Andere aspecten van de uitstraling die u regelmate ontdekt zijn de pseudo-telepathische impulsen. U kunt ze ook wel empathische impulsen noemen.

U denkt plotseling aan iemand die u al in jaren niet heeft gezien, de volgende dag komt hij langs. U krijgt de neiging om maar alvast thee te gaan zetten en u heeft net de thee klaar en daar is de visite met een gebakdoos in de hand. Dit is een soort telepathie. Het gaat hier echter hele maal niet om gedachtebeelden of woorden die worden overgedragen. Dat is wel mogelijk, maar het komt zo zelden voor. Werkelijk goede telepathen zijn er betrekkelijk weinig. Mensen, die deze empathische gevoeligheid bezitten, zijn er erg veel. Het belangrijke blijkt hierbij te zijn dat de mensen een mate van afgestemdheid bezitten.

Die afgestemdheid kan gewoon liggen in een geconcentreerd denken aan een bepaald punt. Wanneer iemand aan u denkt en het beeld is duidelijk genoeg, dan zal zelfs over een grote afstand bij u opeens de aandacht wakker worden. U wordt gewekt door dit signaal en u reageert daarop door aan te voelen waar het vandaan zou kunnen komen. Dit proces speelt zich zelden bewust af het is een soort gevoelsopwelling. Sommige mensen zouden zeggen: het is de rechter hersenhelft die daar functioneert. U heeft daardoor de mogelijkheid om niet-verstandelijk en niet zintuiglijk en zelfs niet bewust toch in te spelen op de gedachtenuitstraling van anderen.

Hier heeft u een paar voorbeelden dat de uitstraling van de mens inderdaad het een en ander betekent. Maar we kunnen nog verder gaan. Er zijn mensen die zoals dat heet telekineten zijn.

Een telekineet is iemand, die in staat is om op afstand van zijn lichaam voorwerpen te manipuleren of te beïnvloeden. Sommigen denken dan aan piano's die door de lucht vliegen. Nu, er zijn er niet veel die dat aankunnen. Maar dobbelstenen beïnvloeden komt wel veel voor. Nu iets heel typisch, u zult het in Nederland niet zo dikwijls zien. In sommige andere landen komt het meer voor dat iemand aan het praten is tegen een dobbelsteen en ook wel tegen een bal die hij moet gooien. Het komt bij Jeu de Boule in Zuid Frankrijk nog wel eens voor dat men gaat praten, terwijl men zich op de worp voorbereid en daarbij zichzelf aanpraat dit moet er gebeuren. Nu is het wonderlijke dit: dat zijn mensen, die door dit suggestief proces hun kans tot het bereiken van het een ze willen aanmerkelijk vergroten. Als met dobbelstenen 7 moet worden gegooid, bij wijze van spreken, dan zal men i.p.v. 3 op de 10 keer misschien 5 op de 10 keer raak gooien. Als het gaat om het werken met Jeu de Boule (sommige biljarters hebben die neiging ook wel, maar dat doen ze dan binnensmonds) dan zult u zien dat ook hun gemiddelijke mogelijkheid van treffen oploopt. Anders gezegd: Door de uitstraling van de mens is het mogelijk te komen tot een zekere beïnvloeding van het gedrag van stoffelijke, z.g. dode voorwerpen. Laten wij nog een stap verder gaan. Er zijn mensen die in staat zijn plotseling visioenen te zien. Waar komen die vandaan? In sommige gevallen weet je het. Dan zijn die visioenen niets anders dan een uiting van frustraties, dat is een psychologisch proces. Maar als je nu werkelijk in de toekomst kijkt? Als je vandaag droomt wat er morgen in de krant staat en het staat er nog in ook, hoe moet je dat dan verklaren? De menselijke uitstraling omvat alle geestelijke voertuigen en daardoor een grotere tijdseenheid dan het onmiddellijk beseftbare. Nu van het lichaam. Dit zijn maar een paar voorbeelden. Ik heb ze opzettelijk in de verschillende categorieën gezocht. Ik heb dit gedaan om u duidelijk te maken dat de menselijke uitstraling niet alleen maar een aura is. Ze is wel degelijk een mogelijkheid tot het uitzenden van signalen. Met de juiste instelling kunt u daarmee heel veel verschillende

dingen tot stand brengen. Na ga ik proberen u een beetje thuis te doen gevoelen in het werken met de uitstraling. Want weten dat je het allemaal zoudt kunnen, is erg leuk maar als je niet weet hoe je moet doen, dan heb je nog niet veel. Ik heb het gevoel dat in een cursus als deze, die handelt over de menselijke krachten, het er vooral om gaat de mens te leren die krachten te activeren, om er iets mee te doen. En dan beginnen wij maar bij het begin. Heel veel mensen denken dat men geestelijke krachten activeert door concentratie, dus door een heel sterk denken. In feite is dat niet waar. Geestelijke krachten activeert u wanneer u ontspannen bent en er een emotionele intentie is. U werkt via uw uitstraling het best vanuit uw gevoel, niet vanuit een redelijk overleg. Hoe groter uw ontspannenheid t.a.v. hetgeen u wilt gaan doen met de uitstraling, des te groter de kans dat u succes boekt. Daarom geldt het volgende voor een ieder die wil proberen een medemens te genezen.

1. Probeer niet uw eigen beeld van gezondheid aan een ander op te leggen. Zeker in het begin moet u trachten de ander aan te voelen. Hierdoor ontstaat er wat wij noemen empathie, een bepaalde wijze van verbondenheid. Op het ogenblik, dat u zich deze realiseert is het voldoende dat u een beweging maakt om tot genezen over te gaan of eenvoudig de ogen sluit, desnoods om u te concentreren. Daarmee activeert u de uitstraling en des te gericht naarmate u haar meer specifiek op een patiënt richt.
2. Probeer nooit een heel stel patiënten tegelijk te genezen. (Als er dadelijk weer een paus is, dan geeft hij zijn zegen "Urbi et Orbi") maar dat kunt u niet doen. Wat u wel kunt doen is puntsgewijs aanvoelen. Alleen datgene wat u werkelijk in u voelt, waarmee u een ogenblik een innerlijke eenheid bereikt, is gemakkelijk te bereiken. Indien het niet mogelijk is om dit te doen, ga dan niet in uzelf graven. Zeg dus niet: ik wil genezen, ik moet genezen, ik zal genezen. Stel u gewoon de patiënt voor. Praat desnoods tegen hem. Vertel hem een grap. Probeer hem aan het praten te krijgen. Concentreer u op de patiënt. In die uitwisseling ontstaat uw gerichtheid en in u uw wil tot genezen aanwezig is, voltrekt het proces zich praktisch automatisch. Want de wil tot genezen is in feite een gevoel te moeten compenseren voor onevenwichtigheden in de ander. Dit gevoel op zichzelf is voldoende, mits de verbondenheid met de ander wordt beseft.
3. Als u te maken heeft met voorwerpen die u wilt beïnvloeden, dan blijkt dat u zich zelden goed kunt voorstellen dat u met uw been een dobbelsteen, een bal of iets anders kunt besturen. Als u dat probeert te doen, dan bent u daar zo op geconcentreerd dat het zich wel in u voltrekt, maar dat het in uw uitstraling absoluut niet meer tot uiting komt. Wat blijkt nu? Als u praat tegen een dobbelsteen of tegen een bal, met andere woorden u daarop richt en concentreert en u niet bewust wilt zijn van het ontstaan van een eigen beïnvloedende uitstraling, dan heeft u de beste kansen op resultaat. Ontspanning is voor alle werkingen die vanuit de aura gaan van het grootste belang.

U heeft allen in de aura bepaalde knooppunten bloemvormige warrelingen waaruit velden uit de materie en uit de geest samenvloeien. Men noemt ze chakra's. En men zegt: dit chakra is open en dat niet. Een chakra geeft u, indien u het innerlijk beleeft, een veel grotere mogelijkheid tot concentreren, omdat het geheel van alle materiele en geestelijke kracht in het chakra kan samenvloeien en van daaruit ooit geprojecteerd kan worden. Maar als u bezig bent u eerst af te vragen of dit of dat chakra open is, dan bent u ongeveer als de man die zei: Ik moet toch wachten of de bakker open is en toen liep hij net zolang te zoeken naar een open zijnde bakker, tot ze allemaal gesloten waren. Toen zei hij: Er is geen brood in de stad. Op die manier komt u niet verder. Een chakra dat functioneert, en dat doen ze allemaal, werkt op de kruin (het topchakra) evenzeer als in het laagste chakra. Elke functie, die ontwaakt is in het laagste chakra is actief tot in het hoogste. Dit impliceert, dat u zich niet hoeft af te vragen, of u nu moet werken, zoals sommige mensen doen, met het middenrif, het keelkop, of het voorhoofdchakra. U moet dit gewoon beseffen. Elke functie, die voorstelbaar en bereikbaar is, zal vanuit elk chakra gebruikt kunnen worden. Indien u een concentratie op een zeker punt nodig heeft, dan kunt u dat het best bereiken door intens daarnaar te staren. Indien u op die visuele impressie afgaat, dan is meestal het voorhoofdchakra geactiveerd. Dat zal dan misschien niet helemaal open zijn maar dat geeft niet. Want die delen waar het om gaat - en die vallen binnen het voor u voorstelbare en mogelijke - zijn open, anders zoudt u niet eens

het gevoel kunnen krijgen dat het mogelijk is. Dat houdt meteen in dat u t.a.v. uw eigen uitstraling niet teveel twijfels moet hebben. Niet zoiets van anderen kunnen het en ik kan het niet. Een dergelijke mentaliteit of zelfs maar een voorbehoud uit angst voor mislukking maakt in feite de mogelijkheid tot het projecteren van iets uit de uitstraling veel minder. Als u denkt, het werken met de uitstraling daar ben ik toch niet rijp voor dan zou ik u de raad willen geven over te gaan tot receptiviteit ontvankelijkheid.

De aura als geheel is gevoelig voor alle krachten die in de omgeving optreden. Op het ogenblik, dat wij proberen die krachten te verbaliseren uit te drukken in woordbegrippen, al is het maar in onszelf, zullen wij over het algemeen mislukken. Absorberen van signalen betekent, zelf stil zijn. De reacties die zij in ons teweeg brengen, zijn later besefbaar en zullen dan worden omgezet in woorden, in beelden, in het denken en zelfs weer naar buiten worden gebracht om het anderen duidelijk te maken.

Ontspannenheid, is een eerste vereiste. Maar ontspannenheid alleen is natuurlijk niet genoeg, want wij hebben nu wel de aura, maar die moet ook een beetje tot rust komen. Dit betekent, dat ons lichaam niet teveel storende invloeden moet ondergaan. Iemand, die rammelt van de honger, moet niet denken dat zolang hij bezig is met zijn honger zijn aura evenwichtig functioneert. Pas op het ogenblik, dat hij werkelijk ontspannen is, treedt de gevoeligheid het sterkst op. Wie ontvankelijkheid als eerste benadering neemt voor het erkennen van zijn uitstraling, zijn mogelijkheden zou ik de volgende raad willen geven:

Leer u te ontspannen. Wie boodschappen zuiver wil ontvangen, moet een mate van onverschilligheid bezitten. Probeer niet betrokken te worden bij de boodschap die u ontvangt. Alleen op deze manier zult u ze zuiver en onvervormd doorkrijgen.

Besef, dat boodschappen die u van buitenaf bereiken slechts zelden onmiddellijk in een duidelijk omschreven begrip kunnen worden weergegeven. Ze zijn eerder emoties, gevoelens. Het is een aanvoelen van kracht, van zwakte, van licht, van duister, van vreugde, van droefenis enz. Dit aanvoelen nu wekt bij u associaties, die u moet vergelijken met de feiten. Want elk signaal dat u bereikt is een inwerking op u en indirect op een deel van uw wereld. Uw gevoelens zullen dus weerkaatst worden in de wereld. U leert de betekenis ervan onderscheiden. Dit is erg belangrijk voor een mens. Want alle onbestemde gevoelens, soms zijn dat zelfs grote angsten, zijn niet zo prettig. U weet dan niet wat u ermee moet doen. Maar als u leert wat een bepaalde vorm van angst een aanwijzing is voor b.v. een beproeving of een beslissing waarvoor u komt te staan of voor een tegenstelling waarin u uw positie moet definiëren, dan wordt het veel gemakkelijker.

Controleer uw gevoelens met de feiten. Ga uit van het standpunt dat een dergelijk aanvoelen, zeker in het begin, betrekking moet hebben op een gebeurtenis die binnen 36 uur en duidelijk kenbaar plaatsvindt. Als u zich moet afvragen, of er in die 36 uur iets is gebeurd dat past bij hetgeen u aanvoelt, is het al waardeloos. U moet gewoon onmiddellijk binnens associëren.

Als u die gevoeligheid aan het opvoeren bent (wat u op deze manier door training kunt doen), dan zal het ogenblik komen dat u denkt: ik wil graag wat meer energie hebben.

Energie is ook weer een kwestie van juiste instelling. De hele wereld rond u is vol van energieën die u lichamelijk nodig heeft. Maar of we nu sproken over nous of odd-kracht dat maakt geen verschil uit. Rond ons zijn krachten van kosmische maar ook van stoffelijke aard welke elke mens die op aarde leeft kan absorberen. Het absorberen van die kracht is een kwestie van de juiste instelling. Dit is een heerlijke vage term waarmee we alle kanten uit kunnen.

Wat is een instelling? Over het algemeen een tamelijk overbodig ambtelijk apparaat. Voor ons is instelling gewoon een volledige gerichtheid, maar ook openheid. Als u goed op kracht wilt mediteren (het is een soort ontruktheid), dan is het volgende van belang:

1. Bewust uitschakelen van uw omgeving.
2. Bewust beheersen van uw ademhaling. Het geeft niet of u langzaam of diep ademhaalt, maar doe het wel gelijkmatig. Concentreer u rustig op die ademhaling.

3. Concentreer u op uw houding. Een ontspannen houding is volgens ons de beste. Maar als u een lotushouding wilt proberen en u heeft de kramp ervoor over, dan mag dat best, mits u zich bewust blijft van de positie van uw lichaam, uw ademhaling en later van het ritme waarmee uw hart klopt en dergelijke dingen. Dus niet krachten zitten sleuren. Er zijn mensen die een ander systeem hebben. Zij zeggen: Je moet grijpen. En dan zitten ze naar alle kanten uit te grijpen en de kracht Gods over zich heen te slepen. Dat is allemaal goed, dat kan allemaal wel. Maar als wij zoveel mogelijk van die kracht rond ons willen opnemen ontspannenheid en concentratie op ons eigen wezen waarbij we de oefening doen met het doel om kracht op te nemen. Dat doel kunnen we rustig vergeten, omdat de hele oefening niets anders is dan een bevestiging van het doel dat we ons hebben gesteld. Op deze manier kunt u uw energie vergroten.

Het kan zijn dat u het gevoel heeft dat u een beetje onevenwichtig bent. In dat geval kunt u niet onmiddellijk beginnen met: laat nu die kracht maar komen. U moet eerst proberen zelf evenwicht te krijgen. Dat kunt u het best bereiken via een zelfsuggestie. Wanneer u bezig bent uw eigen onevenwichtigheid in bedwang te houden, kijk naar iets wat u erg mooi vindt, luister naar iets wat u mooi vindt. Doe iets waarin u helemaal opgaat en wat u prettig en goed aandoet. Kortom ontspan u door schoonheid, in feite factoren van harmonie buiten u te zoeken en die op u te laten inwerken. Als u dan ontspannen bent kunt u het andere procédé volgen. Dan blijkt dat de instelling op harmonie, op schoonheid, op evenwichtigheid een juiste verdeling van de krachten in uw lichaam in uw aura tot stand brengt waardoor een evenwichtige toestand en gelijktijdig een toename van energie wordt bereikt.

Dan zijn er nog heel veel dingen waarover wij kunnen praten. Een van de meest voorkomende is toch wel de beroering van de aura.

Een geest kan uw aura bereiken, beroeren en er eventueel in verward raken. Dat gebeurt meestal in de buurt van een chakra. Dat is helemaal niet zo verwonderlijk, als u zich realiseert dat de hele uitstraling geen stoffelijk situatie is. Het is eerder een soort krachtveld. Als u wilt weten hoe dat werkt, neem twee magneetjes. Als u die met de juiste polen naar elkaar toebrengt, klikken ze en blijven vastzitten. Draait u een van de magneten om, dan kunt u ze niet tegen elkaar krijgen, als ze tenminste sterk genoeg zijn. Datzelfde principe werkt ten aanzien van alle entiteiten, maar ook bij de projectie van mensen.

Als er veel mensen bij elkaar zijn die door een emotie worden bewogen, dan stralen ze gezamenlijk uit. Die uitstraling is sterk, ze kan doordringen in de aura. Indien u de polariteit van uw aura kunt bepalen, dan is dat gunstig. Want iemand die in de aura is vastgehaakt, zal bij het ompolen ervan eruit worden gesmeten. Van aanhechtingen heeft u dan geen last meer, van beïnvloedingen van buitenaf door emotionele golven evenmin. Door de juiste instelling drijft u ze van u af en u krijgt a.h.w. een betere visie op hetgeen er buiten u gebeurt.

Hoe doet men dat? Daarvoor zijn heel veel procedures. Ik meen, dat daarvoor op aarde zo'n 60 verschillende systemen bestaan. Ik geef u er één van, omdat ik deze de eenvoudigste en de meest praktisch hanteerbare vind.

Wanneer u het gevoel krijgt dat u een aanhechting heeft, dat een andere persoonlijkheid zich aan u opdringt, dan heeft het weinig zin om daar regelrecht tegenin te gaan. Hierdoor ontstaat er een erkenning en bluft uw eigen polariteit gelijk. Maar u kunt wel wat anders doen al datgene wat u daarin als niet harmonisch ervaart, vergeet u en stelt daartegenover een beeld van de perfecte harmonie zoals ze voor u op dat ogenblik bestaat. Concentreer u daarop, mediteer er desnoods even over. U zult merken dat u daardoor a.h.w. de polariteit heeft veranderd, want de harmonie in u zal alleen datgene aanvaarden wat daarmee in overeenstemming is. Al wat niet daarmee in overeenstemming is kan niet meer doordringen.

Wanneer u zich temidden van een menigte bevindt en u wilt vrij blijven van de emotionele golven, dan moet u gewoon even bewust en diep adem blijven halen en u voorstellen wat rust is. De onrust van de anderen, want het is een emotionele verstoring waardoor dergelijke stralingen ontstaan, kan u dan niet meer direct beroeren althans u wordt niet meer geestelijk en psychisch beïnvloed. De enige beïnvloeding waaraan u zich niet kunt onttrekken is de zuiver lichamelijke. Maar omdat u niet gebonden bent aan de emotionaliteit van de anderen, zult u

daar snel, bewust en juist op reageren. Ompolen is dus doodgewoon in jezelf een instelling proberen te wekken die tegengesteld is aan hetgeen de ander is.

Dit is wat anders dan het polen. Men zegt gelijke polen stoten elkaar af. Dus zou je eigenlijk moeten denken aan allerlei hatelijkheden. Als iemand hatelijk is, dan hebben hatelijkheden geen invloed. Dat is niet waar. Psychisch geldt namelijk dat gelijke waarden de neiging hebben zich met elkaar te verbinden, terwijl tegengestelde waarden de neiging hebben elkaars bestaan te ontkennen, dan wel elkaar af te stoten. Wie dit voor zijn eigen uitstraling gebruikt, zal ontdekken dat hij daardoor ook wat objectiever temidden van de mensen kan leven.

Wanneer u voelt: hier zijn invloeden aan het werk of hier is een stemming of sfeer die mij niet past, moet u zich daardoor niet laten beheersen, maar moet u zelf de tegenovergestelde sfeer genereren. Door dit te doen verdrijft u de invloed die eventueel op u zou kunnen inwerken. In vele gevallen compenseert u ook de onevenwichtigheden om u heen zodanig dat ook anderen gemakkelijker hun evenwicht herwinnen.

Wanneer wij spreken over uitstraling en we doen dat vanuit de mens dan moeten wij ons niet vergissen en denken dat de mens het enige wezen is dat die uitstraling bezit. Er zijn onnoemelijk veel verschillende vormen van uitstraling denkbaar. Ik als geest werk in feite door mijn uitstraling te richten op bepaalde centra in het brein van mijn medium. En mij daarmee vereenzelvigend krijg ik daardoor de capaciteit tot een uiting te komen welke niet meer die van het medium is, maar die de mijne althans redelijk benadert. Dit is een kwestie van: ik gebruik gewoon mijn uitstraling. Maar die kan ik tegenover u ook gebruiken en u bent geen medium. Ik zou daarmee echter wel uw gedachten kunnen veranderen. Ik zou uw visie op de wereld tijdelijk kunnen wijzigen. Als ik dat als een gewone geest kan, dan is het duidelijk dat er heel veel entiteiten zijn die ook over een dergelijk vermogen beschikken.

Dan hebben wij daarnaast nog allerlei kosmische stralingen en invloeden die we met dezelfde resultaten kunnen benaderen en eventueel uw gedrag, uw denken, uw innerlijk beleven daarmee kunnen veranderen. Het is voor een mens belangrijk deze invloeden wel te erkennen maar gelijktijdig te beheersen.

Wie zijn eigen aura voortdurend probeert op te laden met kracht en tevens een zo groot mogelijke innerlijke evenwichtigheid tracht te handhaven (ik heb enige aanwijzingen in die richting gegeven in het voorgaande), zal merken dat zijn aantastbaarheid voor uitstralingen van elders veel geringer wordt. Wanneer b.v. een uitstraling van een entiteit zich aankondigt, dan wordt u zich wel daarvan bewust, maar u zult u bewust a.h.w. moeten openstellen om die geest toegang te verschaffen en dus de invloed de mogelijkheid tot inwerking te geven. Dit geldt ook voor kosmische invloeden, alleen heeft men daarvoor een hoger eigen potentiaal nodig, een grotere kracht in de aura.

Over al die krachten en inwerkingen zullen wij een volgende keer verder spreken. Met hetgeen ik u vandaag heb voorgelegd heeft u een eerste mogelijkheid om te beginnen.

Begin uw aura en uw persoonlijkheid op te laden door de juiste vorm van ontspannen gerichtheid op die kracht. Wilt u verdergaan, leer uw kracht te richten door een voorstelling van hetgeen u gaat doen en tijdens het werken met de uitstraling zo ontspannen mogelijk te zijn. Wees niet bang om trucjes te gebruiken als het zonder dat niet gaat. In deze dingen is het belangrijkste dat u tot resultaten komt.

In deze cursus krijgt u tips. Niet iedereen zal geneigd zijn onmiddellijk een avond uit te trekken om daarmee te trainen. Ik vraag me zelfs af, of dat goed zou zijn. Maar probeer die gegevens zo goed mogelijk in u op te nemen. Als u dan onevenwichtigheden erkent, tracht dan volgens de gegeven richtlijnen het evenwicht te herwinnen.

Bedenk, dat u uiterlijk als een automaat gewoon kunt voortgaan met spreken en handelen, terwijl in u de processen zich afspelen.

Als u een gevoel heeft van zwakte, tracht uw energiepotentiaal op te vijzelen. U zult altijd wel een paar minuten vinden waarin u dat kunt doen.

Als u het gevoel krijgt dat u op welke wijze dan ook door geestelijke of andere krachten wordt benaderd realiseer u dat u door een juiste instelling kunt bereiken dat alleen die krachten, welke voor u harmonisch zijn en dus aanvaardbaar kunnen doordringen en voor u werkelijk betekenis kunnen hebben.

De richtlijnen zijn de basis. Als u ze kent, dan zal dit het u mogelijk maken in uw leven direct en beter te reageren.

Wij zullen later nog wel eens ingaan op telekinese e.d. maar dan wel in meer technische zin, niet in de algemeen praktische zin waarin ik heb geprobeerd dit eerste hoofdstuk voor u uit te werken.

Uit al deze gegevens kunt u afleiden dat de menselijke krachten van groot belang zijn en dat de in het overige gedeelte van Cursus I te geven richtlijnen om het eigen "ik" en de krachten van dit "ik" verder te ontwikkelen ook voor u wel degelijk een praktische betekenis kunnen hebben.

Men heeft de hoop uitgesproken dat u niet alleen zult willen denken aan de mooie theorieën en mooie woorden, maar daarnaast voor uzelf zult willen nagaan in hoeverre de verstrekte gegevens en richtlijnen voor u bruikbaar zijn, opdat u komt tot een ontwikkeling van uw persoonlijke geestelijke krachten en daardoor uw menselijke en geestelijke betekenis kunt vergroten.

❖ *U heeft gesproken over het richten op dode voorwerpen. Hoe is uw inzicht als je je richt op zieke lichaamsdelen van jezelf?*

Als u zich richt op zieke lichaamsdelen, dan begint u uw totaal evenwicht te verstoren in de hoop plaatselijk een onevenwichtigheid te herstellen. Dit is niet de juiste benadering. Maar als u zich niet richt op het zieke lichaamsdeel, doch op het geheel van uw persoonlijkheid als zijnde harmonisch, dan zult u en dat gaat dan t.a.v. een aantal levensstromen en krachtstromen die in het lichaam pulseren dit evenwicht herstellen. Met andere woorden, u gaat compenseren voor de onevenwichtigheid en de kwaal verdwijnt, ook als u die niet direct bestrijdt. U kunt tijdelijk wel symptomen doen verdwijnen, maar er ontstaat daarvoor in de plaats weer een andere onevenwichtigheid in de levensstromen en krachtvelden in het lichaam en daaruit komen dan weer andere symptomen en onaangenaamheden voort.

Dus altijd werken voor het geheel en niet op een deel. Werken op een deel van het lichaam kunt u doen voor iemand die buiten u staat, omdat u dan onbewust het geheel in evenwicht brengt. Maar als u met uzelf bezig bent U heeft zich b.v. op een vinger geslagen en ze begint hevig te kloppen. Dan kunt u zeggen: Dat ga ik even genezen. Goed, de pijn in de duim wordt minder, maar u loopt de hele tijd met een kikker in de keel. Want wat heeft u gedaan? U heeft geprobeerd een normaal proces te reguleren. U heeft daarbij o.a. bloedstuwung en serumstuwung moeten beheersen. De productie van het lichaam door die zenuwsignalen gaat toch door en dus komt de rommel ergens anders terecht. Maar als u het hele lichaam zegt: dit is niet zo belangrijk, dan valt de stuwung, het zenuwsignaal, de productie weg, daardoor wordt als vanzelf minder bloed toegevoerd en zullen ook de cellen zelf reageren op de gehele uitstraling.

Als die uitstraling harmonisch is, dan zegt de cel: Ik ben niet normaal, ik moet mij herstellen. Ze herstelt zich dus. Een andere cel zegt: Ik ben normaal, waar maak ik mij druk over wat er met mijn buurman is gebeurd, ik moet rustig zijn. Nu, dan verdwijnt ook de zwelling en u heeft geen kikker meer in de keel. Dat is het verschil.

Dit maakt duidelijk hoe het ook met andere kwalen kan gaan. Hoe meer u bij genezing van uzelf u richt op details, des te groter de kans is dat u uw totale onevenwichtigheid vergroot in plaats van vermindert.

Zoek altijd naar een perfecte harmonie waarin de ziekte of de storing niet kan bestaan, dan zal het zoeken naar het evenwicht krachten toevoeren.

Deze krachten zullen onevenwichtigheden dermate compenseren dat de verschijnselen, daaruit voortgekomen, als vanzelf zullen verdwijnen. Als je sterk genoeg bent natuurlijk.

ENGELEN EN DUIVELEN

De mens spreekt over grote entiteiten die rond hem zijn. Soms beschouwt hij ze als een engel soms als een duivel. De grootste moeilijkheid daarbij is wel, dat de mensen het verschil tussen een engel en een duivel niet weten. De engel is degene die het met hen eens is. Een duivel is degene die het niet met hen eens is. Toch hebben ze te maken met de kosmos en met allerlei entiteiten die een andere wordingsgang hebben doorgemaakt. zijn daaronder geesten die niet belichaamd zijn geweest zoals u, die niet een cyclus doorlopen die door de stof gaat. En toch zullen ze op hun eigen manier bewust moeten worden. Want het is niet iets wat je cadeau krijgt. Een stille aanvaarding zonder meer, dat is wel bereikbaar.

De primitieve mens leefde ook onder de invloed van geesten. Misschien had men die ook engelen kunnen noemen. Die engelen gaven gewoon de signalen. Zij bepaalden eigenlijk alles: de trek van de mensen, de paringstijd, wat u verder maar wilt. Zij reguleerden dus.

Een geest die dat doet, kan daardoor een hoop ervaringen opdoen. Wij zouden kunnen zeggen dat wat wij engelen en duivelen noemen (voornamelijk als ze niet in de stof hebben geleefd) entiteiten zijn die hun ervaring krijgen door psychische manipulatie. Een heel deftige term die niets anders betekent dan dat zij alle zielenkrachten op welke wijze dan ook kunnen erkennen en eventueel wisselwerkingen daarmee veroorzaken of deze beïnvloeden.

Nu zijn wij geneigd het heelal in te delen in twee gedeelten, de goede jongens van ons en de andere. Dat hebben wij ook gedaan t.a.v. de bovennatuurlijke wereld. Wij hebben gezegd: Er is een wereld van duister, dat zijn de duiveltjes en er is een wereld van licht, dat zijn de engeltjes. Maar het wonderlijke is, dat de entiteiten die bij het duister horen soms voor zichzelf net zo lichtend zijn als die andere. Het zit zelfs een beetje in de overlevering. Want wat zegt men? Lucifer, de Zoon van de Morgen werd neergeworpen uit de hemel in de duisternis. Maar wie zegt u dat hij daar gebleven is? Hij kan best weer overeind gekrabbeld zijn. Het is aardig een tegenstelling te scheppen en de geest aan de ene kant al het kwade te wijten en aan de andere kant al het goede. Maar goed en kwaad bestaan, kosmisch niet, die lopen door elkaar. Als wij dus te maken krijgen met engelen en duivelen, dan moeten we niet denken dat dat de aard van zo'n wezen, zo'n kracht bepaalt. Waarmee wij te maken hebben is de verschijningsvorm in vergelijking met onze ogenblikkelijke ontwikkeling en mogelijkheid. Een kracht, die destructief is t.a.v. datgene wat wij op dit ogenblik als juiste ontwikkeling ervaren, is voor ons een duivel. Degene die ons helpt, ons bijstaat en harmonisch is met ons is een engel. De engel van de ene mens kan de duivel van de andere zijn en omgekeerd.

Nu wij dit hebben vastgesteld, wordt het misschien wat gemakkelijker om de hele kosmos te omschrijven.

Het is geen eeuwige strijd. Het is eerder iets wat je kunt vergelijken met de beweging van het getij. De invloed van het Goddelijke is soms creatief op meer fijn stoffelijke wijze en op een ander ogenblik is het meer de idee. De ene keer is het weten, de andere keer is het de wijsheid die uitstraalt. Als golven komt dat toe op alles wat leeft, ook op ons.

Maar er zijn dragers. Er zijn geen golven mogelijk zonder water. Een engel of een duivel is de drager van een invloed uit het Goddelijke. Alle invloeden die uit het Goddelijke komen zijn voor ons kosmische invloeden. Wij kunnen ze niet nader definiëren.

Als er b.v. een golf van rood licht komt waardoor de hartstochten van de mensen ongetwijfeld sterk worden gestimuleerd, de drift veel hoger oplaat dan normaal, dan kunnen we zeggen: Dat zullen de duivels wel zijn. Als er wit licht komt, dat rechterlijk is dan zullen wij zodra het anderen betreft zeggen dat het engelen zijn en zodra het ons betreft dat het duivelen zijn. Komt er het gouden licht dat ons omhult met een gouden gloed, onze levenskracht een beetje opstuwt, dan zeggen wij; Nu zijn de engelen Gods in de nabijheid. Zo gaat dat.

De kosmische krachten op zichzelf doorlopen weer vele stadia. Je zou kunnen zeggen: dat het eigenlijk een vertakkingsstelsel is. Zoals je bij een wortelnet kunt zien dat er een hoofdwortel is die zich weer verdeelt in takken die elk op zich weer verder gaan, zo kun je ook zeggen dat de kosmische krachten een dergelijke vertakking ondergaan.

De bron is wat wij God noemen, ofschoon wij niet weten wat het is. Dan komt het terecht bij krachten die we dan met plechtige namen omschrijven. Soms noemen wij het Aartsengelen, in andere gevallen hebben wij het over de Heren van Wijsheid, van Kracht, van Kleuren enz. Deze indeling geeft alleen aan dat de kracht dus uiteenvalt in een aantal verschillende aspecten.

Elk aspect verdeelt zich verder. Dat houdt in, dat wij heel vaak met dezelfde kracht in twee of meer aspecten te maken krijgen. Maar wijzelf, als persoonlijkheid, dragen in ons de psyche (de ziel met de geest en het bewustzijn) en deze is bezig aan een bewustwording. In die bewustwordingsgang blijkt nu dat het ene aspect van het Goddelijke voor ons aanvaardbaar, maar het andere schadelijk is, omdat het ene ons helpt duidelijker onszelf en daarmee de kosmos te begrijpen en te aanvaarden, terwijl het andere ons juist afremt en onze aandacht op iets heel anders richt. Dan kunnen wij niet zeggen dat wij worden omringd door engelen en duivelen hoe gemakkelijk een dergelijke uitleg ook is. Wij moeten eerder stellen dat wij eigenlijk voortdurend worden geconfronteerd met de noodzaak om ook bij geestelijke krachten en beïnvloedingen te kiezen, want wij zijn het zelf die uitmaken wat ons beroert.

Het is geen noodlot dat onze bewustwording bepaalt. O, het gebeuren op aarde kan noodlottig zijn, indien je niet een volledig ingewijde bent met een compleet geestelijk bewustzijn, want dan weet je wel wat je mogelijkheden zijn. Voor de meeste mensen is het leven net een grabbelton, je moet er een pakje uithalen. Wat er in zit, weet je niet. Het kan een niet zijn, het kan ook de hoofdprijs zijn. Dat noemen wij dan noodlot. Maar als het erom gaat naar de grabbelton toe te gaan, dan moet je toch een bepaalde richting hebben. En als je in de ton wilt grabbelen, dan moet je niet de kant uitgaan waar een collecte wordt gehouden.

De gerichtheid van ons wezen, mits beseft, maakt het ons mogelijk om uit alle invloeden die ons beroeren altijd die te halen welke bij ons passen, die ons helpen om duidelijker te zien. Dan is een duivel voor ons elk aspect van het Goddelijke dat ons bijstaat in het verwerpen van hetgeen wij innerlijk weten, dat wij als scherm kunnen gebruiken tussen onszelf en de werkelijkheid. De illusies zijn vanuit ons standpunt demonisch. Alle bewustwording (dus beseft van de werkelijkheid) is vanuit ons standpunt de kracht Gods. Elke kracht die dat draagt is een engel.

Ik heb dat getijdebeeld naar voren gehaald. Het zal u nu duidelijk zijn dat we het ene ogenblik meer kunnen doen dan het andere, want de kosmische golven zijn niet altijd gelijk. Wij moeten dus leren selecteren. Nu kunnen wij wel bidden tot de engelen of tot de een of andere heilige en we kunnen misschien de duivels bezweren, oproepen of bannen, maar wij kunnen deze kosmische vloed, deze ademhaling van het heelal niet uitschakelen. Wij moeten ons invoegen in het ritme.

Nu krijgen we een heel typisch verschijnsel. Wanneer wij een geestelijk hoogtepunt doormaken invloed van engelen, dan moeten wij begrijpen dat het geestelijk hoogtepunt alleen zin heeft, indien het kan worden omgezet in een nieuwe benadering van het stoffelijk bestaan. Indien wij dat doen, dan blijkt dat de meer stoffelijke invloeden dit ons bereiken eveneens engelen zijn, want zij helpen ons beter beseffen wie en wat wij zijn. Zij helpen ons ook beter begrijpen wat wij voor de wereld en in de wereld betekenen. Maar als wij die hoge geestelijke toestand willen vasthouden zonder daaraan de praxis vast te knopen, dan worden degene die ons confronteert met de stoffelijke noodzaak de verleider, de duivel.

Ik vind het altijd zo wonderlijk dat de mensen hun duivels zo gemakkelijk bij de hand hebben. "Hier spreekt de Duivel". Dat hebben ze van ons ook een keer gezegd. Wij voelen ons daardoor zeer geveid, want er werd van ons een veel hogere macht en rangorde verondersteld dan wij in feite bezitten. Want een duivel is een engel en een engel is een duivel. Het ligt er maar aan welk facet je ontmoet.

De meeste mensen denken: die wezens die nooit in de stof zijn geweest zijn óf licht of duister. Neen, ze zijn, juist omdat ze niet gebonden zijn in een cyclus van veranderingen zoals u, maar alleen in een cyclus van ontwikkeling, goddelijk van origine. Ze zijn licht en duister tegelijk. Ze zijn een veld van mogelijkheden. Een ieder, die met hen in contact komt, zal zelf uit die mogelijkheden een keuze moeten maken, niet de kracht maakt de keuze voor u.

Wij zijn wat dat betreft altijd een beetje kinderlijk gebleven. Ik kan mij voorstellen dat iemand, die in zich een stem hoort, die hem zegt waarheen hij gaan moet, zegt: Dat is de stem van God. Dat hebben de profeten vroeger ook gezegd. En ik kan mij ook voorstellen dat iemand, die ergens heen moet gaan waarin hij geen zin heeft, denkt: wat moet ik daar beginnen, dat loopt verkeerd af en dat hij dan zegt. Dat is de duivel.

Dat betekent dat rassengeesten, groepsgeesten in vele gevallen ook een rol hebben die soms die van een engel is en soms die van een duivel. Het is wel heel gemakkelijk om dat aan afzonderlijke instanties toe te bedelen. Per slot van rekening, de Nederlandse regering heeft Justitie die je in de nek ziet en Sociale Zaken die dan de schade voor je betaalt. Dat is in de kosmos precies hetzelfde.

Als ik probeer uit alles praktisch samen te vatten, dan geldt het volgende:

1. Houdt u niet bezig met het benoemen van de krachten die u beroeren, maar ga uit van uw innerlijke waarheid. Al datgene waardoor u zich innerlijk lichter en gelukkiger voelt, is voor u het goede, dat komt van de engelen. Al datgene waardoor u zich schuldig voelt of waardoor u zich niet meer kunt oriënteren in uw wereld, is voor u het kwade dat is dus de duivel. Kies steeds voor datgene waardoor u innerlijk evenwicht vindt. Laat u nooit verleiden uzelf te verwerpen. Per slot van rekening als u zichzelf niet eens kunt aanvaarden, dan is het heel moeilijk u voor te stellen dat een ander dat ooit zal doen. Daarom moet u beginnen met uzelf te aanvaarden. De basis van alle praktische ontwikkeling in dit opzicht is. Ik aanvaard mijzelf zoals ik ben met al wat ik heb gedaan, met al wat ik, ben geweest, met alle incarnaties die ik achter mij heb en al wat nog voor mij ligt, want ik ben mijzelf en bestaan is voor mij de hoofdzaak.
2. Als u kiest voor geluk, dan moet u onthouden: U kunt nooit een geluk vinden dat gelijktijdig het ongeluk van een ander betekent, omdat het besef van het ongeluk van een ander voor u het geluk in wezen onmogelijk maakt, het belast het met een schuldgevoel. Het werpt een schaduw. Het wekt angst op. Dus wees gelukkig, maar zo dat u niemand ongelukkig maakt.
3. Wanneer u gelukkig bent, probeer het dan niet alleen te uiten naar buiten toe, maar tracht in u het geluk te beseffen. Op het ogenblik, dat u deze harmonie (dat is geluk in u) beleeft, zult u daardoor een verbondenheid voelen met hogere werelden. Het is deze verbondenheid met de hogere werelden waardoor het bewustzijn langzaam kan openbloeien voor een groter deel van het eigen "ik", voor het werkelijke bestaan eigenlijk.

Als u bang bent voor een hond, dan gromt hij tegen u en heeft u kans om gebeten te worden. Wanneer u niet bang bent voor de hond en u maakt bewegingen die aanvallend kunnen lijken, dan heeft u eveneens kans dat u door die hond wordt gebeten. Maar als u geen angst kent en stilstaat, opdat een contact, een beroering mogelijk wordt, dan blijkt dat de hond zijn dreigende houding laat varen en dat hij op den duur ofwel zijn eigen weg gaat, dan wel u kwispelstaartend begroet en u aanvaardt. Nu is dit natuurlijk een vreemd voorbeeld, als je over engelen en duivelen spreekt. Maar wij worden wel eens geconfronteerd in een astrale sfeer b.v. of ook wel in ons innerlijk met demonen, afzichtelijke wezens die ontzettend dreigend op ons afkomen. Als we bang zijn, dan kunnen zij ons schaden. Niet omdat zij die schaden, maar omdat onze eigen onevenwichtigheid de schade veroorzaakt. Maar als wij nu net als bij de hond rustig blijven staan zonder angst, zonder zelfs een houding aan te nemen, dan komt de ander tot de noodzaak van confrontatie, dan moet die zijn houding bepalen en agressiviteit heeft dan geen zin. Dan is er óf ontwijking óf aanvaarding en harmonie. U zult dan tot uw verbazing zien dat vele afzichtelijke demonen ineens veranderen in schone gestalten, want harmonie kan zich alleen uitdrukken in wat voor ons harmonisch is. Het gaat niet om de gestalten voor zover een geest een eigen gestalte kan hebben. Het gaat om de verschijningsvorm.

Elke verschijningsvorm van alle geestelijke waarden wordt mede bepaald door onze reactie daarop. Dus monsters, draken, demonen zijn er door onze houding tegenover de kracht waarmee wij in aanraking komen. Onze eigen instelling, onze vooropgestelde denkbeelden

zullen dergelijke beelden misschien wekken. Daarom moeten wij juist stil kunnen staan. Dat wil zeggen, beheerst en zonder angst kunnen afwachten. Als wij dat kunnen, dan blijken de duivelen weer engelen te worden.

Het is in het droomleven precies hetzelfde als bij uittredingen. Het is tijdens het leven precies hetzelfde als na de dood. Als u iets ziet wat u niet begrijpt en dat dreigend en afzichtelijk is, blijf staan totdat u weet wat u voor zich heeft. Beweeg u niet neem geen beslissingen, begin niet in paniek te reageren. Juist daardoor zult u de juiste beslissing kunnen nemen, de juiste actie kunnen voeren. Denkt u maar aan uzelf in het verkeer. Er komt een auto aanstormen. U heeft daar niet op gerekend. Als u zich nu afvraagt of u moet doorlopen of teruggaan, dan is het gevaar dat u door die auto wordt aangereden ongeveer 35 maal zo groot dan als u regelrecht zou doorlopen. Dat is nu eigenlijk het hele probleem van engelen en demonen waarmee u wordt geconfronteerd.

Laten wij ook niet proberen de kosmos te benoemen zo van, dit is hier en dat is daar. Het is natuurlijk prettig ons omringd te weten door een leger van heilige martelaren en andere vaklieden die ons komen bijstaan, allen met hun eigen specialisme. Laten wij gewoon het besef hebben dat eigenlijk elke kracht die we ontmoeten de totale goddelijkheid representeert, maar deze uit in een bepaald facet. Als u dat eenmaal te pakken heeft, dan zult u ook begrijpen dat er heel weinig werkelijke schuld is, als die schuld niet in u berust, dat er geen hel kan bestaan, indien er geen hel in u geboren wordt en dat er geen hemel beleefbaar is, indien u niet in uzelf het besef van perfecte harmonie kunt bevatten. Kijk, dat is nu hetgeen ik u wilde vertellen.

Wij zullen ongetwijfeld moeten doorgaan met deze dingen, o.a. over de zonen Gods die ingingen tot de dochteren der mensen. Daarover hebben de mensen zo'n schitterend idee, dat waren een paar loslopende ruimtevaarders die met verlof op aarde waren. Want wat doet de mens? Zodra hij wordt geconfronteerd met iets wat hij niet begrijpt, maakt hij er een God of een duivel van. In dit geval kun je moeilijk zeggen: ik heb mij vrijwillig overgegeven aan de duivel, dus moesten het wel zonen Gods zijn. Zo gaat dat in de wereld.

Wij zullen ons ook zo nu en dan moeten bezighouden met demonologie. Maar wat is demonologie anders dan de angstdromen van een mens, uitgestald in een wereld waar ze als verontschuldiging dienen t.a.v. eigen onmacht en onvermogen of de verklaring worden van hetgeen hij ziet als het kwade. Als wij dat heel voorzichtig op ons laten inwerken, dan gaan wij langzaam maar zeker begrijpen dat we wel voortdurend te maken hebben met entiteiten, die dan misschien nooit een stoffelijke ontwikkeling hebben doorgemaakt, maar dat wij ze nooit kunnen benaderen als wat zij zijn. Dat weten wij niet, dat kunnen wij niet bepalen. Maar als wij God in hen zoeken, dan zullen zij voor ons een aspect van het Goddelijke openbaren en daar kunnen wij alleen maar bewuster van worden, niet slechter.

❖ *U zij als je juist reageert, kan een duivel een engel worden. Maar als de duivel maar tijdelijk een engel wordt en kort daarna weer met het duivelse begint en dat regelmatig, hoe verklaart u dat?*

Dan is het voor u kennelijk onmogelijk de andere aspecten te vergeten. Hij wordt duivel door uw verwerping van iets of uw angst voor iets. Dus u moet het in uzelf zoeken. En dan is het niet de geest die voortdurend van engel weer duivel wordt, maar dan is het uw wezen die een bepaalde mogelijkheid, een uiting, een voorstelling steeds weer gaat verbinden met iets waarmee u om de een of andere reden die harmonie niet kunt vinden. Met andere woorden vind de harmonie in jezelf en dat heen en weer gaan houdt vanzelf op.

❖ *Dat zal dan van twee kanten zijn.*

Neen, dat is niet van twee kanten. Dat is nu juist het aardige. Die geest is vanuit uw standpunt gezien gewoon een natuurverschijnsel. Het is uw eigen oriëntatie waardoor de betekenis van dat natuurverschijnsel door u wordt bepaald. U maakt dezelfde fout die heel veel mensen maken. U moet één ding goed begrijpen: de duivel is een benoeming, het is geen feit. Wat er kan onder omstandigheden dodelijk zijn en het kan uw leven redden. Maar dat wordt bepaald door de omstandigheden. Als u midden op de Noordzee overboord valt, dan is water helemaal niet leuk. Maar als u in de woestijn een oase treft met een klein meertje, dan is water een verrukking. Het is niet het water dat dat uitmaakt, maar uw situatie. Daardoor wordt de

verschijningsvorm bepaald. Wat u een duivel noemt is een demon in die zin dat het een duister wezen is dat alleen maar bezig is om u aan te zetten tot zonden en u te kwellen. Maar als u geen vrede heeft met uzelf, dan wordt dat aspect, die uitingsmogelijkheid, naar voren gehaald. Dan haalt u een duivel naar voren waar u een engel zou kunnen verwachten. En dan ligt dat aan u, niet aan het wezen.

Nu is het eigenaardige, dat door u een wil wordt toegekend aan die duivel, die een wezen is dat geen stoffelijke evolutie heeft doorgemaakt en de stof in feite niet kent dat geen wil kent t.a.v. de materie.

Iemand, die op aarde heeft geleefd en de mensheid haat en daardoor aardgebonden blijft, kan optreden als een duivel, omdat hij in zijn haat het vernietigende probeert te wekken in de mensen die nog op aarde leven. Dat is mogelijk. Maar dat is niet mogelijk bij deze kosmische, krachten die geen stoffelijke ontwikkeling hebben doorgemaakt. Zelfs niet bij de krachten die in een heel ver verleden en mogelijk op andere planeten al een volle bewustwording hebben gekend. Zij kunnen ook niet op die manier reageren. Als er een deur is waarvan de ene kant wit is en de andere kant zwart, dan zegt u: Elke keer als ik die deur opendoe, is die zwart. Maar waarom doet u die deur open? Wilt u dan ergens naar toe? Zo maken wij van witte magie zwarte magie of omgekeerd. Niet door de procedure maar door de intentie. Het is ons besef van wat wij magisch doen waardoor wij zwart magisch of wit magisch werken. En als wij zwart en wit niet beseffen, dan spreken wij over grijze magie, die in feite alleen een doelmatige magie is zonder dat ze specifieke erkenning heeft t.a.v. goed en kwaad.

Nu weet ik wel, iedereen preekt u die duivel aan. Maar dat is een verontschuldiging voor uzelf. Het is het projecteren op een wezen buiten u van de onevenwichtigheden of van hetgeen u niet wilt aanvaarden. En deze kan dan zijn wezen en kracht op u weerkaatsen. Maar daarmee zijn het wezen en de kracht op zichzelf niet bepaald. U moet er niet bang voor zijn. Op het ogenblik, dat u een strijd wilt beginnen, krijgt u als vanzelf tegenstand. Als u met uw hoofd tegen de muur loopt, dan heeft de muur niets gedaan, maar u heeft een buil. Deze geestelijke krachten zijn in relatie tot u als die muur. Zij kunnen u geleiden zodat u haar aftastend weet waar u heen moet. U kunt u er ook tegen verzetten en dan loopt u weer een buil op. Dan zegt u: dat is kwaad. Neen, dat is stom. Dit kun je de mensen moeilijk duidelijk maken, omdat het geloof nu eenmaal op dat dualisme tussen twee bijna gelijk sterke machten van licht en duister is opgebouwd. De mens vergeet steeds dat licht en duister in hemzelf besta en dat het evenwicht tussen deze beide de enig juiste godsbenadering en godserkenning mogelijk maakt voor een mens op aarde en voor een geest in de sferen.

Ik heb u nu dit beeld voorgehouden. Probeer daar eens over na te denken. En als u dan nog aan demonen blijft vasthouden, vraag u dan af wat dat voor een God is die monsters loslaat op een deel van zijn schepping om die te verderven. Als de stelling, dat er duivels zijn naast engelen waar is in de zin waarin dit wordt geponeerd, dan is de Schepper een duivel. Hij wordt tot hemel verklaard, maar dit is demonisch vanuit ons standpunt. Dan ligt daar de demonie. En aangezien niemand het zover wil doorvoeren, moet u er toch eens over nadenken of het misschien niet zo is dat ons bewustzijn uitmaakt welke werelden voor ons licht en welke duister zijn. Of om het heel deftig te zeggen: Op het ogenblik, dat wij bereid zijn onze angsten en verwerpingen onder ogen te zien, hebben wij toegang tot het rijk der harmonie.

LES 2 - DE MENSELIJKE GEVOELIGHEID

Elke mens heeft een zekere mate van gevoeligheid. Hij registreert waarden, die niet tot zijn bewustzijn doordringen als feitelijk. Hij komt tot conclusies, die niet alleen uit ervaring en door zintuiglijke waarneming verklaarbaar zijn. Het is deze gevoeligheid waarop wij vanavond een ogenblik nader zullen ingaan. Want daar elke mens in meer of mindere mate, over deze gevoeligheid beschikt, is het duidelijk dat men ook kan leren deze beter te gebruiken. Dat is het voornaamste punt voor deze les.

Wanneer u een vertrek binnenkomt, dan kunt u alleen al door een ogenblik ontspannen en rustig te zijn een indruk krijgen van al hetgeen zich daarin bevindt, zich daarin heeft afgespeeld zo goed als u ook en dat komt veel meer voor de stemming kunt aanvoelen van de aanwezigen, zelfs als u niet weet wat er zich eventueel vooraf heeft afgespeeld of wat er besproken is. Deze gevoeligheid manifesteert zich als een soort prikkeling die u niet helemaal kunt verklaren. Op het ogenblik dat u probeert haar te verklaren is ze weg. Ze treedt niet weer op. Hiermee komen wij tot het eerste punt dat belangrijk is.

Een mens, die wil proberen zijn menselijke gevoeligheden beter te hanteren en te gebruiken moet nimmer, op het moment dat hij deze gebruikt, trachten de daaruit voortkomende conclusies te analyseren, danwel de oorzaak van hun ontstaan te ontleden. Dit klinkt wat vreemd, omdat een mens graag bewust is en alle dingen wil nagaan. Maar je kunt nu eenmaal niet iets ontleden en het gelijktijdig in zijn volle waarde beleven. Als u bezig bent uw gevoelens te ontleden, dan zult u de ontwikkeling van die gevoelens en dus het normale verloop daarvan afremmen.

Als u driftig bent en u begint te beseffen dat u driftig bent, dan zult u in uw uiting nog enige tijd daarin verdergaan, maar het zal niet meer van harte gaan. U neemt afstand van uzelf en komt daardoor eigenlijk reeds tot kalmte op het eerste ogenblik dat er ook maar enige aanleiding voor is iets wat zonder deze afstand zeker niet bereikbaar zou zijn. Op deze manier gaat het ook met gevoeligheden.

Nu heb ik als eerste punt aangestipt de gevoeligheden voor de omgeving. Er zijn er nog veel meer. Ik ga enkele daarvan achtereenvolgens omschrijven en daaraan een regel of een raadgeving verbinden.

Gevoeligheid voor datgene wat zich gaat ontwikkelen. Het is een aanvoelen van de toekomst een prognostisch vermogen dat heel veel mensen in aanmerkelijk grote mate bezitten. U kunt daarbij nooit tot een definitieve conclusie komen van "dit zal er precies gebeuren". Wat u namelijk aanvoelt is niet het gebeuren op zichzelf. Het is de relatie die er tussen u en dit gebeuren bestaat. Als u daarmee te maken heeft, geldt in de eerste plaats erken datgene wat u aanvoelt als zodanig. In de tweede plaats reageer eerst op hetgeen u aanvoelt en ga dan pas verstandelijk te werk. Een aardig voorbeeld hiervan kent u allemaal de man, die in een vliegtuig of in een trein wil stappen en plotseling een onaangenaam gevoel krijgt en misschien voor zichzelf een verklaring bedenkt van: ik heb iets laten liggen, of ik moet nog even opbellen, maar in ieder geval daardoor voorkomt dat hij deelneemt aan de rit met deze trein of de vlucht met dat vliegtuig. Later blijkt dan dat die een ongeluk hebben gekregen. Van dit soort gegevens zijn er zoveel beschikbaar dat u dit zeker niet als een sprookje zult beschouwen.

U zult zelf heel vaak aanvoelen dat er iets gaat gebeuren. Op het ogenblik dat dit aanvoelen optreedt, reageer op het aangevoelde niet op dat wat redelijk zou zijn. Niet op de vraag of dit voor anderen aanvaardbaar te maken is, laat staan op de vraag of u er een goede uitleg van kunt geven. Reageer eerst, dan pas kunt u verdergaan. Door op deze manier uw intuïtie, zoals dat dan deftig wordt genoemd, een grotere rol te laten spelen in uw benadering van de verschijnselen van het leven, zult u op den duur deze gevoeligheid steeds meer gaan

gebruiken. U zult u steeds bewuster worden, ook van kleinere signalen die u ten aanzien van toekomstige ontwikkelingen steeds ontvangt. U zult daardoor in staat zijn zeer vele ongevallen, onaangename situaties. e.d. uit de weg te gaan of, als ze onvermijdelijk zijn, u daarin aangepast en reeds bewust te gedragen zonder dat u eerst de schok behoeft te verwerken. U bent gewaarschuwd en een gewaarschuwd mens geldt, zeker in noodsituaties voor twee of zelfs meer.

Wat deze gevoeligheid betreft nog het volgende. Het is heel vaak een gevoel dat vergeleken kan worden met "zwart", U heeft het gevoel dat er iets gaat gebeuren wat negatief is. Wanneer u dat gevoel heeft, probeer dan eerst de huidige situatie, de loop der gebeurtenissen, uit te schakelen. Hierdoor verbreekt u onmiddellijk de oorzaak-en-gevolgwerking, al is het maar voor een gering deel. U krijgt dan de mogelijkheid juist te reageren.

U kunt ook andere gevoelens hebben. Bijvoorbeeld een gevoel van een lichte prikkeling en verwachting. De meeste mensen zullen zich dan onmiddellijk afvragen wat er gaat gebeuren. Zij voelen zich b.v. op zondagavond even vóór acht uur ineens opgewonden en blij. Dus zeggen ze: heb ik in de lotto gewonnen. Nou, vergeet dat maar. Er kan heel iets anders zijn. Het behoeft niet betrekking te hebben op datgene waar u aan denkt.

Wanneer u deze vreugdige verwachting ervaart, probeer nooit te analyseren waarmee ze in verband zou kunnen staan. Maar ga eenvoudig verder met hetgeen u aan het doen is. Want indien de toekomst een gunstige mogelijkheid voor in zich bergt, is deze ongetwijfeld gebaseerd op een rechtlijnige voortzetting van uw gedragingen tot nu toe. Dit is een gevoeligheid waarmee de meeste mensen in betrekkelijk korte tijd kunnen leren werken. Dat wat u aanvoelt, bepaalt in feite de houding die u aanneemt. Maar er zijn natuurlijk ook mensen die u aanvoelt en waarmee u wat meer moeite heeft. Laten wij maar weer een heel eenvoudig voorbeeld nemen:

U komt in de buurt van een persoon en u heeft ineens het gevoel: deze mens is ziek, of: deze mens heeft iets bijzonders. In dat geval is het heel erg moeilijk om die gevoeligheid juist uit te drukken. Je bent als mens meestal geneigd te denken kan ik daar wat aan doen? Iets wat lang niet altijd het geval zal zijn. Daarbij is men vaak geneigd om aan zijn gevoelservaring of intuïtieve waarneming conclusies te verbinden, die men aan anderen mededeelt. Dit is niet de juiste weg.

U bent gevoelig voor alle afwijkingen t.a.v. levenskracht in uw omgeving. Dat geldt voor uw kamerplantjes uw hondje, uw katje, uw buurman en misschien zelfs voor Sinterklaas. Want er bestaat tussen alle leven dat u bewust erkent een wisselwerking. Als in deze wisselwerking bepaalde fenomenen optreden die u niet bewust kunt waarnemen, dan zullen ze in uw aura een resonantie wekken. Door die resonantie ontstaat bij u dat gevoel. Als u ontdekt deze mens is ziek, vraag u af, nadat het contact is verbroken (dus als u drie uur met zo iemand heeft gesproken, er drie uur niet aan denken) in hoeverre kan ik hier voor mijn gevoel iets aan doen? Heel vaak is dat antwoord negatief. Dan kunt u er ook niets aan doen. Blijf er dan liever van af.

Soms heeft u het gevoel ik moet hier ingrijpen. En dat is dan zo sterk dat u onwillekeurig zo iemand zoudt willen helpen, genezen of wat anders voor hem doen. Realiseer u in dat geval, dat uw gedrag alleen aanvaardbaar is voor de ander, indien het niet buiten de gangbare normen valt. U zult dus in de eerste plaats in harmonie moeten blijven met de ander. Pas dan kunt u eventueel die empathische reactie wekken waardoor u geestelijk zoudt kunnen genezen of iets anders zoudt kunnen doen wat goed is voor de ander.

Aanvoelen van afwijkende levenskrachtvormen is voor de meeste mensen normaal. Als je erop let, leer je onderscheiden dat er twee soorten afwijkingen zijn:

1. Er zijn afwijkingen waarbij wij het gevoel hebben te kunnen compenseren.
2. Er zijn afwijkingen waarbij wij het gevoel hebben dat we die maar moeten aanvaarden.

Waar dit gevoel van aanvaarding optreedt, houd rekening met minder gunstige ontwikkelingen, maar ga gewoon verder uw weg. Waar u het gevoel heeft dat u kunt compenseren, probeer uw eigen krachten als compensatie te geven en wel op een zo

onopvallende en natuurlijk mogelijke manier. U zult merken, dat u dan op den duur heel veel mensen niet alleen geneest, maar dat u ook hun psychisch evenwicht wat kunt herstellen en dat u in sommige gevallen zelfs in staat bent om hun levenslust en levenskracht opnieuw te wekken.

Een andere gevoeligheid zou ik de diagnostische willen noemen. Er zijn ook hiervan vele voorbeelden bekend.

Er zijn mensen die je aftasten met een wichelroede. Dan zeggen ze: Daar ben je ziek. Anderen pendelen je uit. Er zijn zelfs mensen die je uitkruisen over Uranus met een spel kaarten waarvan niemand weet wat ze betekenen. Dit zijn eigenlijk niets anders dan concentratiemiddelen. Want de uitslag van de pendel, van de wichelroede, maar ook de interpretatie van de kaarten liggen niet in deze dingen zelf, maar bij degene die ze hanteert. Als u nu op deze manier ziekte aanvoelt, moet u weer een paar dingen onthouden:

Aanvoelen op zichzelf is niet voldoende. Elke mens kan met enige training wel leren om gaande langs de aura van een ander de een of andere trilling, een warmte of koudegolf te ontdekken. Maar als u dat weet, wat weet u dan nog? Niets. Toch is het feit, dat u dit kunt aanvoelen het bewijs dat u ook verder zij het paranormaal kunt reageren.

Er zijn hiervoor heel veel regels te geven. Wij zouden voor elke ziekte een aparte behandelingsvoorschrift kunnen geven, maar in de praktijk zal elke mens toch op zijn eigen manier moeten handelen. Een paar algemeen geldende regels wil ik u echter wel geven.

Als u bij het aftasten in de aura het gevoel krijgt van een grote geladenheid of warmte op één bepaalde plaats, dan is het eerste wat u zult doen afnemen. Dus overvloedige krachten, energieën en verwarringen zoveel mogelijk wegnemen. Pas wanneer u het gevoel heeft dat deze invloed is weggevallen, kunt u eventueel weer kracht gaan geven. Maar u moet eerst het kwaad wegnemen voordat u het goede ervoor in de plaats kunt zetten.

Heeft men te maken met een gevoel van kouder dan is er een tekort aan levenskracht. Onmiddellijke aanvulling is noodzakelijk of op zijn minst genomen raadzaam.

Probeer in alle gevallen, wanneer u een prikkeling krijgt die niet beperkt is tot een plaats, u te realiseren dat er sprake kan zijn van een verschillende polariteit tussen u en de ander. Polariteit in geestelijk opzicht wel te verstaan. Dit kan betekenen dat uw eigen aura het tegengestelde is van de aura van de ander. In dat geval kunt u, wanneer afwijkingen optreden, daar weinig of niets aan doen. U heeft namelijk niet de mogelijkheid om kracht te geven, want als u kracht geeft zullen ze voor de ander vaak negatief uitvallen. Onthoudt u in een dergelijk geval zoveel mogelijk van ingrijpen en als u al krachten zendt, doe dit dan op afstand, of doe dit door u een middelaar voor te stellen, dan wel een te roepen. Dat is de enige manier waarop u zo iemand kunt helpen

In andere gevallen heeft u het gevoel van vetsmelting. Het is bijna of u de aura van de ander aanvoelt als een deel van uzelf. Is dit sterk genoeg, dan krijgt u, als zo iemand pijn heeft, vaak reflexpijnen. Dit betekent dat, als zo iemand de pijn links heeft, u ze rechts voelt of omgekeerd. Is dit het geval, dan kunt u zeker heel goed helpen. Maar u moet wel oppassen, anders neemt u de verstoring van de ander over in uw eigen aura. En zo goed als dit geldt voor lichamelijke zaken, zo goed zal dit gelden voor allerlei psychische conflicten.

Als u zich verwant voelt met iemand, dan gaat u ook iets van diens denken overnemen. Eventueel ook iets van diens waandenkbeelden, van diens verwarringen. Daarom moet u, als u voelt dat het psychische factoren zijn, onmiddellijk proberen een vast gevormd beeld in gedachten te houden. Dat is praktisch de enige situatie waarin iemand, die een ander wil helpen door middel van uitstraling of geestelijke krachten geen resultaat kan krijgen, zonder zich op een bepaalde voorstelling te concentreren. Als u verwarring aanvoelt, concentreer u op rust. Voelt u zich problemen opdringen, probeer niet die problemen te sorteren. Tracht tegenover die problemen het gevoel van lotsaanvaarding, van oplossing of zelfs van onverschilligheid te stellen. Op die manier wordt het beste resultaat bereikt.

Uit dit alles blijkt wel, dat de gevoeligheden waarover de doorsneemens beschikt aanmerkelijk groter zijn dan men gewoonlijk beseft. Je moet jezelf natuurlijk toestaan om die gevoeligheden

te gebruiken. Ik zal opnoemen welke gevoeligheden er zijn. Er zijn gevoeligheden in tijd. Er zijn gevoeligheden in ruimte. Er bestaan gevoeligheden t.a.v. organische afwijkingen, afwijkingen van levenskracht en levensstromen, van psychische uitstralingen en de resultaten daarvan. Er zijn gevoeligheden voor algemeen heersende invloeden. Er zijn gevoeligheden die geestelijke aanwezigheid en eventueel geestelijk ingrijpen kenbaar maken. Dit laatste uit zich overigens bij de meeste als koude rillingen of op z'n minst genomen een koude kruin of koude tenen,

Wanneer u met al die gevoeligheden te maken heeft en u aanvaardt ze zoals ze zijn, namelijk als een normaal deel van uw eigen mogelijkheid tot functioneren, dan zult u er ook gemakkelijk mee kunnen werken. Werken betekent heel vaak aanvaarden. Een mens, die zich van zijn gevoeligheden bewust wordt, heeft maar al te vaak het idee dat hij even moet ingrijpen. B.v. Hier zijn geesten, maar die zijn niet harmonisch. Ik zal ze wel even tot harmonie dwingen of verdrijven. Dat kunt u alleen, indien u zeer deskundig bent en zelfs dan alleen maar voor een betrekkelijk korte tijd, zodat u zeker niet in staat bent om iemand van kwade geesten in zijn omgeving onmiddellijk te bevrijden. U kunt hem hoogstens een beetje afschermen door hem een tegengestelde lading te geven waarop die geesten niet zo gemakkelijk reageren.

Wanneer u voelt dat er entiteiten in de buurt zijn en er is iets gaande, dan denkt u doodgewoon: ach, die arme geesten zijn ook aan het werk. Zij hebben ook hun baantje. Laat ze hun gang gaan. Behandel ze ongeveer als de man die voor uw deur staat te ploeteren met een pneumatische boor. Vind hen desnoods ergerlijk, maar laat ze hun werk doen. Dat is het beste wat u kunt doen.

Voelt u aan dat er inwerkingen of krachten zijn waarmee u zich erg verwant voelt, stel u dan rustig daarop in. Er zullen dan gevoelens of denkbeelden spontaan in u rijzen waardoor u uw deelgenootschap wat beter kunt beseffen en uw eigen uitstraling, afgestemd op de ander zal van de ander krachten kunnen overnemen, maar zal gelijktijdig de ander krachten kunnen geven, indien dat nodig is. U ziet het, het is allemaal eenvoudiger dan u denkt.

De grote moeilijkheid is, geloof ik, de redelijkheid van een mens. Elke mens denkt dat hij redelijk denkt. Dat betekent, dat hij veronderstelt dat hij redelijk is, ofschoon bij nadere analyse van hetgeen hij redelijk noemt de onredelijkheid daarvan gewoonlijk moet blijken.

Redelijkheid heeft, wanneer wij onze menselijke gevoeligheden nagaan, geen plaats. De rede is het instrument waarmee wij de indrukken rangschikken, ze samenbrengen in bepaalde patronen. De waarneming op zichzelf wordt niet eerst geanalyseerd. Of gaat u zich eerst voorstellen wat u zult zien voordat u kijkt? Probeer dan niet t.a.v. deze zogenaamde onzienlijke beïnvloedingen u een rol aan te matigen waarmee u van tevoren probeert te fungeren als filter voor de waarneming.

Aanvaard de waarnemingen als ze er zijn en als u voelt dat u ze niet aankunt, probeer u dan af te sluiten. De menselijke gevoeligheid kan voor een deel worden afgesloten. Zoals een hevige schok een verdoving tot stand kan brengen in een bepaald lichaamsdeel. Als iemand wordt getroffen door b.v. een kogel of een knuppel, dan duurt het enige tijd voordat de werkelijke pijn begint. Dat is ook heel begrijpelijk, want de onmiddellijke indruk is te sterk en daar kan niet op gereageerd worden. Als u kijkt en er is plotseling een lichtflits, dan doet u automatisch uw ogen dicht. Als er een enorm geluid komt, dan sluit u het automatisch uit. Is er een zich steeds herhalend geluid, dan sluit u dat psychisch uit. U hoeft uw oren niet eens meer te sluiten, u hoort het gewoon niet. Op dezelfde manier moet u reageren, als het gaat om uw eigen geestelijke gevoeligheden.

Als u merkt dat rond u zeer sterke invloeden werkzaam zijn die niet in overeenstemming zijn met uw persoonlijkheid of wezen, vraag u niet af of ze goed of kwaad zijn, maar zeg tegen uzelf dat u bent afgeschermd "Voor mij bestaan ze op dit moment niet." Prent u dit heel sterk in. Wilt u het uiterlijk nog een beetje vervolledigen, dan moogt u voor mij nog een paar cirkels om u heen trekken, een afschermingsformule uitspreken of desnoods een kruisje strelen, dat is niet van belang. Dat kruisje moogt u rustig voor u dragen, als u tenminste niet bang bent om voor gek te lopen. Het belangrijke hierbij is, dat u zegt: Ik antwoord hierop niet.

Daar de gevoeligheden deel uitmaken van de aura, die althans in twee van haar drie geleidingen ontvankelijk is voor een wilsbesluit, is het hierdoor mogelijk bepaalde trillingen, stralingen, invloeden zonder meer van u af te wijzen.

Besef, dat u alleen die trillingen en invloeden kunt aanvoelen welke in overeenstemming zijn met uw wezen. Het is misschien wat vreemd om het zo te formuleren, maar als je geen twee benen meer hebt die je kunt gebruiken, dan kun je moeilijk Johnny Travolta nadoen. En als je geen handen hebt, dan kun je moeilijk jongleur worden. Als je blind bent, dan kun je zeker geen mozaïeken vervaardigen. Je kunt dus alleen responderen op die zaken welke in overeenstemming zijn met je eigen wezen.

De menselijke gevoeligheid wordt mede bepaald door de structuur van de mens inclusief zijn innerlijke en geestelijke waarde. Er zijn heel veel mensen die denken de gevoeligheid kan ik door lichamelijke zaken beïnvloeden. Alleen als deze een ritueel worden. De rite namelijk is niets anders dan een concentratie op bepaalde waarden rond u. Hierdoor voert u inderdaad uw gevoeligheid daarvoor op. Maar op het ogenblik dat er een andere handeling plaatsvindt die niet ritueel wordt erkend of bedreven, zal geen enkele handelingen dus ook niets wat ooit in het verleden heeft plaatsgevonden of in de toekomst van gebeuren, enige relatie hebben met deze gevoeligheid. De gevoeligheid is uw wezen.

Hier komen enkele regels:

1. Om de eigen gevoeligheid te doen toenemen is het noodzakelijk deze te gebruiken en haar niet á priori aan de rede te onderwerpen.
2. Om de eigen gevoeligheid juist te leren richten is het noodzakelijk, dat men de spontane reactie na de constatering en niet tijdens de constatering verwerkt in het denken en daarmee de eigen houding ook op grond van deze waarneming, dit aanvoelen, bepaalt.
3. Alle krachten die u ontvangt, kunt u ook geven. U kunt elke kracht, die niet aan uw wezen eigen is, zonder moeite terugwerpen. Elke kracht, die u als niet aanvaardbaar erkent, maar die wel met uw wezen verwant is, kunt u door een wilsakte terugkaatsen. U moet haar bewust afwijzen.
4. De gevoeligheden van de mens omvatten een aantal verschillen, de niveaus. Het zal u echter als mens niet hogelijk zijn zonder meer en direct te bepalen van welk niveau de beïnvloeding komt, die u aanvoelt. Probeer dit dan ook niet te doen. Want eerst de waarneming tot u doordringen. Verwerk deze als een normaal deel van uw erkenningsvermogen en probeer pas later eventueel en indien noodzakelijk na te gaan uit welke bron ze mogelijk afkomstig is.

Als wij spreken over de menselijke gevoeligheden, dan moeten we heel goed begrijpen, dat elk mens een zeer complex wezen is. Een geestelijke beïnvloeding zal in de eerste plaats de geestelijke delen van uw wezen treffen. Uw gevoeligheid voor geestelijke invloeden zal dus toenemen naarmate uw geestelijk bewustzijn en uw geestelijke beheersing toenemen. Als u echter te maken krijgt met b.v. levenskracht invloeden, dan betreffen dat zaken die liggen bij een van de lagere voertuigen het levenslichaam en in enkele gevallen ook het astraal lichaam. Als u met deze zaken wordt geconfronteerd, dan kunt u deze niet beheersen. U kunt ze ook niet beschouwen als iets wat kan worden veranderd. Ze zijn er eenvoudig. Ze zijn een natuurverschijnsel. Als het gaat om lichamelijke reacties op hetgeen u aanvoelt, dan is het mogelijk dat deze direct voortkomen uit invloeden in de omgeving die u zintuiglijk niet bewust heeft waargenomen. Gevoeligheden zijn dus voor een mens niet iets waarvan men de bron zonder meer kan constateren. Bij onbewuste waarnemingen is het opvallend dat de emotie altijd gepaard gaat met een verklaring. U vindt iemand eigenlijk onbetrouwbaar om dat hij opgepoetste schoenen draagt. Dat komt n.l. voor, misschien nu niet zoveel meer, maar vroeger kwam dat veel voor. U zult dan in het uiterlijk van die man proberen een reden voor die afwijzing te vinden, zelfs als u zich niet bewust bent van de associaties opgepoetste schoenen niet betrouwbaar. Een projectie dus, die met stoffelijke uiterlijkheden direct te maken heeft, wijst over het algemeen op onbewuste stoffelijke associaties.

Heeft u te maken met zaken van astrale aard, dan valt op dat hierbij vooral veel gevoelens van temperatuurverschillen en prikkeling optreden. Die komen vaak zelfs zeer sterk voor op het ogenblik, dat u te maken heeft met manifestaties in uw omgeving, onverschillig of deze van stoffelijke of van zuiver geestelijke, oorsprong zijn. Want een uitgetredene die in de stof leeft, kan dezelfde fenomenen veroorzaken als een geest kan doen die vanuit zijn wereld tijdelijk een astraal voertuig heeft aangenomen. Realiseer u dat al deze prikkelingen, die meestal plaatselijk van aard zijn, te maken hebben met de astrale wereld of met levenskracht.

Als u te maken heeft met levenskracht, dan valt verder op dat op het ogenblik dat u dichter bij de bron komt gevoelens van kou of warmte, maar zeer plaatselijk, hiermee gepaard plegen te gaan. Overigens warmte en kou die meestal niet meetbaar zijn. U kunt het niet met de thermometer meten. Het is een gevoelsverklaring, in feite een associatie.

Bij levenskracht kunt u altijd het gevoel van trekken of duwen ervaren. Het is misschien moeilijk omdat in woorden duidelijk te verklaren, maar de volgende verklaring kan mogelijk dienen. Als u rechtlijnig door een aura strijkt en er is een afwijking van levenskracht, dan heeft u de neiging om met de hand iets uit te wijken naar de buitenkant van de aura. Het is net of u over een bobbel gaat. Hier heeft u het duweffect. Maar het kan ook zijn, dat u het gevoel heeft van een tekort. En bijna onwillekeurig, omdat u een gelijksoortige uitstraling onbewust wilt blijven aanvoelen, gaat u iets verder in de aura en iets dichter bij het lichaam. Ik hoop, dat dit voorbeeld voldoende duidelijk is om de termen "trekken" en "duwen" redelijk te verklaren.

Hebben wij te maken, met geestelijke invloeden die wij waarnemen, dan wordt het wat moeilijker. Geestelijke invloeden kunnen namelijk in grote verscheidenheid voorkomen. Ze kunnen voorkomen als eenvoudige verschijnselen en ook als een massale inwerking. Om ook hiervan tenminste enigszins een beeld te kunnen geven, zouden wij die beïnvloedingen als volgt kunnen vertalen.

Als wij te maken hebben met een geestelijke beïnvloeding en het betreft een enkele persoon, dan moet er een beroering van de aura optreden vóórdat we ons daarvan helemaal bewust worden. Onze reactie daarop zal er vaak een zijn dat de haren even overeind gaan staan dan prikkelt het even in de hoofdhuid. In andere gevallen is het een gevoel alsof we beroerd worden. Meestal op niet beklede lichaamsdelen zoals de handen of het gezicht. Voelt u dergelijke dingen aan, zeg dan niet dat het onzin is of fantasie, maar realiseer u, nadat u de waarneming zo goed mogelijk heeft verwerkt, dit kan alleen een enkeling zijn die in voldoende mate met mij harmonisch was om daardoor dit contact, deze wederkerige erkenning mogelijk te maken.

Is er een groter aantal entiteiten in het geding, dan verandert de situatie. Er is dan sprake van een geladenheid in de gehele atmosfeer om u heen. In heel veel gevallen ervaart men dit als een soort stortvloed van kracht. Een van de bekende reacties is: wat tocht het hier opeens! Dan moet u zeggen: Er zijn een groot aantal entiteiten aanwezig. Hun doel zal niet specifiek op mij gericht zijn, maar ik voel aan dat ze aanwezig zijn. Als u die invloed voelt, probeer dan als u merkt dat er bepaalde disharmonieën in de omgeving heersen, deze disharmonieën zoveel mogelijk te ontkennen, terzijde te schuiven. Hierdoor zult u bijdragen aan elke geest die probeert de zaak in orde te maken en u zult een afremming betekenen voor een ieder die de tweedracht wil opvoeren. Op deze manier kunt u heel veel van die massale beïnvloedingen wel degelijk voor uzelf en vaak voor uw omgeving veranderen.

Al deze door mij genoemde gevoeligheden bestaan in elke doorsnee-mens. Het is geen kwestie van: iedereen is daar even begaafd en even sterk in. Het is eerder: de een ervaart ze bewuster dan de ander. Je bewust worden van deze beïnvloedingen is zeer belangrijk.

Hebben we te maken met boodschappen (dat kan voorkomen als het gaat om voorspellende gevoelens) en deze zijn afkomstig van een enkele entiteit, dan is wederom, de haren die even te berge rijzen, de rillingen over de rug of de beroering van de onbedekte delen van het lichaam door iets onzichtbaars. Als u een dergelijke waarschuwing wordt gegeven, dan komt ze ongetwijfeld van iemand die met uw lot zeer begaan is. Het betekent, dat u bijzondere aandacht daaraan moet geven.

Heeft u te maken met gevoelens die niet van een persoonlijkheid stammen, maar uit b.v. een lotssituatie die reeds is vastgelegd, dan is het een golf. Het is iets wat als een grauweid of duisternis wordt aanvoeld. Dit zijn uit de aard der zaak vergelijkende termen. Het wordt niet werkelijk donker, maar het is even alsof er een deken over je gedachten ligt. In dergelijken gevallen betekent het dat je alleen door je te verplaatsen je kunt bevrijden van deze inwerking en gelijktijdig van alle dreiging die ermee gepaard gaat.

Bij gevoeligheden die te maken hebben met het verleden ook dit komt voor, dan moet u zich wel realiseren dat al wat in het verleden ligt een echo-effect heeft. Het is alsof je een weerkaatsing voelt. Er is wel een vibratie aanwezig, maar hoe intens die ook wordt, ze is niet op een bron zuiver te definiëren. Ze schijnt uit verschillende kanten te komen waarvan een kant meestal de sterkste is.

Voelt u een invloed die helemaal om u heen schijnt te zweven en geen enkel brandpunt heeft, neem aan dat u te maken heeft met uitstralingen die tot het verleden behoren. Dit zijn uitstralingen die vaak in voorwerpen zijn vastgelegd, in sommige gevallen zelfs op plaatsen, lange tijd domineren. Indien u daar belang in stelt, kan een dergelijke gevoeligheid u helpen om de brandpunten te vinden. U gaat steeds op de sterkste invloeden af. U kunt daardoor, als u b.v. in de archeologie zit, haast onbewust die plaats kiezen om te graven waar werkelijk iets ligt wat de moeite waard is. Bent u in een spookslot, dan gaat u onwillekeurig juist op die plek af waar het spookverschijnsel zijn ontstaan eigenlijk aan te danken heeft. Die gevoeligheid kan u dus helpen bij oriëntatie. Heeft u daar geen interesse in, sluit u dan zo goed mogelijk daarvoor af.

Dan is er een laatste gevoeligheid, die de mens ook moet beseffen.

U heeft geestelijk in u een deel van uw verleden, dus delen van vorige incarnaties. Wanneer u te maken krijgt met personen, toestanden of plaatsen die in een vorige incarnatie voor u grote betekenis hadden, dan voelt u dit aan als een soort warmte, als een thuiskomen. Het is in dit geval dus een emotionele warmte. Het is een herkenninggevoel dat overigens niet redelijk verklaarbaar is. Als dit herkenninggevoel optreedt, zeg tot uzelf: Hiermee heb ik al eerder te maken gehad en nu gaan wij over tot de orde van de dag. Probeer nooit die herkenning onmiddellijk te herleiden. Als ze belangrijk is zal ze zich later weer manifesteren.

Nogmaals, al deze gevoeligheden heeft de doorsnee-mens. Sta uzelf toe deze gevoelens te beleven. Ruim de grenzen van redelijkheid uit de weg je kunt toch niet zo onzinnig reageren. Houd rekening met uw omgeving en uw medemensen, zeker, maar ook met uw aanvoelen. De menselijke gevoeligheden zullen u dan kunnen helpen om u in uw leven ten aanzien van plaatsen, mogelijkheden en mensen beter te oriënteren. Ze kunnen ertoe bijdragen dat u zich van uzelf en uw mogelijkheden meer bewust wordt en ze zullen de betekenis, die u voor uw medemensen kunt hebben en eventueel zelfs voor overgeganen, aanmerkelijk doen toenemen. Daarom is het belangrijk de menselijke gevoeligheden niet terzijde te schuiven of als discussiepunt te gebruiken, maar ermee te werken als een natuurlijk en normaal deel van het eigen wezen.

Ik hoop, dat u zich de moeite zult getroosten om ook dit verder na te gaan. U zult merken dat er heel veel praktische aanwijzingen in voorkomen. U kunt ze heus niet allemaal tegelijk waarmaken. Als u met het eenvoudigste begint het gewoon toenemen van die gevoeligheden tot uw denken, dan komt u vanzelf verder. En dan kunnen ook de verdere richtlijnen u een goede dienst bewijzen.

DE ONGEKENDE HERINNERING

Elke mens is meermalen geïncarneerd. Als een mens meermalen is geïncarneerd, dan heeft hij herinneringen aan het verleden, maar kan die meestal niet plaatsen. Ze komen naar voren doordat men zich bijzonder voelt aangetrokken tot een bepaalde cultuur. Er zijn mensen, die dol zijn op Egypte. Er zijn ook mensen die Egypte niet kunnen luchten of zien, maar zij zijn weer gek op b.v. Indianen. Het klinkt gek, als je dat zo zegt, maar op deze manier oriënteer je je.

Als je vroeger hebt geleefd in b.v. het Florence van 1500, 1600, om maar iets te noemen, dan is de kans heel erg groot dat je je onwillekeurig juist tot de cultuuruitingen voelt aangetrokken die omstreeks 1600 in Florence te vinden waren. Er is dus een reactie op het verleden. Deze reactie betekent tevens een voorkeursoriëntatie in het heden.

Een mens, die herinneringen heeft, behoeft heus niet te denken ik ben altijd zo bezig met India of China of met eskimo's, dus ben ik er vroeger een geweest. Dat staat helemaal niet vast. U kunt het niet bewijzen. Maar u kunt wel aan de hand van de voorkeur die u heeft doordringen tot de werkelijke waarde daarvan. Die herinneringen namelijk kunnen via het onderbewustzijn associaties wekken. En nu het wonderlijke.

U wordt geconfronteerd met een beeldje uit b.v. Egypte. U houdt het vast en als u probeert erover te praten, dan gaat u dingen zeggen waarvan u zelf niet wist, dat u zich daarvan bewust was dat u dat nooit gehoord had. U brengt spontaan een aantal herinneringen over, mits u maar een brandpunt heeft, een associatiemogelijkheid. Op die manier kunt u dus gebruikmaken van die vergeten herinneringen om u in het heden gemakkelijker te oriënteren.

Een mens, die in het verleden heeft geleefd, heeft ook bekwaamheden verkregen. Misschien bent u in een ver verleden timmerman geweest en bent u vandaag de dag een kalme rustige huisvrouw, ofschoon die in deze tijd steeds zeldzamer worden. Het wonderlijke is nu dat, wanneer u een noodzaak ziet, u plotseling heel erg handig kunt omgaan met hout, hamer en spijkers. U doet het dan meestal wel een beetje anders dan het officieel zou moeten, maar u kunt ermee overweg en bovendien wat u maakt is stevig het is houdbaar. Als u ontdekt dat u die affiniteit voor houtverwerking heeft, waarom zoudt u dan niet proberen daar wat meer mee te doen?

Een ander mens ontdekt in zich b.v. een enorme gevoeligheid voor maat en muziek. Dat wil helemaal niet zeggen dat u nu plotseling in de muziek moet gaan. Bovendien, als u in een vorige incarnatie ergens neger bent geweest, dan past u helemaal in de hi dee ho beatgeneratie dip op net ogenblik aan het woord is. Vooral hard, de rest komt er niet zo erg op aan. Maar heeft u die gevoeligheid, ontwikkel haar. Houdt u gewoon bezig met muziek en wees niet bang om eens te luisteren naar oude muziekstukken. Misschien dat u dan ergens een doedelzak en een lier tezamen hoort en ineens het gevoel krijgt dat liedje ken ik. Dat betekent vaak dat u met dergelijke instrumenten en met deze soort muziek zelf veel kunt bereiken, maar ook dat u ze zelfs kunt gebruiken om uw eigen gerichtheid te kunnen bevorderen.

Er zijn mensen, die zich het best kunnen concentreren bij Vivaldi. Anderen houden meer van Bach. Er zijn zelfs mensen die hun stommititeiten vergeten als ze Wagner horen. Dat is dan ook wel verdovend. Zo heeft een ieder zijn eigen affiniteiten. Maak er gebruik van, want ze helpen je over het algemeen om je werkelijke wezen een beetje beter te concentreren.

Als u dan toch met die vergeten herinneringen bezig bent, waarom zoudt u niet eens nagaan hoe u eigenlijk aart uw weerkeuren komt? Waarom heeft u b.v. een voorkeur voor een bepaalde kleur? Dat hangt zeker ook met uw geestelijke structuur samen. Maar als u die kleur dan op een bepaalde manier verwerkt, moet er toch wel iets stoffelijks bij zitten. Er zijn dames, die altijd rode strikjes en kwikjes willen hebben, maar nooit een rood bloesje. Er zijn heen, die altijd een das met een stippeltje willen hebben. Dat zijn mensen, die uit de Germaanse tijd stammen, zoals b.v. de heilige Jozef van de NATO (Luns). Een dergelijke voorkeur en dan op een bepaalde manier gebruikt, geeft een aanwijzing voor de eigen psychische mogelijkheden.

Als je ziet dat iemand altijd een streepjespak draagt, dan kun je daar uit iets afleiden. "Daar loopt een streepje door." Maar dat is nu uw reactie. Dat is niet waar. Het wil alleen maar zeggen dat het iemand is die heeft geleefd in een periode waarin een verticale lijnvoering aan leiders was voorbehouden dat men zich dus met hogere probeerde te associëren.

Als je dat voor jezelf erkent, dan kan het je ook helpen te zien wat je aan het doen bent. Want heel vaak probeer je hoogten te beklimmen zonder het te beseffen. Heel vaak probeer je iets te bereiken zonder dat je eigenlijk weet waar je naartoe wilt. Die vergeten herinneringen, die je dan in die kleine tekens kunt terugvinden, helpen je dan soms om ergens een brokstuk te

pakken te krijgen waarvan je zegt: Daarom wil ik het, en dat wil ik. Zo kun je achter je beweegredenen komen en dat heeft ook een groot voordeel.

Nu weet ik wel dat de mensen zeggen: vandaag ben ik zo. Dat is niet helemaal waar. Er zijn mensen wier gedragspatronen in feite sterk worden bepaald door het verleden. Dan kun je wel zeggen: Dat kan in deze tijd niet. Maar die neigingen, deze begaafdheid of geremdheid of bestreving, kunnen uit het verleden stammen.

Er zijn mensen, die op een onbeholpen manier proberen de liefde te beleven. Nou, dan zijn dat heel waarschijnlijk mensen die in een klooster hebben gezeten in een vorige incarnatie.

Er zijn mensen, die altijd worden omringd door het andere geslacht en dat eigenlijk met een zekere minachting bezien en gebruiken. Dat zijn vaak mensen, die vroeger een harem hebben gehad. Dat geldt voor de dames net zo goed als voor de heren, want wisseling van sexe in incarnaties komt veel voor.

Dus als je dat eenmaal gaat begrijpen, dan kun je een verklaring vinden niet alleen voor je eigen gedragingen, maar vaak kun je ook zien: bij die ander is een specifiek element aanwezig dat altijd weer op de voorgrond treedt. Dat moet dan slaan op een incarnatie die daarmee in verband staat. Speel dan eens in op iets wat je uit die tijd weet of kent en je zult tot je verbazing ontdekken dat die ander juist daarop spontaan gaat reageren. Het is vaak een mogelijkheid om a.h.w. grenzen te doorbreken.

Vergeten herinneringen spelen dikwijls een grotere rol dan de meeste mensen beseffen. Ze vallen uiteen in twee soorten. Je hebt de z.g. genetische herinnering die bij de voortplanting vastligt in de cellen en daar spreken opa en oma ook een woordje in mee. Opa was altijd piraat. Het kan heel goed zijn dat zijn dochter dat ook heeft. (Kijk maar naar Monaco). Aan de andere kant, ma kan wel een bigotte geweest zijn. En als dat samenwerkt, dan krijg je genetisch een bigotte pirate. Maar dan moet daar ook nog een persoonlijke beleving achter zitten. Dan vraag je je af: Wat is dan de manier waarop deze stoffelijke eigenschappen worden geuit? En dan blijkt soms dat er alleen naar behoefte is aan een enorme vrijheidsdrang.

Iemand, die in het verleden gevangen heeft gezeten of waarschijnlijker nog slaaf of horige is geweest in een vorig bestaan. Iemand, die zelf geen stap kon verzetten en die nu ondanks alles wordt gedreven door de lichamelijke kwaliteiten die hij heeft geërfd om zich vooral onafhankelijk en vrij op te stellen. Dat zijn allemaal kwaliteiten die men in iedereen steeds kan terugvinden en natuurlijk ook bij zichzelf.

Vergeten herinneringen zijn vaak de basis van onze onverklaarbare gedragingen. En misschien is het voor ons ook wel eens goed om te keken welke afwijking wij persoonlijk vertonen. Een ieder constateert ze bij anderen, dus waarom zouden we niet een keer zelf in de spiegel kijken.

Als u merkt dat u met uw denken of handelen altijd in een richting afwijkt, wees er dan van overtuigd dat hier die vergeten herinneringen, die restanten van een vorige incarnatie een rol spelen.

Begrijp ook dat uw problemen, die daaruit voortspruiten dan ook in deze incarnatie zo goed mogelijk moeten worden opgelost. Want het is niet voldoende om te zeggen: O, nu weet ik het, het is een vergeten herinnering. Daardoor ben ik bijzonder georiënteerd op Neurenberg, Parijs, Milaan, Cairo en noemt u maar op. Het is niet voldoende te zeggen. Daar ben ik geïncarneerd geweest. Neen, u moet ook kijken: hoe wijk ik af van wat gangbaar is. En vooral als u weet, dat u dat instinctief, niet redelijk steeds weer doet, dan is het heel goed om u af te vragen waar dat vandaan kan komen.

Denk daar eens over na. Misschien krijgt u dan beelden uit vorige incarnaties. Met zekerheid gaat u dan ook voelen: Dit is een probleem waarmee ik in dit leven heb af te rekenen. Juist in deze zin zijn die vergeten herinneringen erg kostbaar. Want ze kunnen u gewoon helpen om in dit leven, waarin u nu bestaat, af te rekenen met de problemen die u zelf voortdurend veroorzaakt. Dat betekent, dat u een evenwicht kunt herwinnen dat zo dadelijk geestelijk van groot belang zal zijn.

Als ik daarmee bezig ben, dan rijzen er wel eens vragen. Zo heb ik soms het gevoel dat menige Dolle Mina de incarnatie van een heks is. Niet dat ik dat de Dolle Mina kwalijk neem, maar ze is kennelijk voortdurend in verzet tegen de wereld rond haar en wil bovendien haar oude magische macht, haar gevoel van meerwaardigheid terugwinnen. Dan zou dat betekenen, dat ze haar meerwaardigheid aan zichzelf moet bewijzen en niet aan de wereld. Want op het ogenblik dat zij dat doet zal ze juister en harmonischer kunnen reageren. En dan zal ze misschien nog verder gaan in de vrouwenemancipatie of in iets anders. Dat maakt verder niets uit. Maar dan doet ze het als een homogene persoonlijkheid. Niet als iemand die wordt gedreven zonder eigenlijk precies te weten waarom die rationaliserend alle oorzaken naar buiten toe verschuift en daarbij zichzelf als feitelijke oorzaak en als eigen beweegredenen blijft ontkennen. Als je dat nu allemaal doet, dan kom je een heel stuk verder. Er zitten hier geen Dolle Mina's. Een paar heren zouden in een volgende incarnatie daarvoor in aanmerking komen, denk ik.

De hele situatie waarin je leeft plus je eenzijdige voorkeuren duiden aan welke problemen en mogelijkheden je in het verleden hebt gehad. Daarmee moet je vandaag de dag op een harmonische manier afrekenen.

U heeft vergeten herinneringen. U bent al eens eerder op aarde geweest en u heeft misschien herinneringen aan bepaalde sferen. Dat u die niet bewust heeft, is niet erg, maar zo hebben u wel een bepaalde eenzijdigheid, een bepaalde voorkeur ingegeven. Soms zelfs een bepaalde vaardigheid. Maak van die gegevensgebruik. Probeer ze om te zetten in iets wat in uw huidig besef, uw huidig, leven positief is. Als u daarin slaagt, dan heeft u de vergeten herinnering omgebogen tot een bewustwordingselement waarvoor u zo dadelijk in de geest dankbaar zult zijn en wat voor u zelfs hier op aarde veel meer geluk en vrede mogelijk maakt dan u anders ooit zou kunnen verwerven.

COMPENSATIE

Als ik mijzelf beoordeel en tekort schiet, zo zoek ik compensatie. Ben ik klein in eigen ogen, ik wil groot zijn in de ogen van anderen. Voel ik mij machteloos, ik zal proberen macht te krijgen ten koste van alles om zo mijzelf niet meer als machteloos te ervaren.

Compensatie is eigenlijk een poging om aan jezelf te ontvluchten in datgene wat je buiten je verwerft. Maar kun je in jezelf een compensatie vinden? Wanneer een mens innerlijk leeg is, dan kan hij zijn leven vol stoppen met gebeurtenissen. Maar kan hij zijn innerlijke leegte verdrijven? En als een mens innerlijk volheid bezit, zal hij dan zelfs niet blijven bestaan, ook al zou hij de laatste mens op de wereld zijn?

Compensatie is iets waarnaar wij zoeken omdat wij niet weten dat we eerst zelf evenwichtig moeten zijn. De compensatie, die wij buiten ons zoeken is in feit de ontkenning van de noodzaak om in onszelf de evenwichtigheid te erkennen.

Compensatie is een mooie leuze. Als je niet werkt, dan moet daarvoor een zekere compensatie bestaan, al is het maar een werklozenuitkering. Als je niet kunt denken, dan moet daar een zekere compensatie tegenover staan, al is het maar dat je filmster mag worden. Het is allemaal aardig geredeneerd, maar het feit is dat je jezelf eerst moet aanvaarden zoals je bent. Dat je moet werken vanuit datgene wat je innerlijk weet te zijn. Dat je jezelf manifesteert volgens je erkenning van eigen wezen. Pas als je bereikt, heb je geen compensatie nodig. Misschien dat dit de compensatie is die God ons geeft in onze onvolmaaktheid dat wij door onszelf te aanvaarden innerlijk voortdurend fragmenten van die volmaaktheid kunnen ervaren, ongeacht het feit dat we dan toch weer naar onze eigen onvolledigheid moeten terugkeren.

LES 3 - DE MENS EN DE TIJD

Het lijkt zo natuurlijk wanneer je leeft, dat de minuten tellen volgens het lopen van de klok. Maar er zijn heel wat verschijnselen te vinden waardoor de mens ineens buiten die tijd schijnt te staan. Ik wil hier herinneren aan de vele voorspellende dromen, aan mensen die psychometrisch of op andere wijze in het verleden kijken. De tijd is kennelijk niet zo gefixeerd als de mens wel aanneemt. Daar zijn heel wat aanduidingen voor. Een zekere Dunne heeft zelfs een heel betoog opgesteld over een A tijd en een B tijd.

De mens is een wezen dat over verschillende voertuigen beschikt. Die voertuigen ontwikkelen zich in beheersbare vorm ongeveer overeenkomstig de ontwikkeling van de chakra's. Dus als een chakra geheel ontplooid is, dan kun je zeggen dat er ook een mogelijkheid tot geestelijke beleving is en wel met het voertuig corresponderend met dat chakra. Nu zou het mij te ver voeren om dat allemaal precies te gaan uitwerken, maar zeer simpel gezegd komt het op het volgende neer:

Een voertuig, dat verder van de stof staat, overziet een veel groter deel van de werkelijkheid door heeft het zelf ook een ander tijdsbeleven en een ander tijdservaren. Voor een mens is dat misschien moeilijk te begrijpen, maar laten we een vergelijking maken, dan wordt mogelijk hetgeen ik bedoel duidelijk.

Er is een vliegtuig dat op 200 meter hoogte vliegt. Dit is natuurlijk niet toegestaan door de Rijksluchtvaartdienst, maar wij nemen dat even aan.

Dat vliegtuig gaat ontzettend snel. Voor degenen die daarin zitten is ook het overzien van wat erop aarde gebeurt bijna niet mogelijk. Nu is er een ander vliegtuig dat zich op 2000 meter hoogte bevindt. Dat gaat voor u al veel langzamer, ofschoon het mogelijk veel sneller gaat. Voor u is dit een trager verloop, maar gelijktijdig overzien de mensen in dat vliegtuig weer een veel groter deel van de wereld en kunnen zij ook veel meer waarnemen.

Stel u nu voor dat de plattegrond de tijd is zoals u die kent. Als u in een astraal voertuig of in een levenslichaam aan het ronddolen bent, dan staat u t.a.v. de tijd op aarde ongeveer zoals een vliegtuig dat op 200 meter hoogte overraast. U kunt wel het een en ander zien, maar u heeft niet de mogelijkheid om details gefixeerd te bekijken het gaat voorbij. Als je echter een hoger voertuig hebt (een van de grotere lichtlichamen), dan overzie je zoveel van de tijd dat je je eigen bestaan als mens misschien van begin tot eind overziet en zelfs mogelijk ook vele incarnaties.

Het is duidelijk dat iemand, die in die positie is en de weg met een kijker afziet, dingen voorziet die op aarde nog niet kenbaar zijn, maar schijnbaar onontkoombaar in de toekomst. Nu wil ik erbij zeggen dit zijn allemaal wegen van de grootste mogelijkheid, want er bestaat geen enkele gefixeerde gang. Er zijn altijd afwijkingsmogelijkheden.

U leeft op aarde en normaal ontspant u zich, u gaat slapen. Slaap is goed voor de mens. Hij ontspant zijn lichaam en allerhande reinigingsprocessen kunnen zich dan afwikkelen, het zenuwstelsel kan tot rust komen enz. Maar stel nu eens, dat u een zelfde stand kunt bereiken en daarbij bewust blijven. Dus gelijktijdig een stoffelijke slaap, een lichamelijke slaap en een geestelijk bewustzijn bezitten dat dermate intens is dat het in staat is om indrukken naar de hersens over te brengen. Dan ligt het er maar aan welk voertuig u heeft. Naarmate het voertuig hoger is, kunt u meer tijd overzien.

Nu heeft de mens in zich heel veel verschillende krachten. Bij die krachten behoort zeker ook het vermogen om bewust en door wil uit te treden. Daarover is trouwens al eens gesproken. Dit uittreden hoeft niet noodzakelijk altijd naar een andere plaats te zijn. Je kunt ook uittreden en waarnemen dus van bovenaf a.h.w. neerschouwen op de wereld. In dat geval kun je alle mogelijkheden, die in een bepaald deel van de toekomst optreden, overzien. Naarmate

je hoger komt, zou je meer kunnen overzien, maar tevens wordt het gebeuren dan wat kleiner van proportie en dus in je ogen ook minder belangrijk.

U zult zeggen: Wat hebben wij daar aan? Helderziendheid bestaat, dat weten we, maar wij kunnen dat niet. Dan zeg ik: Ja, dat kunt u niet omdat u daar niet aan gelooft. Wilt u komen tot helderziende waarnemingen in de tijd, zoals het verschijnsel heet, dan zult u in de eerste plaats ontspannen moeten zijn. Die ontspanning kan ontstaan door slaap, maar ze kan ook in meditatie of door bepaalde vormen van zelfsuggestie worden opgewekt.

Wanneer wij ontspannen zijn en onze wil is gericht op een waarnemen van het leven, en wel in het verloop van de tijd, dan ontstaan als resultaat daarvan eigenaardige beelden dromen. Beginnen wij hiermee, dan is dat in het begin nogal caleidoscopisch. Natuurlijk, iemand die voor het eerst in een vliegtuig zit en met een kijker naar beneden kijkt, schrikt ook wel eens. Hij zit dan met verschillende dingen in de knoop en vaak ook met zichzelf. Hij kan dan niet lang genoeg een bepaald punt bekijken om de hele situatie op te nemen. Dat gebeurt u ook.

In het begin krijgt u te maken met beelden die caleidoscopisch zijn. Allerlei fragmenten die schijnbaar niet bij elkaar horen. Later zoudt u, alles afzonderlijk beschouwend, punt voor punt kunnen zeggen: Hier heb ik werkelijk delen van de toekomst beseft. Alleen, het waren geen volledige delen. Het waren allemaal flitsen, momentopnamen.

Ga je iets verder met deze zelfde mogelijkheid, dan leer je om te fixeren. De belangstelling wordt dan getrokken door een punt van die nog steeds op zich caleidoscopische hoeveelheid toekomstwaarden. Als je nu een zo'n waarde hebt, dan weet je die in focus te houden. Ze blijft dus in het brandpunt van je waarnemingsvermogen bestaan. Dan is het mogelijk dat je van een gebeuren het gehele verloop ziet, inclusief de mensen die erbij zijn, de kleuren, de dingen, de weersomstandigheden, de woorden die worden gesproken, de geluiden op de achtergrond. Zo volledig, dat je later zegt: Hé, is dat nu déjà vu? Heb ik dat niet al een keer meegemaakt?

Als je zover komt, dan zul je ontdekken dat dat zekere bezwaren heeft. Zelfs als je niet, zoals bij vele mensen gebeurt, de waarnemingen in het begin vertaalt in symbolen iets wat (vooral als het in slaaptoestand wordt waargenomen) nogal eens voorkomt, dan zul je toch altijd het gevoel hebben, op het ogenblik, dat ik het herken, breekt het af.

Ik weet niet, of u het wel ons heeft meegemaakt, maar ook spontaan kunnen dergelijke waarnemingen voorkomen. U zit met een paar mensen te praten, er valt een woord en u weet plotseling wat die gaat zeggen of wat die ander gaat zeggen en wat er nog meer zal worden gezegd, maar de clou ontgaat u. U weet net niet waartoe het zal voeren. Deze ervaring zult u in het begin heel vaak hebben, omdat u nog niet in staat bent om de zaak geheel op te nemen en vooral omdat u nog niet geleerd heeft naar knooppunten te kijken. Een term die een verklaring behoeft, merk ik.

Een knooppunt is a.h.w. de clou, de eindfase van een bepaalde reeks ontwikkelingen. Wij zeggen: In het knooppunt treffen verschillende oorzaak en gevolgwerkingen zodanig samen dat er praktisch een gefixeerd beeld van mogelijkheid ontstaat. Het komt er op neer, dat je dan weet wat er gaat gebeuren, ook al zul je daarbij soms de gesprekken die tevoren plaatsvonden en de geluiden die er waren minder goed kunnen registreren. Het is een hele kunst om dat langzamerhand te leren. Wanneer er gewoon wordt gesproken en het is onbelangrijk, dan moet er in dit geheel een knooppunt zitten, anders komt u namelijk niet tot die waarneming. Dan moet u zich dus bewust afvragen waar voert dit toe? Deze vraag alleen is dan al voldoende om de kritieke fase te herkennen.

Dan zul je ook als je het geheel toch wel redelijk juist registreert in het brein nog wel punten hebben waar je niet verder kunt. Want er zijn bepaalde consequenties of conclusies, die je gevoelsmatig of mentaal gewoon niet kunt aanvaarden en die verdring je dan.

In het begin zijn er heel veel mensen, die de hele tijds waarneming proberen te verdringen. Ze proberen gewoon het geheel voor zichzelf a.h.w. weg te drukken en gaan het vervangen door allerlei symbolen. En dan krijg je de bekende voertuigdromen: Ik zit in een boot op een snelstromende rivier en ik heb geen roeispanten. Je drijft en je hebt geen mogelijkheid denk je om jezelf te helpen. Dan is dat beeld alleen maar een erkenning dat je je bevindt in een

omgeving let wel, het gaat dus niet over jezelf waarin een bepaalde ontwikkeling onvermijdelijk is geworden. Voor ieder van u die dergelijke voertuigdromen heeft, is het misschien goed zich dat te realiseren. U kunt daarbij inderdaad in de tijd vooruit kijken.

Wat je echter niet kunt doen, is je eigen positie bepalen. Dit gevoel van gebondenheid, stuurloosheid of voortgejaagd worden ook dat komt voor slaat nooit op jezelf zonder meer. Het slaat op het milieu, op de relaties rond je, die volgens een gefixeerd patroon verlopen.

Als je dan in zo'n boot zit op een stroom en je hebt geen riemen, dan kun je toch wel iets doen. Als je aan één kant gaat peddelen, gewoon met de hand, dan zal de boot langzaam naar de kant gaan, d.w.z. dat ze in een tegenstroom kan komen en dat dus de onvermijdelijke afloop die je voorziet helemaal niet bewaarheid wordt. Besef je dit en dat gebeurt in de droom wel eens dan betekent dit weer dat je je losmaakt van de invloeden van je omgeving. Het zegt dus niets omtrent jezelf.

Symbooldromen kent u in heel veel verschillende vormen. Er zijn de bekende schaamtedromen. U staat b.v. midden op de Markthof en ineens ontdekt u dat u alleen nog maar in ondergoed of in bikini rondwandelt. U voelt zich dan ontzettend gegeneerd. Maar wat wordt hier bedoeld? Als daar een toekomstwaarde in wordt uitgedrukt, dan betekent het ik bevind mij in wezen in conflict met mijn omgeving en ik ben nog niet in staat om dat milieu terug te brengen naar z'n werkelijke betekenis dat ik bereid ben mijn eigen weg te gaan. Een dergelijke droom geeft altijd een conflict aan tussen eigen innerlijk besef en daarmee ook tussen het gebruik van de eigen werkelijke mogelijkheden en de stuwende krachten uit de omgeving.

Nu zult u zeggen: Er zijn zoveel van die uittredingsdromen. Is zo'n uittredingsdroom nu altijd een droom in de tijd? Dat is moeilijk te zeggen, maar er zijn toch wel enkele kenmerken.

Als u te maken heeft met dromen die verband houden met de toekomst, dan is het in de eerste plaats een droom die zich herhaalt. Dus een dag drijft u stuurloos met de stroom mee, de volgende dag zit u in een tram zonder bestuurder en de keer daarop zit u op de fiets en u kunt aan het stuur rukken zoveel u wilt maar u gaat steeds rechttuit. Door de herhaling wordt dan bepaald dat het hier gaat om iets wat met de toekomst te maken heeft. Hier is een toekomstbesef vermengd met een "ik" besef uitgedrukt in symbolen. Zo zijn er meer van die mogelijkheden, want er zijn ook tijdsdromen die teruggaan in de tijd. Bij deze dromen is de grote moeilijkheid vaak dat de mens niet in staat is het leven, zoals het vroeger is geweest en zoals hij dat werkelijk waarneemt, te accepteren. Laten we een eenvoudig voorbeeld nemen:

U droomt, dat u in Engeland leeft in de tijd van Koning Arthur, de Tafelronde en Merlijn de tovenaer. Maar als u dat krotachtige kasteel ziet dat op een soort mestvaalt is gebouwd, dan kunt u dat niet verwerken, want u heeft het idee: Tafelronde, Arthur, gebeurtenis. Laten we nu even aannemen dat het reëel is en dus maakt u er een kasteel van dat eerder in Disneyland thuishoort dan in de 8^e eeuw.

U gaat terug naar Rome, maar u bent niet in staat om b.v. die oude flatgebouwen die er waren precies te aanvaarden zoals ze zijn. U maakt er dus een modern flatgebouw van. Daardoor lopen herinneringen van het heden, dus van het leven nu en de feiten die in het verleden zijn waargenomen, vaak door elkaar. Ook dat is belangrijk om te begrijpen. U drukt dan wel in dat verleden een functie uit, maar die functie heeft meestal met uzelf te maken. Soms met anderen met wie u en dan meestal ook in het huidige leven in een nauwe relatie staat. Indien dat het geval is, dan zijn de functiebepalingen juist, maar de milieubepaling is door uw stoffelijk denken a.h.w. omgevormd tot iets wat ook nog goed zou staan in bladen als Libelle, Margriet e.d.

Begrijp goed in het verleden is functie altijd bepalend en juist, maar en dat is het belangrijkste de omgeving is altijd een mengeling van hetgeen u nu omtrent die tijd meent te weten en datgene wat u feitelijk in het verleden waarneemt. Er ontstaan dus nogal wat verwarringen.

Er zijn ook nog mensen die zeggen: Kan ik dan naar believen naar het heden, de toekomst of het verleden gaan? Indien u ver genoeg gevorderd bent wel. Als u in de toekomst wilt kijken, dan moet u zich een bepaalde ontwikkeling of mogelijkheid voor ogen stellen. U kunt dus in de

toekomst kijken, indien u een houvast heeft. Bijvoorbeeld: Wat zal er staan in de Telegraaf van 2 december 1983? Als u van dat punt vertrekt, dan is het niet zeker dat u de Telegraaf zult lezen, want dat is maar een te gering detail, begrijpt u dat goed. Maar dan verplaatst u zich inderdaad naar de omgeving van die datum. En wat u dan ziet, heeft een samenhang met hetgeen er dan gebeurt.

Wil je teruggaan in het verleden, dan zit je met de grote moeilijkheid dat je een mate van persoonlijke binding moet hebben. Je kunt niet willekeurig in de toekomst gaan kijken wat er met Jan Pietersen gaat gebeuren. Tenzij Jan Pietersen in je leven een heel belangrijke rol speelt, dan is dat contact er wel. En zo is het in het verleden ook.

Als u het gevoel heeft van ik ben een reïncarnatie van b.v. een Albigons of een Scyth die met zijn strijdwagen aan het aanvallen was, dan moet u proberen u een bepaalde tijdsspanne te binnen te brengen. U kunt hier niet op datum fixeren. Wel op uzelf, op een bepaald volk of desnoods een bepaald kunstvoorwerp dat uit die tijd stamt. Doet u dat, dan zult u zich centreren op de delen van het bestaan waar u zelf bij betrokken was. Daardoor kunt u dan veel corrigeren.

U denkt: Ik ben een Hun van Attila geweest en u komt dan tot de conclusie dat u feitelijk een ietwat simpele pastoor was die bijna het slachtoffer is geworden van een paar van Attila's volgelingen. Het beeld dat dan ontstaat, heeft altijd uzelf in een van de hoofdrollen. Onthoudt u dat goed. Als je het zelf bent, zul je ontdekken dat je geen pijn kunt voelen en geen angst kent als je de aanvaller bent. Ben je degene die wordt aangevallen, dan heb je die gevoelens wel. Je kunt op die manier in het verleden wel degelijk een klein beetje de punten vaststellen, maar je moet zelf bindingen ermee hebben. Pas als je heel erg bewust bent geworden, maar dan al zo ver dat ze op aarde zeggen: "zelfs het kruinchakra is al ontwikkeld", dan kun je zeggen: ik wil die bepaalde tijd zien. Je gaat dan niet meer uit van je zelf, maar van de mensheid. Ga je van de mensheid uit, dan kun je ook naar het verleden toe preciezer. Je kunt zelfs een bepaalde datum, een bepaalde dag, een bepaald jaar, een bepaalde plaats daar waarnemen. Maar ja, dan sta je praktisch ook helemaal los van de wereld. Laten we eerlijk zijn, veel mensen met een geestelijk voertuig van die kwaliteit dat beheersbaar is, lopen er niet rond. Dus daar moeten we ons niet al te druk over maken.

Waarom zitten we met dat eigenaardige tijdsverschijnsel dit vooruitzien en terugzien in de tijd? Hierover bestaat alleen een theorie. De theorie die ik u geef schijnt door alle feiten tot op heden te worden bevestigd.

Het "ik" leeft op verschillende niveaus. Elk niveau heeft een eigen z.g. tijdssequentie. Dat wil zeggen, dat de tijd in elk van de afzonderlijke voertuigen en de daartoe behorende werelden een geheel eigen verloop kent. Daar de ervaringen op aarde niet identiek zijn met de ervaringen van de verschillende voertuigen, bestaat de mogelijkheid om als objectief beschouwer het aardse gebeuren waar te nemen. Daarbij ben je gebonden aan de tijdsmogelijkheden van het geestelijk voertuig dat beschouwt. Je leeft dus in een geestelijk voertuig waarin het tijdsverloop naar believen kan worden versneld en dan kun je een aardse tijd zien die voor de mens nu nog toekomst is. Je kunt ook teruggaan langs de tijdslijn en dan kun je dingen zien die al gefixeerd zijn in het stoffelijk gebeuren, maar die vanuit de geest nog als een ontwikkeling worden beschouwd.

Nu komen we aan een volgend punt dat is misschien nog veel interessanter.

Elk geestelijk voertuig heeft invloed op het menselijk lichaam. Elk beheerst geestelijk voertuig heeft de neiging bepaalde kenmerken van het menselijk lichaam te beïnvloeden. Dat wil zeggen dat je dus niet, zoals men wel in de handlijnkunde zegt, een hand hebt die nooit verandert. Bepaalde lijnen en kruisingen kunnen zich in de loop van de tijd lichtelijk wijzigen en wel in overeenstemming met de geestelijke waarde die daarop van invloed is. Dat is dan het derde geestelijke voertuig dat niet zo erg hoog staat. Het is vergelijkbaar met hoog Zomerland.

Wanneer u dus het lot uit de hand leest, dan leest u niet het onontkoombare, maar het waarschijnlijke met behoud van het huidige bewustzijn. Maar aan de andere kant is het natuurlijk wel gemakkelijk, want we hebben een aantal kentekenen die afleesbaar zijn.

Kentekenen waarvan lichamelijk een constateringsmogelijkheid aanwezig is. Wie daarin is getraind, kent ook de verschillende methoden om daarmee te werken. Ik noem nu handlijnkunde, maar er zijn er natuurlijk meer.

Als je te maken hebt met de z.g. directe voorspellingen, dan is het opvallend dat iemand, die zich daarmee bezighoudt steeds meer treffers gaat scoren. Je kunt binnen het kader van de beheersbare geestelijke voertuigen alleen door een stoffelijke suggestie, die je eigenlijk jezelf oplegt, een tijdswaarneming in de toekomst bevorderen. Die tijdswaarneming zal dan worden beïnvloed door de bestaande stoffelijke contacten.

Bent u ooit in "the old teashops" in Engeland geweest? Misschien heeft u dan wel eens meegemaakt dat er iemand was die uit theeblaren las. In Nederland kijken ze in het koffiedik. In Engeland lezen ze theeblaren. U weet hoe dat gaat? Wanneer het kopje bijna leeg is, blijft er een restje thee in zitten. Het kopje wordt een beetje rond gehutseld, er wordt in gekeken. Het kopje wordt dan omgekeerd en dan kijkt men wat er aan blaadjes blijft kleven.

Dat zijn dan inderdaad patronen toevalspatronen. Maar wat is nu het eigenaardige? Dit is iets waarop je je alleen maar fixeert er bestaan namelijk geen vaste regels voor. Het is gewoon een intuïtief reageren anders niet. Door dit intuïtief reageren echter schakel je het geheel van de redelijke beperkingen uit en wordt een mate van tijdswaarneming mogelijk. En daar heb je dan het kritieke punt, want de mens met zijn begrip van tijd zit heel vaak gebonden aan het tikken van de klok. In de praktijk blijkt echter dat dat helemaal niet nodig is.

Wij weten dat een mens, die een voldoende concentratie kan opbrengen, in de helft van de tijd en met dezelfde kwaliteit van werk een taak kan verrichten die van een ander de volledige tijd vergt of zelfs meer. Het betekent dat iemand, die geconcentreerd de tijd hanteert in staat is om in een tijdsverloop, dat voor anderen gelijk blijft, zijn prestatiemogelijkheid te veranderen en daardoor b.v. wachttijden kan terugbrengen tot een ontspanning waarbij het tijdsbesef praktisch nihil is, terwijl alle concentratieperioden een versnelde handeling, actie en reactiemogelijkheid te zien geven. Dit beperkt uit de aard der zaak door de stoffelijke mogelijkheden waardoor men in die tijd juist meer presteert.

Tijd is, wanneer het gaat om eigen actie, prestatie en bewuste reacties een veranderlijke factor in het menselijk bestaan. Dat komt omdat u, als u mentaal bezig bent, daarbij automatisch een aantal van uw geestelijke voertuigen inschakelt. Welke? Ja, dat hangt van uw ontwikkeling af. Geïmpliceerd in dit alles ligt de constatering dat de mens in zekere mate heerser is over de tijd en niet de slaaf ervan.

Hieraan kun je de conclusie verbinden dat ook bepaalde lichamelijke processen, zoals slijtage e.d. niet afhankelijk zijn van tijdsverloop alleen, maar van een psychisch tijdsverloop dat niets te maken heeft met klokkentijd en jaartallen. Dan is er een eindconclusie die ook nog hieraan moet worden verbonden

Het betekent dat de mens, die innerlijk kan komen tot een voldoende erkenning van deze persoonlijke tijdswaarde niet slechts in staat is de toekomst te beheersen, maar tevens in staat is zijn eigen leven juist te besteden en zo nodig de duur daarvan aanmerkelijk te verlengen. Als u niets tegen de A.O.W. heeft, dan kunt u 102 of 105 jaar worden zonder veel moeite, als u naar de tijdsbeheersing in de gaten houdt. Hiermee wordt duidelijk dat de mens een steeds grotere mate van meesterschap over de tijd kan verkrijgen en ofschoon dit in de materie maar beperkt is door te voeren, kunt u uw normale levensduur hoogstens verdubbelen. Alleen de zeer grote ingewijden, die ook nog levenskracht weten te winnen, kunnen de normale levensduur ongeveer vertwintigvoudigen maar dan zijn ze ook aan het einde van hun mogelijkheden.

Daarnaast hebben we de geestelijke mogelijkheden om de tijd waar te nemen en te overzien. Wij kunnen voorbereid zijn op datgene wat schijnbaar onverwacht gaat gebeuren in de komende dagen, als wij maar in staat zijn om een kenteken aan te brengen. Dat is erg belangrijk. Je kunt namelijk nooit zeggen: Over zoveel dagen of uren zal dit of dat gebeuren. Je kunt ook niet zeggen: Ik heb in mijn uittreding, mijn droom of tijdswaarneming gezien dat er een ongeluk zal gebeuren op de hoek van b.v. de Badhuisweg en de Stevinstraat met dodelijke afloop. Je kunt dat wel zeggen, maar je kunt niet zeggen: Dat gebeurt vandaag of

dat gebeurt morgen. Wel kun je zeggen. Het is waarschijnlijk in de ochtend, de avond, de nacht. Of het was donker. dat kun je wel zien.

Nu kun je zeggen: Wanneer dat gebeurt, dan doet ik er op de een of andere manier bij betrokken zijn. Je probeert dan iets terug te gaan. Dus als je in de toekomst met een feit of een dreiging wordt geconfronteerd, concentreer je dan niet alleen daarop, maar realiseer je dat er iets aan vooraf is gegaan. Maar wat? Dan blijkt dat een enkel woord, desnoods een opvallend voertuig dat voorbijkwam of een plotselinge klap die je ergens hoorde vooraf ging aan het verdere verloop. Fixeer dan dit teken zo goed je kunt in je hersenen. Dit betekent dat zelfs, als het beeld dat je hebt gezien misschien snel is vervaagd, er toch een automatische reactie ontstaat. Als je dit teken ontmoet, weet je wat er gaat komen. Dit betekent ook, dat je je eigen positie t.a.v. dat gebeuren kunt veranderen in verhouding tot hetgeen je in de toekomst als de grootste mogelijkheid hebt voorzien.

Het is allemaal goed en aardig te zeggen: Ik stond daar voor die trein en dacht het is zo onheilspellend, maar dat zal wel aan mij liggen. Nu zit ik in deze ontsparing. Of, een teruggegaan en daardoor is het net niet gebeurd. Gemakkelijk genoeg om dat te zeggen. Maar het is veel beter als je de daaraan voorafgaande kentekenen herkent. Want dan ontstaat automatisch het besef. Niet van een dreiging, maar het voorvoelen alleen de flits dat gaat er gebeuren. Dan zeg je niet: Ik pak deze trein niet, maar: Ik rijd over een andere weg. Zo kun je voor jezelf veel moeilijkheden voorkomen.

Wanneer u bij een aanrijding betrokken bent volgens de waarschijnlijkheid van de toekomst en u heeft dat signaal van tevoren (b.v. een bromfiets die ineens voorbij komt schieten vlak voor u) dan zegt u: In plaats van dat ik doorloop, neem ik de volgende straat. Het resultaat is, dat de gebeurtenis niet plaatsvindt althans niet met u. U kunt dus de toekomst beïnvloeden door kennis van de grootste mogelijkheden en door de maximale waarschijnlijkheidsontwikkeling in die toekomst te erkennen. U beschikt over voertuigen waardoor dit mogelijk is.

Het is duidelijk dat intuïtieve reacties waarover we hebben gesproken vaak aan de hand van bepaalde dingen tot stand komen.

Neem b.v. Í Tjing het werpen van munten of van stokjes of stengels. Dat is een methode om zich te concentreren op een toekomstige gebeurtenis, om te proberen een toekomstprobleem dat in het "ik" aanwezig is te benaderen. De Í Tjing heeft het grote voordeel dat ze geen gefixeerde uitleggingen kent. Het is altijd weer een reeks stanza's van onderaf opgebouwd, waardoor je eigenlijk zelf tot nadenken en tot associëren wordt gedwongen ten aanzien van de vraag die je stelt. En dat betekent, dat de toekomstwaarden, die normaal niet tot het bewustzijn doordringen nu misschien wel daaraan worden overgedragen. Daardoor heeft het in enkele gevallen wel degelijk een grote voorspellende waarde. In bepaalde gevallen, maar niet altijd.

Hetzelfde zou kunnen gelden voor het werken met kaarten. Een kaartlegger werkt ook met het toeval. Hier kunnen echter zekere nadelen in zitten waardoor de werkelijke toekomstvisie niet zo gemakkelijk bereikbaar is. Als wij uitgaan van een vaststaande uitleg voor de kaarten, dus een vaststaande waarde door de kaarten in verhouding tot elkaar, dan komen we tot een constructie. Deze constructie heeft niets te maken met de diepe innerlijke waarden. Integendeel, ze worden er door terzijde geschoven. Daardoor zal er juist, als wij geheel volgens de voorschriften werken en interpreteren veelal sprake zijn van mislukken. De voorspelling, die uit de kaart wordt gedaan, heeft niets meer te maken met de grootste waarschijnlijkheid die in het lot van de mensen en in de tijd is gefixeerd.

Een vraag die wel eens wordt gesteld is: Als wij een associatietest doen, zoals b.v. een Rorschachtest, wat dan? Het antwoord is, dat wij hier te maken hebben met zaken die gericht zijn op het eigen "ik". Ze zijn niet gericht op heden of toekomst. Daardoor is het praktisch onmogelijk, dat men aan de hand hiervan een toekomstvisie toegang kan vinden tot het waakbewustzijn. Ditzelfde geldt t.a.v. een visie in het verleden. Hier hebben wij zuiver te maken met een associatie waardoor het "ik" zichzelf ontmoet in de uitgedrukte waarde.

Er zijn heel wat methoden van waarzeggen bekend. Dat loopt van de kristallen bol, het schaalpje met water, de druppel inkt in het water tot de meest ingewikkelde

somnambulistische toestanden. In alle gevallen geldt dat concentratie of de concentratiemethode op zichzelf zinloos is, tenzij er een geestelijk voertuig is waarin een tijdswaarneming of een vermogen tot reizen in de tijd is opgenomen. Het overzien van de tijd dat in het geestelijke voertuig gebeurt kan dan aan de hand van deze methode misschien gemakkelijker tot het bewustzijn doordringen, terwijl het gelijktijdig eenvoudiger is geworden een voldoende concentratie te bereiken waardoor dat voertuig inderdaad die tijdslijn gaat waarnemen.

Maar dat betekent helemaal niet dat met al die moeilijkheden de mens niet de mogelijkheid bezit om de tijd waar te nemen, de toekomst zo goed als het verleden dat de mens niet over een beheersing kan beschikken waardoor hij zelfs lichamelijk de betekenis van tijd kan veranderen. Dat nu is het punt dat wij, sprekend over de krachten in de mens, toch wel even op de voorgrond moeten schuiven.

Elke mens is door zijn wezen gelijktijdig eeuwig en tijdgebonden in een groot aantal verschillende werelden. Dat kan lopen van 3 tot ongeveer 144. Een mens die een redelijke mate van geestelijke ontwikkeling en bewustzijn bezit, zal over een aantal geestelijke voertuigen kunnen beschikken en deze kunnen beïnvloeden ook vanuit de materie, terwijl de voertuigen zelf over een veel grotere afstand in de tijd kunnen waarnemen dan voor een mens redelijk mogelijk is. De grote kunst is het terugbrengen van dit alles.

Dit terugbrengen kan geschieden in de vorm van droombeelden. Dat hebben wij reeds besproken. Het kan geschieden in de vorm van visioenen waarbij vaak symbolen en werkelijkheid dooreen gemengd zijn. Het kan een vorm van intuïtie zijn waarbij men iets zegt zonder te weten waarom, daar de redelijke samenhang teloor is gegaan. Het kan zelfs zijn, een volledig juiste erkenning van een toekomstige ontwikkeling, zelfs met de mogelijkheid om die althans enigszins in tijd te bepalen. Zoiets van die mode heb ik gezien dat zal toch een tien jaar meer weg zijn. Details van de waarneming in de tijd helpen om het tijdstip mede vast te stellen. De precieze tijd zou theoretisch kunnen worden vastgelegd, als het feit waar het om gaat zich afspeelt in een vertrek waarin een goed lopend uurwerk en een kalender met de juiste datum erop zich bevinden. Dan zou u misschien nog in moeilijkheden kunnen komen ten aanzien van het jaar, maar mogelijk staat ook dat op de kalender. In dat geval (en dit is bijna het enige geval) kunt u zeggen wanneer er iets gaat gebeuren en u dus een beleving in de toekomst kunt fixeren in tijd. Benaderingen zijn mogelijk.

Ik heb u gewezen op de belangrijkheid van het zoeken naar kentekenen. Dergelijke tekenen zullen in uw besef wakker liggen en soms ook vanuit het onderbewustzijn als een weksignaal dienen waardoor de hele sequentie van een toekomstige gebeurtenis opeens weer als een ervaring wordt beseft en er dus een zekere mate van vooruitzien op zeer korte termijn plotseling mogelijk wordt.

Er zijn echter ook nog andere methoden om bepaalde punten te fixeren.

Ik geef u hier de belangrijkste kort aan.

1. Als u zo'n soort droom heeft en u denkt dat het een droom is betreffende de toekomst, bespreek haar met anderen. U hoeft niet te zeggen dat u daar zelf iets in de toekomst van verwacht, maar bespreek haar. Door het bespreken fixeert u de droom ook in uw normaal bewustzijn, uw waakbewustzijn. Redelijke processen kunnen u daarbij helpen om de symbolen van de feiten te scheiden en tot een betere interpretatie komen.
2. Wanneer u bewust probeert in de toekomst te schouwen (vóór de meesten van u zouden dergelijke proeven heel aardig kunnen verlopen), dan moet u zich aanwennen de beelden daarvan zonder enige kritiek vast te leggen. De eenvoudigste methode is natuurlijk de cassetterecorder. Druk op de knop, vertel wat u heeft gezien, laat het even rusten en luister het later nog eens na of maak een aantekening. Alweer, door dit te doen fixeert u de zaken ook in uw waakbewustzijn. Datgene wat anders zeer snel weer naar het onderbewustzijn verhuist blijft benaderbaar en dit kan u ongetwijfeld helpen uw houding nader te bezien.

3. Niet aan alle, maar in zeer vele met toekomst en tijd samenhangende droombeelden, visioenen en waarnemingen kennen wij een z.g. "rode draad" toe. Deze draad heeft vele verschillende vormen. Een in het oosten heel vaak voorkomend beeld bij kristalkijkers is b.v. de veger. Men ziet een wat schimmige figuur, die met vegende bewegingen iets schoon schijnt te maken. Dan geldt voor de ingewijden in het kristalkijken: let goed op hoeveel malen die veegbeweging wordt gemaakt, want dat bepaalt hoe ver in de toekomst de volgende scène zal liggen. Dat is wel niet helemaal juist, maar het helpt u inderdaad de tijd te bepalen. U zult ontdekken dat die draad (de verbinding tussen heden, toekomst of verleden) altijd weer bestaat uit een aantal resultaten of symbolische gebeurtenissen.

Heeft u een voertuigdroom, dan ziet u misschien bomen. U rijdt b.v. 6 bomen voorbij, daarna bevindt u zich ineens op een open weg, u ziet geen bomen meer. Dan zijn die 6 bomen een aanduiding dat 6 perioden later (u weet niet welke perioden de gebeurtenis zich zal voltrekken. Het kan zijn 6 jaar in dat geval zullen wij de zon als symbool erbij zien. Het kan ook zijn 6 maanden later dan zien we daar meestal de maan of maanlicht bij waardoor ook weer een bepaling mogelijk wordt. We kunnen zelfs ook, soms als het om dagen gaat, zien dat de bomen alle een verschillende kleur hebben. Als we te maken hebben met minder dan 6 bomen die alle een sterk afwijkende kleur vertonen, dan is het bijna zeker dat we in dagen tellen.

De draad kan ons niet helpen om precieze bepalen wanneer het gedroomde of het geziene waar wordt. Het kan ons wel helpen om met enige waarschijnlijkheid een periode in de tijd aan te geven waarbinnen het geziene waar kan worden. Door van de draad gebruik te maken vooral als u al enige ervaring heeft met deze dingen leert u om een tijdsdefinitie in menselijke termen te geven voor gebeurtenissen die geestelijk vanuit een totaal ander tijdsverband werden waargenomen.

U bent of u het weet of niet in zekere mate meester over de tijd. Dit betekent, dat u in zekere mate ook meester bent over uw eigen lot. U kunt zeker niet het gehele verloop van uw lot volledig beïnvloeden, maar u kunt vele ervaringen daarvan wijzigen en wel door vooruitziende gevaren of gunstige mogelijkheden te erkennen en daarvan dan ook direct gebruik te maken.

Ik heb nu nog een beeld dat eigenlijk op wat andere zaken berust. Het hangt o.m. samen met het telepatisch vermogen.

Het is mogelijk, dat u kort voordat u iemand ontmoet of voordat er iets gebeurt het idee heeft dat u in gedachten een gesprek daarover voert of hoort voeren. U fantaseert daar een ogenblik over. Dergelijke fantasieën blijken vaak dicht bij de werkelijkheid te liggen. Ook dan gaat u vooruit in de tijd, maar het is een heel korte periode.

Als je een dergelijke droom hebt, zijn er altijd bepalende kenmerken. Zoals je wel eens in een advertentie leest: ik draag een rode roos en the Times in de hand, zo zijn er altijd in dergelijke perioden van voorschouw op korte termijn dingen die belangrijk zijn. Bijvoorbeeld: ik heb een blauwe, gele of rode jas aan. Of er zit een man op de bank. Het zijn altijd weer gegevens die direct slaan op iets watje waarneemt wanneer de ontmoeting of de gebeurtenis plaatsvindt. Door daarmee rekening te houden, kun je het werkelijke verloop van het gesprek vermijden of waarmaken. In zo'n geval heb je te maken met een mogelijkheid, die op korte termijn wordt beseft. waarin de medespelenden ook wel vaststaan en het bestaan van deze kenmerken op zich beslissend zal zijn voor het verdere verloop van de gebeurtenissen en de eigen reacties daarop een beheersbare reactie is op die gegevens. Het verdere verloop wordt belust door u bepaald, ook als er verder eigenlijk geen daadwerkelijk ingrijpen is.

Dit kan van groot belang zijn als u onaangename visite moet ontvangen. Als u hoort zeggen: "Jij hebt altijd lekkere soesjes," stop dat schaalpje weg, dan verdwijnen ze gauw. Of als het aangename visite is en ze hebben het ook over "die lekkere soesjes, zet alvast een schaalpje op tafel, dan blijven ze langer". Op die manier kunt u ontzettend veel bereiken. Zelfs op korte termijn is een mate van voorschouw mogelijk waar u als mens van tevoren een verder verloop kunt bepalen.

Ik heb u in dit geheel een paar gegevens verstrekt die voor een praktisch beoefenen ervan als handleiding kunnen dienen. Voor hen die nu nog niet weten hoe ze het moeten doen nog zeer kort samengevat:

Bij het zien in de toekomst; concentratie. Concentratie op die toekomst en wel in verband met bepaalde persoonlijkheden of gebeurtenissen. Het hoeft niet vast te staan dat die gebeurtenissen inderdaad zullen plaatsvinden. Het hoeft ook niet vast te staan dat die personen in de toekomst inderdaad een rol zullen spelen. Ga uit van uw verwachtingspatroon. Als u zich daarop concentreert en dan probeert spontaan ingevingen te ontvangen, dan zult U merken dat u met uw reactie dichter bij de toekomstige werkelijkheid zit dan op grond van de verwachtingen redelijk is.

Als de zaak in het begin nogal caleidoscopisch en verwarrend is, gooi dan de zaak er niet bij neer. Dat is een normaal verschijnsel. Blijf die concentratie volhouden. U zult ontdekken dat de zaak steeds overzichtelijker wordt en steeds meer fragmenten toch een geheel blijken te vormen.

Wanneer u zich hiermede bezighoudt, moet u zeer goed beseffen dat u niet gerechtigd bent anderen vooral ongunstige ontwikkelingen te voorspellen. U kunt hen wijzen op bepaalde gevaren, maar dan zonder toespeling op hetgeen u heeft gezien of meent te hebben waargenomen. Alleen op deze manier kunt u uw verantwoordelijkheid tegenover anderen dragen.

Wat de goede dingen betreft: Laat de mens alstublieft zelf de vreugde of de verrassing ervan ervaren. Als je iets verwacht en het komt, dan valt het meestal tegen.

DE MENS EN HET DUISTER

Als een mens probeert zichzelf te beschouwen, dan wordt hij steeds weer geconfronteerd met verwachtingen die niet worden bewaarheid en met moeilijkheden die hij meent niet geheel te kunnen overwinnen. Een mens veroordeelt zichzelf bijna voortdurend tot een duisternis waarin hij op zijn eigen manier een soort Purgatorium (Vagevuur) doormaakt. Altijd weer zit hij met de klachten over zijn eigen leven, maar ook heel vaak met angsten ten aanzien van zijn geestelijk bestaan. De mens, die het duister op zijn wijze beleeft, vergeet daarbij soms ook dat duister alleen daar mogelijk is waar licht is.

De benadering van zijn eigen wezen is veelal verkeerd. Als hij denkt aan duisternis en negativiteit, dan ontnemt hij zich de mogelijkheid om onmiddellijk lichtend en dus met de krachten die in hem leven te werken. Een mens, die zich bindt aan duister, ontnemt zichzelf alle mogelijkheid om bewust te reageren. Maar een mens, die in het duister probeert licht te zijn, doet een beroep op zijn eigen krachten. Als je licht bent, is er geen duister neer.

In de hele menselijke geschiedenis van de mystiek treffen wij al deze eigenaardigheden steeds weer aan. Mensen, in het diepste duister en in de diepste wanhoop, komen tot een mystieke verheerlijking. Opeens wordt de betekenis der dingen veranderd. Mensen, die schijnbaar hopeloze taken moeten volbrengen, denken aan iets positiefs en bijna zonder hun ingrijpen schijnt opeens de taak voltooid te worden. Het is alsof zij slaapwandelaars zijn die in de verrukking van hun innerlijke vreugde het onmogelijke waarmaken zonder het zelf te beseffen. Wie zijn krachten wil gebruiken, wie zijn persoonlijkheid op de juiste wijze wil ontwikkelen zal daarbij zeker ook moeten uitgaan van dit licht, van het positieve.

Wanneer de toestand dermate duister lijkt dat ik geen uitweg zie, dan is het tijd een ogenblik innerlijk te rusten. Wanneer de situatie dreigend is in stoffelijk opzicht, zal uw lichaam instinctief reageren. Dat lichaam gaat zijn eigen wegen. Maar als u innerlijk die rust terugvindt (denk aan licht, denk aan kracht), dan bereikt u daarmee niet alleen dat u stoffelijk meer kunt presteren, maar u bereikt gelijktijdig dat u geen panische reacties kent dat u alle mogelijkheden en feiten overziet en dat niet alleen voor uzelf, maar ook voor allen die mede betrokken zijn bij de toestand of bij het gebeuren.

Wie zich beroept op zijn innerlijk licht vindt uitwegen die schijnbaar niet bestaan, omdat zij niet worden beseft. Het verhogen van eigen besef door een beroep te doen op de innerlijke

kracht en te vertrouwen op de instinctieve reacties van het lichaam brengt de mogelijkheid om duisternis steeds meer te verdrijven.

Heel veel mensen kunnen het duister in zichzelf niet aan. Zij maken daarvan dan onmiddellijk een dreiging van buitenaf. Zij noemen die dan duivel, djinni, demon, misschien een boze geest of de invloed van een tovenaar die hen kan beïnvloeden. U kunt nóóit van buitenaf zo beïnvloed worden, als u niet eerst innerlijk daarop reageert. De beste tovenaar kan u niets doen indien u innerlijk niet ontvankelijk bent voor de suggestie die men u zendt. Geen geest van licht of duister kan u beroeren of dwingen, tenzij u eerst innerlijk aanvaardt wat in die geest is en de suggestie daarvan zodanig absorbeert dat u het zelf begint waar te maken.

Zeker, een tovenaar of een heks kan iets doen, als u reageert. Zij kunnen uw reactie versterken, zowel uw lichamelijke als uw psychische reactie. Maar zij kunnen u niet veranderen. Zij kunnen alleen werken volgens datgene wat u reeds bent. Wie dus in het duister is of door het duister wordt bedreigd, moet zich goed realiseren dat alleen al door het besef, door u daaraan over te leveren, u zich kwetsbaar maakt. Als u voelt hier is duister, denk aan licht. Als u voelt ik word bedreigd, denk ik zal alle krachten in mij oproepen en ik zal voorlopig maar reageren volgens de instinctwaarde.

U heeft in uzelf, als mens en als geest, een gevoel voor goed en kwaad. Nu zijn goed en kwaad geen algemene en objectieve waarden, maar voor uzelf zijn ze bepalend. Kwaad is voor u duister. Goed is voor u licht. Als u betrokken bent bij iets wat u aanvoelt als kwaad, dan moet u daar licht tegenover stellen. U kunt duister niet met duister vernietigen. Licht kan echter wel duister vernietigen. Alleen degene die zich overgeeft aan het duister, kan daardoor het licht uit zichzelf verdrijven. De mens die bang is voor het duister is in wezen bang voor zichzelf. Alle angsten, alle demonen bestaan allereerst in u. Dan pas kunnen zij van buitenaf worden gemanipuleerd en versterkt.

Als ik spreek over de mens in het duister, dan doe ik dit vooral omdat menig mens zijn krachten verkeerd gebruikt. Als er duister is, en je begint je daar wanhopig tegen te verzetten, dan zul je alleen al door het verzet het duister aanvaarden. Maar als je duister erkent en daar licht tegenover zet (niet het duister bestrijden maar het licht sterker maken), dan win je in jezelf die positiviteit, die onaantastbaarheid waardoor de gehele bedreiging rond je a.h.w. wordt weggedrukt en je denken, je reageren, je mogelijkheden zo positief mogelijk kunnen worden gebruikt.

De mens vreest het duister zoals hij de dood vreest. Hij ziet het als een uitblussing. Maar wie zich bewust is van het feit, dat hij in de hele kosmos zelf licht is, zal zeggen: Wanneer de laatste ster dooft in het heelal en ik wil niet meegaan, dan zal ik zeggen: Ik ben licht in mijzelf, en ik zal zelf de schepper worden van een totaal nieuwe schepping, als ik dit wens. Want ik heb licht. Ik heb een kracht die ik kan omzetten in licht. Ik ben positief, en niet alleen negatief. Ik ben een wezen van evenwichten. Maar in die evenwichten kan ik door alleen het lichte steeds sterker te maken mijn vermogen, om in balans te blijven met de duistere factoren uitbreiden.

Het is gemakkelijk genoeg om al deze duistere dingen van de mens weg te verklaren. Je kunt dit doen zoals Freud en de zijnen hebben gedaan met sexualiteit. Je kunt het doen zoals Jung in bepaalde perioden heeft gedaan door vooral terug te kijken naar de gehele ontwikkelingsgeschiedenis van de mens of van de geslachten. Je kunt het doen door de mystieke factoren van andere denkers en filosofen erbij te betrekken. Maar de uitleg helpt je niet. Uitleg is slechts een verdringing van een innerlijk toch nog feitelijke toestand. Daarom wil ik in dit korte betoog nadrukkelijk stellen:

Indien u in uzelf geestelijk emotioneel, mentaal, duisternis ziet, vreest en ontmoet, richt u op uzelf. Er zijn in u zaken die u erkent als goed of licht. Probeer die sterk te maken. Denk daaraan. Beroep u daarop. Tracht die emotie weer in u op te wekken. Door dit licht zult u in staat zijn het duister te beheersen. U zult het niet uitroeien. Duister is een nodig bestanddeel, ook van de mens. Maar als het duister wordt beheerst, als het niet een dwang wordt, dan is dit duister, wat u nodig heeft om uw eigen licht duidelijker te zien en te beleven. Dan is de positieve beleving van het bestaan op zichzelf voldoende dank zij dit duister om elke lichte

kracht en elke lichte wereld zonder vrees te aanvaarden en alle duister van u af te wijzen, indien het niet wordt beseft als een noodzakelijk gebeuren om uw eigen leven en het licht daarin het juiste reliëf te geven.

PAUZE

Pauze, rust. Ogenblik van bezinning. Noodzakelijk als verbinding tussen wat is en wat zal worden.

Als wij worden voortgedreven zonder te beseffen, dan zullen wij niet weten wat wij zijn en wat wij doen. Maar als wij de rust vinden in onszelf, als wij uit onszelf de bezinning kunnen vinden waardoor wij het verleden juister beseffen, zo zullen wij bewuster onze toekomst bepalen.

Als wij alleen maar verder gaan in de naam van God, dan kennen wij God niet. Maar op het ogenblik, dat wij in een moment van rust God beleven, dan ondervinden wij een waarheid, een mogelijkheid die veel verder gaat dan alles wat wij ooit zelf hadden kunnen doen of zijn.

Pauze is noodzakelijk. Altijd weer is dat een ogenblik van rust, van ontspanning, van beseffen waardoor wij gisteren beter begrijpen en morgen beter zullen beheersen. Dat is voor mij het belang van een pauze.

LES 4 - INCARNATIESTRUCTUREN

Een mens heeft de beschikking over twee verschillende structuren in de tijd. De eerste is de genetische structuur, de tweede is de geestelijke structuur.

De genetische structuur.

In de verschillende genen zit informatie opgeslagen die niet alleen betrekking heeft op de bouw van het lichaam, maar die ook verband houdt niet de erfelijke kwaliteiten en de wijze waarop die eens beleefd zijn. Om kort te zijn: een menselijk lichaam kan een structuur bezitten waarin het sterkste een aantal herinneringsinformaties afgeeft. Deze herinneringsinformaties komen gelijk aan een incarnatieherinnering, maar hebben geen betrekking op het "ik", doch slechts op de stoffelijke gang van zaken. Er bestaat zelfs een mogelijkheid (in dat geval moeten wij ten minste een aantal gebalanceerde genen hebben) waarin de mannelijke en de vrouwelijke factoren, waarin de z.g. gemengde herinneringen ontstaan, even sterk zijn. Hierin worden informaties uit twee verschillende levens samengevoegd tot één belevingsverhaal.

Is men hiermede bezig, dan blijkt in vele gevallen dat een deel van de informatie schijnbaar onjuist is. Schijnbaar, want het heeft vaak betrekking op twee verschillende taalgebieden, twee verschillende steden of streken, twee verschillende mensen en vaak ook op twee verschillende geslachten.

Het is duidelijk, dat hierdoor deze herinneringen nu niet bepaald interessant zijn. Ze zijn hoogstens interessant, als men wil nagaan in hoeverre herinneringen in de materie en ook in het leven kunnen worden vastgelegd. Maar dat kunnen wij bij dieren ook zien. Jonge dieren blijken, als de ouders lange tijd b.v. in een bepaalde rivier hebben gejaagd, over de omgeving bijzonder goed ingelicht te zijn. Het is alsof ze hun weg kennen zonder dat ze er ooit direct zelf zijn geweest

De geestelijke structuur.

Deze is belangrijker. U zult begrijpen dat niet elke getest eenzelfde niveau heeft. Een niveau is erg belangrijk, niet alleen voor incarnatieherinneringen, maar ook voor incarnatiefixatie, d.w.z. de vastlegging van gegevens over incarnaties. Daarom moeten wij eerst proberen de verschillende kwaliteiten van de geest nader te omschrijven.

Het A type.

Dat is de lager ingestelde mens, het lager ingestelde "ik", dat heeft geleefd in lichamen waarin lustgevoelens een bijzonder grote rol hebben gespeeld en daarnaast angstgevoelens. Herinneringen aan vroegere incarnaties zullen bijna altijd bestaan uit flarden van geweld of van overdaad. Al het andere blijft buiten beschouwing. In een dergelijk geval zijn er zeer vele incarnaties te registreren. Want iemand, die nog niet vergevorderd is, zal over het algemeen minder lang in een lichte sfeer kunnen vertoeven. Komt hij in een duistere sfeer, dan is hij ook niet bewust genoeg en lange tijd in die duistere sfeer gebonden te blijven. Hij zal dus tamelijk snel incarneren in vergelijking met anderen. De gemiddelde incarnatieperiode voor dergelijke geesten loopt van 50 tot ongeveer 300 jaar.

Het B type.

Hier hebben wij u maken met iemand die een zeker aantal inwijdingen of tenminste één inwijding heeft ondergaan. Dit zijn geestelijke inwijdingen. We kunnen van hen zeggen dat hun belangstelling in de richting gaat van het intellectuele. Dus zaken als geweld, sex, eten enz. maken minder indruk die zijn a.h.w. bijkomstigheden. Zo'n geest zal zijn inwijding meestal verkrijgen door af te dalen in een duistere sfeer, daarin enige tijd te vertoeven om daarna met de verkregen beheersing op te gaan naar een lichte sfeer. Een van de 10 gevallen speelt zich

iets dergelijks af kort na de dood of tijdens het stoffelijke bestaan. In deze gevallen is de herinnering gelegen in de kennis. Als een wonderkind muzikaal begaafd op de wereld is gekomen, dan is de kans groot dat we hier met een entiteit van het B type te maken hebben.

Hier worden expressiemogelijkheden gezocht. Hier wordt in de herinnering vooral filosofie, weten of kunde gewekt. Bij dergelijke typen is overigens de incarnatiecyclus aanmerkelijk langer en loopt tussen de 150 en 500 jaar.

Het C type.

Bij een C incarnatie hebben wij te maken met een entiteit die tenminste in één of in twee levens een hoog geestelijk peil heeft bereikt. De belangstelling is hier niet meer gelegen in communicatie, maar in besef. Alles wat hierbij naar voren komt is over het algemeen denkwerk. Als wij te maken hebben met een uitzonderlijk wetenschapsman, dan is de kans groot dat deze tot het C-type behoort. Hij heeft namelijk de neiging intuïtief te reageren en gelijktijdig toch redelijk te onderzoeken. Onder deze typen vallen echter ook anderen, b.v. geestelijke leiders van bepaalde kwaliteit. Niet allemaal. Er zijn er bij die erg laag staan. Sommige geestelijke leiders hebben ook hoge geestelijke kwaliteiten. Wij vinden daaronder zeer goede en vaak bekende filosofen, magiërs, onderzoekers van het paranormale en in enkele gevallen onderzoekers van het onbekende. Hun incarnatiecyclus loopt eveneens weer langer. Die ligt tussen de 150, als er nog een incarnatienoodzaak wordt erkend en ongeveer 3000 jaar.

Het D type.

Dit komt heel zelden voor. Het D type is de bewuste incarnatie. Bij de bewuste incarnatie is er sprake van een besef, van geestelijke werelden en waarden dat ook stoffelijk blijft voortbestaan. Verder is er sprake van een aanvaarde taak. In deze gevallen kunnen de incarnatiemogelijkheden liggen van ongeveer 3 dagen na de dood tot ongeveer 5000 jaar. Dat is sterk afhankelijk van de taak die men wil volbrengen en datgene wat de nieuwe mogelijkheid zoekt.

Wij hebben dus als basis een aantal verschillende typen. Een verdere uiteenzetting is voorlopig overbodig. Het zal u duidelijk zijn dat er heel wat meer typen te vinden zijn, want mixturen tussen A en B en zelfs A en D komen wel voor. Maar in die gevallen nemen wij maar aan dat het laagste type bepalend is.

Dan hebben wij het leven dat je leidt. Het leven dat je in het verleden hebt geleid is van invloed op het leven dat je nu zult hebben En dan niet in de bekende karmatische drang van je hebt hem toen geslagen, dan kom je nu in een situatie waarin hij jou zal slaan. Een dergelijke poppenkast kennen wij niet. Maar een leven waarin iemand b.v. priester is. Dat kan zijn van de een of andere afgod. Misschien is hij in het begin wel sjamaan geweest Hierdoor wordt zijn gerichtheid verder bepaald. Binnen de straal waartoe hij behoort (dat is n.l. zijn ontwikkelingstijd) zal hij dan ook steeds weer dit priesterlijke element zoeken.

Hij kan dat op heel verschillende manieren doen. Zo iemand kan pastoor worden. In het verleden is hij misschien orakel geweest. En in het heden is hij medium of onderzoeker van parapsychologische verschijnselen. Al die mogelijkheden zijn er. Omdat ertussen verleden en heden altijd een lijn van ontwikkeling bestaat moet verder rekening worden gehouden met de instelling van de persoonlijkheid. Hier zeggen wij dan dat de eigen instelling van de persoonlijkheid kan zijn gericht op het "ik" of op de buitenwereld.

Bij een altruïstische lijn vinden we een zeer sterke verbondenheid met wereld en wereldgebeuren. Bij incarnatie zal steeds weer een brandpunt van de menselijke historie worden opgezocht en juist daar zal het ego proberen zich verder te manifesteren.

Hebben wij te maken met een op het "ik" gerichte persoonlijkheid, dan zal deze juist zoeken naar die punten waar het "ik" met zo weinig mogelijk moeite zo goed mogelijk kan leven.

Het klinkt misschien wat vreemd, als je dat zo allemaal uiteenzet, maar wij moeten er rekening mee houden dat dergelijke structuren inderdaad bestaan. Het zijn vuistregels. Ze zijn niet te vergelijken met een kosmische wet. Een ego heeft nu eenmaal de neiging een eenmaal

begonnen ontwikkeling voort te zetten, ook in andere incarnaties, zoals het eveneens geneigd zal zijn een zoeken naar kennis op aarde eventueel in de sferen enige tijd te continueren

De moeilijkheid hierbij is dat iemand, die in tien incarnaties een korte tijd heeft geleefd, de elfde incarnatie lang kan leven en dat dan, wanneer de gemiddelde leeftijd van de vorige incarnaties is bereikt, een breekpunt optreedt. Het is belangrijk om ook dit te beseffen. Bij dit breekpunt kun je plotseling een totaal nieuwe geestelijke ontwikkeling doormaken. Het is ook mogelijk dat alle belangstelling voor het leven wegebt. Dat kun je dan wel via de psychiatrie verklaren, maar het feit dat dit bij zoveel mensen volgens deze zelfde regel voorkomt, maakt duidelijk dat de gemiddelde ontwikkelingsduur in een aantal incarnaties ongeveer gelijk zal zijn.

Hoe is een incarnatiestructuur ongeveer samengesteld? Wij kunnen dit verklaren aan de hand van enkele voorbeelden. Wij gaan uit van een A incarnatie of A type.

In een A incarnatie is, zoals ik reeds heb gezegd, het lustleven nogal van belang. Dit betekent dat er dan ook grote angsten zijn. Lust en angst zijn namelijk zaken die elkaar voortdurend aanvullen. Hier is het gehele leven geconcentreerd op uiterlijkheden. Iemand, die op deze manier opnieuw op aarde komt, zal proberen diezelfde uiterlijkheid weer terug te vinden. We krijgen dan vertoningen die gebaseerd zijn op het verleden, dus de vorige incarnaties. Gegevens en angsten van de vorige incarnatie bepalen het gedrag, maar tevens de wijze waarop men zich manifesteert vanuit een meer geestelijk standpunt.

De bewustwording impliceert in dit geval een weinig sterk innerlijk leven. Naar buiten toe een betrekkelijk sterk leven. Een sterke gebondenheid aan de buitenwereld en pogingen om zichzelf juist in die buitenwereld bijzonder sterk te manifesteren en daar aanzien te gewinnen.

Nu kan zo'n A type altruïstisch of egoïstisch zijn, want beide mogelijkheden blijven bestaan. Is er sprake van altruïsme, dan betekent het dat het contact met de buitenwereld eigenlijk een belasting van het "ik" is. Hierdoor kan bewustwording en zelfs een beperkte inwijding worden bereikt.

Bij een B type zal de structuur iets anders verlopen. In de eerste plaats krijgen we hier eerder een juiste keuze van lichaam. Dat heeft al een groot voordeel, want zo iemand zal meestal stoffelijk over de capaciteit beschikken die hij nodig heeft om zich stoffelijk uit te drukken. Bij het A type is dat maar zelden geheel het geval.

Kijken wij nu naar de situatie zoals die zich verder ontwikkelt bij het B type dan blijkt dat hier vaak fragmenten van vorige incarnaties aanwezig zijn. Ze spelen in het droomleven een rol en ze werken vanuit het onderbewustzijn conditionerend. Maar deze conditionering is beperkter dan bij het A type. Er is dus een grotere wilsvrijheid. Opvallend is verder dat een zekere wilszwakte in gepaalde opzichten te noteren valt. Hier is kennelijk een fout uit het verleden naar het heden overgebracht en bij de keuze van lichaam heeft deze fout meegespeeld. De cyclus zou je dan terug kunnen volgen. En dan kom je tot de conclusie dat, als in twee incarnaties in het verleden sprake is geweest van een verslaafdheid, deze verslaafdheid waartegen men zich probeert te verzetten en vaak tevergeefs zal doorwerken tot in het heden toe.

Kijken we naar een C type, dan is het duidelijk dat wij heel andere kwaliteiten ontmoeten. Hier is namelijk een zo sterk geestelijk werken en bewustzijn aanwezig dat hierdoor niet alleen een domineren van keuze ontstaat, maar zelfs een domineren van bepaalde lichamelijke eigenschappen. Om u een eenvoudig voorbeeld te geven:

Een C type zal op grond van vorige incarnaties misschien wel een lichaam kiezen waarin zwakke punten aanwezig zijn. Maar zal gelijktijdig over een levens- en wilskracht beschikken waardoor die fouten bewust kunnen worden verdrongen of zelfs teniet kunnen worden gedaan. De manier van uiting is ook een andere. Hier zien wij niet een herhalen van het verleden, zoals bij de eerste typen voorkomt, maar we zien denkprocessen die vanuit aards standpunt krankzinnig lijken, omdat ze niet kunnen worden verklaard. Het is alsof men intuïtief op een punt begint zonder dat men al het voorgaande heeft doorgewerkt. Dat voorgaande ligt dan in

vorige incarnaties vast. De ontwikkeling van standpunt en kennis is dus eigenlijk niets anders, dat een vervolgen van een proces dat al in het verleden heeft bestaan.

Een typisch voorbeeld van een dergelijke incarnatie is de bekende Einstein. Deze man is filosoof geweest in de Griekse tijd. Hij is mathematicus geweest in de gloriejaren van de Italiaanse Renaissance. Hij blijkt nu de wiskunde te hebben doorgevoerd tot een totaal nieuw inzicht. Opvallend hierbij is bovendien: in beide vorige incarnaties heeft hij gereisd. In de laatste incarnatie heeft hij zich van zijn geboorteplaats verwijderd en is in een ander land tot aanzien gekomen. Hier zit een vast patroon in. Dat patroon zouden wij bij honderdtallen mensen kunnen terugvinden.

Dan blijft nog over de opbouw van de structuur in een D type. Een D type is sterk gericht op het brengen van licht. Het is een ingewijde. De geestelijke waarde is de meest belangrijke. Dit kan egoïstisch gebeuren waarmee het "ik" zichzelf tot centrum maakt. Hieruit komen priesterkoningen voort, mensen die proberen de grote leraar of de grote leider uit te hangen. Het kant ook altruïstisch zijn en dan krijgen wij mensen als de stichters van grote godsdiensten, de wonderdoeners, de vernieuwers. In deze gevallen ligt de vorige incarnatie meestal ver terug. Dit betekent dat voor een D structuur in praktisch elke incarnatie een lichaam wordt gezocht dat in eigenschappen en kwaliteiten niets te maken heeft met het vorige stoffelijke bestaan, maar dat daarentegen geheel is aangepast aan de geestelijke eisen, die men gezien de aanvaarde taak, zich op dit ogenblik stelt. Het resultaat is, dat de lichamelijke kwaliteiten van het D type in alle incarnaties sterk verschillen, dat ze in alle incarnaties steeds weer totaal andere mensentypen zijn en dat zij in elk optreden juist die plaats kiezen van waaruit hun invloed het grootst kan zijn.

U ziet, met deze incarnatiestructuren hebben wij te maken met een soort regel. Die regel geldt uit de aard der zaak ook voor u. Als u nu wilt weten of u een A, B of C type bent (over D praten we maar niet, anders zoudt u niet hier zitten) dan kunnen wij het volgende stellen:

A type

Is eten en zijn andere genietingen en lichaamsprocessen voor u van het grootste belang? Bent u daardoor gebiologeerd? Houdt u zich er steeds of zeer vaak mee bezig? Zo ja, dan is de kans groot dat u een A type bent.

Richt u zich hierbij op anderen, ziet u met vreugde dat anderen die genietingen hebben, dan bent u altruïstisch. Neemt u het anderen kwalijk, als zij iets hebben wat u niet heeft of niet meer heeft, dan bent u egoïstisch.

B type

Beschouwt u de stoffelijke zaken als aanvaardbaar en aangenaam? Eigenlijk een voorbijgaande kwestie, een soort spel, terwijl daarachter de gevoelens van verbonden zijn met mensen belangrijker zijn, dan bent u waarschijnlijk een B type. Als B type zult u over het algemeen in uw denken en dromen zeer bezig zijn met lot van anderen en de vraag hoe u deze kunt helpen, vooral als u altruïstisch bent ingesteld. Ook als u egoïstisch bent ingesteld, zult u een ongeveer gelijke benadering kennen. Maar hier denkt u zichzelf als b.v. de wonderdoener, de wetenschapsman, de machthebber e.d. Al die typen die vanuit zich iets tot stand brengen, terwijl u zich in het eerste geval bezighoudt met het probleem van de anderen de oplossing daarvan zoekt zonder dat u daarbij zelf een rol wenst te spelen.

C type (voor zover aanwezig)

Als u in uw gedachten voortdurend bezig bent met een bepaald probleem en in uw hele leven eigenlijk alles doet omdat ene probleem te toetsen, zeker als dit probleem vanuit het huidige stoffelijke standpunt bijna abstract is, dan kunt u aannemen dat u een C type bent. Bent u egoïstisch, dan zult u proberen meer te weten dan anderen. Bent u altruïstisch, dan zult u proberen door uitwisseling van gedachten anderen te helpen verder te komen, terwijl u gelijktijdig de kennis van anderen tracht te absorberen.

U ziet, het is gemakkelijk genoeg. Zo kunt u een beetje nagaan waar u bij behoort. Wat op het ogenblik de situatie op aarde betreft, het merendeel van de mensen is wel een A of een B type. Voor velen is het ook belangrijk hoeveel incarnaties ze hebben gehad. Het aantal incarnaties is onbelangrijk. Als een aantal levens een voortdurende herhaling is van steeds dezelfde belevingen, dezelfde fouten, dezelfde benaderingen, dan kunnen we rustig zeggen dat al die levens voor één tellen. In dat geval moeten wij aannemen dat degenen die tot de A en de B typen behoren gemiddeld tussen de 7 en de 400 incarnaties achter de rug hebben. Hebben we de C en de D typen, dan is het aantal incarnaties niet te bepalen. Bij het C type kunnen wij aannemen dat het aantal incarnaties tenminste 7 bedraagt. Bij het D type is het mogelijk dat er sprake is van 1, 2, 3, maar ook van honderden incarnaties. Dat is sterk afhankelijk van de taak die men zich stelt en de wijze waarop men werkt op of voor de materie.

Herinneringen

A en B typen zullen over het algemeen tamelijk weinig herinneringen hebben aan het verleden. Het B type is meer geïnteresseerd in vroegere bestaansvormen en in het verleden dan het A type en zal op grond hiervan een bijzondere belangstelling ontwikkelen voor bepaalde gebieden. Men kan zich bijzonder verwant voelen met b.v. de Indiase cultuur, Oud Egypte, de indiaanse geschiedenis enz. In dergelijke gevallen is het waarschijnlijk dat een of meer van de vorige incarnaties zich hebben afgespeeld in het gebied waarvoor men nu nog belangstelling heeft.

Voor het C type is deze bepaling niet zonder meer te geven. Wel is opvallend dat de gedachtestroom over het algemeen wordt gecontinueerd, zo iemand die zich bezighoudt met bepaalde filosofieën ongetwijfeld in het verleden heeft geleefd in landen waar dergelijke filosofieën of de grondbeginselen daarvan bestonden. Op grond daarvan kunt u dus ook weer ongeveer bepalen waar u zou hebben geleefd.

Dan is belangrijk, in de structuur het feit, dat men zelden alleen incarneert. Voor B typen geldt dat de incarnatie alleen of met uitverkorenen geschiedt. In deze gevallen is het een gemeenschappelijke taakaanvaarding. Bij het C type blijkt dat er wordt gezocht naar contacten. Deze contacten zijn zuiver mentaal. Ze kunnen tot stand komen door uitwisseling van gegevens briefwisseling, wederkerige belangstelling voor elkaars proeven, literatuur etc. etc. Persoonlijke contacten komen zelden voor. Bij het B type blijken de persoonlijke contacten juist van heel groot belang te zijn. Hier zijn in de omgeving altijd wel mensen te vinden met wie men vroeger, op welke wijze aan ook, heeft geleefd. De moeilijkheid daarbij is echter dat er een verwisseling van rol kan zijn. Uw moeder van vijf incarnaties geleden kan nu uw jongste bediende zijn. De bedelaar, die u eens een aalmoes heeft gegeven, is nu misschien de man van sociale zorg die u helpt. Het zijn wat vergezochte voorbeelden, maar dit om duidelijk te maken hoe sterk dit kan verschillen. Hierbij moet u altijd rekening houden met het feit dat degenen met wie ik mij om welke reden dan ook verbonden gevoel zonder dat dit op zuiver stoffelijke waarden is gebaseerd, behoren tot mijn vroeger bestaan.

Voor het A type geldt over het algemeen dat alleen bepaalde kwaliteiten belangrijk zijn. De incarnatie is meestal een groepsincarnatie waarin men wel van rol heeft verwisseld met een aantal anderen. Om een voorbeeld te geven: Men is samen soldaat geweest in het Romeinse legioen ongeveer 50 v. Chr. Daarna is men tezamen op kruistocht gegaan. Daarna heeft men tezamen een boerenrevolutie op touw gezet in een of ander land, of men heeft misschien gevochten in het leger van Pappenheim, van Tilly of van een andere legeraanvoerder. Nu is men weer samen en bezig een sociale reformatie voor te bereiden. Dat zijn dus groepen.

Wat ben ik geweest? is een vraag die heel veel mensen zichzelf stellen. Belangrijk is het natuurlijk niet, want ten slotte bent u het eindproduct van alle vorige incarnaties. Probeer vandaag zo goed mogelijk te leven, zo ver mogelijk vooruit te komen geestelijk en anderszins en u zult daarmee alle problemen van het verleden als vanzelf oplossen. Maar een zekere nieuwsgierigheid zal er altijd bestaan. Laat mij een voorbeeld geven van een ontwikkeling die met een B- en een C type of tussen die beiden te maken kan hebben.

Een jonge jager leert van een oudere jager in een ver verleden. De jonge jager wordt later leerling van een sjamaan. Hij helpt met de zo verworven kennis en krachten degene die hem eens heeft leren jagen. De daarop volgende incarnatie: De jonge sjamaan is leerlingpriester. De oude jager daarentegen blijkt nu plotseling een gezaghebbend priester te zijn die meer administratief is ingesteld. De jongere is meer geestelijk ingesteld. Door een uitwisseling en samenwerking bereiken ze tezamen iets.

Volgende incarnatie: De jongere is leerling geworden van een bekende goeroe en zwerft door India. Hij wordt langzamerhand zelf leermeester, neemt een leerling aan. (Vergeet niet: de geslachten die later buiten beschouwing staan. Nu is het allemaal mannelijk, maar het kan net zo goed wisselend mannelijk of vrouwelijk zijn, zelfs zo dat de een de ene keer man is, de andere keer vrouw en omgekeerd, dat is van weinig belang). De jongere krijgt nu de oudere als leerling. De oudere absorbeert de kennis, die de jongere hem geeft en komt nu plotseling tot nieuwe geestelijke ontdekkingen. Volgende fases de oudere is de filosoof. De jongere is de leerling in filosofie. De jongere probeert daarin geestelijke elementen door te voeren. De oudere daarentegen probeert de logica door te voeren. Eindresultaat beiden komen tot een meer logische benadering van fenomenen waarbij de innerlijke krachten niet over het hoofd worden gezien. We gaan weer een stap verder. Stel u voor dat de jongere in dit geval weer de hoofdrol speelt (het is niet noodzakelijk, maar het kan). Hij wordt b.v. abt van een klooster, terwijl de ander zwerfend krijgsman is. Deze vindt hulp in dat klooster en wordt misschien nog bekeerd ook, als je er een mooi verhaal van wilt maken. Op deze wijze staan ze elkaar weer bij. Nu komen we in het heden terecht en dan blijkt ineens dat de jongere b.v. een leermeester is op een of ander geestelijk terrein De ander is zoekend op dat terrein. De oudere aanvaardt de leringen, werkt daarmee op zijn eigen wijze en komt tot persoonlijke inwijdingen die weer afwijken van die, welke de jongere heeft doorgemaakt. Hij acht zich misschien zelfs de meerdere, dat kan even goed, maar beiden hebben een zodanige invloed op elkaar gehad, dat ze a.h.w. wederkerig inwijding voor elkaar mogelijk hebben gemaakt. Dit is nu maar één klein voorbeeld. Je zoudt dit duizendmaal kunnen doen.

Een bekend Indisch verhaal nu zegt dat een man zich bewust was van al zijn mannelijke incarnaties en door een vergissing als vrouw werd geïncarneerd. Zij was al getrouwd en had een paar kinderen. Toen kwam een god tot de conclusie dat er een fout was gemaakt. Die god ging naar de vrouw toe en zei: "Als je nog wilt, kun je zo overstappen. Ik maak een man van je en dan kun je je incarnatiereeks vervolgen." Waarop de vrouw zei "Nee. Wat ik nu heb beleefd, zou ik nooit willen missen. Ik geloof, dat ik gelukkiger ben door vrouw te zijn dan ik ooit zou kunnen zijn als man. Door wat ik nu leer en begrijp zal ik later in staat zijn beter te leven en meer te begrijpen."

Al deze dingen moet u zien als mogelijk waar, want die voorbeelden zijn natuurlijk betrekkelijk willekeurig. Dergelijke verhalen zijn eigenlijk parabels.

Ook u heeft een persoonlijkheidsstructuur. Als u nu alleen maar weet, of u een A, B af C type bent, dan weet u al meer. U weet dan in ieder geval op welk terrein u kunt bereiken en op welke manier u verder kunt komen. U kunt aan de hand van hetgeen ik hier heb gezegd omtrent deze typen nagaan of er voor u sprake is van een groepsincarnatie, dan wel van een beperkte incarnatie waarin men wel anderen ontmoet met wie men vroeger heeft geleefd, of dat er sprake is van in feite voornamelijk mentale contacten met degenen met wie men vroeger heeft samengewerkt. Daardoor krijgt men een klein beetje visie op uzelf.

Als u terugdroomt (ik meen dat we daar al eens over hebben gesproken), dan kunt u natuurlijk uit die droomfragmenten wel ongeveer afleiden waar u heeft geleefd en waar u bent geweest. Kijkt u naar uw belangstelling, dan vindt u ook indicaties voor de gebieden waard zeer waarschijnlijk heeft vertoefd. Maar kijk niet teveel terug naar wat u bent geweest. Probeer eerder te ontleden wat u nu bent.

Als u denkt ik kom met spijt (als u hier zit, zal het u ongetwijfeld spijten tot de conclusie dat ik maar een A type ben), dan zegt u: Dat is helemaal niet erg, want ik kan niet onmiddellijk veranderen. Maar ik moet wel de diepere betekenis zoeken van deze materiele belangstelling. Laat mij dan vooral proberen meer altruïstisch te zijn. Hierdoor heeft u grote kans dat u

geestelijk evolueert en daardoor een volgende maal in en hogere keten van incarnaties terecht te kunnen komen.

Bent u een B type, dan zult u zeggen: Ik wilde dat ik een C type was. Helemaal niet erg. Als u ontdekt dat u een B type bent, realiseer u dan dat uw belangstelling tweedelig is het element dat voor een groot gedeelte eigenlijk bijna speels is, het element diep in uzelf dat de bittere ernst van het leven opvat. Realiseer u dan dat die bittere ernst van het leven zo positief mogelijk moet worden uitgewerkt. Probeer niet uw gedrag te veranderen, dat helpt u weinig. Probeer liever te beseffen wat u innerlijke werkelijk bent, wat u werkelijk wilt en probeer die wil en dat denken weer zoveel mogelijk over te brengen in een altruïstisch kader waardoor u met anderen werkt voor anderen, werkt en leeft. Dat kan heel belangrijk zijn.

Bent u een C type, dan zult u waarschijnlijk een aantal herinneringen hebben aan vorige incarnaties. Maak u daar geen zorgen over. Dat verleden is voorbij. Beroem u er ook niet op. Want per slot van rekening, u staat ook niet op te scheppen over uw afgelegde kleding. Realiseer u echter wel dat uw mentale contacten alleen dan zin hebben, indien daaruit belangrijke geestelijke waarden voortkomen. En realiseer u ook, dat u niet het oude werk weer moet gaan doen, maar dat u door te behoren tot deze cyclus, tot dit structuurtype, a.h.w. geroepen bent om te vernieuwen. Zoek dan datgene waardoor u voortgaande op hetgeen u innerlijke voelt, aan de wereld nieuwe denkbeelden, nieuwe varianten van bestaan en van denkwijze kunt geven. Dan bereikt u het beste wat mogelijk is.

Wat het C type betreft, als zij het zelf niet weten dan zijn ze geen C type. Over het D type behoeven we niet te praten, dan kan ik hiermede volstaan.

Nu nog dit. In de kosmos kan er een wisseling zijn waardoor je de ene keer incarneert in de stof op aarde en de andere keer op een andere planeet. Ofschoon dit niet zo vaak voorkomt (alleen bij C typen zien wij dat wel eens, zal hierdoor een soort vervreemding ontstaan). Je hebt het gevoel dat die wereld eigenlijk maar tamelijk belangrijk is. Er komen vaak visies uit voort als: de mensen uit de ruimte zullen komen om ons te helpen of iets dergelijks. Het is een terughunnen naar het andere bestaan. Vergeet echter niet dat door te incarneren op een andere planeet t.a.v. de aarde, soortgelijke gevoelens zult koesteren.

Houdt u niet teveel bezig met datgene wat elders ligt, ook als u innerlijk dit soort heimwee ervaart. Probeer u af te vragen wat u mist en tracht het hier zelf te maken. Het is misschien een beetje vreemd om dit te zeggen. Juist als u zo wisselend incarneert, moet u een soort doe-het-zelver zijn. Toch is dat eigenlijk waar. U kunt in uw leven zeer veel waarmaken en zeer reëel bereiken indien u bereid bent zelf in de wereld iets tot stand te brengen. Zoek het dan niet als iets wat voor de hele wereld geldt. Zoek het als iets wat voor u uw relaties met de wereld steeds sterker bepaalt. Op die manier kunt u o.a. heimwee vergeten en kunt u binnen het kader van uw normale structuur en volgens uw normale type een optimaal resultaat bereiken in uw huidige incarnatie.

Ik meen, dat ik hiermede voldoende heb gezegd. Realiseer u dat u behoort tot een bepaald type en dat bij uw type eveneens een bepaalde incarnatiestructuur behoort. Realiseer u dat uw lichaam eveneens een soort incarnatiestructuur heeft die echter, al heeft u dan nog zo'n levendige herinnering aan, niets zegt t.a.v. uw geestelijk bestaan. Realiseer u dat u, eenmaal in een bepaalde ontwikkelingsgang gevangen, die niet zonder meer ongedaan kunt maken. U kunt wel nieuwe elementen toevoegen aan uw geestelijk besef en vermogen, maar u kunt niet datgene wat is teniet doen. Bestrijd niet de krachten en tendensen die in u bestaan, maar probeer ze aan te vullen met andere, zodat u voor uzelf een zo aanvaardbaar mogelijk en t.a.v. de wereld gelijktijdig een zo goed mogelijk resultaat verkrijgt.

Wie hiermede rekening houdt, zal de structuur van de incarnaties misschien wat beter begrijpen, maar hij zal daarnaast, zonder twijfel ook voor zichzelf van de huidige incarnatie meer kunnen maken. Ik hoop dat deze korte uiteenzetting daartoe heeft bijgedragen.

❖ *In een vereniging in het oosten van het land wordt gesteld dat Meester Morya en Inayat Khan in incarnatie zijn. Is dat juist?*

De stelling is niet geheel juist. U moet het volgende goed onthouden: Een persoonlijkheid kan maar in één hoofdlichaam incarneren. Hij kan daarnaast een soort verdubbelingseffect

toepassen waardoor hij elders in verschijning treedt maar dat zijn dan geen zuiver stoffelijke voertuigen. Een andere mogelijkheid is de overschaduwing. Een entiteit van hoge orde (D type) kan op aarde om welke reden dan ook één of meer mensen overschaduwen. Dat wil zeggen, dat dezen, maar niet volledig en niet te allen tijde a.h.w. de persoonlijkheid van een dergelijke geest weergeven en daardoor de taak, die deze wil volvoeren, voorbereiden. Het is zelden zo, dat zo'n taak langs deze weg kan worden voltooid.

Als men dat allemaal overziet, dan wordt duidelijk dat vele stellingen met een korrel zout moeten worden genomen. Maak u daar niet druk over. Interesseert het u nu werkelijk of u met Piet Jansen of met Meester Morya te doen heeft, als de kracht en de wijsheid die daaruit voortkomen u helpen om uzelf beter te kennen en beter te leven? Dat is het enige waar het op aan komt.

In deze tijd zoeken ontzettend veel mensen naar leiding. Ze willen een soort wetgever boven zich weten. Iemand, die de verantwoordelijkheid draagt. Maar het is de tijd van Aquarius en dat is juist de tijd waarin men weer moet leren zelf zijn verantwoordelijkheden te aanvaarden, zelf zijn streven te bepalen en op eigen krachten te bereiken. Ik meen, dat deze beweging juist dit facet van de huidige tijd teveel buiten beschouwing laat.

❖ *Hoe wordt het vanuit de geest geregeld dat de incarnatie plaatsvindt in de buurt van personen waarmee je vroeger geleefd hebt?*

Jansen woont in Bussum en heeft een aardig baantje gekregen in Haarlem. Daar bleken nog anderen nodig te zijn. Dus waarschuwde hij een neef die een zoon had. Die zoon ging daar ook werken. De neef op zijn beurt kende weer een nicht. Zo werd het op den duur bijna een familiebedrijf, want die mensen deden het goed, ze werkten goed samen en elke keer, als er weer een plaats vrijkwam, werd die dus automatisch ingenomen door de familie. Toch reisden ze altijd weer terug en woonden allemaal bij elkaar in de buurt van Bussum. Het in verschijning treden in Haarlem had het karakter van een teamwork waarbij een ieder weliswaar een eigen taak had, maar iedereen tevens de ander hielp om zijn taak beter te vervullen.

MAGIE

Magie is een wetenschap die gaat over datgene wat de geest wél en de stof niét weet. Het is duidelijk, dat de mens onder zijn kwaliteiten ongetwijfeld bepaalde magische eigenschappen bezit. Onder die magische eigenschappen rekenen we o.m. het vermogen gedachten en gevoelens te projecteren en daarnaast ook het vermogen om krachten die niet algemeen bekend zijn, in werking te stellen door eigen wil of door eigen gedachtekracht.

Als wij ons bezighouden met magie, dan worden we altijd geconfronteerd met een groot aantal plechtigheden, verklaringen, namen, aanroepingen en formules. Deze dingen op zichzelf, zijn alleen maar instrument. Zij geven niet de werkelijkheid aan.

Wanneer u iemand oproept met een bepaalde naam, dan wil dat nog niet zeggen, dat u een bepaalde entiteit zal zien verschijnen. Integendeel, uw afstemming op grond van de voorstelling die u aan de naam verbindt, bepaalt datgene waarmee u in contact komt. Eventueel dus ook de persoonlijkheid die verschijnt of de kracht die u aanboort.

Wij zijn als mens op aarde een lichaam waarin zich een geest bevindt die het vermogen heeft tenminste de gekende sferen aan te boren. Wij kunnen dus krachten ontlenen aan deze sferen. En omdat wij dit stoffelijk niet kunnen aanvaarden of kunnen verklaren, zullen wij daar meestal godsdienstige of andere bijgelovige voorstellingen aan verbinden. Voor degenen die nu denken dat ik alle godsdiensten en alle bijgeloof over een kam scheer het volgende:

Een godsdienst is in feite een aantal bijgelovigheden die zodanig een gevestigde instelling zijn geworden dat op grond daarvan een ethische lering kan worden uitgedragen, ofschoon veel van hetgeen men daaraan pleegt te verbinden toch werkelijk tot het bijgeloof blijft behoren.

Als wij ons afvragen hoe een mens kan werken met magie, dan kunnen wij daarop het volgende antwoorden: Hij, die in zich een zuiver gedachtebeeld weet te ontwerpen van een toestand een daad of een situatie waarin hij zelf een rol speelt of waarmee hij door zijn gevoelens of gedachten verbonden is, bezit de mogelijkheid de krachten die rond hem zijn

zodanig in werking te stellen dat het lot (d.w.z. het gehele gebeuren buiten hem) daar waar het mogelijk is graviteert inde richting van de geprojecteerde voorstelling.

Het is dus niet zo, dat u iemand zonder meer kunt doden met magie. Het is wel, dat u de doodsgedachte voor iemand dichterbij kunt brengen.

Het is niet zo, dat u een mens met magie kunt genezen, maar wel dat u zijn afweerkrachten en zijn vermogen om geestelijke krachten te onttrekken aan zijn eigen persoonlijkheid dan wel aan de omgeving kunt vergroten.

Als u gedachten of gedachtebeelden probeert uit te zenden, dan kunt u nooit uitzenden naar degenen die daarop niet zijn afgestemd. U kunt alleen gelijkgestemden bereiken. In de magie is het echter zo, dat er veelal gebruik wordt gemaakt van voorstellingen waaraan anderen geloven. Dit is een heel belangrijk punt.

Als iemand gelooft, dat het morsen van zout ongeluk brengt dan behoeven wij hem helemaal geen ongeluk toe te wensen. Wij behoeven hem alleen maar zout te laten morsen, dan zorgt hij zelf wel voor het ongeluk. Als iemand bang is door magie of door geesten te worden gedood, dan behoeven wij helemaal geen geesten uit te sturen. Wij behoeven hem alleen maar te laten weten dat wij een geest op hem hebben afgestuurd (die bestaat dan wel niet), maar de man gaat dood door zelsuggestie. Dergelijke dingen zijn natuurlijk onvoorstelbaar. De meeste mensen denken dan ook dat het dwaasheid is. Maar men realiseert zich niet hoezeer men afgaat op suggesties.

Als iemand u vertelt, dat het u slecht gaat, dan gaat het u steeds slechter. Als u wordt verteld dat u er goed uitziet, dan kunt u misschien lichamelijk niet zo goed zijn, maar als u daarin gelooft, dan gaat u zich natuurlijker gedragen door dit natuurlijker gedrag stelt u uw lichamelijke processen in staat de toestand te normaliseren en u gaat inderdaad beter worden. Overigens een oud doktersrecept. Vandaar dat menig dokter zegt: Blijf maar een tijdje in bed. Ik zal je wel een medicijntje geven daar zul je wel beter van worden. Dat was dan aqua destillata met een kleurtje.

Een andere vorm van suggestie zien wij b.v. in de sociale suggestie: dit is ons recht. Een ieder die goed nadenkt weet dat het geen recht is. Maar als men het lang genoeg herhaalt gaan de mensen dat geloven. Maar dan zullen ze ook elke andere handelwijze beschouwen als een aantasting van dit recht. Dientengevolge wordt er een situatie geschapen die niet met de feiten maar wel met suggestie in overeenstemming is.

Suggesties worden feiten op het ogenblik, dat wij in staat zijn zo sterk genoeg op de mensen af te drukken. Dit is een magisch aspect. Er zijn zelfs mensen die een bepaald soort koffie lekker vinden, omdat op de t.v. "oma het altijd zo lekker zet" en die, als ze een andere smaak van een koffie krijgen die kwalitatief veel beter is, zeggen: Bah, wat heb je nu voor bocht. De macht van de suggestie.

De reclame is ook de macht van de suggestie. Dus zegt u a.u.b. niet dat magie bijgeloof is. Want magie is niets anders dan gebruikmaken van dezelfde eigenschappen van de mens en dezelfde mogelijkheden voor de mens als worden gebruikt in de reclame, in de politiek, in de kerken en overal elders.

Als je eenmaal een bepaald standpunt stipuleert en je gaat daar consequent van uit, dan kun je mensen zover brengen dat ze dit standpunt als het enig juiste gaan beschouwen. Dientengevolge zullen ze hun hele leven hun gedrag aanpassen aan dit standpunt. Wat meer is, hun ervaringen zodanig in zichzelf censureren dat ze schijnbaar met het gestelde in overeenstemming komen. Dit nu is de hele kwestie van de magie. Ieder van u is een heel goed orakel, indien hij maar in staat is datgene wat hij zegt met volledige overtuiging en geloof over te brengen. Degenen die het horen, zullen het dan zelf wel waarmaken. Als u geestelijke krachten oproept (geestelijke krachten zijn overal om u heen), dan kunt u alleen die krachten werkelijk gebruiken die in overeenstemming zijn met hetgeen uzelf bent. Stel u dus op uzelf in. Roep de krachten aan, niet die anders of hoger zijn dan u, maar die meer kunnen doen dan u. Alleen door deze manier van denken bent u al in staat uw beperkingen op te heffen,

geestelijke krachten uit uw eigen werelden en sferen uit de geest naar de stof over te brengen en eventueel te transformeren in iets wat bruikbaar is.

Als u zich verder realiseert dat uw geest verbonden is met de totale wereld en niet alleen maar met de persoonlijkheid die u nu bent, dan wordt het ook duidelijk dat iemand, die een deel van zijn geest of besef kan verbinden aan een voorwerp, op dat punt qua geestelijke werking en straling precies zo kan werken als iemand die persoonlijk aanwezig is.

Magie is geen wonder. Het is gebruikmaken van de volgende kwaliteiten.

1. Elke mens, die geestelijk enigszins bewust is, is verbonden met het totale van alle geestelijk bewustzijn op de gehele wereld. Dat wil zeggen, dat elk bewustzijn, zelfs het laagste, waarmee hij overeenstemt, door hem kan worden gebruikt om daarin zijn wil of persoonlijkheid tot uiting te brengen.
2. Degene die bewust is en een bewuste voorstelling heeft, is altijd de sterkere van degene die niet bewust is en geen bewust voorstelling heeft.
3. Elke verklaring die wordt gegeven kan goed zijn zolang de gevolgen deze schijnbaar bevestigen. Dit houdt in dat de meeste verklaringen die op aarde worden gegeven niet juist zijn, maar door zoveel verschijnselen bevestigd schijnen te worden dat ze als leerstellingen gaan gelden. Op dat ogenblik maken de mensen die leerstellingen zelf verder waar.

Als u een beroep wilt doen op uw eigen magische vermogens, dan zult u moeten beginnen met de beperkingen die u voer uzelf erkent terzijde te stellen. Naarmate u meer gelooft in uw kunnen en uw mogelijkheden, zult u over meer krachten en energieën beschikken. En als u dat niet kunt doen zonder allerlei formules, ga uw gang. Als u dat alleen kunt doen met bepaalde talismans, of het nu een scapulier is of een of ander amulet dat door een neger is gemaakt, ga uw gang. Deze middelen zijn hulpmiddelen. Het is niet de magie van de voorwerpen of de gezegendheid van medaille's, rozenhoedjes e.d. Realiseer u goed deze dingen op zichzelf zijn niets. Het is het besef, de aanvaarding van de mens die belangrijk is.

Als u uw eigen krachten wilt gebruiken, leer dan in uw geloof en voorstelling bepaalde zaken te beschouwen als een ontheffing van de door u erkende stoffelijke wetten. U zult tot de conclusie komen dat geestelijke krachten heel veel tot stand kunnen brengen dat verder gaat dan de stoffelijke rede en logica aannemelijk maken.

BESCHOUWEN

Wanneer ik beschouw, dan zie ik niet alleen maar ik ervaar. In het beschouwen is het mijn denken, zo goed als mijn waarnemingsvermogen dat erbij betrokken is. Met zijn mijn emoties, zo goed als mijn verstand die verwerken wat ik waarneem, of waarop ik mij concentreer. Beschouw ik innerlijke zaken, dan concentreer ik mij op iets in mijzelf. Beschouw ik iets buiten mij, dan richt ik mij op iets wat buiten mij bestaat. Maar in alle gevallen probeer ik met mijn gehele wezen daarbij betrokken te zijn met mijn gehele wezen a.h.w. te absorberen wat het gestelde kan zijn. Daardoor krijgt de beschouwing zo'n grote betekenis. Want door de beschouwing word ik een met het beschouwde. En in deze eenwording ontstaat begrip voor hetgeen het beschouwde in wezen voor mij betekent. Beschouwen betekent, dat je al datgene wat in het andere, of in jezelf ligt gaat erkennen, en wat je de grenzen wegneemt tussen jou en dat andere bestaan. Werkelijk beschouwen betekent vanuit een innerlijke eenheid. Met het beschouwde komen tot een beleving van de betekenis daarvan en zo het waarmaken van al datgene wat in het beschouwde aanwezig is.

LES 5 - ENGELEN, DUIVELEN EN NOG ZO WAT

Als wij bepaalde overleveringen nagaan, dan treffen wij o.a. mooie zinsneden aan zoals dat "de zonen des hemels ingingen tot de dochteren der mensen." Eenrichtingsverkeer kennelijk. Realiseren wij ons wat er wordt gezegd, dan staan wij toch wel wat vreemd te kijken. Hier wordt een direct contact verondersteld tussen de zonen des hemels, wat ze dan ook mogen zijn, en de mensen. Als dat nu alleen in bijbelse kringen zou worden verteld, zou men zeggen: Dat is een specifiek bijgeloof. Maar wij komen het overal tegen.

Wij horen van goden die mens worden. De verhalen uit India b.v.: De verhalen van de goden die op aarde komen uit China. De manitou's, die in allerlei gedaanten met de mensen verkeren in de vele indianenverhalen. Zo kunnen we nog even doorgaan. Over de gehele wereld bestaan er overleveringen dat er ergens uit de hemel - hoe dan ook - mensen of wezens zijn gekomen die tot de genetische reserves van de mensheid hebben bijgedragen.

Als wij daarbij blijven stilstaan, dan moet daarvoor natuurlijk een verklaring worden gevonden. Want van zoiets kun je niet zeggen: Het zijn geesten die even stof zijn geworden. Het zijn wezens geweest die kennelijk stoffelijke voertuigen hadden en zich als mensen of zo goed als mensen konden gedragen.

Nu is er een heel, heel lange tijd geleden in dit zonnestelsel een planeet geëxplodeerd. Op die planeet woonden mensen die het geestelijk en ook technisch heel ver hadden gebracht. De geestelijke zijn overgegaan en de technici zijn geëxplodeerd. Daar begint eigenlijk de incarnatiegeschiedenis die erg interessant wordt, als we kijken naar de ontwikkelingen op aarde.

Er zijn kennelijk een aantal van deze wezens stoffelijk op aarde geweest en heel waarschijnlijk zijn zij de directe oorzaak voor de verhalen over engelen en goden in het allereerste begin van de menselijke geschiedenis. Daarna zijn er nog velen geïncarneerd op aarde. Ook dat is te begrijpen. De omstandigheden op aarde waren weliswaar primitief, maar de levensvorm was vergelijkbaar met hun eigen levensvorm. Degenen, die geestelijk ver waren gekomen, zullen ongetwijfeld hebben geprobeerd om op hun manier bij te dragen tot een verdere ontwikkeling van die mensheid en dus ook tot de incarnatiemogelijkheid voor al degenen die op hun eigen planeet waren mislukt.

Dat is al heel lang geleden. Wij vinden er soms sporen van terug in legenden, overleveringen. Er zijn zelfs sprookjes waarin wij soortgelijke zaken nog tegen komen.

Als ik die incarnatiemogelijkheden echter nader ga beschouwen, dan rijst in mij nog een andere vraag. Een geest kan incarneren, ook een zeer bewuste geest kan dat. Juist nu wij weten dat deze entiteiten op aarde zijn geïncarneerd en dat anderen als beschermgeesten op aarde zijn gaan optreden, wordt het ook mogelijk dat sommige van hen met hun bereikte geestelijke inzichten, hun invloed en mogelijk ook hun technische kennis zijn afgedaald op aarde, een stoffelijke vorm hebben aangenomen en zijn geïncarneerd. Dat zou misschien een verklaring zijn voor de overlevering dat zoveel vorstengeslachten van goden afstammen of ergens zelfs goden zijn. Ik heb getracht om in dit verband de zaak eens na te gaan. Ik kom dan tot een wonderlijke conclusie:

Zowel de z.g. engelen als de duivelen waarvan wij op aarde zoveel horen zijn wezens, die op aarde geïncarneerd hebben geleefd. Ze zijn niet alleen maar onlichamelijke geesten die ergens in een verre ruimte zwerven. Ze zijn wel degelijk persoonlijkheden, die vanuit de geest op aarde stoffelijke lichamen hebben gekozen. Wat meer is, elk van hen heeft een bijdrage geleverd aan de ontwikkeling van de wereld. Elk van hen heeft daardoor bepaalde vormen van bewustwording in omloop gebracht.

Wij kunnen hier denken aan die legendarische koning van Egypte, de priesterkoning Esir, die o.m. aansprakelijk wordt gesteld voor de grote graanculturen welke in die tijd in Egypte zijn ontstaan. Van deze Esir (later Osiris) wordt verteld dat hij twee raadslieden had. De een dacht technisch, de ander dacht agrarisch om het in moderne termen te zeggen. Door dit verschil is er eigenlijk een aantal moeilijkheden ontstaan. Het lijkt wel, of de technici (eveneens in een incarnatievorm) soms hebben geprobeerd een deel van hun bereikingen aan de mensheid over te dragen. Als dit denkbaar is dan is het ook aan te nemen dat er onder de mensheid incarnatiecycli zijn die in het bijzonder georiënteerd zijn op een van beide groepen, dus met beschermgeesten, met incarnaties op aarde. En wie zegt ons dat in deze tijd ook niet geesten, die al op die andere planeet hebben geleefd weer op aarde zijn geïncarneerd?

Ik hoop, dat ik tot zover een aannemelijk verhaal heb verteld. Ik ben mij ervan bewust dat zeer veel hiervan door deskundigen zal worden betwijfeld. Waar het mij echter om gaat, is de achtergrond te vinden van bepaalde bewustwordingsrichtingen en ook van de namen die daar vaak in worden gebruikt.

Denk b.v. aan de mensen die, behorend tot een esoterisch geestelijk systeem, zich de zonen van de Weduwe noemen. Of in andere groeperingen de zonen en de dochteren van de Weduwe. Nu vraagt u zich af: Wie is die Weduwe? Als we dat gaan napluizen, komen wij terecht bij de Lilith verhalen.

Zoals u weet, zou het dierlijke wezen Lilith de eerste vrouw van Adam zijn geweest. Eva zou de eerste menselijk vrouw zijn geweest. Daar is nog van alles omheen gevlochten. Nu ben ik ervan overtuigd dat deze legende, net zo goed als de Adam en Eva legende inderdaad niet meer is dan een gelijkenis. Maar als wij aannemen dat er op aarde twee verschillende takken van leidende incarnaties zijn, dan krijgt die gelijkenis toch wel een zeer bijzondere betekenis.

De Eva-incarnatie zouden we dan kunnen zien als de toch wat technische incarnaties met de nadruk op stoffelijke ontwikkeling. Daarentegen zouden wij de z.g. dierlijke Lilith-incarnaties eerder als een introverte reeks incarnaties kunnen zien waarbij de innerlijke factoren de voornaamste rol spelen. Het zou ook verklaren waarom in een tijd als deze er een aantal mensen zijn die eigenlijk met deze technisch materialistische beschaving geen raad weten. Hun zoeken naar de innerlijk geestelijke betekenis, hun poging om zich opnieuw te ontplooien maakt hen a.h.w. tot de kinderen van de Weduwe, van die andere kant.

Ik heb dit willen ontwikkelen om duidelijk te maken dat niet alle mensen tot eenzelfde bewustwordingscyclus behoren, en dat er gezien de voorgeschiedenis dus mensen zullen zijn, die a.h.w. veroordeeld zijn tot technisch materialistisch denken, terwijl er anderen zullen zijn die eigenlijk moeten kiezen tussen een bijna dierlijk bestaan of een in zichzelf, keren en innerlijk een grote geestelijke hoogte bereiken.

De zeven stralen, die van invloed zijn voor elke incarnatiegang (zij bepalen immers tot welke Heren, dus tot welke leerschool u in uw incarnaties behoort) hebben hierop geen invloed. Je zoudt kunnen zeggen dat ze - ofschoon de aanduiding niet juist is -, in hun straal een positieve en een negatieve ontwikkeling hebben. En dan is positief of negatief natuurlijk een beoordeling die afhankelijk is van de richting waartoe je zelf behoort, dat is duidelijk. Want kosmisch gezien is het niet positief of negatief, maar zijn beide krachten complementair ze vullen elkaar aan.

Als u nu behoort tot degenen die in zichzelf zoeken, dan zal het opvallen dat al deze incarnatiereeksen ook een bijna primitieve stoffelijke vrijheid nastreven. Zij zullen geneigd zijn zich te verzetten tegen b.v. al te hechte banden. Ze proberen zichzelf waar te maken zowel stoffelijk als anderszins door gewoon zichzelf te zijn. Zij proberen steeds weer te ontkomen aan de hun opgelegde regels en wetten. Onder deze mensen zullen wij veel magiërs en leermeesters vinden, maar ook gewone mensen.

Als we dan de technische kant bekijken, dan zien wij dat hier de methodiek van het leven veel belangrijker is dan het "ik". Het is een poging om direct aan wetten te gehoorzamen. En als ze er niet zijn, dan schep je ze. Het is een zoeken naar regels waardoor je de wereld kunt beheersen, maar waarbij je jezelf ook aan die regels onderwerpt. Het is duidelijk, dat je beide groepen ook als de vrije en innerlijke en als de gebonden en uiterlijke kunt aanspreken.

Nu zullen heel veel mensen willen zeggen dat degenen, die zich aan de regels houden, de engelen zijn. Ik ben geneigd dat te ontkennen. Ik zie daar meer de duiveltjes in. Een engel is een kracht, die uit het goddelijk Licht volgens zijn geaardheid het Goddelijke waarmaakt. Een duivel is juist iemand, die het innerlijk alleen gebruikt om het uiterlijk vorm te geven, waarvoor hij het innerlijk misschien imiteert, maar zeker altijd weer zichzelf gebonden acht aan zijn eigen creatie. Dan wordt het voor mij ook heel duidelijk waarom de mensen zo in moeilijkheden komen over engelen en duivelen.

In de tijd dat het christendom nog in het beginstadium was, gingen de mensen de bossen in en eerden daar de nimfen en de saters. Nu zijn nimfen en saters langzaam maar zeker demonen geworden en voorbeelden van duivels ingrijpen. De engelen die Israel verdedigen kunnen we misschien beschouwen als engelen. Maar ze werken dan wel volgens vaste regels. Hun poging tot ingrijpen gaat voortdurend gepaard met technische gegevens, b.v. het opstellen van schilden, zodat ze de zon weerkaatsen. Iets wat Salomo een paar keer heeft uitgehaald om de vijand te verblinden. Al die dingen doen mij vermoeden dat veel van die z.g. engelen eigenlijk duivels zouden moeten heten en omgekeerd.

Dat is erg verwarrend. Daarom heb ik ook mijn onderwerp engeltjes, duiveltjes enz. willen noemen. Want u kunt een engel of een duivel zijn. Wie van ons kan zeggen tot welke ontwikkelingsgang u behoort. Dat is moeilijk te zeggen. En als je terug gaat in het verleden en je probeert je ontwikkelingen na te gaan, dan zul je vaak dingen ontmoeten waarvan je zegt: Dat schijnt toch wel erg veel in mij te zijn voorgekomen. En misschien dat je op grond daarvan toch wel kunt leggen tot welke richting je behoort. Ik zal daarvan ter verduidelijking enige voorbeelden geven.

Iemand gaat terug in zijn verleden en heeft daarin o.m. de volgende incarnaties zeekapitein, priesteres, prediker, zwerver, niet gebonden dame in de tijd der grote hoven. Iemand, die al deze incarnaties heeft gehad, die heeft in zijn banier "vrijheid" geschreven. Zo iemand kan ook roofridder zijn geweest. Dat wil dus niet zeggen, dat alles wat is gedaan goed is, maar het wil zeggen dat in elke incarnatie, dit zoeken naar de grote vrijheid, het leven vanuit jezelf, de hoofdrol heeft gespeeld. Zo iemand behoort dus tot de esoterische gerichtheid.

Dan moeten wij daarnaast een ander nemen. Deze persoon is geweest hogepriester, ambtenaar, hij heeft in de handel gezeten, hij is een hooggeplaatst maar toch ondergeschikt militair geweest, hij is hoveling of hofdame geweest en in de laatste incarnatie geëindigd als koopman of pastoor. In al deze gevallen hebben wij te maken met iemand, die zoekt naar een geborgenheid, naar regels waaraan hij gebonden is. Die regels zijn voor hem het belangrijkste. Hij zoekt met die regels naar een maximale stoffelijke ontwikkeling. Deze mens behoort dan tot de extroverte richting of wat men ook kan zeggen, tot de demonische richting.

Belangrijk is natuurlijk ook tot wat voor straal u behoort. Stel: Dat u behoort tot de z.g. blauwe straal. Dan wil dat zeggen, dat uw ontwikkeling er een is waarin techniek en wijsheid een rol spelen. Dan kunnen wij te maken hebben met de technicus filosoof, die zijn denkbeelden wel een technische structuur probeert te geven, maar die in des eerste plaats zoekt naar het onbekende (de introverte zijde).

Dan hebben, wij aan de andere kant (de extroverte zijde) iemand, die uitgaande van de bestaande kennis, zoekt daaruit zoveel mogelijk machtsmiddelen te ontwikkelen. Dus de man, die a la Einstein zoekt naar het onbekende moeten wij dan rangschikken onder de engelen en de man die een atoombom maakt omdat de wetenschap hem daartoe nu eenmaal in staat stelt, moeten we tot de duivelen rekenen. Zo precies verdeeld zal het in de mens zelf natuurlijk niet zijn. Ik denk aan een mens als Oppenheimer, die op een gegeven ogenblik zegt: Wij hebben het wel gedaan, maar het is niet aanvaardbaar. Vergeet niet, dat die onaanvaardbaarheid dan niet voortkomt uit hetgeen men maakt, dus dat men de verantwoordelijkheid daarvan erkent, maar dat men zegt: Voor de gevolgen kan ik geen verantwoordelijkheid aanvaarden. Dat is heel iets anders dan iemand die zegt: Ik heb de mogelijkheid om een reputatie te krijgen en misschien rijk te worden, maar ik kan dit eenvoudig niet tegenover mijzelf verantwoorden, omdat ik daarin gevaren zie die ik innerlijk nog niet kan overwinnen. Ik kan dus ook niet aannemen dat een ander dat doet.

Neem nu b.v. de rode straal. In de rode straal zijn moed, maar ook hartstochten vaak erg belangrijke ervaringswegen. Positief is iemand die zegt: Voor mij is de liefde en de vriendschap het enig belangrijke. Of ik daarvoor nu oorlog moet voeren en mijn leven daarvoor in de waagschaal stellen of dat ik mij moet opofferen, dat komt voor mij voort uit die liefde. Ik maak mijzelf waar en alles wat ik naar buiten toe doe, is eigenlijk niets anders dan de uiting van iets wat in mij bestaat. Dat is de ene kant. Aan de andere kant is er iemand die zegt: Ik wil graag dit of dat hebben. Een vrouw b.v. zoekt naar een rijke man om mee te huwen. Een man, die zeer berekenend de dochter van zijn baas trouwt. De man, die onmiddellijk bereid is om leiding te geven bij een oorlog, maar die wel in het hoofdkwartier wil zitten waar het redelijk veilig is. Dat soort mensen.

Met die indeling - ik heb maar een paar voorbeelden gegeven - krijg je langzamerhand begrip voor een spel van evenwichten dat zich afspeelt.

Op aarde zullen er in ongeveer gelijke verhoudingen entiteiten incarneren, die de z.g. positieve en de negatieve ontwikkeling hebben. Dus van de twee kanten zijn er evenveel. Nu blijkt, dat zij oude krachten zijn en gebonden aan de beschermgeesten, die behoren tot hun eigen ras. Al wat genetisch daaruit is voortgekomen, hoe vervaagd het misschien in de loop der tijden is, staat nog in meer of mindere mate in verbinding met deze beschermgeesten. Hierdoor zullen er op aarde altijd bepaalde groepen zijn die in wezen door hun onderlinge strijd (het geestelijke of het uiterlijke) het lot van de aarde en daarmee de condities voor incarnaties van anderen, die daar niet bij betrokken zijn, mede bepalen

Als u nu incarneert, is het mogelijk dat u behoort tot de ene, of tot de andere kant. Maar erg waarschijnlijk is dat niet, denk ik. Als wij die twee bijzondere richtingen van incarnaties bezien, dan zullen ze tezamen ongeveer 3/10 % uitmaken van de wereldbevolking. Dat is nog heel wat, maar het is in verhouding zo weinig dat we kunnen zeggen: U bent waarschijnlijk iemand die behoort tot de aardcyclus en met de incarnatiereeks op deze wereld is begonnen.

Dan vraag je je af. Hoe oriënteer je je? Het blijkt dan, dat je als mens, dus als aardwezen, eigenlijk door beide richtingen wordt aangetrokken. Je voelt je zowel aangetrokken tot de esoterische geneigdheid als tot de exoterische. Tussen beide is het heel erg moeilijk te kiezen. Aan de ene kant zul je als mens de ontwikkelingen van de aarde erg moeilijk vinden, maar toch daaraan deel willen hebben en ook je portie ervan willen krijgen. Aan de andere kant wil je ook die innerlijke vrijheid beleven en daardoor de ongebondenheid vinden die voortkomt uit het ware besef van de werkelijkheid.

Dan kan een normaal mens een soort gespletenheid ervaren. Als u dat niet begrijpt, zegt u: Ik wil altijd iet goede en ik doe altijd het kwade. Maar is dat wel zo? In deze incarnatie heeft u een eigen bewustwordingcyclus. U bent bezig door te dringen tot een hoger besef van het licht, u vrij te maken van de noodzaak om in de materie te leven. Wat u nu wilt, is vaak datgene wat innerlijk belangrijk is. Het is het esoterische gedeelte van uw belangstelling. Maar u wordt mede gedomineerd door de wereld waartoe u behoort.

Het exoterische bepaalt de mogelijkheid tot verwerkelijking van het esoterische, en dat gaat heel erg ver. Want zolang uw innerlijk wezen niet zodanig bewust is van zichzelf, van zijn eigen krachten en mogelijkheden dat het daardoor naar buiten toe de feiten kan beïnvloeden, is het slachtoffer van de feiten buiten het "ik". En als die strijdigheid in u bestaat, dan is het dus niet waar dat u het goede wilt en het kwade doet. Het is zo, dat u niet de innerlijke kracht heeft om het ideale, dat u innerlijk erkent, waar te maken en daardoor machteloos bent t.a.v. de invloeden die u van buiten af manipuleren. U bent het slachtoffer van de regels omdat u de innerlijke vrijheid en kracht nog niet heeft gevonden.

Dan moeten wij daar natuurlijk uitvluchten voor vinden. Ik wil het goede en ik doe het kwade, dus de duivel zit achter mij aan. Ik denk dat menige duivel, als hij zo naar de aarde kijkt, denkt: Ik ga maar in mijn leunstoel zitten, want ze doen het zelf wel. Ongetwijfeld zal ook menige engel denken: Ach mensen, wat doen die uiterlijkheden ertoe, als het innerlijk nu maar het licht vindt en je de bereidheid hebt om met dat licht te werken. En daar ligt nu net het criterium.

Engelen en duivelen zijn er plenty vanuit ons standpunt. Elke geest die ons aan regels bindt, die ons wil vastbinden aan materie, aan materiele waarden, aan veruiterlijking is voor ons een duivel. En iedere kracht, die ons die innerlijke vrijheid wil geven, die ons door het licht onafhankelijk wil maken van alles buiten de Godheid waarin wij bestaan, is voor ons een engel. Van beide soorten zijn er als geleide en beschermgeesten zeer velen te vinden.

Maar zijn die engelen en duivels dan wezens die ons op de een of andere manier dirigeren? Ik meen van niet. Ik denk, dat het voornamelijk aan onszelf zal liggen.

Incarnatie na incarnatie bouwen wij voor onszelf een gerichtheid op. Als U uitgaat van het heden, dan zult u ontdekken dat het innerlijk niet altijd, maar wel in bepaalde gevallen, u toch de mogelijkheid geeft de uiterlijke omstandigheden aan te passen of te veranderen. U heeft er later misschien spijt van, dat gebeurt nogal eens, maar als u heel diep in uzelf kijkt, dan zegt u: Ik had het niet anders kunnen en mogen beleven, niet anders mogen doen. Dat is een heel belangrijk punt. U heeft dus een mate van vrijheid, maar die wordt nog voortdurend belemmerd.

Wanneer u weer incarneert, zal de mate van vrijheid, die u innerlijk heeft gevonden, gepaard gaand met zelfkennis en al die mooie dingen meer, groter worden. Dit is uw streven. U streven bepaalt de waarde van het esoterisch of exoterisch element in de volgende incarnatie. De tussenliggende geestelijke beleving kan dit streven intensifiëren en dus de waarde die u nastreeft vergroten. Maar bij die incarnatie zult u weer in diezelfde richting gebonden zijn.

Ik stel op grond van dit alles:

Engelen en duivelen en vele andere soorten onbegrepen waarden zijn voortdurend in uw wezen te vinden.

Het zijn contacten ontstaan door uw eigen harmonie. Maar uw harmonie is bepaald door de richting van uw incarnatie.

Het kan voor u zonder meer noodzakelijk zijn om wat ik noem stoffelijk technisch te leven en te denken, want u heeft geen andere uitweg. Dit is uw enige mogelijkheid om u verder te ontwikkelen. Een ander kan alleen maar, vanuit de esoterische weg verder gaan en voor deze is de gehele stoffelijke gang van zaken eerder een belemmering, tenzij het voert tot verrijking van zelfkennis en van het innerlijk weten. Dat is heel belangrijk, want bij elke volgende incarnatie zult u dus zuiverder het type worden waarvoor u heeft gekozen waartoe u behoort.

Dit betekent ook dat inde mensheid die ontwikkelingen zo ver van elkaar af komen te staan dat we op een gegeven ogenblik de oude situatie zien herontstaan. Waar aan de ene kant de kaste is die zich bezighoudt met de materie en aan de andere kant de kaste staat van de bewust wedergeborenen, van de priesters, de sjamanen, de heiligen, van degenen die met de geesten leven en werken en misschien soms in verschijning treden als een soort halfgoden

Dit is niet erg democratisch, vind ik. In een democratie probeer je alles te nivelleren. Maar ik heb soms het gevoel dat iemand, die nivelleert, probeert ijskasten, eieren en peren bij elkaar op te tellen alsof ze gelijke eenheden zouden zijn. In de werkelijkheid ben je gebonden aan je incarnatiecyclus.

Nu zult u zeggen: Hoe weet ik nu waartoe ik behoor? Lieve mensen, als u even nadenkt, wordt u dat wel duidelijk. Wat regeert er in uw leven?

Gaat het u om status, om inkomen, om erkenning? Bent u steeds bezig er een beetje beter voor te staan dan uw burens? Dan zult u zeer waarschijnlijk behoren tot de technisch materiële ontwikkelingstak. Dat is helemaal niet erg zolang u het erkent.

Als u in uw leven steeds weer merkt dat u door allerlei innerlijke impulsen wordt beroerd, dat u afwijkt van de norm, dat U voorschriften eerder beschouwt als een soort startplaats voor het leven dan als de bepaling ervan, als u in uzelf voortdurend weer probeert krachten aan te boren, ook al weet u daarmee geen raad, dan behoort u tot de esoterische ontwikkeling. Ik meen, dat dat belangrijk genoeg is. Wij hebben al het een en ander gezegd over ontwikkelingen waartoe u kunt behoren. Dat kunt u dan vergelijken met hetgeen nu is gezegd.

Tot welke straal u behoort? Ach, er zijn zoveel methoden om daar achter te komen. Zelfs uw voorkeur voor kleuren kan daarbij een rol spelen. In de praktijk kunt u wel zeggen: Wat is het dat voor mij de meest intense, de belangrijkste beleving geeft? Waardoor voel ik mij emotioneel het meest beroerd? Als u dat weet en het is b.v. mystiek, dan behoort u tot een bepaald, deel van de blauwontwikkeling. Is dat vaak de hartstocht van het leven, het uzelf op de proef stellen, het avontuur a.h.w., dan behoort u tot de roodontwikkeling. Bent u een gelijkmatig mens en bent u alleen gelukkig, als u rond u steeds een sfeer van gezelligheid, van licht heeft, dan behoort u waarschijnlijk tot de gele straal. Bent u iemand, die naar buiten toe een beheersing zoekt doordat hij in zich regels stelt (geloof dus) of bent u iemand, die in zich een kracht zoekt op grond van onredelijke normen en vormen maar wel probeert daarmee te werken, dan behoort u tot de groene straal. Op die manier kunt u zelf wel een beetje uitmaken waar u bij behoort. Later, wanneer u weer bevrijd bent van deze stoffelijke ankers, dan zult u dat waarschijnlijk nog intenser ervaren. Nu moet u nog dit beseffen.

Wanneer u verder komt in dit leven en wel in het kader van uw eigen gerichtheid, plus de straal waartoe u behoort, dan zal elke volgende incarnatie een vermeerdering kunnen betekenen en heel waarschijnlijk in een verbluffend snel tempo. Als u daarentegen, in uw huidige incarnatie tekortschiet omdat u geen vrede kunt vinden met uzelf of op de een of andere manier geïsoleerd raakt van uw wereld het ligt er maar aan hoe u bent georiënteerd, dan kunt u er zeker van zijn dat uw volgende incarnatie alleen een herhalingsoefening is. Dan doet u alleen die dingen, die u nu al heeft gedaan in de hoop dat u er dan wel meer bewust door kunt worden. Al uw vorige incarnaties samen hebben u gevoerd tot hetgeen u nu bent. Uit al die vorige incarnaties is ook een verdere definitie gekomen: van de voor u juiste richting, of u het nu naar buiten toe zoekt of naar binnen toe. Aanvaard dit. Het is dwaas te denken dat u innerlijke krachten kunt ontwikkelen door alle uiterlijkheden te onderdrukken, tenzij u iemand bent die inderdaad de esoterische richting reeds gekozen heeft als basis. De ene mens zal het buiten zich moeten zoeken, een ander in zich.

De een zal het moeten zoeken via wetten in vaststaande technieken de ander zal het intuïtief moeten zoeken. Als u dit beseft, dan heeft u een kleine handleiding tot het juister ontwikkelen van de krachten die in u leven.

Ik beëindig dit onderwerp met een paar kleine voorbeelden om u duidelijk te maken waar het verschil ligt. Dan nemen we iets wat heel veel mensen willen iemand genezen. Zij behoren tot de esoterische groepering. Dan ga ik mij niet afvragen hoe ik moet genezen, welke regels er zijn. Ik zal waarschijnlijk niet eens een diagnose stellen. Ik zal gewoon zeggen: Ik wil genezen. Ik laat het van binnenuit komen.

Behoor ik nu tot die andere, de exoterisch gerichte groep, dan kan ik dat niet doen. Ik heb dan voorschriften nodig, handleidingen, regeltjes. Dan moet ik een systeem hebben, een soort ritueel. Ik zal dan met dat ritueel die kracht kunnen aanboren. Zonder dat ritueel lukt het mij niet. Dit is een verschil, dat u allemaal kunt begrijpen, neem ik aan.

Vrij, esoterisch, vanuit jezelf werken. Bepalen is niet nodig. Gebonden, materieel, technisch, exoterisch, betekent: ik moet van buiten mij de kennis, de regels en de methodiek hebben waardoor ik mijn innerlijke krachten kan activeren. Probeer niet dit te veranderen. Dat is doelloos en brengt u alleen maar allerlei conflicten. Probeer eerder te werken op de manier waarop voor u de meest juiste werkwijze is te bereiken. En als dat is met regels, wees dan niet bang die regels te volgen. Als het is vanuit de innerlijke vrijheid zonder nadenken, werk dan zonder dat nadenken en u zult de beste resultaten hebben. U zult daardoor tevens een scala van ervaringen en emoties opbouwen die precies passen bij uw behoefte tot verdere bewustwording.

Zo ziet u, engelen en duivelen hebben. veel te maken met uw incarnatie. Maar wat een engel is voor de een, kan een duivel zijn voor een ander en omgekeerd.

Wij moeten de harmonie vinden voor onze eigen ontwikkeling. De harmonie, die is opgebouwd in vele incarnaties en van daaruit verder leren gaan. Dat impliceert, dat wij in deze incarnatie moeten aanvaarden zo goed wij kunnen wie en wat wij zijn en werken met de middelen, die voor ons de beste en de juist geldende zijn.

❖ *Zijn er geen mensen die de gulden middenweg bewandelen?*

Er zijn overal wel hybriden te vinden. Het bewandelen van de gulden middenweg is in feite voor de mens niet mogelijk. De gulden middenweg kunnen wij voor de wereld gebruiken maar niet voor onszelf. Wij kunnen eenvoudig het bewustzijn en de bewustwording die achter ons ligt niet ten dele uitschakelen, omdat dat beter uitkomt t.a.v. het evenwicht dat er nu in de wereld bestaat. Daarom zijn er maar heel weinig wezens die beide kanten in zich kunnen verenigen en uit zich kunnen manifesteren zonder daardoor hun verdere bewustwording in gevaar te brengen of om het heel eenvoudig te zeggen: Je kunt kiezen voor God of voor de duivel, maar je kunt moeilijk een handeltje drijven waarbij je naar beiden exporteert, en importeert, want dan ga je zelf daaraan failliet

❖ *U had het over de 3/10 % van de wereldbevolking die door incarnaties van een andere planeet zijn beïnvloed. Loopt de aardse stroming daaraan parallel?*

Ik heb getracht duidelijk te maken dat de mens deze innerlijke waarden en daarmee de scherp gedefinieerde noodzaak tot leven op een bepaalde manier niet in die sterke mate aanwezig is, maar dat er wel een verwantschap met die gerichtheid bestaat. Dat betekent dus, dat de mens minder gedreven is tot deze schijnbare eenzijdigheid dan degenen die tot de 3/10 %. behoren. Aan de andere kant betekent het ook, dat u zelf behoort tot een bepaalde straal. In die straal vindt u de beste ontwikkeling langs die zijde die u via vele incarnaties waarschijnlijk langzamerhand eigen is geworden.

Het verschil dus tussen degenen die van de andere planeet komen en u is in feite dat degenen, die op de planeet zitten, gefixeerd zijn in die richting en niet anders meer kunnen. Zij hebben geen uitwijkmogelijkheid meer, terwijl u die uitwijkmogelijkheid in zekere mate bezit. Maar als u die teveel gebruikt, dan brengt u daarmee uw bewustwording schade toe.

DE BETEKENIS VAN LITERATUUR

Literatuur is een uiting van de mens. Daarin beschrijft hij datgene wat er in hem leeft. Een goed schrijver lijkt zich te identificeren met degene die hij beschrijft. In de loop der tijden veranderen de zaken natuurlijk.

Er is een tijd geweest dat er barden waren. Barden die rondtrokken en de verhalen vertelden voor het volk en daarnaast deftige complimenten wisten te maken aan de edelen en hooggeplaatsten. In hun tijd was het verhaal, vooral het heldenverhaal het wonder. Dan zijn daar de riddersverhalen waarin je wordt geconfronteerd met zwaardgevechten, wonderlijke transformaties, met tovenaars en helderzienden, met heksen en demonen. In die wereld wordt het duidelijk hoe de mens eigenlijk denkt en leeft.

In de mens is een behoefte om in de eerste plaats trouw te zijn aan zichzelf. In de praktijk is hij dat niet. Hij wil een held zijn. Niet zozeer om bewonderd te worden als held, maar om voor zichzelf te weten dat hij niet heeft gefaald. In die verhalen komt naar voren hoe de mens innerlijk leeft. Alle wonderen waarover wordt geschreven, hangen direct samen met zijn innerlijk geloof aan de onbekende krachten van de natuur, de invloed van de goden, de werking misschien van demonen in de wereld rond hem. Hij beschrijft a.h.w. een wereldbeeld.

Een wereldbeeld vind je eigenlijk overal terug. Lees, wat mij betreft de bijbel en kijk in de verschillende delen daarvan hoe de wereld eruit ziet. Je ontdekt mensen, die daar in wanhoop neerzitten en eigenlijk alleen nog maar geloven in een bovennatuurlijke kracht die hen kan helpen. Maar er zijn ook mensen, die door hun geloof komen tot prestaties, die anders onvoorstelbaar zijn. Wij zien mensen, die van een slinkse streek een heldendaad maken omdat het door hun eigen partij wordt gedaan en die dat wat ze anderen aandoen niet rekenen, omdat die immers "niet bij ons horen". Je ziet de dichtertelijkheid van een Hooglied van Salomo, een van de mooiste liefdesliederen die ooit geschreven zijn. Er zijn wel nog een paar meer, maar dit is toch wel een van de bekendste.

Even later krijg je te maken met mensen die je onwillekeurig herinneren aan figuren, die je in deze tijd nog steeds tegen het lijf kunt lopen. Er zijn er bij die redeneren vanuit de rechtlijnigheid van de wet en het gezag dat zij bezitten. Er zijn er bij die als aarzelende zielen zoeken naar een compromis met de werkelijkheid en het niet kunnen vinden omdat ze zichzelf

niet vertrouwen. Je vindt er degenen die doem en vernietiging prediken, terecht of ten onrechte, alsof ze daardoor zichzelf buiten de ramp willen plaatsen.

Kijk naar de verschillende verhalen van de oude Indiërs. Kijk hoe ze hun helden en hun goden creëren. Hoe ze eigenlijk hun levensstijl, hun hele levensbeschrijving daarin onderbrengen. Kijk naar de verhalen van China. De verhalen over rovers die helden zijn en over ambtenaren die het niet zijn of omgekeerd.

De literatuur is de weerspiegeling van een beeld van de wereld, zoals de mens die in zich draagt met al zijn angsten en al zijn conflicten. Daarom ben ik ook niet geneigd, zoals vele mensen doen, om bepaalde vormen van literatuur terzijde te schuiven. Men zegt dan: Dat is een keukenmeidenroman. Zij, het kleine werkstertje ziet hem, de directeur van een Internationaal. Zij droomt van hem. Hij ontmoet haar nog een keer en hij droomt ook van haar. Ze blijven dromen en ze krijgen elkaar bijna, maar er komt weer wat tussen. Nu kunnen we zeggen: Dat is onzin. Maar is het niet de droom van een mens, die zich hulpeloos voelt en hoopt op het wonder dat in dit geval dan liefde heet? Het wonder waardoor hij ontrukt wordt aan zijn eigen beperkingen. Zo bekijken de meeste mensen het niet, maar toch is dat waar.

De moderne roman moet een beetje progressief zijn om niet te zeggen een beetje wonderlijk. Zo in de stijl van de pastoor en de lichtekooi. De pastoor ging door de straten en zag haar, de lichtekooi. O, wat was ze fraai. Gebouwd was zij als uit stainless steel en in haar zat een kleine vogel. Ja, absurd. Maar in dat absurdisme, in die wonderlijke mengeling van filosofie, angstdromen en poging tot shockeren, eigen aan deze tijd, zit toch ook weer het hele verzet van de mens. Het is zijn innerlijk wezen.

Als je het goed bekijkt, is het niet zo vreemd dat men aan bepaalde liederen in de oudheid een zeer grote kracht toekende. Dat er zelfs nu nog groepen zijn die in oude en lang vergeten talen allerlei aanroepingen opdreunen en met hun begrip van die aanroepingen verwachten dat het een wonder zal brengen. Want door wat er in ons leeft maken we datgene wakker wat in ons bestaat. En daar kijken de mensen overheen. Zij denken: Literatuur, kunst, dat is iets uiterlijks of hoogstens het onbegrepen zieleleven van de kunstenaar dat hij - zijns ondanks - aan de massa moet verkopen om te eten. De goede kunstenaars eten er dan ook heel goed van.

De werkelijkheid is, dat de literatuur van elke tijd of u nu de victoriaanse roman neemt of u bezighoudt met Het Stenen Bruidsbed een poging is om weer te geven hoe de mens in zijn wereld leeft. En dat wil ook zeggen welke krachten hij in zichzelf erkent en niet tot uiting kan brengen, in welke machteloosheid hij zich gevangen waant. In de literatuur stelt de mens de grenzen van zijn aanvaarding en zijn kunnen.

Ik kan begrijpen dat u dit in deze cursus een vreemd onderwerp vindt. In u bestaan echter allerlei krachten, maar ook verbindingen met de oneindigheid. Er zijn perioden dat bepaalde aspecten daarvan bijzonder naar voren komen. U heeft steeds weer tijden dat de gruwelroman bijzonder veel aandacht krijgt. Dan duiken de Dracula's weer overvloedig in series op. Overal spoken de demonen rond en overal is daar dan weer de wonderdoener met zijn zilveren kogel of zijn heilige amulet die alles weet te verslaan. Het is het symbool van een mensheid, die zich gevangen voelt in een demonische wereld, die werkelijk meent in een soort tussenrijk beland te zijn waarin alles alleen maar vaag, vies en vuil is en het gevoel heeft dat er toch een middel moet zijn om zich te bevrijden. Dat laatste is dan een positief iets.

Het gaat niet om de oplossing die wordt gevonden. Als u die romans leest, is het o, zo kinderlijk. De een loopt met een stel staken vampiers te vernagelen. Een ander bevriest ze met heilig water, schiet ze dood met heilige olie of brandt ze met een beetje gewijde sulfer. De werkelijkheid is dat wij in onszelf de macht erkennen om dit demonische, dat wij rond ons zien, kwijt te raken. De literatuur is wat dat betreft voor het tijdsgewricht maar ook voor de mogelijkheid van de mens daarin vaak kentekenend.

U zoudt het niet vermoeden, als u al die doktoren ziet die allemaal wonderlijke belevissen hebben, al die mooie verpleegsters die dan toch de miljonair trouwen, dan heeft u het idee: daar is toch niets innerlijks bij. Maar het zijn de sprookjes van deze tijd. Het zijn de sagen en legenden die uit het menselijk bewustzijn worden geconstrueerd en die tevens gebaseerd zijn

op het verlangen, de angst en de innerlijke waarden van de mens. En dan is alle literatuur ergens hoopgevend. Want altijd weer zit er achter het duister het licht.

O zeker, dan mag je de mensen shockeren door van je God een ezeltje te maken, zoals een bekend bekeerd schrijver in Nederland heeft gedaan, maar aan de andere kant zeg je ook: Ik heb het gevoel dat ik tot God kan ingaan. Ik heb een verbondenheid met die kracht. En dat wordt over het hoofd gezien.

Je kunt lachen om mensen, die met veel drieletterwoorden proberen de goegemeente te shockeren, maar als je daarachter kijkt, dan is het de droom van een avontuur. Een "ik" dat wil uitreiken naar een nieuwe werkelijkheid. En als je dat erin kunt lezen, dan wordt duidelijk dat de literatuur heel vaak een aanwijzing is voor de begrenzing die je in jezelf erkent.

De boeken die u leest, ongeacht van welke klasse (u hoeft mij niet te vertellen dat u alleen Shakespeare leest of dat u zich bezat aan Goethe en Dante Alighieri, dat geloof ik toch niet), dan moet u daarin eens kijken wat is de grens, wat is de beproeving welke in die literatuur speelt en wat is de oplossing die u schijnbaar zo aanspreekt? Dan zult u tot de conclusie moeten komen het is iets wat ik in mijzelf erken: Dit zijn de grenzen waarbinnen ik meen te leven. In mijn boek is er altijd wel weer een oplossing. Dus is die er ook in mij.

Wij moeten door de grenzen van de gewoonte heen breken. En dat gebeurt ook elke keer. Het is de man op de verre expeditie, die op een gegeven ogenblik uit een schoenveter, een elastiekje en een stukje bamboe het vliegtuig maakt dat hij nodig heeft. Maar dat kunt u ook. Dat is niet alleen maar fantasie. Het betekent, dat erin u ergens een kracht en een vermogen zit waardoor u veel meer tot stand kunt brengen dan u eigenlijk gelooft. Dat u in u krachten en mogelijkheden bezit die veel verdergaan dan de goegemeente ooit zal veronderstellen. Het betekent, dat er voor u een uitweg uit uw situatie is, ook als u die op het ogenblik nog niet zo ziet. Dat er voor u een nieuwe weg is, een geestelijke weg, een krachtige weg, een lichtende weg, als u maar de moed heeft het lichtende zwaard in de hand te nemen en op te trekken tegen het duister rond u, uw geestelijke krachten uit te zenden om het demonische rond u te verslaan. Niets is onoverwinnelijk. Geen licht en geen duister, geen mensen geen door de mens te kennen godheid. Als u dit beseft, weet u ook in mij heb ik krachten en bronnen, die ik kan aanboren waardoor ik verder kan gaan dan redelijk denkbaar is. De literatuur schetst in elk tijdsbestek weer de grenzen, die de gemeenschap opbouwt. De grenzen die je voor jezelf onwillekeurig zoudt aanvaarden. De grenzen waardoor je niet verder kunt komen. En heel vaak is er een soort "Deus en machina" nodig, een god van de machine. Het mirakeltje dat is ingebouwd om de oplossing alsnog gunstig te laten verlopen. Maar die "Deus en machine" is datgene wat je in jezelf draagt, want in je heb je krachten en mogelijkheden die verdergaan dan voorstelbaar zijn. Je hebt een uithoudingsvermogen dat veel groter is dan je veronderstelt. Je hebt in je een vermogen om meer vrede te vinden dan je denkbaar acht. Je kunt in jezelf grotere kracht opwekken dan de wereld ooit wel zal geloven. Dat zegt u de literatuur.

Wanneer u dan in de geschriften van vele eeuwen duikt en u het ene ogenblik doolt in de wereld van Dickens, het volgende ogenblik u misschien bezighoudt met de oude schrijvers van Rome of de filosofen uit een ver verleden, als u zich verdiept in de Dodenboeken van Egypte of Tibet, beseft dan het zijn mensenwerken. In die tijd hebben mensen beschreven hoe ze de ontvluchting aan hun eigen beperking zagen. Begrijp dan dat u moet uitgaan van de normen van uw tijd. En of het dan begint met het Fregatschip Johanna of met Havank lost het op, dat maakt niet zoveel uit. Er zijn grenzen en beperkingen en u kunt daar doorheen komen. Juist het feit dat de grens doorbroken kan worden, dat het schijnbaar onmogelijke toch mogelijk is, moet u zeggen dat dit ook voor u geldt, dat ook u in u de reserves, de mogelijkheden en vermogens bezit waardoor u verder kunt gaan dan de grenzen die de maatschappij u stelt. Daarom heb ik vandaag u iets willen zeggen over literatuur.

Literatuur die in feite een soort spiegel is. Een soort landkaart waarin u duidelijk wordt gemaakt wat uw tijd, uw wereld of een vroegere tijd en een vroegere wereld heeft gedacht en wat ze desondanks mogelijk acht. Het is dat desondanks dat voor ons belangrijk is. Dat desondanks betekent het overschrijden van grenzen en het bereiken van een

zelfverwerkelijking die door het innerlijk licht van de mens tot stand is gekomen en hem de mogelijkheid geeft zichzelf in zijn volledigheid te kennen en te uiten.

❖ Alle boeken van Agatha Christy zijn gebaseerd op gruwel of moordverhalen. Hoe komt het dat zij zoveel van dergelijke verhalen te boek kon stellen?

Ik zou zeggen: dat is de tegenstelling tussen haar eigen, over het algemeen nogal rechtlijnig bestaan, en de conflicten in de wereld. Zij construeert de gruwel niet omwille van de gruwel, maar omwille van de oplossing. Voor haar is het hele leven een puzzel. En zoals zij in de kleine dingen zelf voortdurend probeert die puzzels op te lossen, zo doet ze dat in haar boeken. Het zijn verbale rebussen waarin voortdurend tot uiting komt dat degene, die waarneemt en denkt, het raadsel kan oplossen en daarmee gelijktijdig de tegenstander kan overwinnen. Als u de boeken op die manier leest, dan zult u merken dat ook deze schrijfster, die overigens past in een tijdsbestek dat nu langzamerhand ten einde is gekomen, de oplossing geeft voor de wereld van haar tijd.

Kijk uit! zegt ze. Besef, dat alles verdacht kan zijn. Besef, dat alles een beetje anders kan liggen dan u denkt. Voeg het dan tezamen en u zult de oplossing vinden van uw probleem en daarmee de schuldige, de misdaad, het onaanvaardbare uit uw leven kunnen bannen. Iets waaraan vele "Agatha Christy schrijvers" niet aan zullen denken.

HET WONDER

Een wonder is een gebeuren dat de rede niet bevatten kan, dat verdergaat dan alle wet en boven het kunnen van de mens uitgaat. Het toont dat er meer bestaat dan dat wat het zintuig gadeslaat en er in de rede leeft.

Toch is het geen wonder dat u leeft, is het geen wonder dat de sterren gaan langs vastgelegde banen, is het geen wonder dat de wetten der natuur van uur, tot uur in volle kracht hun machten tonen in het bestaan.

Een wonder, is de kracht die in u leeft.

Een wonder is het witte licht dat plots u vleugels geeft en vliegen doet tot hoger bestaan, en door de poorten gaan misschien van nieuwe werkelijkheid.

Een wonder is een mens die levend in de tijd toch eeuwig is en zonder grens, die klein als mens toch deel is van de totaliteit.

Een wonder is de werkelijkheid, wanneer we haar een ogenblik beseffen. En leven wij die werkelijkheid, dan spreekt ze, ook door ons, dan maakt ze mogelijk een gebeuren, dat niet meer past in zin en rede van de beperktheid en de tijd. Dan openbaart zich voorleen kort moment het flikkerend zwaard der eeuwigheid. En wat het beroert dat is niet meer. Het verandert zich of keert weer tot wat het eens geweest kon zijn.

Zo spreekt de werkelijkheid haar taal. En waar de mens die niet verstaat, wordt het een onbegrijpelijk iets dat hij met zijn gevoelens ondergaat en "wonder" noemt een werkelijkheid.

Een werkelijkheid die steeds bestaat, maar die in het onbegrip van het zijn verdrongen wordt of dat is ook mogelijk vaak onbegrepen. sporen achterlaat waardoor de mens van redelijkheid beroofd in zich niet meer beseft wat was en wat hij is, maar in een andere kracht gelooft dan, die welke het wonder baart de totaliteit.

Dan zegt hij: Zie, hoe uitverkoren ben ik niet dat de God in mij deze werkelijkheid gemanifesteerd zou hebben. En wie zich uitverkoren voelt en niet begrijpt hoe kracht bedoelt voortdurend kracht te zijn en wet een wet is door de tijd en buiten de tijd, de werkelijkheid. omgrenzend en omschrijvend, ach, die verwondert zich over het wonder. Maar dat wonder is niet blijvend, omdat het niet begrepen wordt.

Zo wordt het een deel van een werkelijkheid waarin het "ik" beseffen kan een zijn, dat verder voortgeleid het "ik" tot plaatsen waar geen wonder is, maar slechts het onbegrensd verstaan, bestaan en leven. Is het geen wonder dat een stem, die woorden heeft gesproken zonder te beseffen wat ze sprak? Woorden, die straks neergeschreven u zeggen wat een wonder is.

LES 6 - FANTASIE EN PROJECTIE

Wat fantasie is weten de meeste mensen wel. U heeft het vermogen in het denken om allerlei voorstellingen op te bouwen. Dat deze voorstellingen echter voor het "ik" een zekere mate van realiteit bezitten, ontgaat de meeste mensen.

Als u zich kunt voorstellen dat u beschikt over licht, dan is dit licht een werkelijkheid. De fantasie namelijk is niet alleen maar een willekeurige samenvoeging van denkbeelden. Ze is tevens een afstemming van het "ik" op bepaalde waarden die in de kosmos bestaan. Het resultaat van dit alles is, dat elke fantasie die zich in u afspeelt, vooral als ook een wil daarbij een rol speelt, u in staat stelt om bepaalde energieën aan te boren die in de kosmos aanwezig zijn.

De mens heeft het vermogen om zich in te stellen op praktisch elke energie die valt binnen het kader van zijn emotioneel leven en zijn besefsmogelijkheid. De moeilijkheid is, dat de mens de projectie van deze waarden naar zijn eigen wereld over het algemeen maar zeer ten dele beheerst, soms zelfs geheel niet. Dat betekent weer dat in de fantasie energieën worden opgedaan en energieën verloren gaan. Wat de mens ten slotte overhoudt is alleen maar een kater. Ik zal trachten in dit onderwerp juist deze kwaliteit van de innerlijke mens wat nader te belichten.

Elke fantasie bestaat uit twee bestanddelen.

In de eerste plaats: het "ik".

In de tweede plaats: de wereld daarbuiten.

Het gehele mechanisme van de fantasie draait altijd om de relatie tussen beide. Het is dus een relatie tussen mijzelf en een fictief heelal. Maar er is een werkelijk heelal en als ik mij afstem op bepaalde delen daarvan, dan heb ik ook een verbinding met de energieën die daarin bestaan en eventueel met de kwaliteiten en eigenschappen die daar aanwezig zijn. Mijn fantasie is als zodanig dus eigenlijk het afstemmingsmechanisme op het ogenblik dat ik leer deze juist te gebruiken.

Menigeen zal zich erover verbaasd hebben dat wij in vele Grimoires (toverboeken) allerlei beschrijvingen aantreffen van geesten en demonen, daarin zelfs voorbeelden kunnen aantreffen van hun handtekeningen, hun persoonlijke zegels en ook nog andere zegels. Het is duidelijk, dat een geest die in de hemel leeft of in andere regionen, heus geen handtekening komt zetten. En het is ook duidelijk dat een dergelijk zegel eigenlijk niets anders is dan een samenstelling van symbolen, die alleen op aarde een betekenis bezit. Maar die voorstelling is nodig.

Het belangrijke hierbij is dat de magiër door zijn denken tot een voorstelling komt (hoe fantastisch deze ook moge zijn) en niet aangepast aan werkelijke feiten waardoor hij in contact komt met de kracht die hij projecteert.

Nu kunnen we evengoed de Aartsengel Michaël oproepen als de een of andere Heer uit de duisternis. Natuurlijk is het niet altijd even eenvoudig. Het is duidelijk dat een zeer hoge engel moeilijker te bereiken is. Ook een Heer van het duister is veel moeilijker te bereiken dan het een of ander willekeurig rondzwervend geestje. Theoretisch kunt u elke kracht, die u zich mogelijkerwijs kunt voorstellen en waarvoor er een afstemmingsmogelijkheid is, bereiken.

Een geest, of hij nu een engel is of een demon, bestaat echter niet alleen uit een besef en een wil. Hij bestaat uit een aantal eigenschappen. Deze eigenschappen zijn niet alleen beperkt tot deze persoonlijkheid, maar ze zijn een aantal krachten en invloeden, ontleend aan de kosmos zelf, die in een bepaalde verhouding samenkomen. Je zou dus kunnen zeggen: Wanneer ik

een engel oproep met een bepaalde voorstelling daarbij, dan probeer ik eigenlijk een cocktail van kosmische krachten te bereiden met de mij bekende eigenschappen.

Nu heeft u die invloed, maar u moet haar ontladen, want de afstemming op zichzelf is niet voldoende. U moet datgene wat u ontvangt kunnen doorgeven om meer te kunnen ontvangen van wat u heeft aangeboord,

Als u een mens geneest, dan kan dat uw eigen kracht kosten. Maar het kan ook zijn dat u door uw manier van instellen kosmische krachten aanboort, onverschillig in welke verhouding. Dan zult u naarmate u meer van die kracht geeft, meer van die kracht ontvangen. En dat betekent dat u opgeladen uw behandeling beëindigt. De uitputting, die vaak optreedt bij magnetiseurs, blijft dan achterwege. Maar het betekent ook, dat u alleen op bepaalde gevallen vat heeft. Dat is iets waar de meeste mensen aan voorbij lopen. Zij denken: als ik dat kunstje ken, dan werkt het overal en altijd. Dat is niet waar. Het werkt alleen daar, waar mijn patiënt in dit geval behoefte heeft aan de energie die die ik door mijn voorstelling uit de kosmos aantrek, en wel in een specifieke samenstelling.

Nu denkt u genezen, dat is een oud verhaal. Er is al veel over gezegd. Maar waarom zouden wij het bij genezen laten? Er zijn krachten, die in staat zijn uw kennis te vergroten. Er zijn krachten, die uw kunstvaardigheid kunnen vermeerderen, als u maar de juiste kracht aanboort. Daarom is het belangrijk dat u met de fantasie weet wat u doet.

Het is gemakkelijk genoeg om een beeld te scheppen van mijnentwege een verheerlijkte Jezus juist uit het Paasgebeuren ontwaakt. Maar wat betekent die voorstelling? Overwinning op de dood? Neen, in wezen betekent ze sublimatie.

Als ik bepaalde waarden in mij (stoffelijke of andere) zou willen sublimeren tot een hoge geestelijke betekenis of tot een hoge gevoeligheidsgraad, dan kan ik van die voorstelling gebruikmaken. Maar als ik genezende kracht of kennis nodig heb, dan zal mij deze voorstelling, hoe intens ook beleefd en hoe sterk ook mijn wil om een bepaald doel ermee te bereiken, niets tot stand brengen.

Nu kunnen wij voor die fantasieën wel enkele regels geven. Wij zullen dan uitgaan van de mensen, die in deze tijd nogal eens kwellende duistere fantasieën of dromen hebben.

Als u droomt van een duistere wereld en u stelt uw wil daar tegenover met een kreet om licht, dan krijgt u de bescherming die u nodig heeft. U zult dan naar gelang van uw situatie en afstemming symbolen van licht werkzaam zien worden. Soms zijn het stemmen die u geleiden. Soms is het een lichtend zwaard waarmee u zich kunt verdedigen. Alles is afhankelijk van de omstandigheden. Om dit tot stand te brengen zijner twee dingen nodig:

- a. het duister (de emotionele geestelijke nood waarin u verkeert),
- b. de wil om het licht te vinden.

Nu denken de mensen dat is een droom. Ik krijg in die droom hulp, maar wat heb ik er aan? Neen, je moet doorzetten. De kracht die je ontvangt. of dat nu in de vorm van een zwaard is, van een lichtend kruis of van iets anders of een stem die je geleidt die fixeert je in jezelf als een soort wachtwoord. Op het ogenblik, dat je in je leven met duisternis, met troebele zaken wordt geconfronteerd, neem je het wachtwoord dat je uit de fantasie hebt gedistilleerd, je denkt sterk daaraan en laat dit volgen door het begrip Licht. Op dat ogenblik treden de volgende verschijnselen op:

Een mogelijkheid tot innerlijke verlichting d.w.z. een duidelijker inzien van de feitelijke situatie. Gelijktijdig is er ook het ontlenen van kracht. Ik ontvang zoveel kracht op dat moment, dat ik de noodzakelijke inspanningen (of dit nu geestelijke zijn of tot op zekere hoogte zelfs lichamelijke) kan volbrengen. Ik kan bovendien daaruit nog een afscherming afleiden.

Wanneer ik namelijk het wachtwoord gebruik en het begrip Licht, dan heb ik daarmee mijn gehele fantasietoestand a.h.w. weer in leven geroepen en ik maak nu uit dit licht wat ik nodig heb. Ik vorm met mijn gedachten uit het licht een ketting waarmee ik mij veranker aan een lichtende wereld. Ik maak uit dat licht een soort bol waar ik midden in sta waardoor ik dus ziet

meer kan worden aangevallen. Het wonderlijke is, dat hierdoor de agressie van mensen en geesten aanmerkelijk afneemt. De projectie van een dergelijk fantasiebeeld kan wel degelijk dus ook praktische betekenis en nut hebben.

Maar laten we verder gaan, want niet iedereen zal - naar ik hoop - alleen maandromen van duistere krachten en hoge gebergten waarin een onderwereld schijnt te zijn verborgen.

U droomt misschien van een lichtende wereld of van een tuin en u ontmoet daarin verschillende personen. Nu is het belangrijk, dat u in een dergelijke fantasie rekening ermee houdt dat zowel overledenen als nog levende personen daarin kunnen voorkomen. De verbinding die u zoekt, is er kennelijk een met wij Zomerland noemen. Maar Zomerland is door uittreding ook te betreden voor andere personen.

Heeft u te maken met mensen waarvan u weet dat zij nog in leven zijn, dan kan de voorstelling van de fantasie, opnieuw opgebouwd (dus het reconstrueren van die beleving) ten gevolge hebben dat er een z.g. sympatische band ontstaat tussen u en de persoon, die u daar heeft ontmoet. Telepathische projectie over en weer is mogelijk, ongeacht de afstand. Na het oproepen van een beeld blijft die mogelijkheid bestaan voor een periode van ongeveer 20 uur, iets meer of iets minder. U kunt deze methode dus gebruiken om gedachteprojecties doelmatig te richten.

Het kan echter ook zijn dat u te maken heeft gehad met overgeganen. Nu hebben overgeganen een andere visie op de wereld dan mensen, dat heeft u bij ons waarschijnlijk ook opgemerkt. Dat op zichzelf is geen bezwaar. Maar als u nu met een probleem zit en u heeft het gevoel ik ben te subjectief, ik kan het niet overzien, dan is het misschien goed weer een contact op te bouwen en daarbij zeer sterk te denken aan een der overgeganen met wie u in het fantasie of droombeeld contact heeft gehad. Dan ontstaat weer datzelfde, namelijk een soort band. Als u nu uw probleem uitzendt, dan is de kans heel groot dat u een veel objectievere visie terugkrijgt dan die welke u tot op dat ogenblik heeft gehad. Door vanuit dit meer objectievere standpunt uw handelen te bepalen, kunt u op aarde beter ingrijpen in situaties die normaal gezien onoverzichtelijk zouden zijn.

Ach, het is heel aardig, als je de mens vertelt dat hij over magische vermogens beschikt. Dat is natuurlijk wel waar, maar gelukkig weten de meeste mensen daar weinig van, anders zou er heel wat afgeknoeid worden in de toverij. Wat we echter moeten beseffen is:

Een fantasiewereld kan door wij worden opgebouwd. Ik kan dus bewust uitgaan van een bepaalde visie. Ik construeer een gedachtewereld. Op het ogenblik, dat deze constructie enige analogie met de werkelijkheid gaat vertonen, ongeacht, welk deel ervan en waar, zullen er factoren in de fantasie binnentreden die niet door het "ik" worden veroorzaakt en ook niet door het "ik" worden beheerst. En dat is nu juist het aardige. Wij hebben dus te maken met een droom die we zelf tot stand brengen en gelijktijdig met waarden, die we niet beheersen, maar die van buitenaf daarin worden geprojecteerd.

De fantasie is meer dan alleen maar het samenvoegen van beelden tot een onwaarschijnlijkheid of tot een leuk verhaal. Als wij de fantasie op de juiste wijze leren hanteren, is ze voor ons een mogelijkheid om contact te krijgen met andere werelden, andere mogelijkheden en krachten dan wij in onze wereld normaal kennen. Het zijn juist deze niet door ons bedachte en beheerste verschijnselen die voor ons het belangrijke zijn.

Als ik in een fantasie uitga van bepaalde voorstellingen, dan kan ik daar natuurlijk aan refereren. Dat is echter altijd maar betrekkelijk, want het kan zijn dat ook de werkingen die ik meende te bespeuren in mijn fantasie bestonden en niet in de werkelijkheid. Maar het onbeheerste element in de fantasie betekent, dat ik ofwel te maken heb met een beïnvloeding van buitenaf, dan wel met eigenschappen en kwaliteiten van zijn eigen wezen die niet tot mijn bewustzijn zijn doorgedrongen. Door op deze niet beheerste factoren in het fantasiebeeld een beroep te doen krijg ik dus een afstemming waardoor de eigenschappen en kwaliteiten van deze zaken kunnen worden overgedragen aan mijn huidige persoonlijkheid en zelfs door mijn huidige waakbewustzijn kunnen worden gericht.

Nu weet ik wel, dat er ook mensen zijn die dromen van enorme mogelijkheden. Zij dromen ervan dat ze hele legers plotseling tot vredelievendheid brengen, de wapenfabrieken bewegen om voortaan in de ploegenproductie te gaan. Dat is natuurlijk onmogelijk. De kracht die wij ontlenen aan de kosmos, zelfs als zij in wezen onbeperkt is, zal altijd beperkt worden door ons eigen "ik". Het effect daarvan is: Als u een batterijtje van 4.5 V heeft, dan kunt u de polen vasthouden en er gebeurt niets. Of toch wel? Want in uw lichaam kan daardoor een bepaalde oplading ontstaan. Als u dat doet met 220 V. dan garandeer ik u dat u de bibberatie krijgt. Dat is ook pijnlijk. Doet u dat met 15000 V, dan kunt u aan onze kant overdenken wat er fout is gegaan.

Zo is het ook met deze krachten. Wij kunnen nooit een energie verdragen die hoger is dan ons eigen verwerkingsvermogen. Dit impliceert dat wij niet de hele wereld kunnen gaan verbeteren, maar dat wij wel stukjes ervan kunnen verbeteren. Het betekent niet, dat we alle kennis van de kosmos ineens ter beschikking krijgen, maar wel dat wij zeer specifieke delen van die kennis in ons kunnen laten opwellen en zich a.h.w. kunnen laten invoegen in onze normale kennis, in ons normaal wereldbeeld. Daardoor is de fantasie een zeer machtig middel, als je weet hoe haar te gebruiken.

Nu zullen heel wat mensen denken: Ach, er is nog wel wat verschil tussen mensen. Wat de een kan, kan de ander niet. Het fantasieleven van de een is het fantasieleven van de ander niet. Het gevoelsleven van de een is niet gelijk aan dat van de ander. U heeft echter uw eigen specifieke waarden.

Er kan in u niets bestaan wat niet in de kosmos elders is vertegenwoordigd.

Dat is een belangrijk punt. Elke fantasievoorstelling kan een vertekend beeld zijn in mij opgebouwd van een werkelijkheid die elders bestaat. Maar voor de kracht van de gedachte en voor de kracht van de geest bestaat er geen feitelijke afstand. Ook als het in een heel ander Melkwegstelsel zou bestaan, dan is nog een schrede voldoende een in die andere situatie te komen, maar ook te beschikken over de middelen en krachten. En met één stap kun je weer terug en kun je misschien wat meenemen.

De werkelijkheid van de geest kun je misschien het best als volgt omschrijven. Wanneer de geest zich van een bepaalde plaats bewust is en zich concentreert op een andere plaats, dan bevindt hij zich op die andere plaats en de eerste is geheel verbleekt. Als een entiteit zich concentreert op bepaalde contacten of mededelingen negatief of positief dan zullen die contacten zijn wezen bepalen. Is hij in staat om die contacten uit te schakelen en daarvoor andere in de plaats te stellen, dan is het eerste contact zo volledig verbroken dat het is, alsof het er nooit is geweest.

Deze mogelijkheden bestaan in de geest, maar ze bestaan ook wel degelijk in de mens, want de mens heeft een geest. De mens beschikt over fijnstoffelijke voertuigen die kunnen worden gebruikt om krachten en waarden van de geest geheel of ten dele om te vormen tot stoffelijke energieën of mogelijkheden. En dat is nu juist hetgeen waardoor we in staat zijn veel te volbrengen.

Op gevaar af sommigen van u te beledigen zou ik willen zeggen, dat veel geloof in feite bijgeloof is. Er zijn mensen die denken dat, als zij een plaatje van de H. Isidorus of Aliakus boven de deur hebben bevestigd er geen demon kan binnentreden. Dat is natuurlijk kolder, want dat is dan wel de demon die heeft medegewerkt aan de uitvinding van de drukkunst. Ik heb soms zelfs het idee dat de duivel degene is geweest die de eerste kerken heeft uitgevonden. En om een bekend, maar langzamerhand enigszins vergeten schrijfster te citeren "Daar waar de priester voorgaat, kan de duivel gewoonlijk rustig volgen."

Maar als ik geloof in die kracht (het plaatje heeft die kracht dus niet, maar ik geloof erin), dan is dit geloof in feite gelijk aan een fantasie. Het is een in mij opgebouwde niet werkelijke voorstelling. Nu het aardige: Omdat dit plaatje voor mij enerzijds de fantasie doet ontstaan en anderzijds de krachtgericht voorstelt, kan dit op zichzelf volkomen nutteloze, onschuldige en zelfs onesthetische plaatje al datgene tot stand brengen wat de gelovige eraan toeschrijft.

Je kunt denken dat een bepaalde steen eens betreden is door noemt u maar op: Mohammed, Mozes of een andere grootheid en dat de kracht van deze heilige persoonlijkheid in die steen berust. Vergeet dat maar rustig, want een steen waarin de kracht van b.v. Mozes zit, zou over het algemeen de mensen van heden zwaar op de maag liggen. Maar ik geloof dat. De steen is dus niet meer een steen, ze is de voorstelling van een machtsinhoud.

Als ik met een intens geloof dat de beroering van die steen mij zal genezen, mij zal bevrijden, die steen in volle concentratie beroer, dan wekt hij in mij de kracht die ik mij in de steen had voorgesteld. Ze zit niet in de steen, ze is ontladen in mij. Maar de werking is precies gelijk. Dit is een verklaring, meen ik voor vele wonderen.

Een wonder ontstaat op het ogenblik, dat een mens zo volledig gelooft dat hij niet meer volgens de ratio, maar volgens de geloofswaarde plus de emotie denkt en leeft. Op dat ogenblik verplaatst hij zich in een wereld waarin vele rationele samenhangen tijdelijk onderbroken kunnen zijn dus kan het wonder gebeuren.

Ik heb mensen wel eens horen zeggen: Het christendom vertelt ons over zoveel wonderen, maar ik zie er nooit een gebeuren. Ja, met de huidige opvoeding is dat ook geen wonder. De mensen denken immers dat ze alles weten. Maar als je denkt dat je alles weet, dan kun je immers niet meer aannemen dat iets anders is dan je hebt geleerd. Daarin ligt de grote moeilijkheid. Dus voor ons is de enige ontvluchting aan die begrenzing niet meer gelegen in een geloof, want dat is gelimiteerd en aangepast, maar in een fantasie.

De fantasie is, zo stellen wij, volledig vrij. Als ik mij een wereld wil voorstellen met draken en ridders waarin St. Joris voortdurend jonkvrouwen bevrijdt en Roodkapje rondloopt om verversingen aan te bieden, alsof ze de koningin zou zijn bij de Kerstbijeekomst ten paleize, dan is dat op dat ogenblik waar voor mij, want ik zal geen redelijke grenzen of kennisnormen stellen t.a.v. mijn fantasiebeeld. En dat betekent, dat ik, door die fantasie de grens heb veranderd. Ik heb mijn werkelijke mogelijkheden weer geactiveerd, omdat ik nu buiten de normen van mijn wereld die ik ken, waarmee ik werk en waarmee ik rekening houd toch tot de juiste afstemming kan komen. Kan ik in mijn fantasie ook nog zover, gaan dat ik geloof, dat de krachten en waarden die daar zijn ontstaan direct zullen doorwerken in de materie, dan blijkt dat vanuit mijzelf deze krachten inderdaad in de materie werken.

Over het algemeen u zult dat waarschijnlijk al eens eerder hebben gehoord zullen die krachten uittreden uit het voorhoofd of keelchakra. Voor enkele vormen van kracht, kan ook het borstchakra in aanmerking komen. Het kruinchakra, wanneer dat actief is, kan die kracht natuurlijk altijd door laten. Maar als dat voldoende open is, dan heb je de fantasie niet meer nodig, omdat je verschillende werkelijkheden gaat beseffen en dus de krachten uit die verschillende werkelijkheden ook weet om te vormen totdat ze in je eigen ogen werkzaam kunnen zijn. Het is dus vanuit de eigen aura, vanuit het eigen "ik" dat die krachten worden ontladen.

De gedachtewereld van de mens is zó groot dat ze onder omstandigheden een volledige kosmos kan omvatten. Alle waarden en wetten van die kosmos kan de mens gebruiken om daaruit de krachten te verzamelen, die hij dan volgens zijn eigen beperking en wezen uitstraalt uit zijn verschillende chakra's en hanteert in de wereld rond hem, zodat hij resultaten behaalt die volgens de ratio niet binnen oorzaak en gevolg vallen zoals deze op aarde gebruikelijk zijn.

Ik hoop dat ik met dit onderwerp uw aandacht heb gevestigd op iets wat voor u van belang kan zijn.

Het is mij bekend, dat zeer veel mensen dromen en dat nog veel meer mensen fantaseren. Sommigen bereiken zelfs door hun fantasieën een zeer hoge plaats op aarde, maar dat komt omdat ze anderen in hun fantasieën kunnen doen geloven. Dezen wil ik even uitsluiten.

U fantaseert ook. U heeft ook uw eigen gedachten en denkbeelden. Ga nu eens niet uit van het stoffelijke bewijs dat u wilt hebben volgens redelijk normaal. Ga uit van die fantasiewereld waarin alles mogelijk is. Laat vanuit die fantasiewereld de toestand ontstaan en de kracht die u verlangt en zeg dan tot die kracht: Ook buiten mij ben je kenbaar. Dat kan in de fantasie vervlochten zijn.

Begrijp, dat elk resultaat dat u bereikt voortkomt uit een bepaalde fantasie. Wanneer de fantasie opnieuw wordt gewekt, zal de afstemming van het "ik" vergelijkbaar zijn en zal er een vergelijkbaar effect buiten het "ik" bereikt kunnen worden. Dat betekent, dat zelfs tot op zekere hoogte een wetenschappelijke waarde kan worden gehecht aan al hetgeen zo tot stand wordt gebracht, want de proeven zijn herhaalbaar.

Besef, dat vele fantasieën geen resultaat opleveren. Als dit het geval is, vraag u het volgende af. Heb ik mij in mijn fantasie beziggehouden met iets wat betrekking heeft op mijzelf en de wereld waarin ik waakbewust pleeg te leven of ben ik bezig geweest met bepaalde controversen die zich alleen in mij afspelen? Zolang uw fantasie alleen met uw innerlijk te maken heeft, zal het uiten van die krachten zeer moeizaam zijn en mislukkingen zijn dan veel voorkomend. Indien uw fantasie betrekking heeft op een specifiek en nauwkeurig omschreven beeld van uw eigen werkelijkheid, op aarde en gelijktijdig van een bovennatuurlijke, dus niet meer rationeel samengestelde wereld, dan zal u blijken dat resultaten bereikbaar zijn.

Wie hiermee wil experimenteren geef ik de raad te beginnen met kleine dingen. Probeer een plant voor de tijd te laten bloeien. Probeer insecten te weren uit een vertrek. Probeer eens iemand te genezen of probeer eens een voorwerp ergens anders neer te leggen. Dat zijn gewoon fantasieën. Als u met deze dingen op een gegeven ogenblik resultaten krijgt, dan kunt u vanzelf verder gaan.

Wat het verplaatsen van voorwerpen betreft wil ik nog één ding opmerken. U moet er natuurlijk iets eenvoudigs, iets lichts voor nemen, b.v. een potlood of een ballon. Wanneer u dat doet, moet u zeker weten op welke plaats het voorwerp zich bevindt. Daarna moet u het eigenlijk een beetje vergeten zijn. Dit is een moeilijkheid, tenzij u bewust zo'n voorwerp ergens verbergt, een aantekening daarvan maakt en na een week de proef neemt, als u het al bijna vergeten bent en het geen directe felle indruk meer maakt op uw voorstellingsleven. Als dan blijkt, dat de plaats is veranderd, zelfs als het niet de plaats is die u zich in uw fantasie voorstelde, dan heeft u resultaat geboekt. Herhaal de proefneming dan zo lang totdat u de plaats waar het voorwerp zich zal bevinden eenvoudig kunt bestemmen vanuit de fantasie. U heeft dan zelfs een bepaalde telekinetische kwaliteit ontwikkelt.

Realiseer u verder dat uw fantasie niet beperkt hoeft te zijn tot het onmiddellijke heden. U kunt zich ook voorstellen, dat u kosmische of telekinetische kracht a.h.w. in uw hart bergt. Stel u maar voor dat daar een zak zit waar u het in propt om ontladen te worden op een later tijdstip. Hierdoor kunt u het gebeuren met enige training ook verplaatsen naar situaties waarin we heel gewoon bewust bezig bent met uw normale werkzaamheden en toch opeens de beschikking krijgt over deze extra energie. Op z'n minst genomen, meen ik, is dit een proefneming waard.

Ieder van u zal voor zichzelf moeten uitvinden wat in zijn eigen denk- en fantasieleven de meest motiverende kracht is. Want u moet een wereld hebben die u niet alleen op afstand tekent, maar een wereldje waarin u zich werkelijk kunt inleven. Als u dat heeft gevonden, zal al het voorgaande tot een van uw mogelijkheden gaan behoren. En zo dit het geval is, dan heeft u iets meer ontdekt van de innerlijke mogelijkheden en krachten van de mens.

Daarnaast heeft u een nieuwe weg gevonden om uzelf meer werkelijk te maken, ongeacht de schijnbare beperkingen die uw stoffelijke wereld u pleegt op te leggen.

ENGELEN

Mensen hebben een indeling gemaakt waarmee de engelen in allerlei soorten worden verdeeld. Er zijn engelen, die speciaal met de muziek belast zijn. Gabriël, een uitstekende bugelspeler, hij oefent steeds voor het Laatste Oordeel. Michaël, die het zwaard hanteert als niemand anders. Azraël, die voor het transport zorgt van uw wereld naar de onze en zo zijn er meer.

Nu is het natuurlijk heel aardig om die functie indeling te maken, maar als je het heel goed bekijkt, dan deugt het niet. Want wij gaan nu functies benoemen met de naam van engelen. Zoals we ook bepaalde functies benoemen, als we het hebben over duivelen. U spreekt b.v. over Phoenix, een van de opperduivels volgens een bepaalde hiërarchie.

Phoenix is een dichter, een leraar alleen wel aan de verkeerde kant. Dan kun je spreken over mensen, die zich zo'n beetje met de regering bezighouden, die zich alleen met grote zaken bemoeien zoals Lucifer signatuur Lucifuge Hofocale.

Op deze manier heeft de mensheid eigenlijk allerlei kwaliteiten van de kosmos tot persoonlijkheden gemaakt. Maar een engel is eigenlijk alleen maar een engel op het ogenblik, dat hij leeft in het licht.

Dus als u in het licht leeft, bent u een engel. U ziet er wel niet naar uit, maar het is nog steeds mogelijk.

Een geest, die in het licht leeft, heeft zijn eigen kwaliteiten en eigenschappen. Iemand, die b.v. dokter is geweest, kan misschien in de geest verdergaan in de geneeskunde, maar hij zal dan ook steeds meer worden geconfronteerd met geestelijk lijden. En dat wil weer zeggen, dat hij zich dan gaat specialiseren in het wegnemen van geestelijk lijden. Een generaal (als er tenminste een generaal is die een engel kan worden, wat ik betwijfel) zal ongetwijfeld van zijn standpunt uit gaan denken en zeggen: "Ik moet strijden voor het recht." Hij zal zich bezighouden met een zo direct ingrijpen waar hij onrecht erkent.

Zijn ze engelen of niet? Voor de mensen wel. Want voor de mensen is alles een engel op het ogenblik dat het beantwoordt aan de voorstelling. Trouwens ik geloof dat een hele hoop mensen het heel erg prettig vinden dat engelen iets anders zijn dan mensen. Want als zij wisten dat ze onder omstandigheden engelen zouden kunnen worden, dan zouden ze zichzelf met blote billen ergens aan het plafond zien hangen als een kruising tussen een mislukte cupido en de eeuwige zaligheid in de kinderjaren. Dat zijn natuurlijk dingen die voor een mens onvoorstelbaar zijn. En zo zegt men dan: Er zijn toch heel veel geesten die niet op aarde geleefd hebben. Natuurlijk. Maar zijn dat nu engelen of duivelen? Het ligt er maar aan welke richting je bent toegedaan.

Kijk, als u nu toevallig een duisterling zoudt zijn dat is mogelijk dan zoudt u zich in het duister waarschijnlijk veel prettiger voelen dan ooit in het licht. En als u iemand bent die het licht in zich draagt al is het maar een vonkje dan zoudt u in hete licht gelukkig zijn en niet in het duister. Zoals dat voor u geldt, zo geldt dat ook voor anderen. Zo geldt dat ook voor entiteiten die niet op aarde hebben geleefd. Maar wie zegt: dat ze niet elders in de materie hebben geleefd?

Voordat de geschiedenis van de mensheid op aarde begon, was er al een andere mensheid. De restanten van die mensheid zijn op deze aarde geïncarneerd, die zijn naar een andere school gegaan. Degenen die dat niet hebben gedaan, zijn zij dan de Zonen des Hemels geweest? Het is moeilijk om daarover na te denken.

Als wij met engelen te maken hebben dan moeten we in de eerste plaats wel beseffen, dat de engel die wij aanroepen een functie is van het licht, niet een persoonlijkheid zonder meer. Als u vraagt om bescherming en u vraagt dat aan een engel of een engelbewaarder, dan behoeft dat niet altijd een en dezelfde persoon te zijn. Niet elke engelbewaarder ziet er hetzelfde uit en niet ieder heeft dezelfde kwaliteiten, eigenschappen en mogelijkheden. Maar ze hebben allemaal licht. Ze reageren vanuit het licht en ze proberen u te behoeden, wanneer u als een wezen waarin licht woont, door het duister wordt bedreigd. Dat is dan het engelachtige eraan.

Er zijn heel veel mensen die denken: Engelen zijn een soort mensen met duivenvleugels die al harpspelend Gloria, gloria, gloria roepen en bijna niets anders te zeggen weten. Vergeet dat maar. De wereld van de engelen is een wereld die zelfs erg veel lijkt op een menselijke wereld. Ieder heeft zijn eigen werk, zijn eigen functie. Er zijn taakverdelingen. O, niet zo bindend. Ik kan mij niet voorstellen, dat er een engel minister president wordt en zegt: Ik ga met een Bestek '81 beginnen, of met een programma voor gelijkmatige inkomstenverdeling. Daar denkt een engel eenvoudig niet aan, daar is hij een engel voor. Het zijn de idioten die dergelijke dingen denken. De mensen denken dat uiterlijkheden belangrijker zijn dan de innerlijke mens.

Een engel heeft anders geleerd. Maar als hij de kracht heeft om licht in zeer grote intensiteit naar de aarde te voeren, indien dat nodig is, dan zal dat wel een strijdende engel zijn. Want

als het ergens heel donker wordt, dan komt hij aanzetten en geeft hij dat licht. De mensen zeggen dan: Dat is een engel. Maar misschien zeggen wij dan: Dat is een luchtgeest met een hoog bewustzijn. Want voor ons is zo'n persoon nog een elementaal, omdat hij gebonden is in zijn levensvormen aan delen van de atmosfeer. Maar hij kan met datzelfde licht werken. Hij kan a.h.w. zijn licht gebruiken om het duister te verteren. Dat noemt men dan een strijdbare engel.

Wie zal dan zo iemand zeggen wat nodig is? Misschien niemand. Maar het kan ook zijn dat er iemand komt die weer wijzer is, een andere vorm van licht heeft en dat die de luchtgeest aanspreekt en hem zegt: Kijk eens even naar Den Haag. Daar moet je toch wat duister weghalen. De ander zegt dan: Je hebt gelijk. Er is inderdaad duister. Laat mij dat maar eens wegnemen. Zo gaat dat.

De werelden van geesten, engelen e.d. lopen zo ontzettend dooreen dat het heel erg moeilijk wordt om daar een soort bepaling uit te halen die klopt met alle mooie indelingen die in alle heilige boeken staan die kaballisten hebben berekend, want de kosmos bestaat uit twee tegengestelde richtingen.

Er is een bewustwording die wij de lichtende noemen, omdat ze naar het licht toegaat. Er is een afdalende bewustwording die naar het duister gaat. Maar wat uit het licht komt en het licht niet kan aanvaarden dat keert terug. Dat zal terugkeren naar de wereld, naar de materie. Het zal vanuit de materie terugkeren naar de duisternis en uit de duisternis weer verder stijgen naar het menselijk zijn en door alle sferen naar het licht tot het ogenblik, dat het licht wordt begrepen.

Voor het duister is het precies hetzelfde. Alleen de kwelling die, duister kan betekenen voor iemand, die zich niet bewust is van zijn innerlijk licht, die kwelling bestaat ook voor een duistere geest, die door het licht heen moet, want hij is zich niet voldoende bewust van zijn eigen duisternis. Al die benoeringen zijn dus op zijn minst genomen dubieus. Maar de voorstellingen die wij eraan verbinden, zijn die welke de mensen zich maken.

Als wij nu toch bezig zijn, waarom zouden we ons dan niet voorstellen dat er engelen zijn? Waarom zouden we ons dan niet voorstellen dat er iemand kan zijn die op aarde misschien een Witte Heks wordt genoemd, een witte Tovenaar en die eigenlijk een engel is. Waarom zou dat niet kunnen? Waarom zou er onder u niet ergens een verkapte engel of duivel kunnen zijn?

Het is natuurlijk gemakkelijk om het allemaal in te delen, netjes in verschillende sferen. Daar zitten de Tronen, daar de Heerschappijen, daar de Aartsengelen. Maar de schepping is geen theater. Als u zalig of heilig wordt of alleen nog maar net goed genoeg bent voor de hemel, dan betekent dat niet dat u hier of daar terecht komt in het hemelse theater, dat u om, een engel te zijn ook een plaats moet hebben in de engelenbak. Of dat u een logeplaats krijgt als u heilig bent. Het is krankzinnig als je op die manier de werkelijkheid benadert.

Ik zal proberen of ik daarover het een en ander kan zeggen. Onder engelen verstaan wij alle geesten, die uit het licht komen en die de krachten des lichts op welke wijze dan ook tot uiting kunnen brengen in de wereld waarin wij leven. Dit betekent, dat engelen vele verschillende voorgeschiedenissen kunnen hebben, dat ze niet naar soort kunnen worden ingedeeld, maar alleen aan de hand van de werking die ze voor ons vertonen.

Als wij ons beroepen op een bepaalde naam of kracht, dan beroepen wij ons op een werking, niet op een persoonlijkheid. Als wij ons beroepen op het licht, in welke vorm en gedaante dan ook, dan beroepen wij ons in feite op God die de kracht van het licht is. Als wij vrezen voor het duister of ons beroepen op het duister wat ook het geval moge zijn dan doen wij dit niet in de eerste plaats op een bepaalde persoonlijkheid, dan doen wij dit op een bepaalde eigenschap. Het zijn de eigenschappen, die wij oproepen die ons zullen beheersen. Als dan later degene die die eigenschap heeft gehad aan ons een verschrikkelijke of een verheerlijkte vorm heeft getoond, dan is dat een tweede. Want dat is onze relatie met degene die de kracht voor ons tot uiting heeft gebracht.

Het gaat echter niet om de persoonlijkheid maar om de kracht. Wanneer we dat beseffen, dan kunnen wij alle belemmeringen die rond ons zijn opgebouwd zowel t.a.v. de hel als van de

hemel wegvagen door ons te beroepen op de werkelijke Meester en de kracht van alle dingen, de Eerste Oorzaak, de Schepper, God die is het Licht van hemel en aarde, het Begin en Einde van alle dingen.

Als we dat zo zeggen, dan klinkt dat erg vroom, want dat is ook een voorstelling. Maar het is een voorstelling die tamelijk dicht bij de werkelijkheid komt, zeker volgens menselijk normen. Wie een engel aanroept beseffe de naam van de engel heeft slechts betekenis, indien wij de eigenschap van de engel kennen. Wanneer wij de naam van een demon aanroepen, heeft deze slechts betekenis, indien wij het wezen, dus de geaardheid of de werking van de demon kennen. Het is deze kennis die noodzakelijk is. En als wij geen naam kennen en wij beroepen ons op een kwaliteit of een eigenschap, dan zal zij ons geworden, dan krijgen wij die. Ook als dat helemaal niet met engelenvleugelen komt aanruien of met gespleten staarten en hoorntjes komt aansnellen. De eigenschappen waarop wij ons in de kosmos beroepen, zullen ons beroeren. De krachten waarmee wij ons verbonden achten, zullen op ons inwerken. En dan is het misschien gemakkelijker om engelen in te delen.

Er zijn heel veel engelen waar we niets aan hebben. Die engelen beschikken eenvoudig niet over de krachten of de waarden die we nodig hebben. Er zijn echter zeer veel lichtende krachten die kunnen beantwoorden aan onze noden, aan onze kwaliteiten, aan onze behoeften van het ogenblik. Beroep u op het licht en deze krachten zullen komen. Aanvaard die krachten en ze zullen zich manifesteren. En als ze zich manifesteren, wat geeft het dan nog hoe ze heten? Het is glad geweest kort geleden. Stel, dat u eens een scheve schaats heeft gereden en met een smak op uw achterwerk terecht komt en niet overeind kunt krabbelen. Daar komt iemand en die steekt u een hand toe. Gaat u dan eerst vragen wie hij is, wat zijn positie is in het leven? Of zegt u: Help mij. Zo zoudt u tegenover engelen en alle andere krachten moeten staan.

De hele kosmos is verzadigd van entiteiten veel meer dan u zich ooit kunt voorstellen. Van allerlei vormen, van allerlei planeten, van allerlei niveaus van bewustzijn. Allen kunnen u helpen, indien u zich beroept op de eigenschappen die zij vertegenwoordigen.

Wat zijn de eigenschappen van engelen die een mens nodig heeft? Dat er een engel is die u vertelt waar u een schat kunt vinden? Dat moet u aan Amor overlaten of aan de lagere regionen. Maar als u nu zegt: Ik zit in het duister, ik zie niets meer, ik weet het niet meer. Dan kunt u zich beroepen op het licht. En dat licht zal u gegeven worden. Want dan is er altijd wel een entiteit of misschien zijn er vele entiteiten die antwoorden op datgene wat u nodig heeft, datgene wat u vraagt.

De engelen die we nodig hebben zijn de krachten, die in staat zijn ons innerlijk duister, onze innerlijke verwarring te verlichten. Wij kunnen engelen nodig hebben die ons leiden, die ons als gids dienen op een ogenblik dat wij niet meer weten waar wij moeten gaan.

Er kunnen krachten zijn die ons duidelijk maken wat licht is voor ons. Wij weten niet altijd wat voor ons de lichtende of de slechte beslissing is. Er zijn engelen die ons kunnen helpen door ons te genezen, ons bij te staan of ons de geestelijke kracht geven om op de juiste wijze voort te leven. Daarop kunnen wij ons beroepen.

Er zijn engelen die ons kunnen helpen om een harmonie uit te drukken op welke wijze dan ook, hetzij als kunstenaar, als mens of alleen als medemens tegenover een andere. Als wij dit beseffen en ons daarop beroepen, dan komen zij tot ons en zij geleiden ons. Wat allemaal wel heel mooi klinkt, maar je ziet ze nooit. Misschien een enkele keer, als je diep in gedachten zit, dan zie je ze rond je. Dan zie je de krachten van licht en soms ook de krachten van duister. En als je ze ziet, dan beseft je op een gegeven ogenblik ik ben niet alleen. Maar je beseft ook er is meer dan ik alleen. Ik geloof, dat dat het meest belangrijke is.

Wie werkelijk engelen zou willen horen zingen, moet de harmonie in zichzelf bevorderen door zich te beroepen op het licht. Dat wat dan rond hem ontstaat, is de samenklank die men wel eens de harmonie der sferen of engelenzang noemt.

Wie de fout maakt om zich te beroepen op het duister, die hoort de chaos, de verwarring, het geroezemoes rond zich dat uit de perfecte disharmonie kan voortkomen. Dus eigenlijk doe je het voor een groot gedeelte zelf. Maar er zitten wel een paar haakjes aan.

Wanneer u zich beroept op een engel, dan zult u zich voortdurend op die engel moeten blijven beroepen om het contact in stand te houden. Een engel helpt namelijk maar per geval. Als u weet dat een lichtende kracht u geleidt, dan moet u zich steeds weer op die kracht richten, opdat ze in uw nabijheid komt, en zij u kan helpen. Maar als u met het duister om welke reden dan ook een pact aangaat of gewoon een beroep daarop heeft gedaan, dan roet u er wel zeker van zijn dat u zult moeten vechten om de krachten uit het duister, die u op deze manier met u verbonden heeft, weer van u af te schudden. Dat is het grote verschil.

Als u nu merkt dat er teveel duister aan u vast zit, dan is er maar één weg: zoek in uzelf naar licht, naar harmonie met het licht. Doe een beroep op de krachten, die u kunnen helpen en beschermen, die u kunnen geleiden. Dan zult u zien dat, het duister wegvalt.

Dit is een simplistische voorstelling, natuurlijk. Engeltjes en duiveltjes, wie gelooft er nog in? In de Screwtape Letters (?) schrijft de ene duivel aan de andere: Het is zo ellendig, we kunnen mensen krijgen die niet aan ons geloven en dat is goed. Of we hebben magiërs nodig, die juist zeer intens aan ons geloven, dat is ook goed. Maar als wij het nu zover kunnen brengen dat er magiërs komen die aan niets geloven maar toch met onze kracht werken, dan hebben wij het gewonnen. Dat is eigenlijk de kwintessens van engelen en duivelen.

Wanneer wij met het licht bezig zijn, dan grijpen wij naar iets wat groter, intenser, lichtender dan wijzelf en daar moeten wij ons voortdurend aan vastklampen. Maar als wij ons bezighouden met het duister, dan kan ons dat ook veel geven. De prijs is meestal erg hoog, maar het kan. Het duister zal zich dan aan ons vasthaken. Het zal proberen ons licht weg te vreten. Dat is nu het grote verschil.

Als u dus bezig bent over engelen en duivels, denk dan maar niet aan persoonlijkheden, ook als er persoonlijkheden betrokken zijn bij de werkingen die wij aan engelen en duivelen toeschrijven. Denk gewoon aan een kracht waarmee u te maken heeft.

Realiseer u dat het licht in duizenderlei vormen gepersonifieerd kan worden en het duister evenzeer. Realiseer u dat u op het duister evengoed een beroep kunt doen als op het licht, maar dat in beide gevallen daaraan bepaalde consequenties verbonden zijn. Besef, dat elke kracht van licht die tot u komt om u te helpen voor u een engel is. Elke kracht is duister die zich hoe dan ook aan u vastklampt voor u een duivel is. Maar dat zij voor zichzelf niets anders zijn dan zielen, die proberen te leven volgens de kracht die hen is ingelegd, volgens de wet die zij als de juiste beseffen en op hun wijze proberen waar te maken wat kosmisch gezien onvermijdelijk en noodzakelijk is de versmelting van licht en duister waarin alles terugkeert tot de ene grote Eenheid.

TEGENSTELLINGEN

Tegenstellingen vinden we overal, zelfs in onszelf. Een van de grootste tegenstellingen ligt b.v. in hetgeen wij willen en in hetgeen wij doen. Want wij willen altijd het goede en wat doen wij voortdurend?.

Ook in de wereld rond ons zijn tegenstellingen. Tegenstellingen zijn noodzakelijk. Als het altijd licht is, dan weet je niet wat duister is. Als het altijd duister is, dan weet je niet wat licht is. Maar als duister, en licht elkaar afwisselen, dan zie je de gehele scala van mogelijkheden.

Als je je bezighoudt met humor, dan kun je lachen om alle dingen. Maar als je de ernst der dingen dan niet meer beseft, dan is je humor zinloos geworden dan is ze een ijle, ledige spot.

Als je de ernst zo sterk overtrekt dat de humor teloor gaat, dan heb je vergeten te lachen om het leven. Dan heb je alles zo absoluut gemaakt, dat het je als een loodzware keten omsluit die het je niet mogelijk maakt om geestelijk een ogenblik uit te vliegen en even de vrijheid te genieten.

De meeste mensen zijn zo ontzettend serieus. Dan zeg ik: Geef mij dan maar de tegenstelling tussen de luchthartigheid en de klaterende lach aan de ene kant en de diepe ernst en het diepe besef aan de andere kant. Als die twee elkaar afwisselen, dan leer je het leven kennen. Dan leer je de totaliteit beseffen. Dan kun je werkelijk bewust worden. Maar als je het maar aan één kant houdt, dan kom je niet ver.

Ik denk, dat God Zelf de aarde en de hele kosmos zo heeft geconstrueerd, dat ze begrensd worden door twee absolute tegenstellingen, omdat door de tegenstellingen en de afwisseling tussen beide het mogelijk is de wekelijkheid van Zijn schepping te kennen, de werkelijkheid van je eigen plaats in het geheel niet alleen te leren beseffen, maar te leren waarmaken en daardoor een eenheid te verwerven met de totaliteit waarin alle tegenstellingen eens wegvallen.

LES 7 - PROJECTIES VAN MENSELIJKE KRACHTEN

In de mens leven verschillende vormen van kracht die alle kunnen worden herleid tot een oerkracht. Als een mens kracht projecteert, dan kan die kracht alleen worden geprojecteerd in overeenstemming met datgene wat hij uit de oerkracht kan ontleen plus het beeld (de gerichtheid) die hij vanuit zichzelf tot stand kan brengen.

Het lijkt misschien wat eenvoudig als je het zo zegt. Maar een mens leeft nu eenmaal in een voorstellingswereld. Dat betekent, dat u niet willekeurig krachten kunt gaan uitzenden, want de betekenis daarvan is in uw eigen wereld te beperkt. U kunt de krachten natuurlijk richten volgens kosmische principes. Maar als u deze niet beseft, dan zult u ook daarmee weinig succes hebben, vrees ik. Laten wij dus proberen in de eerste plaats na te gaan op welke wijze de voorstelling van de projectie noodzakelijk is.

Indien u een voorstelling heeft van hetgeen u in de geest wilt doen en u kunt dit beeld reëel genoeg maken en daaraan het beeld van een bepaalde persoon verbinden, dan zal die kracht optreden en werken volgens de voorstelling van de eigen activiteit die u heeft ontworpen. Laten wij het eenvoudig stellen en een tikje overdrijven.

U stelt zich voor dat u wit licht heeft. Vervolgens stelt u zich voor dat u iemand met een hamer op het hoofd slaat. Dan zal het licht dat u gebruikt de ander treffen en de kans dat hij hoofdpijn krijgt is groot. U kunt het natuurlijk omdraaien. U kunt zeggen: Ik wil een mens levenskracht geven. Wat ziet u als een symbool van levenskracht? Voor de een is het misschien de herrezen Jezus. Voor een tweede is het het gouden licht. Voor een derde misschien de een of andere figuur die daarmee speciaal belast is. Het geeft niet welke voorstelling u kiest, mits u zelf daarin gelooft en de betekenis daarvan kent.

U kiest deze figuur, deze werking of kracht. U neemt de voorstelling voor ogen van iemand die u daarmee wilt beroeren. U stelt zich dan voor wat er volgens uw wil gebeurt. Het wonderlijke resultaat is, dat datgene wat u in gedachten doet elders kenbaar wordt.

Dit zijn natuurlijk projecties op aarde. Ik heb hierbij gedacht aan het genezen van patiënten, aan het benaderen van mensen via telepathische weg. Maar stel nu dat je datzelfde wilt doen met de geest.

Een mens kan zich een sfeer of wereld van de geest niet helemaal voorstellen. Hoe ze werkelijk is namelijk kan hij niet verwerken, omdat zijn hersens daarvoor niet voldoende referentiemogelijkheden bezitten. U neemt dan eenvoudig een voorstelling van uw hemel, van Zomerland of van het vagevuur als u daarin interesse heeft of van iets anders. Wanneer u zich de sfeer voldoende heeft opgebouwd en u stelt zich voor dat u spreekt tot een gestalte daarin, dan is de kans groot dat een reëel contact wordt bereikt ongeveer 1 op 5. Dat wil dus zeggen dat u op deze manier contacten met werelden en sferen kunt maken.

Een geestelijke wereld echter heeft ook inhouden die een mens niet zo gemakkelijk overziet. Stel b.v. dat een algemeen beeld van de toekomst bereikbaar is in een sfeer van licht en u juist hierin niet meer weet welke kant u uit moet. Stel u dan in op die sfeer. Probeer in die voorstelling een figuur, een gedaante te vinden die u kunt aanspreken. Vraag een antwoord op uw belangrijk probleem. Het antwoord dat u krijgt is niet betrouwbaar in tijd. Onthoudt U dat goed. Het is wel betrouwbaar in ontwikkeling. Als u b.v. in uw gedachten mee terugbrengt dat zo iemand heeft gezegd: "Over 7 weken komt er een verkeersverlamming en moet u grote omwegen gaan maken," dan staat het dus niet vast dat dat over 7 weken zal geschieden. Dat kan ook over 7 uur, 7 dagen, 7 maanden zijn. Het getal 7 zal echter een rol spelen, maar dat kunt u niet nagaan. Wel is zeker, dat u in uw contact op aarde met bepaalde punten gestoord zult worden. Rekening houdend met het feit dat die storing kan optreden, kunt u vele voorzorgen treffen waardoor de gevolgen daarvan niet te rampzalig voor u worden.

U ziet het, projectie is eigenlijk een soort spel. Een spel waarmee je de krachten van de werkelijkheid in een fantasiewereld brengt om daardoor vanuit die fantasiewereld de werkelijkheid weer te laten spreken.

Nu is het niet altijd zo, dat u alleen met mensen te maken heeft. U kent allemaal de verhalen over engelen, demonen en al die krachten en geesten die rondzweven. U kunt met deze krachten wel degelijk contact opnemen. Maar dan moet u weten wat de eigenschappen van die krachten zijn volgens uw besef. Er moet een voorstelling van zijn. U kunt dan uw denken projecteren. Dit is geen uittreding. Het is eerder een soort telepathisch contact. U krijgt dan reacties en antwoorden. Deze zijn nimmer betrouwbaar in tijd, nogmaals. In hun ruimtelijke aanduidingen zijn ze slechts ongeveer betrouwbaar. Maar ze zijn wel betrouwbaar en dat is toch heel belangrijk t.a.v. de inhoud.

De tendensen welke in de sferen kenbaar zijn, kunnen worden afgelezen, mits wij in staat zijn een deel van onze krachten te projecteren in een voorstelling waarin een sfeer of wereld ons bewustzijn kan benaderen.

Nu begrijpt u wel, dat die projectie ook bepaalde moeilijkheden kent. Laat mij een typisch voorbeeld geven: U heeft met een hamer op een vinger geslagen. Daarna slaat die vinger terug met elke uitslag. De pijn kunt u niet verdrijven door te zeggen: Ik wil deze pijn uitschakelen. Pas op het ogenblik, dat u de vinger kunt zien als een afzonderlijk, een apart staand deel van het "ik", dat van buitenaf kan worden benaderd, kunt u uw kracht daarop richten. Dan is het mogelijk die kracht zodanig te richten dat de pijnsignalen worden onderdrukt en dat ook de genezing, aanmerkelijk sneller verloopt. Dat is typerend. U kunt dus uzelf wel genezen, maar alleen in zoverre dat u de delen, die u zelf benadert, voor het ogenblik niet beschouwt als deel van uzelf. U moet ze a.h.w. buiten uw werkelijke "ik" plaatsen.

Een mens heeft mogelijkheden te over, natuurlijk. Want een projectie van vermogens kan net zo goed plaatsvinden van hier naar Moskou of Peking, als u daar aardigheid in heeft of Kampala als u van rumoer houdt. Nogmaals, dit is dan geen uittreding. Uittreding is iets anders.

Het proces van de projectie kan zonder de uitschakeling van het stoffelijk bewustzijn tot stand komen. Bij een uittreding moet je het later terugbrengen, en dat heeft bepaalde moeilijkheden. Zeker, de uittreding kan veel omvattender zijn dan een projectie ooit mogelijk is. Maar ik kan waakbewust werken. Dat wil zeggen het gehele spel van de projectie kan onmiddellijk worden geëvalueerd in mijn denken het kan vanuit mijn, denken en herinnering worden geregistreerd. Het kan eventueel gemoduleerd, dus aangepast worden. Daarom is projectie voor velen zo belangrijk.

U kunt zeggen: Ik wil weten wat er gaande is in Moskou. Dan denkt u aan Moskou. U stelt zich voor dat er van u een straal uitgaat. Geef die een kleur, b.v. groen. Rood is voor Moskou te opvallend. Die groene straal zoekt dan geloofservaringen. Dat is het enige waarop ze kan antwoorden. Als er nu geloofszaken zijn, maar ook geloofsproblemen of conflicten waar geloof bij betrokken is, dan komt dat terug als gevoelens, als gedachten. Er ontstaat dan in u een beeld dat aardig dicht bij de werkelijkheid staat.

U kunt het ook omkeren. Ik zou u dan de raad willen geven om dat niet onmiddellijk naar Moskou of Peking te doen. Ik kan een straal licht uitzenden die is gebaseerd op mijn eigen vermogen. Wil ik daarmee een bevel overbrengen, laat mij dan maar uitgaan van wit licht. Wil ik daarmee in de eerste plaats kracht overbrengen, dan baseer ik mij op goud of geel licht. Wil ik emotionele uitwisseling of aflezing tot stand brengen, dan denk ik in helder rood.

Als u nu denkt aan die wereld of aan een plaats en u krijgt voor uw gevoel contact met een persoon daar, dan wil dat niet zeggen dat de gestalte van die figuur zoals u zich die plotseling kunt voorstellen echt is. Het kan heel goed fantasie zijn. Die figuur komt op een gegeven ogenblik tot een mate van zelfstandigheid zij reageert, maar niet alleen volgens datgene wat u erin legt. Op dat ogenblik kunt u een kracht naar de ander toezenden. Degene die dan achter die gestalte verborgen is, die daarachter a.h.w. gecamoufleerd staat in de werkelijkheid, zal die kracht ontvangen. Dat kan een bevel zijn dat, dan werkt als een zeer

sterke suggestie. Dat kan een energie zijn die iemand misschien nodig zou kunnen hebben. Het kan zelfs de behoefte zijn om een bepaalde vraag te beantwoorden, of om een bepaalde uiting tot stand brengen. U kunt op een afstand een medemens in zijn gedrag beïnvloeden, niet bepalen maar beïnvloeden. Elke mens heeft die mogelijkheden.

Projectie van energie, projectie van gedachten zijn allemaal zaken waaraan de doorsnee mens een beetje voorbijloopt. Hij stelt het zich voor als wel mogelijk, maar niet voor mij. Maar u leeft in de wereld. Als u een kennis heeft die u wilt helpen en hij is niet in de buurt en u bent niet in staat om naar hem toe te gaan, dan kunt u denken aan die kennis, uw kracht projecteren en daarmee een resultaat bereiken die misschien zelfs nog beter is dan als u er zelf heen zoudt gaan en daardoor teveel afgeleid zoudt worden van het probleem.

Als u een medemens wilt afremmen, kunt u dat doen. De suggestie, die u uitzendt met de straal erbij, zal veel eerder doorwerken in die medemens dan uw argumenten, want uw argumenten die direct worden geuit, wekken altijd verzet. Er zijn heel veel mensen die het toch doen, omdat een ander heeft gezegd dat ze het niet moeten doen. In dit geval is het echter een beïnvloeding van het bewustzijn. Het komt uit de persoon, uit zijn eigen besef. Hij zal dus gemakkelijker responderen. Je kunt je relatie tot de mensen voor een groot deel bepalen door de uitzending van gedachten. Je kunt er heel veel mee tot stand brengen. Maar dan moet je ook begrijpen dat een projectie alleen goed is, indien de projector goed functioneert.

In dit laatste deel van deze les zou ik graag de projector in ogenschouw willen nemen.

Het eerste vereiste is concentratie. Een juiste projectie van een kracht is alleen mogelijk, indien een deel van het "ik" zodanig op die kracht is ingesteld dat zij wordt gebundeld door haar hoogste intensiteit volgens eigen besef. Leer u concentreren. Concentratie is niet het gevolg van oefeningen, ook al kunnen die ertoe bijdragen. Concentratie is de eigenschap om op één ogenblik maar aan één ding tegelijk te denken. Als u die eigenschap bezit, kunt u met projectie al veel bereiken.

In de tweede plaats: Een projector heeft licht nodig. Een mens, die geen geloof hecht aan het licht dat in hem leeft, zal nooit iets kunnen projecteren. Hoe meer u gelooft in het licht in u, des te meer kunt u aan dat licht ontnemen, des te scherper en omvattender de projectie zal zijn. Richt u dus intens op uw eigen beeld van licht voordat u zich concentreert op een bepaald doel. Stel u die kracht zo intens mogelijk voor. Probeer haar te visualiseren. Probeer haar te horen, te voelen desnoods. Pas, op dat ogenblik heeft u een voldoende intensiteit om met zekerheid te kunnen zeggen: Ik kan mijn projectie met goed gevolg volbrengen.

Een denkbeeld, dat door mij wordt geprojecteerd of het nu genezend, suggestief of wat anders is staat tussen het licht waarin ik geloof en de concentratie waarmee ik uitzend. Dat wil zeggen, dat ik voortdurend de relatie van het licht en de voorstelling, die ik ontwerp moet blijven beseffen en dat ik mij moet concentreren op het doel.

Het lijkt alsof dit verschillende processen zijn. Ik kan mij voorstellen dat een mens zegt: Ja, erg aardig, maar hoe doe je zoiets? Je moet zoveel tegelijk doen.

Wanneer u begint met oefenen, werk fase na fase af. Bent u eenmaal zover dat u weet wat u doet, ga dan niet meer fase na fase opbouwen, doch ga eenvoudig uit van licht en doel. De andere processen zullen automatisch optreden, indien u dat vele malen heeft gedaan. In het begin heeft u die verschillende fasen nodig.

In de derde plaats: Geen enkele projector zal een beeld geven, als er geen beeldscherm is. Mijn doel moet voor mij niet slechts de ontvanger zijn. Het moet iets zijn wat ik manipuleer, waarop ik nu met mijn besef de lijnen teken die daarin of daarop kenbaar zullen worden.

Als u zich bezighoudt met een ander, dan moet u zich voorstellen wat er gebeurt. Niet omdat het dan feitelijk gebeurt, maar omdat u alleen op die manier de geprojecteerde krachten op de juiste manier gebruikt. B.v. Als u weet dat iemand grote moeilijkheden heeft met een verstopte neus, dan moet u zich voorstellen dat u gewoon een soort geestelijke pijpenreiniger door de neuskanalen haalt. Dat klinkt natuurlijk krankzinnig, maar daardoor heeft u wel precies gezegd wat u wilt bereiken. De kans is dan groot dat u inderdaad resultaat krijgt. U

heeft nu op het projectiedoek voor degene die u wilt bereiken en helpen het beeld van het gebeuren getekend. Vergeet niet dat daardoor in de persoon zelf diens eigen kracht (levenskracht) en de instelling mede worden beïnvloed. Als u probeert om een werking in een ander tot stand te brengen, dan moet u dat zo doen dat zijn eigen krachtsverhoudingen en mogelijkheden daaraan zoveel mogelijk meewerken. Wie tegen de persoonlijkheid van een ander ingaat, zal vaak spanningen wekken en zelden resultaat verkrijgen.

Heel veel mensen denken: ze zijn heel mooi al die projecties. We zullen er wel eens wat mee gaan doen. Maar dat moeten we dan a.h.w. de wereld opleggen. Neen. Het gaat niet om iets wat u de wereld, de werkelijkheid oplegt. Het gaat om een soort parallel met de werkelijkheid die u in uzelf opbouwt.

Projectie is een kwestie van dromen en fantaseren, niet van wetenschap. Het is een mengsel van zelfvertrouwen, geloof en werkzaamheid en niet een omschrijfbaar aantal formules. Elke mens moet uitgaan van zichzelf, van zijn eigen wezen, zijn eigen denken, zijn eigen behoefte. Pas dan zal hij door zichzelf te aanvaarden zoals hij is en zich niet te willen aanpassen aan een ideaal de krachten die voor hem bereikbaar zijn en in hem mogelijk zijn op de juiste wijze kunnen projecteren. Hoe meer u verandert aan uzelf op het moment dat u bezig bent met projectie, hoe meer u van de kracht die moet worden geprojecteerd, gebruikt om veranderingen in u tot stand te brengen die zeer waarschijnlijk onbelangrijk zijn. Realiseer u dat.

U moet niet zeggen: Als ik geestelijke kracht ga projecteren, dan moet ik eerst een ideale mens zijn. Het zou prettig zijn, als u er een zoudt zijn, maar die kans is nog veel kleiner dan de geschatte kans voor een explosie van een kerncentrale. Dat wil zeggen, dat de geschatte kans wel heel gering is.

Wij hebben te maken met de onredelijke of bovenredelijke wereld. Die bovenredelijke of onredelijke wereld slaat terug in de redelijke wereld. Ons eigen gedrag, ons eigen denken, ons eigen beleven zal mede worden bepaald door datgene wat wij projecteren in anderen. Dat is zeker waar. Omgekeerd zullen wij worden beïnvloed door hetgeen anderen in ons projecteren. Dat is ook waar. Maar indien wij uitgaan van de kracht, van het oerlicht, van onszelf door onszelf te kunnen aanvaarden, dan is al het andere bijkomstig.

Alle projectie is gebaseerd op harmonie. Alle harmonie is gebaseerd op aanvaarding. Alle aanvaarding is de erkenning van de veelvoudigheid van waarden, mogelijkheden, vormen en invloeden zonder tussen deze een keuze te doen. Voor uzelf zult u die keuze op aarde altijd maken. In de geest moet u het niet doen. Zoek gewoon naar de lichtende werkelijkheid die in u bestaat en vraag u niet af hoe ze zich uit, mits u het gevoel heeft dat ze zich uit. De uiting is het belangrijkste.

Projectie is uiting. Uiting kan alleen worden bereikt - onthoudt u dat goed! - indien u de kracht projecteert in de aanvaarding van het bestaande en richt op een verandering van het erkende.

Ik ben zo vrij geweest om het onderwerp enigszins te bekorten, omdat ik het gevoel heb dat de stemmiddelen waarover ik beschik onvoldoende zijn om alles duidelijk te zeggen. Vergeef mij, als het daardoor misschien wat kort in details is geworden, maar zoals men zegt men moet roeien met de riemen die men heeft.

DE BALANSEN TUSSEN LICHT EN DUISTER

Er zijn altijd evenwichten te vinden in de kosmos. Die evenwichten zijn zodanig dat de totale waarde altijd precies dezelfde blijft. Om het eenvoudig te zeggen. Ik kan 20 duister hebben en dan moet ik 80 licht hebben, want het moet 100 worden. Ik kan het ook omdraaien 80 duister en 20 licht. Die waardering komt van mijzelf, het is mijn eigen standpunt.

Er zijn geen lichte en duistere werelden in de zin van absolute werelden, zelfs niet zo half absoluut als de stoffelijke wereld is. Licht en duister is een verdeling die wijzelf tot stand brengen. Wij kunnen echter nooit iets aan de totale waarde veranderen. Wij leven namelijk in ons eigen wereldje, deel van onze persoonlijke schepping waarin nu eenmaal het geheel van onze mogelijkheden voor zover beseft mede tot uiting moet kunnen komen. Als je dat zo zegt

of je nu van licht of van duister uitgaat dan begrijp je wel dat de mogelijkheden gelijk moeten blijven. Dan is alleen de waardering in mijzelf een andere. Dat kan aardige consequenties hebben.

Er was eens een heel goede god, die o.a. Fo Hi heette. Hij gaf overal de mensen hulp en steun, totdat hij bij een trappistenpater terecht kwam. Deze trappistenpater wist wat geen christelijke engel is of een heilige dat is een duivel. Dus werd Fo hi voor hem een duivel. Het goede dat Fo Hi voor hem dood, werd demonisch, somber. En als gevolg daarvan leefde het patertje dus in een wereld waarin de god van de ander voor hem de demon was die hem kwelde. Dit is een krankzinnig voorbeeld natuurlijk, maar zo maak je zelf veel uit t.a.v. alles wat je in de sferen beleeft en alle contacten die je hebt.

U leeft in een wereld waarin licht en duister in feite fifty fifty zouden moeten zijn. Je kunt namelijk niet leven zonder het duistere, omdat je anders het lichte niet voortdurend kunt beseffen en omgekeerd. Maar als u nu toevallig vindt dat de wereld, helemaal niet deugt en u zit steeds te urmen over alles wat slecht is in de wereld, dan moet u eens zien, de wereld wordt steeds duisterder. Al die lichtende voorbeelden, die u uit het verleden of van elders heeft opgedoken, komen veel minder voor. Dat zijn geconcentreerde lichtstipjes aan de grens van het mogelijke. Als u dit gaat begrijpen, dan zult u ook in uw contacten met de verschillende sferen een beetje anders gaan reageren.

Het is natuurlijk erg vervelend, wanneer er iemand aankomt die zegt: Ha, ha, jij bent verdoemd. Aangenomen dat er een idioot is die zoiets zou zeggen. Maar dan zegt u: Nou, dat zal gezellig worden met ons beiden. Dan zitten jullie ineens in het licht in plaats van in het duister. Zo ver gaat dat.

Demonen zijn krachten die door onszelf tot demonen worden gemaakt. Engelen zijn krachten die door onszelf tot lichtende wezens worden gemaakt. Misschien begrijpt u dit niet precies. Maar kunt u zich voorstellen, dat een gevleugeld wezen met heiligenkrans, gevouwen handen en dat niets anders zegt dan: "Halleluja, leeft de Heer," op den duur een ontzettend vervelend kring kan worden? Als u dat begrijpt, dan is die engel dus niet een echte engel. Het is een voorstelling van iets wat op den duur meer demonisch is dan wat anders.

Als u eens tegenover een duiveltje komt te staan, dan heeft dit duiveltje misschien heel goede ideeën. Natuurlijk, het heeft 'n staartje en z'n bokspootjes en al die andere attribootjes, want zo denkt men aan dat wezen. Hij zegt u: Kijk, als u het zo doet, dan gaat het beter. Als u het zo doet, dan kunt u een ander helpen. Pas op, want daar zit gevaar! Zoudt u die dan niet eerder een engel noemen dan die vrome halleluja prevelaar? Ja, dat is nu eenmaal een voorstelling die de mensen hebben.

Wanneer u in een duistere wereld komt en u zegt daar: Hier is het licht voor mij, dan heeft u licht. Het duister zal voor een ander wel blijven bestaan, maar u heeft licht. Uit dat licht kunt u altijd weer wat doen voor een ander die in het duister zit. En u kunt midden in de meest lichtende wereld zitten en zeggen: Ach, ik arme. zondaar, ik verdien het niet. Laat alsjeblieft niemand zien hoe zondig ik ben. Maar dan zit u in het duister. Alles wat dan voor een ander licht is, wordt voor u extra duister. Als dat nu persoonlijk geldt, dan en nu moet u even goed nadenken is het toch duidelijk, dat de eigen persoonlijkheid de relatie bepaalt met de wereld en met het licht en het duister daarvan.

Wij zijn onszelf. Wij kunnen misschien alles licht maken op een heel klein duister streepje na. Of alles duister maken op een heel klein streepje licht na. Maar het totaal van onze mogelijkheden blijft gelijk. Om dit duidelijk uit te drukken bestaan er een paar heel eenvoudige regels en die wil ik u dan wel even voorleggen.

1. Daar het geheel van mijn mogelijkheden mijn persoonlijkheid omschrijft, zal het geheel van mijn mogelijkheden en denkbeelden altijd gelijk blijven, ofschoon de waardering die ik voor delen daarvan heb voortdurend kan variëren
2. Elke kracht die met mij harmonisch is, zal ik beoordelen in verband met dat deel van mij waarmee zij harmonisch is. Ik beoordeel dus licht of duister in een ander op grond van een beoordeling die in mij bestaat.

3. Daar waar ik in mij licht en krachten van licht kan erkennen, zal ik door dit licht en de krachten van licht ook anderen kunnen beroeren voor zover zij mijn wereld, mijn beelden en mijn mogelijkheden kunnen aanvaarden.
4. Ik kan nooit alleen licht of alleen duister zijn, ook niet voor anderen Maar ik kan wel in datgene waarmee ik harmonisch ben met anderen voor die anderen licht of duister betekenen en daarmee een verandering in de voor hen bestaande verhouding van licht en duister in hun eigen wezen.

De werkelijkheid van ons leven bestaat uit vooroordelen, oordelen en feiten. Het jammere is, dat wij ons meer bezighouden met de vooroordelen en met beoordelen dan met de feitelijke werkelijkheid. Om u op dat punt ook wat te helpen moet ik het volgende zeggen:

- a. Wanneer iets werkelijk tegen de wil Gods is, kan het niet bestaan. Al wat bestaat is dus in overeenstemming met de wil Gods.
- b. Dan is al wat in mij bestaat en voor mij mogelijk is tevens de wil Gods, want anders zou het niet bestaan.
- c. Dan kan niets in mij, vanuit mij of door mij wezenlijk slecht zijn dan vanuit mijn eigen beoordeling.
- d. Als ik probeer alles van mijzelf te aanvaarden, beseffend dat ik zelf kies wat ik uit dit geheel licht en duister noem, dan zal ik op grond van hetgeen ik lichtend noem harmonieën kunnen opbouwen met al het andere dat deze zelfde waarde in zich draagt. Ook als het in de ander misschien als duister wordt beseft, terwijl het in mij licht is, is de harmonie van waarden belangrijker dan de beoordeling.

Er was een pastoor die heilig is verklaard. De pastoor van Ars. De duivel, zoals men vertelt, heeft zijn bed meermalen in brand gestoken, ofschoon ik mij afvraag of hij misschien rookte in bed. Deze pastoor van Ars werd gekweld door duivels. Waren dat wel duivels? Of waren het misschien krachten waarmee deze pastoor innerlijk harmonisch was, maar die hij niet als lichtend durfde aanvaarden. Dan zitten we meteen weer in de demonenwereld. De demon is het wezen dat ik van hem maak. Hij kan mijn engelbewaarder zijn en hij kan de duivel zijn die mij te gronde richt. Dat ligt niet aan hem, dat ligt aan mij. Er zit een consequentie aan vast die heel veel mensen minder leuk zullen vinden: Al datgene wat u uit de werelden van de eest (licht en duister) beleeft, kan alleen door worden beleefd, omdat het in u bestaat. Begrijp, dat de bewoording die u geeft aan de invloeden van buiten alleen zinvol kan zijn, indien u erkent dat u eenzelfde verdeling van waarden in uw persoonlijkheid tot stand heeft gebracht. Ik wil nog net volgende stellen: De natuur is beziel. In alle elementen leven bezielende krachten. Voorwerpen hebben een eigen patroon, een eigen weerkaatsing, een eigen aura. In planten leeft een ziel. Dieren beantwoorden aan datgene wat ze in de mensen ontmoeten en erkennen. Dieren reageren op elkaar, op elkaars uitstraling. Waarom zou dat dan allemaal slecht zijn? Al deze krachten van natuurgeesten en wat dies meer zij, al deze krachten uit de verschillende sferen van licht en duister zijn niets anders dan de mogelijkheden tot harmonie die voor mij bestaan. De wijze waarop ik die harmonie voor mij waarmaak, bepaalt de betekenis van het contact. Vroeger zeiden ze: Als je een aardmannetje goed te vriend houdt, dan gaat alles goed. op de hoeve. Maar vergeet niet om zijn bakje met pap buiten te zetten, anders wordt hij boos en wordt alle melk zuur en het bier slaat neer, het wordt bitter. Misschien is dat ergens wel waar.

Kijk, die krachten in de natuur zijn harmonisch. En als voor mij de uitdrukking van dit harmonisch zijn, de erkenning van hun wezen, het buiten zetten van een beetje pap is, dan zal ik daardoor mij verwant voelen in al wat ik doe op zo'n boerderij. Dat is meestal natuurverwant, dus het aardmannetje helpt inderdaad. Niet door mijn werk te doen, maar door voor mij een harmonie mogelijk te maken tussen de krachten van de natuur waarmee ik werk en mijzelf. Daardoor gaat alles goed. Ik weet wel, dat u denkt, het zijn sprookjes, maar goed, dan zijn het toch sprookjes die erg simpel zijn.

Als u bang bent in het donker waar ergens een vreemde kracht op u loert, een spook klaar staat om u te bespringen, dan is er misschien wel iets in dat duister. Maar u ziet het als een

dreiging en daardoor wordt het duisterder dan duister. Ziet u het als iemand die u wil helpen en beschermen, dan wordt het duister lichter en wordt uw zekerheid groter.

Het harmonieprincipe bepaalt de verhouding voor de mens en daarmee ook zijn evenwichten tussen licht en duister, zijn verbondenheid met de kosmos in termen van lichten duister. Er zijn heel wat mensen die dat dan onmiddellijk gaan toetsen aan de koran, de bijbel of andere schrifturen. Dat vind ik een beetje vreemd. Kun je schoenen passen door de model beschrijving te lezen op de doos? In negen van de tien gevallen heb je schoenen die je niet passen, tenzij je toevallig de doos zoudt willen aantrekken. Waarom doen we dat dan wel t.a.v. het leven? Daarom gaan we t.a.v. licht en duister te rade bij allerlei algemene geschriften, allerlei voorschriften, allerlei methodieken van de geheimste esoterische inwijdingsscholen tot Ron Hubbard toe? Waarom eigenlijk? Misschien omdat we geen vertrouwen hebben in ons eigen harmonisch vermogen. Daardoor verwerpen we zeer veel wat voor ons goed kan zijn.

Besef, dat goed en kwaad in de eerste plaats in uzelf worden bepaald. Als u iets, hoe goed het ook wordt genoemd, als kwaad ervaart, is het voor u duister. Probeer dat duister te vermijden tot het ogenblik dat u kunt beseffen dat er licht in u is, dan pas kan het betekenis hebben.

Streef naar zoveel mogelijk licht in uzelf. Niet omdat het licht zo belangrijk is, want er zal altijd duister zijn om dat aan te vullen, maar omdat dit licht voor u beheersing en besef betekent.

Het duister is datgene waardoor wij vrezen beheersd te worden. Het licht is datgene waardoor wij onszelf beheersen en het duister kunnen afweren. Daar zit het hele aardigheidje van het evenwicht in.

Als u zoals de meeste mensen 10 % van uzelf als licht ervaart en 90 % als duister, dan zit u met dezelfde mogelijkheden als altijd, maar u maakt ze voor u tot een belasting. U roept mislukkingen nabij. U maakt a.h.w. ongelukken mogelijk. Indien u van die 10 % zoudt uitgaan en u zoudt het uitbreiden, steeds meer licht, dan zou er steeds meer harmonie zijn en steeds meer geslaagde feiten - en wat meer is - daar uw instelling niet alleen betrekking heeft op uw stoffelijk wezen maar op het geheel van uw uitstraling, op alle geestelijke voertuigen die bij uw wezen behoren tot het werkelijk "ik" en het tijdloze toe, betekent het dat u bij elke erkenning van licht, bij elke positieve waarde benadering komt tot een grotere eenheid met meer gebieden en daardoor tot de mogelijkheid meer kennis harmonisch daaruit op te nemen, meer besef daaruit harmonisch te verwerven en op den duur zelfs meer krachten daaruit bewust en gericht te gebruiken.

Licht en duister zijn zaken van uzelf. Laat ons het licht in ons zoeken. Niet omdat het duister slecht is, maar omdat het lichte voor ons het beheersbare weergeeft, het bewust hanteerbare. Hoe bewuster wij leren al hetgeen wij zijn, kennen en als mogelijkheid bezitten te hanteren, des te meer wij ook in staat zullen zijn een werkelijke bewustwording te bereiken en in elke sfeer, in elke wereld resultaten tot stand te brengen in overeenstemming met ons werkelijk wezen, onze wil en ons besef van het Goddelijke.

LES 8 - MAGIE

Onder magie wordt ontzettend veel verstaan. Maar er zijn toch heel veel dingen waarmee men wel rekening kan houden. Een van de krachten, die in de magie een grote rol speelt is de zelfsuggestie.

Er bestaat een verhaal dat over de Maori's gaat. Het opperhoofd is heilig. Als je hem aanraakt of iets van hem gebruikt of voorwerpen van hem zouft wegnemen, dan ben je ten dode gedoemd. In dat verhaal komt verder voor dat een krijger, die helemaal niet weet waar de etensresten vandaan zijn gekomen ze dan opeet en pas daarna ontdekt dat hij de resten van het voedsel van zijn opperhoofd heeft opgegeten. De man krijgt onmiddellijk aanvallen en rillingen en crepeert ongeveer 3 uur later. Daaruit blijkt dat de man nog haast heeft gemaakt ook. Wat is hier nu aan de hand?

Het voedsel was goed, maar de man dacht dat hij zou sterven. Omdat hij dacht dat hij zou sterven suggereerde hij zichzelf verschijnselen, die de dood aanvaardbaar maakte en waardoor werd de suggestie steeds sterker doorgezet en werd op den duur het lichaam als geheel daarbij betrokken. Als we nu zo iemand met de moderne middelen onderzocht zouden hebben, dan zouden we waarschijnlijk tot de conclusie zijn gekomen: het enige dat we kunnen constateren is een hartstilstand. Verder niets.

Bij heel veel primitieve volkeren bestaat dit doden door een vervloeking, door het schenden van een taboe en dergelijke. Als je nagaat in hoeverre suggestie hierbij een rol speelt, dan blijkt al heel snel: er wordt ongetwijfeld gebruikgemaakt van allerlei hulpmiddelen, vergiften e.d. Maar er zijn een aantal verschijnselen die we toch niet kunnen wegverklaren.

Je kunt een medemens zodanig onder een ban brengen dat hij niet meer gelooft dat hij kan leven. En op het ogenblik dat dat gebeurt, is hij absoluut weg dan blijft er niets meer van over. Hij moet dan sterven.

U zult zeggen: Een erg opwekkend begin. Ik doe dit om duidelijk te maken hoe sterk de invloed van de gedachte is op de mens. Het is niet wat de ander denkt. Het is wat je zelf denkt. Wie zich de moeite getroost om na te gaan hoe dat precies werkt, zal ongeveer het volgende constateren:

In alle gevallen is er een aanvaarding van de suggestie nodig.

Die aanvaarding kan voortkomen uit een geloof, religieus of anderszins. Ze kan ook voortkomen uit een gelijke geaardheid. Als iemand b.v. enorm haatdragend is, dan is hij voor haat veel gemakkelijker ontvankelijk dan iemand die niet haatdragend is. Iemand die schuld bewust is kan via die schuld veel gemakkelijker worden benaderd dan iemand die dat schuld bewustzijn niet bezit. Daaruit blijkt wel dat de mens rond zich eigenlijk een zekere verdediging kan opbouwen. Die verdediging is dan zeker ook gebaseerd op je geloof. Dat wat je gelooft is belangrijk. Maar daarnaast ook op dat wat je kent en wat je hebt aanvaard. Juist op het ogenblik, dat je bepaalde zaken in jezelf niet meer kunt aanvaarden, ben je kwetsbaar geworden. Op dat ogenblik kan een vijand enorm veel aanrichten. Er is een gezegde uit Siam waarin wordt gezegd: Slaap je tegenwoordig zo slecht, heb je zoveel nachtmerries, dan moet er iemand zijn die je haat. Het wonderlijke is, dat dit zowel kan betekenen die jón haat, als die jij haat.

Als ik mijn gedachten op u zou concentreren, dan is het mij mogelijk om vanuit mijn eigen wereld bepaalde beelden naar u over te brengen. Beperkt ongetwijfeld, maar het kan. Als een mens op aarde sterk geconcentreerd is op een medemens en er bestaat op welke wijze dan ook een band tussen hem en die medemens, dan is het mogelijk de gedachten over te dragen. Zolang nu de denkbeelden die je uitstraalt in overeenstemming zijn met de bestaande band wordt dit een volledige belevingsoverdracht. Het is alsof je je eigen gevoelens, je wraakzucht

e.d. aan de ander oplegt als een hypnotisch bevel. Een interessant iets, ofschoon ik u de raad wil geven het niet te proberen, want er zit nog iets anders aan vast.

Op het ogenblik dat ik bezig ben met een dergelijke concentratie en ik niet geloof dat ik mijn doel bereik, word ik plotseling zelf getroffen door datgene wat ik uitstraal. Ik heb dan zo'n grote hoeveelheid emotie, haat of iets anders in mij dat ik het eenvoudig niet kan verwerken. Het resultaat zal zijn dat ik onder mijn eigen suggestie te lijden krijg en word gedwongen op een andere manier te reageren. U ziet het, dit is heel iets anders dan de magie waarover ze u hebben verteld.

O, er zijn wel mensen die werkelijk magiërs zijn. Er zijn mensen die gewoon door vuur kunnen lopen. Zij kunnen met gloeiende sintels in de handen lopen zonder dat er wat gebeurt. Dat gaat ook zonder trucs. Daar zijn wel trucs voor bepaalde poeders en extracten. Maar ook zonder dat is het zonder meer te doen. Wat blijkt dan weer?

Als je die kwaliteit bezit, dan heb je een gemiddelde lichaamstemperatuur die onder normaal is. De beste voorlopers hebben een gemiddelde lichaamstemperatuur die tussen de 35.1° en 35.3° ligt. Op het ogenblik echter dat ze aan hun voorloop beginnen en zich daarop concentreren, stijgt hun lichaamstemperatuur tot bijna 40°. Er zijn zelfs gevallen geweest, maar dat waren mystici, waarvan de lichaamstemperatuur tijdens bezweringen, genezingen (bij Pater Pio hebben ze het geconstateerd) opliep tot waarden zij het voor zeer korte tijd die rond de 48° lagen. Hier is dus kennelijk een proces in de mens zelf aan de gang. En als je nu zegt dat het een zuiver lichamelijke proces is of dat het geestelijke krachten zijn die voor een deel in warmte-energie worden omgezet, dat is dan een tweede punt, daarover kun je discussiëren. Maar het feit als zodanig is geconstateerd.

Waarom nu deze begaafdheid of bekwaamheid bij mensen die normaal zo'n lage temperatuur hebben? Het zijn over het algemeen mensen die nogal wat laconiek aandoen. Het zijn mensen die niet zo gemakkelijk emotioneel worden. Het is alsof er een weerstand is ingebouwd. Die lichamelijke weerstand zou je kunnen begrijpen, als je je realiseert dat deze mensen kennelijk over een emotioneel potentiaal beschikken dat zo groot is, dat ze er zelf aan te gronde zouden kunnen gaan. Zo iemand heeft een bepaalde afscherming nodig. Dat wordt dan doorgaans bereikt door een zekere vertraging in de stofwisselingsprocessen en nog enkele andere lichamelijke processen. Zo'n persoon kan dus bewust de grenzen ontsluiten. En dan zien we weer een eigenaardig verschijnsel.

Op het ogenblik, dat die grens wordt opgeheven, wordt het lichaam weliswaar tot het uiterste beproefd, maar neemt de eigen uitstraling dermate sterk toe dat ze soms zelfs door mensen wordt gezien als een lichtgloed die rond de persoon hangt. Een interessant gegeven.

Wat zit er verder nog bij? We moeten dan naar de mensen gaan die zich voornamelijk met hatha yoga bezighouden en die leren hun lichaam geheel te beheersen. Men heeft metingen gedaan bij een yogin die zichzelf levend liet begraven. De bekende truc van vele fakirs wordt heel vaak vervalst, maar in dit geval gebeurde het onder wetenschappelijke controle.

De man in kwestie bracht zichzelf eerst in trance. Voordat het graf werd gesloten heeft men eerst metingen gedaan. Het bleek dat de lichaamstemperatuur in de korte tijd van zijn trance (circa 15 minuten) was teruggelopen tot ongeveer 28°. Dat is normaal een temperatuur waarbij iemand moet sterven. Maar gelijktijdig was het hele metabolisme zodanig vertraagd, dat men zelfs op dat ogenblik kon constateren dat hij een zuurstofbehoefte had die al minder was dan 50 % van een normaal mens. Zo werd het aannemelijk dat deze man hij heeft het inderdaad volgehouden zich 28 dagen kon laten begraven en toch weer levend uit het graf tevoorschijn kwam. Dit zijn allemaal verhaaltjes. U kunt het echter nagaan, omdat van de punten die ik heb genoemd akten zijn opgemaakt. Mij gaat het om de lichaamstemperatuur.

In de magie horen we heel veel over geesten en geestenwerelden, over bezweringen en wat er allemaal nog bij te pas komt. Er wordt echter maar heel weinig gezegd over de verschijnselen in de magiër en bij de magiër. Daar wij ons bezighouden met de menselijke krachten en niet met de bovennatuurlijke, is het duidelijk dat wij juist daaraan aandacht moeten gaan besteden. Ik kom dan niet een aantal conclusies, die ik met de voorgaande voorbeelden hopelijk een beetje aanvaardbaar kan maken.

In de eerste plaats: Als het denken van de mens zodanig is geconcentreerd dat hij hiermede zichzelf en zijn bewustzijn volledig beheerst, dan zal deze beheersing zich uitstrekken tot het geheel van zijn lichamelijk bestaan en zeer waarschijnlijk daarbij ook betrekking hebben op bepaalde geestelijke voertuigen waarover hij beschikt.

In de tweede plaats: Wanneer de mens in een dergelijke toestand verkeert, kan hij energieën in zichzelf opwekken welke voor een deel door het lichaam worden geleverd. Het is niet alleen de kracht van buitenaf. Het is wel degelijk ook de verbrandingsprocessen, het opwekken van levensstromen, het aanmerkelijk vergroten van de levensvloed in de mens zelf waardoor de buitengewone z.g. magische prestatie kan worden geleverd.

In de derde plaats: Daar stoffelijk processen als weerslag of als oorzaak van vele z.g. paranormale of magische processen zouden kunnen worden geduid, moet worden aangenomen dat in de gehele magie en in alle daarmee samenhangende richtingen en structuren juist de lichamelijke processen van de magiër of van degene die het proces op gang brengt een grote rol spelen. Dan kan ook worden aangenomen dat zijn eigen denkvermogen en daardoor een verandering van zijn lichamelijke en eventueel andere functies de oorzaak is voor de fenomenen die het tot stand brengt.

Als we daarmee bezig zijn, dan zit u allemaal te happen en zegt u: Hemeltje, dat kan ik toch niet. Waarbij men zich zeer waarschijnlijk voorstelt dat de magiër met een thermometer bezig is om te zien of zijn temperatuur gestegen of gedaald is. Vergeet dat maar, want het is een automatisch proces.

Als u leert om u op de juiste manier te concentreren, dan kunt u inderdaad uw wereldbesef zodanig vernauwen dat uw gehele energie kan worden geconcentreerd op een enkel doel en enkele waarneming of beleving. Dat geldt voor iedere mens. Het is hetzelfde effect dat u krijgt, als u iets duidelijker wilt zien en daarvoor bewust uw gezichtsveld beperkt. U kunt een verrekijker maken zonder lens. U neemt daarvoor een kartonnen kokertje. Als u daardoor kijkt, dan wordt het gehele gezichtsvermogen op één punt geconcentreerd zodat u op afstand duidelijker waarneemt dan zonder dat hulpmiddel mogelijk is.

Nu denkt u: maar die lichaamstemperaturen dan. Die zijn een nevenverschijnsel. Het is niet een werkelijk verschijnsel. Het is maar een nevenproduct van de zaak. Want op het ogenblik, dat u in deze concentratie bezig bent, gaat u (dat doen ook uw hersenen) uw lichaamsprocessen aanpassen aan het doel dat u zich stelt.

Als u b.v. kracht wilt uitstralen, dan probeert u die kracht met alle geweld in u te voelen. Dat is dan niet alleen geestelijke kracht, maar u probeert uw levenskracht uit te stralen. Dat wil zeggen, dat de processen waarmee normaal de kringloop van levenskracht in uw lichaam plaatsvindt versneld moeten worden. Die versnelling is echter alleen mogelijk, als gelijktijdig ook de andere levensprocessen worden opgevoerd er moet een evenwicht blijven bestaan. Dientengevolge zal alleen door die concentratie uw lichaamstemperatuur gaat oplopen. U heeft tijdelijk koorts of u krijgt het koud, want als u zich terugtrekt uit uw eigen wereld en u alleen bezighoudt met zaken die niet lichamelijk zijn, dan is het erg belangrijk dat alles tot rust komt. Dat tot rust komen betekent niet alleen dat u innerlijk "blank" moet zijn. Het is net zoiets van maak jezelf helemaal leeg. Het gaat erom dat u tot rust komt, zodat andere impulsen en invloeden in uw bewustzijn een grotere rol kunnen gaan spelen.

Als u dat doet, dan zal uw temperatuur dalen, uw bloeddruk iets minder worden, uw ademhalingsritme veranderen. Uw polsslag verandert natuurlijk ook en de kringloop van de levensstromen in uw lichaam zal eveneens worden vertraagd. En deze vertraging heeft een temperatuurdaling ten gevolge. De mens heeft dus wel een zeer grote macht over zichzelf, ook als hij dat niet altijd beseft. Een mens, die zeer geconcentreerd bezig is, zal aan de hand van die concentratie zijn lichamelijke constitutie mede bepalen en veranderen.

Dan komen we vanzelf ook tot andere zaken, als u b.v. bepaalde geestelijke effecten zou kunnen oproepen. Denk maar aan een donkere kamerseance, aan tafeldans of aan al die ander gezelschapsspelletjes die mensen gebruiken om elkaar ervan te overtuigen dat er misschien geesten zijn, maar dat er hoogstwaarschijnlijk een truc achter steekt.

Op het ogenblik dat de concentratie van een aantal mensen (b.v. bij tafeldans) voldoende groot is, blijkt dat daar energie nodig is. Die energie is voor een deel kinetische energie. Die kun je niet zonder meer uit het lichaam krijgen. Er zijn nu een hoop moleculen aan het botsen, want er is warmte in de kamer. Dientengevolge wordt de beweging van een deel van die moleculen omgezet in een krachtveld dat is dan het spanningsveld dat op zo'n tafel ligt. Gelijktijdig ontstaat er en wel onregelmatig op verschillende punten in de kamer een temperatuurdaling. Je kunt daar niet tegen op stoken.

Als we gewoon bezig zijn met spookverhalen, dan moet u maar eens opletten hoe vaak we het niet hebben over die ijzige tocht, de ijzige kou. Ook hier weer een manifestatie die moet plaatsvinden op uw niveau. Daarvoor is energie nodig. Die energie kan worden ontleend aan materie waarin een hoog bewegingsritme bestaat. Die beweging kan worden omgezet in een andere vorm van energie. Vandaar die kou.

Wanneer u bezig bent met gemeenschappelijk uitstralen van krachten, dan zult u vaak gezien hebben, vooral als het in een gesloten kring gebeurt, dat het volgende effect optreedt: U voelt kou langs de benen en gelijktijdig wordt uw hoofd iets warmer. Het is alsof er een verschil is ontstaan. Het tocht langs de vloer en boven is er ook een beweging gaande, maar die is warm, het prikt gewoon. Hoe kan dat? Dat is heel eenvoudig:

Op het ogenblik, dat u bezig bent, wordt uw levensenergie in een bepaalde richting gestuwd. Omdat het stuwende element voor een groot gedeelte uit uw hersenen komt, zal het merendeel van de energie die u afgeeft of doorgeeft (het kan ook een circulatie zijn) voortkomen uit de hoogste chakra's. Nu heeft u ook nog de laagste chakra's. Maar die zitten nu weer niet zo laag dat ze bij uw tenen zitten, ze zitten een eindje hoger. Het resultaat is, dat alle levensenergie die u uit de omgeving kunt opnemen door de laagste chakra's onmiddellijk in de levensstroom wordt ingevoegd die doorgaat naar het geactiveerde chakra van waaruit die kracht wordt uitgestraald of waarin dat veld wordt opgebouwd. Het resultaat is dus een vermindering van levensenergie en dientengevolge een koude stroom langs de voeten. (zie noot).

Het is eigenlijk doodeenvoudig als je het zo bekijkt. De meeste mensen denken er zo niet over na, want ze begrijpen niet hoe groot de machten zijn die in de mens schuilen. Machten waar hij zelf geen weet van heeft. Zaken die zo automatisch zijn dat men aan de samenhangen ervan, die toch kennelijk bestaan, altijd weer voorbijgaat. In een cursus als deze is het interessant te zien wat er dan aan de hand is. Ik heb u daarom een paar punten verteld. Maar ons onderwerp heeft nog steeds de titel "Magie". Wat is nu magie?

Magie is door het gebruik van niet kenbare of constateerbare werkingen het veroorzaken van effecten in de eigen wereld of in een andere wereld op zodanige wijze, dat de resultaten daarvan wederom kenbaar worden. Dan is het dus mogelijk dat u met de suggestie b.v. een half werelddeel doorkruist. Zolang de ander maar weet dat die suggestie er is, wordt hij door u daarin versterkt. Als er een algemeen aanvaarde regel of wet is en u gaat daartegenin, dan moet u niet denken dat u zich schuldig voelt, dat is misschien helemaal niet waar maar er is een afwijzing. Deze afwijzing ondergaat u als een druk. Die druk zult u dan onder invloed van de interpretatie van de omgeving als schuld beschouwen.

Zo kunt u dromen zenden over de gehele wereld, mits die dromen zijn gericht op de effecten die ook in de ontvanger aanwezig zijn. U moet wel een afgestemde ontvanger hebben. Maar als de afstemming eenmaal een feit is, dan kunt u elk programma uitzenden. Kijkt u maar naar de radio. Het ene ogenblik is het hatchikeedee, het volgende ogenblik is het een zalvende dominee. Als een afstemming is bereikt, dan is de verdere overdracht niet meer bewerkt. De afstemming is het belangrijkste.

In de magie bestaan er een groot aantal middelen die voor afstemming bedoeld zijn zowel op dingen in uw eigen wereld als op wezens in een andere wereld. Die afstemmingsmethode (vaak rituele magie e.d.) zijn eigenlijk hulpmiddelen, want het gaat er helemaal niet om dat elke ritus precies wordt uitgevoerd, dat elk diagram perfect is getekend. Het gaat erom dat u gelooft in de zin en betekenis daarvan, dat u deelneemt aan het gebeuren en daardoor zodanig geconcentreerd raakt op de essentie van de persoon of de geest of wat u ook wilt bereiken,

dat hierdoor de afstemming tussen beide punten tot stand wordt gebracht. De effecten die verder optreden zijn dan voor ongeveer 35 tot 40 % suggestief, autosuggestief soms. Wat er overblijft zijn dan reële verwerklijkingen, die dan meestal te maken hebben met geestelijke, rijken waarmee een zeker contact is verkregen. Wij noemen dat dan het bouwen van een brug.

Als je zo met die dingen bezig bent, dan moet je wel begrijpen, het afstemmen kan ook zonder hulpmiddelen. Heel vaak is dat bijna toevallig. U bent een hele tijd bezig met bepaalde denkbeelden en steeds komt er een terug. U beseft het zelf niet, maar u bent dan bezig om uzelf te conditioneren. Dat ene denkbeeld heeft zeker te maken met allerlei zaken die in u leven, maar daarnaast heeft het wel degelijk te maken met iets wat voor u belangrijk is het is een harmonische factor. Anders gezegd: Door de voortdurende herhaling ontstaat er een afstemming waardoor de harmonische factor in u kan inspelen op alle harmonische factoren die elders bestaan.

De mensen zeggen dan: Dat betekent dat er iets moet gaan gebeuren. Als u dat denkt, kunt u dat vergeten, want er gebeurt niets. U kunt ook zeggen: Het betekent dat in mij een afstemming tot stand is gekomen. Op basis van dit afgestemd zijn kan ik nu elke willekeurige impuls zenden naar allen die deze gelijke afstemming met mij delen. Dat is dan een belangrijk punt, ik ben de zender.

Dat is niet alleen zo in de magie. Dat is zo bij elk z.g. paranormaal verschijnsel. Het komt zelfs voor als we mensen bij een zegening b.v. inderdaad plotseling sterker zien worden. Er zijn vele verhalen over mensen die het H. Oliesel ontvingen en dan plotseling genazen. U zult wel begrijpen dat het zalfje niet een speciaal soort olie is het is gewoon gewijde olie. Op zichzelf is het geen werkzame factor, maar voor die mens is het het symbool van levenskracht.

Stel nu, dat degene die dat toedient er werkelijk in gelooft dat komt namelijk wel voor. Dan is er een wederkerige afstemming op wat we dan bij gebrek aan beter maar het Licht of de Christus noemen. Dat is natuurlijk slechts een symbool, maar het betekent dat daardoor de opname van levensenergie bij de patiënt, die reeds was teruggelopen, weer toeneemt. Hij heeft dus lichamelijk meer mogelijkheden om zich tegen zijn kwaal en zijn zwakte te verzetten. Dit resulteert dan in een reflex in de lichamelijke processen (wat trager maar het gebeurt) en de patiënt geneest. Dan zeggen ze Onze Lieve Heer heeft een wonder gedaan.

Ik wil niet suggereren dat u nu naar een stervende moet gaan om hem door zalving beter te maken dat gaat natuurlijk niet. Wat u nodig heeft is gewoon het gedeelde vertrouwen. Het moet een vertrouwen zijn dat past in het "ik" beeld van de patiënt en in het "ik" beeld van uzelf. Dan is het helemaal niet nodig om er allerlei voorbereidselen voor te treffen. Op het ogenblik, dat die impuls sterk in u aanwezig is, straalt u die uit naar de ander. Wat nog mooier is en dat vergeten de meeste mensen ook. U straalt niet alleen die impuls uit, maar ook een suggestie waardoor uw patiënt wordt afgestemd.

Nu krijgen we een heel leuk verschijnsel. Hoe vaak heeft u niet gezegd: Denk aan mij b.v. elke avond om 7 uur, dan zal ik mij ook op je afstemmen. Dat heeft u dan inderdaad 3 dagen trouw gedaan. De 4^e dag heeft u het vergeten, maar de patiënt is wel beter geworden. Hij heeft uw kracht wel gevoeld. Raar? De afstemming, als die eenmaal tot stand is gebracht, is niet alleen op u. U heeft middels de suggestie een afgestemdheid veroorzaakt bij de patiënt waardoor hij op alle soortgelijke krachten ogenblikkelijk gaat reageren op het gesuggereerde. U moet dan niet zeggen: het is gewoon suggestie. Neen, hij heeft eenvoudig de kracht opgenomen ook al heeft u haar toevallig niet uitgezonden, want kracht is er in voldoende mate aanwezig. Het zijn menselijke krachten.

De mens kan zich instellen op verschillende niveaus van leven, van energie, van geestelijk en ander bestaan. In al die gevallen zal het eenmaal afgestemd zijn daarop betekenen dat die krachten kunnen worden verwerkt volgens het beeld dat in het "ik" bestaat

Wat gebeurt er op het ogenblik dat je de eerste suggestie gaat uitzenden? Op dat ogenblik stelt u zich dat heel intens voor. Hoe? Dat weet u zelf misschien niet. Voor de een is het het opbouwen van een beeld, voor de ander is het alleen een emotie of het gevoel dat hij a.h.w.

een adem uitblaast die oneindig ver weg gaat. Het is alleen maar de voorstelling, dat wil zeggen de suggestieve factor die u voor uzelf nodig heeft.

Als u zoudt nagaan wat er gebeurt, als u met succes een ander op deze manier helpt, dan zult u merken dat u een ogenblik koorts krijgt. Bij de doorsnee-mens zal het misschien een temperatuurverhoging zijn van een halve °. Als het iemand is die bijzonder begaafd is op dit terrein, dan zal het een temperatuurverhoging zijn van gemiddeld 2 á 2.5°. En als het iemand is die werkelijk heel goed daarin is, die sterk daarop gericht is, dan kan dat een verhoging geven die zelfs tot 10° kan gaan. De temperatuurverhoging op zichzelf is helemaal niet werkzaam het is alleen maar een neveneffect. Maar aan de hand van dit plotseling warm worden (zo voel je het meestal) en daarna een ogenblik rillerig zijn, kun je wel constateren dat je inderdaad goed hebt gefunctioneerd. Bij dit alles is er misschien één ding onvoldoende uit de verf gekomen. Dat wil ik in deze les ook nog graag behandelen.

Heel veel mensen denken dat de geest iets anders is dan de stof en omgekeerd. Dat kan wel waar zijn in theoretische zin, maar u bent stoffelijk en geestelijk deel van een stuk bewustzijn. Dat heeft wel niet direct te maken met wat u hier op aarde bent, maar dit is uw concentratie, dit is uw geestelijke waarde en mogelijkheid en daar zit de stof bij inbegrepen. Elke actie en reactie die z.g. magisch is, zal dan ook niet alleen uit geestelijk elementen bestaan, maar tevens stoffelijke elementen in zich bevatten. Je zoudt het zelfs sterker kunnen zeggen: Alleen op het ogenblik, dat er een wisselwerking tussen de geestelijke en de stoffelijke krachten in een mens tot stand komt, zal hij naar buiten toe magisch werken. Elke paranormale prestatie die hij dan levert is in meer of mindere mate op dezelfde eenheid geest stof gebouwd.

Alle krachten die we hanteren zijn te herleiden tot de levenskracht, die op zichzelf weer een deel van de oerkracht is. Door deze levenskracht te richten en te gebruiken zullen wij gelijktijdig de werking van die levenskracht in ons lichaam, in ons astraal zelfs daarbij aanpassen. Wij zijn een harmonische eenheid. Als die harmonische eenheid niet bestaat, kunnen wij naar buiten toe niet optreden, niet ten goede en niet ten kwade. Maar zolang deze eenheid bestaat, is het mogelijk daardoor met grote intensiteit te werken en uit die eenheid en uit de effecten (zoals temperatuurveranderingen e.d.) vloeit voort een zo juist en zo harmonisch mogelijke afstemming op het doel dat u heeft gekozen en daardoor de grootst mogelijke kans heeft op de verwerkelijking ervan.

Dat de afstemming op de ander, als die van u moet uitgaan daarbij altijd suggestieve factoren inhoudt, is duidelijk. Want de ander zal onder suggestieve beïnvloeding immers langzaam maar zeker zijn optimale gevoeligheid voor uw energieën en uw krachten bereiken.

Dan is magie in feite niets anders dan een gebruikmaken van het totaal van onze geestelijke en stoffelijke kwaliteiten. Door het op de juiste wijze samenvoegen daarvan het bereiken van een zodanig grote aanpassing van onze energieën aan het doel dat we ons hebben gesteld, dat de verwezenlijking in de hand wordt gewerkt.

NOOT

Terecht wordt opgemerkt dat men soms ook de koude luchtstroom langs het hoofd voelt gaan. In dergelijke gevallen is er sprake van een energieontlading. Juist door die energie ontlading zal dan a.h.w. een tocht worden gevoeld. Alweer hetzelfde effect dat wij bij de voeten hebben, omdat het potentiaal van ons lichaam en de bij onze topchakra reagerende energie en dermate groot zijn dat wij het als een verkoeling, dus tocht of koude aanvoelen.

In dergelijke gevallen is het opvallend dat meestal de zone van prikkeling, door mij in het gegeven voorbeeld in het hoofd omschreven, zich dan verplaatst naar andere delen van het lichaam. Een extra gespannenheid of prikkeling in een bepaald deel van het lichaam is dan onvermijdelijk. Als het gaat om het kruin of voorhoofdchakra dat bijzonder wordt geactiveerd, dan is het zeer waarschijnlijk dat wij deze prikkeling voelen in de buurt van de zonnevlecht.

DE GESCHIEDENIS VAN DE ESOTERISCHE SCHOLEN

Er zijn op deze wereld nogal wat esoterische scholen geweest. Niet altijd is datgene wat ze brachten werkelijk begrepen, zelfs niet door de leerling.

Wanneer we teruggaan tot een betrekkelijk ver verleden (we zijn dan ongeveer 8000 jaar terug in de tijd), dan treffen we esoterische scholen aan die werken met beelden als de zon, het licht, het vuur. Daar achter zit in feite de onstoffelijke energie. Als ze de mens confronteren met zichzelf, dan is het een gang door de elementen, een gang door hemel en hellewerelden. Maar als we kijken waar het op neerkomt, dan is het de confrontatie van de mens met zichzelf. Hoe je ook door de tijd heen gaat, altijd weer blijft hetzelfde element van onbegrip bestaan. Op deze avond zou ik van mijn kant willen proberen een ietwat beter begrip voor die esoterische wereld en haar waarden tot stand te brengen.

In u berust de kracht van uw eigen wezen. De kracht van uw wezen is de kracht van de eeuwigheid, dus van het tijdloze. Daar in het tijdloze een flux van energie eigenlijk niet denkbaar is, want het zou dan een tijdsverschijnsel zijn, is het gelijktijdig een werkelijkheid die volledig gefixeerd is. Vanuit het gefixeerde echter bent u verbonden met het geheel, want een verandering in u zou betekenen een verandering in het geheel. Misschien kunnen we dat bijbels terugvinden: "In den beginne was het Woord en het Woord was God."

Het Woord het is de beweging, het is de uiting, de omzetting van energie. Vanaf dat ogenblik is het totale tijdloze gedwongen en die energie te leveren wil het zichzelf blijven.

Nu zullen heel veel mensen hiertegen bezwaar maken. Dat kan ik mij voorstellen, want God is nu eenmaal iets waarvan men een zeer bepaald beeld heeft dat men los wil denken van alle verschijnselen van de schepping en daarboven staand en regerend. Maar is dat waar?

Als je diep in jezelf kijkt, komt er een ogenblik dat je eigenlijk niet meer weet wie of wat je bent. Gelijktijdig wordt dit vaak als een mystieke verheerlijking ervaren. Het is de grootste volledigheid van bestaan die denkbaar is. Het "ik" beeld is dan niet meer aanwezig. Het is een benadering, de toestand van het tijdloze, van het eeuwige. Alle fasen daaronder zijn gekenmerkt door verschillende trappen van beweging, van actie.

Als je als mens in jezelf gaat, dan word je geconfronteerd met de tegenstrijdigheden die in je persoonlijkheid bestaan. De grote moeilijkheid daarbij is dat je meestal probeert die tegenstrijdigheden op de een of andere manier weg te redeneren. Je zoudt ze echter moeten erkennen. Je zoudt hun evenwichtigheid moeten erkennen. Op het ogenblik, dat je het innerlijk evenwicht hebt erkend, hebben die eigenschappen op zichzelf geen invloed meer,

Mensen spelen met een spel van goed en kwaad. Zij willen alleen goed zijn. Maar als je alleen goed bent, ben je kwaad. Dat klinkt vreemd, maar het is waar, want je bent alle evenwicht kwijt. De werkelijkheid is nu eenmaal niet gelegen in alleen licht of alleen duister, maar in het bestaan van beide waarden. Alleen waar licht en duister aanwezig zijn, daar is kenvermogen, is er omschrijvingsmogelijkheid, is er belevingsmogelijkheid. Waar een van beide regeert is niets. Dat geldt ook voor u.

Wie begint aan de reis in het innerlijk, zal moeten leren wat de esoterische scholen altijd al hebben verteld dat we leven in een dualistische wereld. Een dualisme dat ongetwijfeld altijd verkeerd wordt verstaan b.v. de eeuwige strijd tussen God en de duivel die soms ook nog schaak speelt om een ziele. De werkelijkheid is doodgewoon dat wij leven binnen de begrenzing van het kenbare. Dat geldt zowel in onszelf als buiten onszelf. Door de benoeming, of we dat nu vuur noemen, het duister, de zon, de maan of de zon en de aarde, maakt dat eigenlijk geen verschil uit. De benoeming, die wij in de oude scholen hebben gevonden, is er één die voortkomt uit de religieuze opvatting en de noodzaken van die tijd. En dat zal nu ook nog het geval blijven. Maar de erkenning van beide waarden is de eerste noodzaak. Pas wanneer we in onszelf alles erkennen wat er in ons bestaat, kunnen we verder gaan.

Er zijn mensen die zeggen: Ik wil hoog geestelijk zijn, dus moet ik de stof verwaarlozen. Nu ja, dat staat hen vrij. Anderen gaan op dieet omdat ze slank willen blijven. Veel verschil maakt het niet. Maar realiseer je nu eens even wat je zegt. Je zegt dus: Een deel van mijn bestaan, van mijn wezen en van mijn ontwikkeling moet ik uitschakelen om de andere delen mogelijk te maken. Wie kan dat zeggen? Wie kan een aspect van het stoffelijke uitschakelen en zeggen dat het geestelijke daarvoor in de plaats treedt? O zeker, ik ken die mooie termen. De transformatie en de transmutatie. Maar wat ze daarbij vergeten is wanneer je iets transmuteert, moet het er eerst zijn. Wanneer je iets transformeert, moet de eerste vorm er

zijn voordat de tweede daaruit kan voortkomen. Het is niet de ontkenning. Het is alleen een verandering van uiting.

Misschien kunt u dat vergelijken met een mode aspect. U gaat in de zomer ook niet naar het strand met een bontjas. In Nederland is dat misschien denkbaar, maar in andere landen gebeurt dat niet of zeer zelden. Waarom? Omdat dat op dat moment niet past. Wanneer u nu innerlijk gaat kiezen voor geestelijke of andere waarden, dan doet u dat omdat het andere op dat moment niet past. U verworpt dus niets, maar u kiest voor de meest juiste uitingsvorm.

In vele van de oude esoterische scholen was ook een mate van magie in begrepen. Als we denken aan de Pythagorese scholingen b.v. dan worden we geconfronteerd niet alleen met de kunst van het luisteren (het eerste dat de leerling moet leren), maar daarnaast ook met de kunst van tonaliteit, een bepaalde vorm van melodische, weergave (muziek en van daaruit de uitdrukking, de expressie. De meeste mensen denken: daar blijft het dan bij. Neen, het was alleen zo, dat achter deze verschillende vormen van uiting de erkenning lag van de eigen innerlijke waarde.

Die innerlijke waarde werd in die groepen toen uitgebeeld met bepaalde mathematische beelden en verhoudingen. Een redelijke methode, omdat voor de mens daarmee bepaalde wetmatigheden konden worden vastgelegd zonder dat hij direct in conflict kwam met zijn omgeving. U kunt b.v. naar uw burens toegaan en zeggen: God spreekt in mij. Dan vragen ze onmiddellijk bij welke sekte u zich heeft aangesloten. Vele sekten worden door niet sekteleiden als insecten beschouwd. Als u dat in u heeft, dan komt u op een wereld terecht waarin u moet kiezen.

In een van de oudere scholen, de inwijdingsschool van Isis, wordt dit als volgt geformuleerd:

“Slechts daar waar ik het verstrooide kan terugbrengen tot eenheid, krijgt het gestalte. De gestalte die het verkrijgt, moet beantwoorden aan de noodzaak van het gebeuren die in mij wordt beseft.”

Het beeld, zoals u merkt, hangt o.a. samen met de opstanding van Osiris. Maar dat op zichzelf was niet zo belangrijk. Het ging erom dat degene die in deze school leerde werd bijgebracht:

In jezelf is een enorme verdeeldheid. Als je inkeert tot jezelf, dan word je geconfronteerd met allerlei stukjes en beetjes van dit is goed en dat is kwaad, dit is waar en dat is niet waar. Pas als je dat alles hebt samengevoegd tot één beeld en een zekerheid, is er een mogelijkheid om er iets mee te doen. Pas dan krijgt het innerlijke beeld en de innerlijke wereld werkelijk betekenis.

Daarbij komt altijd ook weer het idee van reiniging op de voorgrond. Zelfs in een tijd waarin de lichamelijke reinheid zeker niet zeer hoog werd aangeslagen (ik denk zo aan de vroege middeleeuwen) was reiniging van het lichaam voor die mensen een voorschrift, maar ook een geestelijke reiniging. Waarom?

In u heeft u niet alleen de waarde van uzelf opgeslagen. U bent omgeven door een wereld die niets anders doet dan haar afval van regels in uw tuintje te deponeren zo is het en anders niet. Kijk, dat die andere mensen dat zo zien is hun zaak. Maar u kunt uw werkelijkheid, uw waarheid, uw innerlijke kracht en beleving toch niet laten dicteren door dat wat anderen denken. U kunt toch niet leven op grond van wetten die helemaal niet stroken met uw persoonlijkheid. Misschien dat u dan toch nog de eenheid in uzelf bereikt, de herrezen Osiris, maar dan is het er wel een die geketend, genuilkorfd is door al datgene wat anderen u hebben bijgebracht dat o zo belangrijk is.

De reiniging is niet alleen maar het lichaam zuiveren, hoe goed en gezond dat ook moge zijn. Het is wel degelijk de geest zuiveren. Al datgene wat niet bij mij behoort, moet ik terzijde werpen, opdat ik geconfronteerd met dat wat ik werkelijk ben uit de vele delen en de schijnbare strijdigheden het geheel kan vormen van de persoonlijkheid die in mij leeft en zo de kracht, die in het tijdloze bestaat en die ik door mijn wezen in de tijd tot uiting kan brengen.

Een rare geschiedenis misschien voor velen. Maar esoterische scholen hebben altijd de naam gehad een beetje eigenaardig te zijn.

Als we dan proberen om hun systeem vorder na te gaan, dan blijkt dat de meeste ervan heel veel inwijdingsprocedures kennen die lopen van uittredingsbelevingen waarin men verschillende hellewerelden doorloopt tot proeven met de verschillende elementen en het z.g. sterven dat in Egypte erg in was. Die mensen waren door de dood wel erg geobsedeerd. Het kon zelfs komen tot de absolute onderwerping, die in bepaalde nieuwere esoterische scholen nog steeds van de leerling wordt geëist.

De uitbeelding op zich doet niet ter zake, maar de inwijding is een confrontatie met de verschillende waarden die in je bestaan. De mens, die in zich de hemel draagt, draagt in zich ook de hel. Dat kan niet anders: Hoe groter je bewustzijn van het licht, des te groter je bewustzijn van het duister. Daar kun je niet aan ontkomen. Hoe verder je krachten ingrijpen in de lichtende wereld en van daaruit werkzaam kunnen zijn, hoe meer je ook gedomineerd kunt worden door de duistere krachten, die in je wezen bestaan en die uit jou naar voren kunnen treden

De inwijding heeft een doel om deze dingen te erkennen. Je moet meester zijn. Niet alleen meester van het duister dat in je schuilt, maar ook van het licht dat in je bestaat. Je moet het wapen van het licht kunnen gebruiken om het duister te verdrijven, zeker. Maar je moet ook weten dat het duister noodzakelijk is om het licht te begrenzen op het ogenblik, dat het licht, slechts op een punt geconcentreerd zijnde je een volledige waarheid moet openbaren, want daarvoor dienen de beproevingen. Het is het overwinnen van angsten, zeker, maar ook het overwinnen van begeerten. Het is het overwinnen van de droom en gelijktijdig het meester worden over de werkelijkheid. Het is een veelzijdigheid die moeilijk denkbaar is voor mensen, die dergelijke processen zelf niet hebben doorgemaakt.

In het geheel van de inwijdingsprocessen en al datgene wat erbij te pas komt, krijgen wij ook steeds weer te maken met die schijnbare bijkomstigheden.

Er zijn inwijdingsprocedures geweest waarin een mens moest weten te schrijven en te lezen dat was in die tijd erg belangrijk. Hij moest leren kruiden aan te wenden. Hij moest leren ook de sterren te duiden. Kortom, dingen die op zichzelf onbelangrijk waren en in de ingewijde kring ook als zodanig werden beschouwd. Maar de mens moet leren hoezeer hij verbonden is met de eigenschappen en kwaliteiten van de wereld om hem heen. Hij moet leren hoe gedachten materieel vorm kunnen krijgen. Hoe materiele vormen kunnen worden omgezet in gedachten. Dat was de essentie van al die scholingen die vooraf gingen aan de werkelijke inwijding van de esoterische groep.

Nu zult u zeggen: Dat is allemaal heel mooi, maar esoterie is dat eigenlijk niet het zoeken naar de krachtbronnen in onszelf? Maar hoe wilt u die krachtbron vinden, als u het landschap, niet kent? Denkt u misschien dat u door het duister kunt gaan en die ene ster zoudt kunnen vinden die alle kracht geeft en dan weten wat het duister behelst en dus meester zijn over het duister? U moet eerst weten waar u bent, voordat de kracht die u bezit betekenis gaat krijgen.

Ik weet, dat er vele mensen zijn die altijd erg,boos zijn, als je begint met bijbelse vergelijkingen. Maar mag ik u eraan herinneren dat niet alleen in het christendom, maar ook in vele andere godsdiensten met een inwijdingsleer. In vele esoterische scholen bovendien wordt geleerd dat degene die het hoogste licht bereikt, eerst door het diepste duister is gegaan. Als je herrijzen wilt als de levende zon, dan zul je eerst met het dodenschip door de rivieren van de onderwereld moeten varen. Als je ten hemel wilt gaan, zul je eerst ter helle moeten neerdalen. Dat klinkt krankzinnig. Jezus, gestorven, neergedaald ter helle, de derde dag herrezen uit de dood. Wat moet je daarmee beginnen? Totdat je gaat begrijpen dat de hel, het duistere moet worden gekend zoals het licht moet worden gekend, voordat de tijdloze waarheid zich kan openbaren.

Alles wat we vertellen over magie, over de krachten van de mens en over al die andere dingen, want we praten over heel wat, zou je eigenlijk moeten terugbrengen tot een soort topografie van het eigen wezen. Wat ben ik? Wat leeft er werkelijk in mij? En dan niet met de verwerping van het een en de aanvaarding van het andere, maar werkelijk met de aanvaarding van alles.

Leer uzelf aanvaarden zoals u bent. Leer beseffen wat er allemaal in u schuilt. Zoals in een van de oude inwijdingsleringen wordt gezegd.

“Wie zichzelf kennende de kracht vindt waaruit hij bestaat, hij is waarlijk een der goden.”

“Wie aarzelt zichzelf te offeren, zal altijd de knecht en slaaf zijn van alle machten die in hem bestaan. Maar wie bereid is zichzelf te offeren om de waarheid te zijn, hij zal uit de waarheid levende alles overheersen.” Of, om het iets christelijker te zeggen, en dan zitten we na 1600, ook dit is een inwijdingsleer:

“Hij, die in zich het levende vuur en de kracht van de Christus kent, hij brengt uit zich voort de kracht die het duister verslaat, maar gelijktijdig het duister omschrijft. Want hij, die niet kan samenvoegen de krachten van het hoge licht en van het diepe duister, hij zal nooit het ware goud maken.”

Als je de geschiedenis van al die esoterische scholen nagaat, dan ontdek je er is eigenlijk maar een werkelijkheid waarmee ze voortdurend werken. Of je nu kijkt naar de modernste esoterische scholen en je zoekt de ware ingewijde daaronder, je gaat terug tot het ogenblik dat Atlantis nog op aarde bestaat en de Witte Priesters nog raad geven op hun bergtopjes, je vindt één en dezelfde waarheid. De beelden veranderen, de taal verandert, de symboliek verandert, maar het wezen blijft gelijk. In de geschiedenis van de esoterische scholen op aarde word je geconfronteerd met een werkelijkheid. Elke esoterische school gaat uit van de volledige aanvaarding van eigen wezen en eigen wereld. Pas waar deze een feit wordt, is de volgende fase de erkenning van het licht, het doordringen tot een waarheid die eindeloos mogelijk is geworden.

Een ingewijde gaat niet naar een andere wereld. Hij wordt niet verheven boven de mensheid. Hij keert terug naar de wereld waarin hij heeft geleefd, naar de plaats waar hij heeft bestaan. Hij leeft precies als tevoren, met één verschil: hij kent de zin en betekenis der dingen. En waar hij het noodzakelijk acht, kan hij het evenwicht veranderen zowel in zich als rond zich. Dat is meesterschap, geen vakmanschap. Meesterschap is kennis van jezelf, zeker in de esoterie. Er zijn esoterische scholen geweest (er is er een geweest in het Zevengebergte) die zijn uitgegaan van wat wij tegenwoordig Zwarte Magie noemen. Er zijn beschrijvingen betreffende hoe je het eeuwige leven kunt krijgen, hoe je anderen kunt doden, hoe je doden kunt opwekken. Als je daarmee wordt geconfronteerd, denk je: Nou, dat is maar een zootje geweest. Uiterlijk was het dat ook. Maar probeer nu eens door te dringen tot datgene wat er werkelijk bestaat.

Dan blijkt dat de Gehoornde (afgeleid van Isis oorspronkelijk, maar later geworden tot symbool van de God Bok van Mendes) die vereerd, wordt een weerkaatsing is. Het gaat niet om een demon of duivel, zoals men verkeerd heeft gedacht en zoals vele halve leerlingen en halve ingewijden overal hebben gepredikt. Het gaat om de kracht van de natuur die in haar eenheid met de kracht van de geest de eeuwige werkelijkheid kenbaar maakt. Het is de weg van de mens, die in de samenvoeging van licht en duister in zich de werkelijkheid ontdekt en uit die ontdekte werkelijkheid de betekenis van het leven kent en daardoor het leven op zichzelf ook weer aanvaardt.

Typerend is, dat de werkelijke ingewijde van welke school dan ook (we kunnen zelfs spreken over mythische meesters, een doekoen kunnen we er ook bijhalen) opent wel de weg naar de inwijding voor anderen, maar in zichzelf is hij een complete eenheid. Wanneer hij predikt, dan predikt hij voor degene die niet weet, opdat hij zal zoeken. Maar wanneer hij is, dan heeft hij het niet nodig om vormen aan te nemen of vormen achter te laten. Zijn persoonlijkheid is onbelangrijk geworden. Toch kan hij optreden, zoals vele meesters op aarde hebben gedaan, als een mens. Hij kan wonderen doen zoals Apollonius van Tyana of Jezus. Hij kan zich offeren of vorst worden zoals eens de eerste vorsten die Egypte hebben groot gemaakt. Hij kan de leraar van de onthechten zijn zoals de Gautama Boeddha. Of hij kan de leraar zijn juist van de absolute macht, de absolute plicht zoals sommige figuren in de oudheid.

Als je al die scholen bij elkaar neemt, dan blijkt steeds weer: Wij moeten ons wezen leren kennen. Wij moeten het licht en het duister in ons wezen leren groeperen totdat we de

eenheid hebben gevonden die we zijn. Eerst als wij die eenheid waarmaken met al wat we zijn en aan middelen kennen, zullen wij de eeuwigheid, de tijdloosheid in onszelf beleven.

In die beleefde tijdloosheid zullen wij de werkelijke zin van het bestaan kennen, maar ook de macht bezitten die noodzakelijk is om de werkelijkheid van ons bestaan uit te drukken in welke wereld dan ook.

Dit is misschien een beetje anders dan anders. Ik weet, dat de meeste mensen die zich met esoterie bezighouden heel graag horen hoe je via de innerlijke trappen omhoog klimt. Luister; Als je eenmaal de bron van de kracht kent en je streeft daar naartoe, heb je geen trappen nodig, dan word je omhoog gedragen door je besef, mits je het duister niet ontkent waaruit je opstijgt.

Als je met een demon te maken hebt, dan heeft hij macht over je, totdat je de God beseft die zich ook door hem manifesteert. Op dat ogenblik is hij eenvoudig een factor van erkenning geworden die in je wezen bestaat en die door je wezen eventueel tot uiting kan komen, maar waarbij geen heerschappij meer bestaat over jouw wezens maar de kracht in jezelf de enig beslissende is, je besef van eigen wezen het enig bepalende is voor al datgene wat je zult zijn in welke wereld dan ook.

Een van de grote geheimen die tot op heden toe bestaan is wel het leven in de wereld die geen wereld is. Wij denken dan aan de verborgen hiërarchieën en aan al degenen die datgene zullen bereik nooit zullen bereiken. Het bestaan in een wereld die geen wereld is betekent alleen maar een bestaan dat onttrokken is aan de bepaaldheid door vorm dat vergeten de mensen.

Als ik spreek over een Verborgen Priesterrijk, dan is dat niet een plekje ergens ver weg gedrukt in een geheimzinnig grottenstelsel of desnoods wat mij betreft op de een of andere planeet aan de hemel. Het Verborgen Priesterrijk is het rijk van de waarheid waarin de tegenstellingen erkend en aanvaard zijn binnen het "ik" en daardoor het besef mogelijk is van de werkelijke harmonie.

De macht van de werkelijke harmonie zal dan niet veranderen wat is, maar zal bevrijden wat aanvaard is zoals het wordt uitgedrukt. Of denkt u dat de Heer der Wereld ergens in de grotten onder Tibet klaar staat met zijn leger van ondergrondse bewoners en zijn Grote Raad om de wereld te veroveren? Denkt u misschien aan een Armageddon waar de machten van het duister, aangevoerd door het Beest zullen oprukken tot zelfs de skeletten opstaan en de Demon zullen teruggedrijven naar de hel.

Het zijn mooie voorstellingen, maar het zijn beelden die pas zin krijgen, als ze in u worden beseft: Dat doen de mensen niet. Het Laatste Oordeel willen ze graag meemaken, als ze maar aan de goede kant staan. Het Beest kennen ze altijd. Degene die ze niet mogen is het Beest. Men begrijpt niet waar het om gaat. Laten we het eens getalsmatig uitdrukken misschien dat het dan duidelijker wordt.

Er is in praktisch alle esoterische systemen het hoog heilig getal. Het is het getal van het "ik" dat voor God treedt of het getal van de hogepriester. Tel nu 6 6 6 op volgens de kabalistische waarde, dan krijgt u ook. Vermenigvuldig al die zessen eens met elkaar en herleid het eindproduct. U komt tot Met andere woorden het Beest is iemand die treedt voor God! Maar waar ligt dan het verschil? Waar ligt het verschil tussen de hoog heilige en de verworpene, als ze herleid tot hun essentie hetzelfde zijn? Besef dan het esoterisch geheim.

Het esoterisch geheim van alle scholen door alle tijden heen in ons leeft zowel het Beest als de Redder. In ons is hun wezen ondanks alles versmolten. Wij kunnen niet duivel zijn zonder meer. Wij kunnen niet engel zijn zonder meer. Wij zijn altijd een beetje van het een en een beetje van het ander. Er bestaat geen mens, die niet voor een stukje duivel is. Er bestaat ook geen mens, die niet ergens een stukje engel in zich draagt. De vraag is alleen maar: Kun je die dingen scheiden? Dan krijg je de eenzijdige uiting. Of kun je deze eenheid beseffen? Dan blijkt, dat ons hele dualistische wereldje wordt herleid tot een en dezelfde waarde waarin alles uiting is van de ene Kracht, waarin de ene Kracht, het tijdloze, het onveranderlijke de enige werkelijkheid is waarvan alles wordt afgeleid.

De geschiedenis van de esoterische scholen toont aan dat deze waarheid, deze wijsheid zo oud is als de gekende menselijke beschaving en zelfs voordien al bestond. In hun geschiedenis zien we altijd weer dat juist deze waarheid wordt verborgen achter symbolen, achter rituelen, achter vaak verwarrende formuleringen en leerstellingen. Waarom?

Wanneer de mens niet eerst in zichzelf de eenheid vindt, dan moet hij voortdurend een keuze maken in de verdeeldheid waarin hij leeft. En als hem die keuze onmogelijk wordt gemaakt, dan weet hij niet meer waar hij naartoe moet, dan is hij stuurloos, dan vernietigt hij zichzelf steeds weer. Daarom is die vertroebeling, die vermomming noodzakelijk. Daarom wordt de grootste waarheid vaak met een soort mimicry omgebouwd tot een chemische formule, het een of ander algebraïsch raadsel of zelfs tot alleen maar een lichte grap. De mens is niet in staat om die dingen te begrijpen. Toch is het deze waarheid van de onveranderlijke werkelijkheid die in elke esoterische school de hoofdrol heeft gespeeld. Of men zich nu beriep op Isis, op Nabu, op wie dan ook in het verleden, of men zich heeft beroepen op de wijsheden en openbaringen van Mohammed, op het leven van Jezus, op de prediking van de Boeddha, dat maakt weinig verschil uit. Als de school de waarheid brengt en vele scholen hebben dat gedaan dan zeggen ze de mensen steeds weer: Vind de eenheid in jezelf. Verwerp al datgene wat niet werkelijk deel is van je persoonlijkheid en probeer de rest eens samen te voegen totdat je dat ene levende geheel krijgt dat je zelf bent. Jezelf kennende zul je het tijdloze vinden in het beeld van jezelf. En de kracht en de werkelijkheid van het tijdloze zullen zich openbaren in alle verschijnselen in de tijd.

Een mens die verdeeld is tegen zichzelf, een mens die zijn wereld afmeet met maatstaven waarvan hij de betekenis niet kent gaat ten onder. Wie niet bereid is deze werkelijkheid te accepteren en in zich te verwerken, hij zal moeten leven in een wereld vol drogredenen waarin de grootste geestelijke wijsheid soms wordt omgevormd tot een psychisch trauma waarin de grootste erkenning van het licht gelijktijdig wordt de bevangenheid door de krachten van de hel.

Dat is in de geschiedenis van de esoterische scholen het belangrijke, het bepalende punt geweest. Dat is de werkelijkheid waarmee ook u zal worden geconfronteerd.

Zolang u een scheiding maakt tussen uw innerlijke wereld en datgene wat u stoffelijk bent, zult u nooit iets bereiken. Zolang u delen van uzelf verwerpt of probeert te vervangen door datgene wat u van buitenaf is geleerd, zult u niets bereiken in dit leven en een lange tijd verder moeten gaan in andere werelden of in nieuwe levens zoeken naar de werkelijkheid. Maar als u in uzelf de eenheid vindt en weet dat deze eenheid in elke wereld en overal geuit moeten worden, dan vindt u in u de lichtende kracht, die de werkelijke openbaring met zich brengt, die onomschrijfbaar is, maar die voor een ieder als een tijdloze ervaring toch te bereiken valt.

❖ *Als conclusie op wat u in het begin heeft gezegd, heeft dus iedere gedachte invloed op het geheel.*

Dat is inderdaad waar, voor u. Want uw wereld is een weerkaatsing van datgene wat u bent. Elke gedachte die u kent, die u beseft, die van u uitgaat, beïnvloedt al datgene wat rond u is, voor u. Maar niet noodzakelijkerwijs voor anderen. Alleen als het tijdloze in u mede aanwezig is, beseft en erkend wordt, zal de werking die u naar buiten brengt a.h.w. dwingend zijn op de wereld buiten u. Maar dan zult u geen dwang meer willen uitoefenen op de persoonlijkheden die u ontmoet. U zult alleen de onaanvaardbare factoren afwijzen die u aantreft in uw wereld, zelfs in andere persoonlijkheden en daardoor een harmonie tot stand brengen die in u voortdurend aanwezig is en die in anderen daardoor mogelijk kan worden.

LES 9 - WERKEN MET KRACHT

Werken met kracht is voor elke mens mogelijk. Elke mens beschikt op de een of andere manier over bepaalde paranormale vermogens. Hij beschikt daarnaast over het vermogen kracht op te nemen uit de omgeving. Dit laatste is nog wel niet wetenschappelijk vastgesteld, maar het is een feit. Als men werkt met kracht, zijn er enkele punten waarmee rekening moet worden gehouden.

1. De soort kracht waarmee u werkt, hoeft u niet te kennen. Dat is iets wat veel mensen niet begrijpen. U bent een psychisch geheel en daarin speelt zowel het bewustzijn, het onderbewustzijn als de geest een rol. Het bewustzijn stelt het doel. Het onderbewustzijn verbindt daarmee een intentie meestal een gevoelskwestie. De geest selecteert de daarbij behorende energie. Als er dus 20 vormen van energie beschikbaar zijn, dan moet u niet bang zijn dat u de verkeerde grijpt. Als u werkt met kracht, zult u altijd werken met de meest passende kracht voor de taak die u zich stelt.
2. Werken met kracht is voor een groot gedeelte afhankelijk van niet-bewuste processen. Als je probeert alles heel bewust en overlegd te doen, dan blijf je meestal steken in mentale processen. Ga je uit van een eenvoudig voornemen en probeer je daar zonder meer in te werken, blijkt je veel meer succes te hebben, omdat het voornoemde automatisme dan automatisch optreedt. Dus niet beredeneren, dat is heel belangrijk.
3. Krachten kunnen op vele verschillende manieren worden gebruikt. Je kunt kracht projecteren, maar je kunt kracht ook in jezelf omzetten en voor jezelf gebruiken en zo vanuit je wezen projecties van bewustzijn b.v. tot stand brengen. Dit kan het geval zijn bij telepathie, maar ook bij voorschouw en andere vormen van helderziendheid. Het kan ook een rol spelen bij paranormale diagnostiek. Het is dus doodgewoon een kwestie van: welke vorm van kracht heb ik nodig. U bent de omvormer, niemand anders.

Nu wij dit hebben vastgesteld wordt het tijd dat we even kijken naar de verschillende mogelijkheden van kracht die wij hebben. Den denken we natuurlijk in de eerste plaats aan de kosmische kracht.

Nu is de kosmische kracht voor ons iets wat volkomen abstract blijft. Willen wij er toch een beroep op doen, dan is dat het, best emotioneel te bereiken. Probeer een voorstelling te vinden van een goddelijk Licht. Stel je voor dat dat Licht op je inwerkt. Zodra je dat gevoel hebt, ga verder. Voor een kosmische kracht is dit de beste instelling. Je zult dan alle witte krachten, maar ook alle daarmee harmoniërende krachten aantrekken. Het is een van de veiligste procedures en door de zelfsuggestie waardoor je ook zelf beter ingesteld raakt, draagt het bij tot snelle en goede resultaten.

Dan kennen we de deelkrachten.

Deelkrachten werden door ons meestal aangegeven door kleuren, dat zal u bekend zijn. Hierbij zijn verschillende dingen waarmee u rekening dient te houden:

De blauwkracht. Een kracht van weten, eventueel van mystiek, als we de richting van purper en paars uitgaan. Ze is gebaseerd op bezinning. Als je zelf niet eerst innerlijk rustig bent, kun je dergelijke krachten moeilijk ontvangen, laat staan projecteren. Daarom is het voor een ieder die hiermee wil werken erg belangrijk dat hij een korte periode van ontspanning en meditatie daaraan vooraf doet gaan. Waarvoor u haar zoudt kunnen gebruiken, wilt u misschien ook weten.

Als u iemand wilt helpen om b.v. te slagen bij een examen of om in een moeilijke situatie de juiste antwoorden te geven, ook op zijn eigen problemen, dan is de blauwkracht een van de beste die u kunt aanspreken. Wilt u iemand helpen om een geestelijke verandering door te maken en daarmee tot een andere instelling te komen die ook op de mentaliteit en in het

gevoelsleven haar weerslag heeft, dan kunt u het best denken aan het purper, het paars. Kortom, aan alle krachten die direct en indirect met mystiek verbonden zijn

Geel heeft te maken met levenskracht. Levenskracht is iets wat u zich niet kunt voorstellen als een absolute en stille bezinning. Onthoud dat goed. Wie wil werken met levenskracht doet dit het best, terwijl hij in beweging is. Daarbij kunnen we het autosuggestieve proces weer gebruiken en denken dat wij b.v. in de zon lopen. Wilt u daarmee werken, dan moet u wel uw neerslachtigheid (dus uw innerlijke duisternis of onrust) opzij zetten. Voor de rest dient u actief te zijn.

Deze kracht kunt u ook heel goed gebruiken voor genezing. Het is een van de krachten die over het algemeen de beste resultaten geeft. U kunt de geelkracht echter ook gebruiken om licht te werpen in de toekomst. In dit geval stelt u zich voor (weer een vorm vanzelfsuggestie) dat u de kracht in u opneemt en haar dan volgens uw gevoel projecteert. De toekomst op het doek. Gebruik hierbij als het even mogelijk is een inductor (een voorwerp) waarvan u stelt (dit is ook automatisch) dat het a.h.w. de trillingen bepaalt van dat wat u in de toekomst gaat zien. Op deze manier kunt u de toekomst van anderen soms heel aardig zien. Als het niet bij vol bewustzijn gaat, doe het dan in sluimertoestand of in een toestand van algehele ontspanning.

Roodkrachten zijn directe vitaliteitskrachten. Het rood hangt samen met de zeer stoffelijke en intense levensprocessen. Het zal u duidelijk zijn dat het opwekken van deze krachten samengaat met uw persoonlijkheid en uw instelling. Wanneer u zelf krachteloos, futloos bent, dan heeft het weinig zin om voor anderen een beroep daarop te doen. U kunt hoogstens uzelf daarop instellen en proberen voor uzelf daaruit de geladenheid te krijgen. Maar dan dient u een stoffelijk doel te stellen. Doet u dat namelijk niet, dan helpt het niet. Wanneer men die krachten opwekt, mag worden gesteld.

Roodkrachten worden het best opgewekt door een concentratie op de kracht gevolgd door lichamelijke activiteit. Er ontstaat dan op een gegeven ogenblik een gevoel van geladen zijn. Op het moment, dat deze geladenheid wordt bereikt, stelt men zich voor dat de kracht naar het bewuste doel gezonden wordt. Dan blijkt, dat u haar kunt gebruiken om mensen b.v. energie te geven. U kunt hun levenskracht of levenslust vergroten. U kunt hen daarbij ook helpen om zich b.v. lichamenlijk, juister te bewegen of om bepaalde lichamelijke taken beter te vervullen.

Groenkracht, de z.g. geloofskrachten.

De kracht van het gelóóf kan worden gebruikt als afstemming en kan dan dienen om elk van de voornoemde krachten en nog vele andere sterker op het eigen "ik" te richten. Echter niet zo intens als bij een direct aanspreken van deze krachten het geval pleegt te zijn.

Geloof is een kwestie van fantasie. Niet dat alle geloof op fantasie berust, begrijp mij goed, maar geloof is een fantasiebeeld. U moet niet zo ver gaan dat u denkt dat de Here Jezus bij u op bezoek komt of de H. Maagd u op de schouder komt kloppen. Zo ver hoeft u werkelijk niet met dergelijke beelden te gaan. U gaat dan uzelf misleiden. Maar u kunt zich misschien wel voorstellen dat er iets is waarin u gelooft. Geef dit een vorm. Het mag een symbool zijn b.v. een driehoek met een oog erin. Het mag een gestalte zijn. Het een of ander heiligenbeeld kan ook aardig dienen b.v. een icoon of elke voorstelling die u wilt, mits ze voor u verbonden is met de geestelijke kracht waarin u gelooft. Door u dit voor te stellen krijgt u a.h.w. een partner waarmee u kunt spreken.

Bij het gebruik van de groenkracht is de dialoog bepalend. Spreek tot de figuur die u ziet. Herhaal desnoods de vraag tien keer, maar wacht elke keer op antwoord. Beschouw dat antwoord voorlopig als bepalend. Ik wil hierbij opmerken, dat u zowel de vraag als het antwoord natuurlijk zelf voortbrengt. Geestelijke of andere krachten kunnen daarbij mede een rol spelen, maar u blijft toch zelf de beslissende factor vormen. In deze dialoog is het mogelijk een behoefte of een voornemen te stipuleren. Het is ook mogelijk daarbij afstemming op bepaalde personen of bepaalde feiten vast te stellen.

Deze geloofskracht zullen wij over het algemeen alleen dan gebruiken als we niet weten wat we eigenlijk moeten doen. Als we niet weten wat we aan moeten met een situatie, de kwaal van een mens, een probleem dat is gerezen, een situatie waarin wij ons of anderen zich bevinden, dan hebben we iets nodig waardoor we de zaak toch a.h.w. in het reine kunnen brengen.

Geloofskracht is zelden een uitstralende kracht, maar door haar te gebruiken kunnen wij deze groenkracht omzetten in een juiste afstemming en tevens gebruiken voor een verheldering van onze innerlijke situatie. De beste voorstelling, die u bij verder gebruik kunt vormen is: Als u denkt aan de figuur probeer haar te zien tegen een achtergrond van bomen of een weiland. Dat helpt, omdat U dan ook de groene kleur erin verwerkt. Dit betekent, dat uw eigen voorstellingsvermogen bovendien op een bepaalde manier wordt geprogrammeerd.

Over het projecteren van kracht hebben we meermalen voldoende gesproken. Werken met kracht is niet alleen maar het projecteren daarvan. De projectie kan belangrijk zijn, dat geef ik toe. Het gaat ons om de methode de krachten, die we in ons ontvangen buiten ons te activeren. Maar we moeten eerst de bron van de kracht vinden. Daarom moeten we ons realiseren dat we nooit kunnen werken met een kracht, als wij die kracht niet zelf kunnen aanvaarden.

Als u een methode toepast om een bepaalde kracht op te wekken, dan kan dat alleen slagen, indien die kracht plus de daarbij gebruikte methode voor u volkomen aanvaardbaar zijn, anders helpt het niet. Wij zijn zelf een centrum geworden als we werken met kracht wij zijn het middelpunt. Wat dit middelpunt niet kan aanvaarden, kan daarin niet worden geactiveerd en dus ook niet uit dat middelpunt naar elders worden gestuurd, dat is duidelijk.

Omdat wij op dat ogenblik centraal staan temidden van de totale kosmos, alles is met ons verbonden, moeten wij uitgaan van het standpunt dat wij zelf bij elk werken door ons bewustzijn, maar ook door zaken als geweten, voorstelling, zelfs de gebruiken en gewoonten die we hebben bepalend zijn voor hetgeen er gebeurt

Ik weet, dat er heel wat mensen en ook ingewijden zijn die zeggen; Je moet met gewoonten breken. Daar is veel voor te zeggen. Maar om met een gewoonte te breken is training nodig. Pas wanneer die training, is voltooid, zijn de mogelijkheden geheel aanwezig, voor die tijd niet. Neem mij niet kwalijk dat ik het volgende beeld gebruik. Het is zoiets als een vrouw zegt dat ze een beetje zwanger is. Dat kan eenvoudig niet. Je bent het wel of je bent het niet. Je bent door een gewoonte geconditioneerd of je hebt die conditionering verbroken en dus ben je niet meer gebonden aan die gewoonte. Een tussenfase bestaat niet. Dit is heel goed voor hen die denken dat ze iets kunnen forceren. Je kunt namelijk heel weinig forceren op dat terrein.

Een mens die uitgaat van zijn eigen visie, van zijn eigen denkbeelden wordt wel eens wat verachtelijk aangezien. Zo iemand kan alleen maar dogmatisch denken, zeggen ze dan. Maar vergeet u één ding niet, dogma is een denkgewoonte. Het is een conditionering. En als we daarmee te maken hebben, zal de conditionering bepalen wat we wel en wat we niet kunnen.

Kijk naar het werk van Mary Baker Eddy. Je kunt met Christian Science heel wat doen, maar alleen - en dat is weer typerend - op basis van een bepaalde bijbelinterpretatie. Geloof je niet in de bijbel, dan kan Christian Science je niets leren dan kun je daar niet mee werken. Je kunt er misschien hulp van krijgen, want de kracht is niet onderworpen aan conditionering die is helder, klaar en rein. Maar je kunt niet zelf die kracht op die manier opwekken. Het is goed om dat even aan te tekenen in uw gedachten.

Er zijn heel wat mensen die zeggen; Werken met krachten? Nou, laten we eens kijken. De een leest in de Grand Albert, de ander in de Petit Albert (werken van de dominicaan Albertus), weer een ander heeft een werkje van Nostradamus ergens liggen, en distilleert daaruit dan de juiste methode. Maar wat is de juiste methode? Die bestaat niet. De juiste methode is gebaseerd op uw innerlijke harmonie plus uw vermogen om de kracht te accepteren zonder haar te beredeneren. Dat is het enige dat van belang is.

Nu zijn er heel veel mensen die zeggen: Als je die krachten hebt wat moet je er eigenlijk mee beginnen? Bijvoorbeeld: Ik zal wel dromen, maar ik ben mij nooit van een uittrekking bewust.

Ik zou in de meeste gevallen zeggen: Wees blij, want uittreden kan een enkele keer erg verheugend zijn, maar als je uittreedt, heb je eigenlijk in plaats van nachtrust geestelijke werkuren. Dus dat zijn nu geen dingen om je daarop bijzonder toe te spitsen. Wil je het toch bereiken, dan kun je het best werken vanuit het witte licht.

Stel u dan de opdracht om geestelijk tot waarneming te komen, dit te onthouden en verbind dit aan uw concentratie op het witte licht. Vraag niet hoe en waarom, maak er geen plichtigheid van, stel alleen: Ik zal uittreden en het belangrijke van die uittreding zal ik mij herinneren. Dat blijkt in 1 van de 10 gevallen te werken.

Een ander zegt: Ik zou zo graag helderziend zijn. Nu, dat is ook niet iets wat altijd even leuk is. Stel u voor dat u onbeheerst helderziend bent. U loopt door een straat en u komt daar de astrale projecties van de schrikbeelden van anderen tegen. U ziet daar misschien nog een verminkte automobilist die nog aan het lijden is, omdat hij niet begrijpt dat hij al lang is begraven. Dat zijn geen leuke ervaringen. Of u spreekt iemand en als u anderen maar naar u ziet kijken, realiseert u zich ineens die ander is er niet, het is een geest. Streef die dingen nooit na. Maar indien u een helderziende waarneming nodig heeft en u heeft er werkelijk een reden voor, niet alleen maar "het zou zo leuk zijn" of "ik zou het ook zo graag willen", dan kunt u zich het best concentreren op het blauwe licht.

Verbind altijd uw waarneming aan een bepaalde opdracht. Stel, dat alleen in dit geval deze paranormale capaciteit wordt geactiveerd. U zult dan inderdaad waarnemingen doen. U zult ontdekken dat er in u allerlei associaties en gedachten opwellen die u volkomen vreemd zijn. Volsta daarmee. Op deze manier kunt u veel van de toekomst aanvoelen en kunt u veel daarvan ook verwerken. Een onbeheerste helderziendheid is eerder een vloek dan een zegen. Zorg ervoor dat u uw gaven niet probeert te ontwikkelen zonder allereerst te streven naar de beheersing ervan.

Wat genezende krachten betreft, wij hebben het al zo vaak gezegd: Genezende kracht is geen kwestie van overleg. Het is ook geen kwestie van wetenschap. De wetenschap hebben we misschien nodig, omdat we voor onszelf begrip moeten hebben van wat we doen. Eigenlijk is dat bijkomstig. De wetenschap hebben we nodig om het gebruik en het projecteren van de krachten voor ons aanvaardbaar te maken. Wij passen dan de juiste procedure toe. Wij gebruiken daarvoor dan geel licht of in enkele gevallen rood licht.

Stel u gewoon de projectie voor. Zorg dat u (ik heb regels daarvoor gegeven) zo goed mogelijk beantwoordt aan de kracht. Wanneer u eenmaal de projectie tot stand heeft gebracht, probeer haar niet langdurig aan te houden. Er zijn mensen die denken, dat ze op dat terrein moeten functioneren als een soort zoeklicht een voortdurende straal van genezing. De doordringingskracht van een dergelijke werkwijze is over het algemeen gering. Als we ons echter voorstellen dat we werken als een laserkanon bij wijze van spreken en we zenden die straal uit, dan doen we het kort, explosief. Blijf er niet te lang mee bezig. En als u toch het gevoel heeft dat u het enige tijd moet aanhouden, al is het maar om voor uzelf te weten dat u er aandacht aan schenkt, beperk het tot 3 á 5 minuten, dat is voldoende.

Wilt u dergelijke krachten gebruiken om te voorkomen dat er invloeden van buiten doordringen (afschermingen e.d.), dan moet u zich ook realiseren. Afscherming is geen kwestie van een continu-proces. Afscherming betekent eenvoudig dat we een ander of onszelf wat dat betreft zo sterk opladen met een kracht, dat daardoor krachten van buiten niet meer kunnen doordringen. Ik zou het het liefst willen vergelijken met een tram, een autobus of een metrowagon. Kijk, als die helemaal vol is, zodat er niemand meer bij kan, dan kan de grootste geweldenaar alleen maar tegen de deur schoppen terwijl hij dichtgaat. Maar als je ruimte laat, kan de ander naar binnen. Als wij weten, dat wij door zwart worden aangevallen, dan zullen we ons concentreren op wit. Als wij gevuld zijn met wit licht, kan zwart niet binnen komen. Overvol, gesloten. Je kunt het ook doen door cirkeltjes te trekken en al dergelijk dingen. Maar in feite is dat alleen maar een afstemmingsmethode.

Als u denkt: ik word door dromen belaagd die mij door anderen worden gezonden en ik wil ze liever niet hebben, vul uzelf met b.v. het mystieke licht, paarsachtig blauw. Stel u daarop volledig in. Verzadig u eraan. En dan niet in de zin van: nu blijf ik daar voortdurend mee bezig,

maar gewoon: ik wil die kracht nu aanvoelen. Ik richt die kracht nu op mijzelf. Vanaf dat ogenblik bent u geladen met een mystieke inhoud. Dat betekent dat allerlei beelden die daar niet bij passen niet kunnen binnendringen. Het is allemaal tamelijk eenvoudig.

Dan zijn er ook mensen die zeggen: Ik zou het zo leuk vinden om nu eens allerlei paranormale dingen te doen. Kan ik geen medium worden? Nu, in de eerste plaats is ongeveer 50 % van de mensheid op de een of andere manier al mediamiek. Dat wil zeggen, dat ze die gevoeligheid ook bezitten zonder verdere training of ontwikkeling. In principe kan elke mens medium zijn. Maar als je niet kunt tekenen, dan moet je niet proberen een Rubens te worden voordat je tekenen hebt geleerd.

Mediumschap is contact hebben met de wereld van de geest. Maar als je de wereld van de geest opzoekt, dan kun je het best uitgaan van het geloof de kleur groen. Daardoor kun je je richten op een bepaalde wereld.

Probeer nooit een specifieke geest aan de lijn te krijgen. Het is misschien erg aantrekkelijk om eens met Descartes te discussiëren. En wat dat betreft ook Cleopatra en la belle Helene op de voorgrond te zien komen vanuit feministisch standpunt, maar als u dat probeert te doen, dan scheidt u eigenlijk zelf een vorm. Wie die vorm vult, weet u niet. Dus richt u maar op een bepaalde wereld. Zeg dan: Ik wil voor deze wereld ontvankelijk zijn. Stel geen verdere bepalingen en ontspan u. Praat gewoon over dingen. Werk ergens aan. U zult merken dat u inspiraties krijgt. Als u die in voldoende mate heeft, komt vanzelf wel het ogenblik dat veel verder gaat dan uw bewustzijn toelaat. Als u later hoort wat u heeft gezegd, dan zegt u: Heb ik dat gezegd? Hoe kom ik eraan? Van daaruit komt u dan in de richting van de trancetoestand.

Een trancetoestand is gevaarlijk, zeker als je geen beheersing hebt. Alleen iemand die instaat is zichzelf te programmeren op een zodanige manier dat men een bepaalde entiteit toegang heeft en dat bij het terugtrekken van die entiteit automatisch de eigen persoonlijkheid wordt hernomen, die heeft enige mogelijkheid om dat zonder schade te doen tot in de dieptrance toe. In alle andere gevallen blijft de deur op een kier staan, dan weet je nooit wie er binnenkomt. Je kunt je dan wel op een wereld afstemmen, maar omdat tot stand te brengen moet je je geestelijke instelling door een aantal werelden heen daarop richten. In al die andere werelden kunnen ze dan de deur ook open krijgen. Dus mediumschap brengt risico's met zich mee. Begrijp dat goed.

Het beheersen van het mediumschap is ook weer geen kwestie van allerlei bewuste procedures. Het is een kwestie van innerlijk weten. Het is een opdracht die je een keer aan jezelf geeft en dan eigenlijk tot een gewoonte wordt. Ik laat slechts één persoonlijkheid toe, daarna herneem ik mijn eigen wezen. U kunt ook nog verder gaan en erbij zeggen: Ik doe dat na een bepaalde tijd. U kunt zelfs een tijdsduur stellen voor de periode dat u de beheersing van uw lichaam of van een deel van uw capaciteiten overlaat aan een entiteit. Houdt u daaraan.

Mediamiciteit heeft alleen dan zin en betekenis, indien een direct contact met de geest betere en vollediger resultaten geeft dan u zelf tot stand zoudt kunnen brengen. Overweeg in elk geval in hoeverre dit noodzakelijk is. In 1 van de 100 om niet te zeggen, van de 1000 gevallen kunt u rustig volstaan met een beetje inspiratie. Als u zich instelt (neem daarvoor groen, de geloofsstraal) op een aanvulling van uw eigen tekort aan weten etc. dan zult u die krijgen.

Ik heb geprobeerd om slechts enkele punten aan te stippen. Er zijn er natuurlijk veel meer.

Mensen willen b.v. graag telekineet zijn. Er zijn zelfs roulettespelers die daar voortdurend van dromen. Dobbelaars, die daar werkelijk heel veel voor over zouden hebben. Telekinese is een normale kwaliteit of eigenschap. Ze kan echter slechts op twee manieren optreden

a. bij een volledig onevenwichtige persoon, die heel onbeheerste en onbewuste uitingen tot stand brengt, poltergeist bij mensen in de adolescentie.

b. bij volledig bewuste en beheerste projectie maar die kan eerst worden bereikt, als men daar a.h.w. voortdurend zelf op hamert. De kracht, die erbij hoort is de rood kracht. Dit betekent, dat uw acties in feite een voorbereiding zijn voor de kwaliteit die u wilt bezitten en dat er voor

u een verband moet bestaan tussen de actie en het gebruik van de kwaliteit en de kracht, indien u dit bezit. Is dit niet het geval, dan krijgt u allerlei onberekenbare resultaten. Dan krijgt u te maken met mensen, die denken aan een schone vloeistof en niet beseffen dat het ook zoutzuur kan zijn.

Heeft u de kwaliteit enigszins ontwikkeld, experimenteer er zelf mee. Houd uw experimenten beperkt. Beperk vooral ook de duur ervan. Een beginneling zal aan een poging van 5 á 10 minuten een zekere mate van uitgeput zijn, kunnen overhouden. Neem nooit teveel hooi op uw vork.

Telekinese heeft u maar in noodgevallen nodig. Maar als u lichamelijk geen enkele andere mogelijkheid heeft om iets tot stand te brengen, dan kunt u zich daarop concentreren. Ga uit van de rood factor en dus ook van uw eigen lichamelijke activiteit en beweging, terwijl u zich daarop concentreert. Projecteer dan de kracht alsof u (maar nu in gedachten) manipulaties volbrengt, b.v. een dobbelsteen nog een tikje geven zodat die geen 5 maar 6 laat zien. U zult ontdekken dat u op deze manier inderdaad deze kracht gedurende enige tijd kunt ontwikkelen. U krijgt gevoel ervoor en op den duur kunt u ook zonder concentratie deze kracht gebruiken voor zover ze in u aanwezig is.

Is ze op een bepaald ogenblik werkelijk nodig (b.v. om een schakelaar om te draaien waar u in een noodsituatie niet meer bij kunt komen) en u heeft die kracht niet, stel u in op geel. Laadt u op met levenskracht. Schakel dan over op een beweging, hoe gering ook. Als u niet anders kunt, tril desnoods met de neusvleugels of probeer te wapperen met de oren. Verbind daaraan het idee van deze kracht. Onmiddellijk daarna stelt u zich voor dat u een niet stoffelijk armpje uitsteekt om die schakelaar om te draaien. U zult merken dat u dat tot op een behoorlijke afstand kunt doen en met betrekkelijk geringe training, maar dat het u veel meer kracht kost om op deze manier een schakelaar over te halen dan dat het u anders zou kosten om een buffet of een piano te verplaatsen. Dit laatste als waarschuwing.

Werken met kracht houdt dus een enorm aantal mogelijkheden in. Maar er is altijd weer iets dat ons zegt: De mogelijkheden van het werken met krachten moeten beperkt worden tot het noodzakelijke.

De krachten waarover we beschikken zijn krachten, die in ons leven voortdurend een rol spelen en ook in de wereld om ons heen. Soms hebben wij die kracht nodig en dat is altijd op een ogenblik, dat wij geen andere mogelijkheid hebben.

Als u iemand niet kunt genezen omdat u geen scholing heeft gehad, dan kunt u misschien toch een genezende kracht daarheen sturen.

Als u lichamelijk niet meer de mogelijkheid heeft om u te verroeren en het is werkelijk van het allergrootste belang dat er toch een handeling wordt volvoert, dan kunt u die telekinetische vermogens gebruiken.

Als u werkelijk niet weet hoe u ergens mee verder moet gaan, dan kunt u de inspiratie en desnoods op den duur de trance gebruiken. Maar het kost veel minder moeite om, als het maar even kan, het zonder dat te doen. Realiseer u dat.

Het werken met krachten is het aanvullen van hetgeen wij stoffelijk zijn en hetgeen wij stoffelijk kunnen, wanneer wij op aarde leven. Eens, later, wanneer u in de geest bent, zullen al uw zintuiglijke en normale mogelijkheden worden vervangen door het gebruik van die krachten. Maar nu bent u nog niet zo ver.

U leeft op aarde. Dat wil zeggen dat die krachten voor u belangrijk zijn als een aanvulling van uw stoffelijke mogelijkheden, maar dat ze niet mogen functioneren als een vervanging daarvan op welk terrein dan ook.

Er rest mij nu nog een punt dat we anders over het hoofd zouden zien. Werken met krachten is altijd werken. Er bestaat geen kosmische automaat die iets voor niets levert. Ook de transformator verbruikt energie en zet die om in warmte. Een mens zet een deel van zijn zenuwkracht en zijn levensstromen in, wanneer hij werkt met paranormale krachten. Nu bestaat er een bijgeloof dat zegt: De kracht die je geeft wordt onmiddellijk aangevuld. Het is

alsof je zegt: Ik heb een vulgat in een tank met een doorsnede van een centimeter en ik heb een uitlaat erop zitten met een doorsnede van 50 cm. Als ik die uitlaat openzet, dan begint het boven te lopen en dus kan ik doorgaan. Dat is niet waar, omdat de uitstroomsnelheid altijd groter is dan de instroomsnelheid. En dat is nu wat bij de meeste mensen het geval is. U kunt in mindere mate energie opnemen dan u haar kunt uitzenden.

Wanneer u op welke wijze dan ook werkt met krachten, dan moet u met dit effect rekening houden. Er is na elke prestatie (dat geldt ook voor degenen die dit vak volledig beheersen) een periode van herstel noodzakelijk wil men de mogelijkheid behouden om voortdurend op hetzelfde niveau en met hetzelfde vermogen te werken. Verwaarloost u dit, dan kunt u enige tijd inderdaad grote prestaties leveren. Daarna echter blijkt, dat uw eigen krachten steeds meer worden aangetast. In dit verval van de krachten wordt een groot gedeelte van hetgeen u probeert te projecteren of wat u probeert te doen met welke kracht dan ook geperverteerd. Dat wil zeggen het treedt in een vergelijkbare, maar niet meer juiste vorm op. En dat is het gevaarlijkste dat er kan gebeuren.

Wie werkt met krachten, moet zich altijd de mogelijkheid gunnen na een prestatie of misschien enkele prestaties om indien het hard nodig is, zich eerst volledig te ontspannen en zich op te laden. Daar kan voor de gemiddelde mens met zijn gemiddeld opnamevermogen van energieën uit de kosmos en uit de geest gelden, dat elke intense uitstraling van kracht of elk intens gebruik van deze kracht moet worden gevolgd door een periode, die tenminste vijfmaal die tijd bedraagt. Dus als u vijf minuten bezig bent, heeft u 25 minuten ontspanning nodig waarbij een absolute ontspanning dient te volgen en bovendien (dat moogt u niet vergeten) dient u zich ook mentaal bezig te houden met geheel andere zaken, zodat die geestelijke waarden zelfs in uw inactiviteit niet meer op de achtergrond blijven meespelen. Indien u met dit alles rekening houdt, zal het werken met krachten u meevallen.

Denk niet, dat u onmiddellijk wonderen kunt doen dat moet geleerd worden. Maar zelfs met de aanwijzingen die u in de loop der tijd in deze cursus heeft gekregen, kunt u zeer veel doen. Eerst beginnen met het kleine, later met een steeds juiste begrip en met steeds minder omslag ook het grotere.

Ik wil mijn bijdrage voor vanavond beëindigen met de wens dat u allen zult leren om vanuit het kleine over te gaan naar het grote. En dat u vanuit dit grote kunt werken aan het bewustzijn dat alle krachten voor u steeds meer kenbaar zal maken.

HET PARANORMALE

Het paranormale is eigenlijk een vreemde situatie, want paranormaal is in de ogen van velen gelijk aan abnormaal. Men meent, dat het paranormale, pas tamelijk normaal kan zijn, indien het wetenschappelijk bewezen is. Aan de andere kant echter kun je het paranormale alleen maar exploiteren of produceren, indien je eerst al je weten op het schap zet. Dat is de grote moeilijkheid waarmee we zitten.

Het paranormale is eigenlijk zo normaal, dat het abnormaal is dat zo weinig mensen het paranormale gebruiken. Ik heb er een eigen visie op ontwikkeld en aangezien u geen bepaalde visie schijnt te hebben op datgene wat noodzakelijk behandeld dient te worden, heb ik gedacht om daar enige punten over op te sommen.

Of u het weet of niet, u bent paranormaal. Wanneer u gebruikmaakt van het totaal van uw gevoelens en van uw mogelijkheden, dan zult u heel vaak niet rationeel handelen. Dat wil zeggen, dat u niet redelijk overlegd handelt, maar dat u pas later redelijk verklaart waarom u zo heeft gehandeld, nadat u intuïtief het juiste had gedaan. De grote moeilijkheid daarbij is, dat heel veel mensen zich daardoor enigszins gedrukt voelen. Zij wisten eigenlijk niet precies waaraan ze waren begonnen en dus moesten ze van een ander nog eens horen dat het goed was. Waarvoor is dat eigenlijk nodig?

Er bestaat in Nederland een gezegde dat men de boom aan de vrucht kan kennen. Wat kunt u tot stand brengen redelijk of niet redelijk? Dat is het enige dat telt. Als u op een niet redelijke manier iets tot stand brengt, dan heeft u daarmee bewezen dat u redelijker heeft gehandeld dan degenen die eerst met de rede proberen te bewijzen wat ze moeten doen, waarna ze dan

meestal weinig goeds tot stand brengen. Dus, realiseer het u even, u bent paranormaal begaafd. Waarom "begaafd"? Wel, omdat het iets is wat men niet kan leren, tenminste dat denken de mensen.

Eigenlijk is het hele leven een scholing waarin het paranormale een grote rol speelt. Als je kijkt naar kinderen, dan hebben ze allerlei eigenaardigheden die, als je daarop let, aantonen dat ze ook niet zintuiglijk waarnemen, dus aanvoelen dat ze zaken die ze niet kunnen begrijpen toch juist interpreteren en ga zo maar verder. En dat ze vaak tevoren een aversie hebben voor dingen, die ze anders leuk zouden vinden alleen maar omdat later blijkt, dat het verkeerd afloopt. Kinderen hebben dat dus. U kunt het wel vergeten, maar dat wil nog niet zeggen dat u die kwaliteiten niet heeft. De mensen zouden veel meer moeten worden opgevoed in het begrip dat ook intuïtie, ook die onbestemde gevoelens zin en betekenis hebben. Dan leer je het gebruiken Dus het is geen gave, want je kunt het wel degelijk leren.

Je kunt door ervaring leren hoe dat wat paranormaal heet in het normale leven als een normale factor kan worden ingevoegd waardoor de mens beheerster leeft, juistere reageert en meer datgene tot stand kan brengen wat werkelijk voor hem en vaak ook voor de wereld beter is.

Maar ja, wie wil er beter van worden tegenwoordig? Beter wil men alleen worden door hogere tarieven. En het wonderlijke is juist, dat het paranormale niet in tarieven is uit te drukken, ook al zijn er wel mensen die dat proberen te doen en dan weinig paranormaals presteren, maar een meer dan normaal inkomen eraan overhouden. Als u het zo bekijkt, zou ik ook nog willen opmerken:

De wereld rond u omvat buiten de u bekende dimensies nog tenminste vier andere dimensies buiten de tijd. Elk van die dimensies heeft invloed op uw wezen. Met elk van deze afzonderlijke mogelijkheden bent u voortdurend verbonden. Al datgene wat daaruit voortkomt, past echter niet in het rationele beeld van uw wereld. Als je begint te beseffen hoeveel onbekende factoren er rond je zijn en voortdurend invloed hebben op je leven, dan zul je er misschien ook toe komen die onbekende factoren evenveel belang toe te meten als alle bekende. Pas als je dat doet, zul je inderdaad bewuster en wijzer worden.

De meeste mensen zeggen: Wijzer worden? Als ik ooit wijzer word, dan is het een wijzer op de Big Ben. Daar heb je ook de grote wijzer en de kleine wijzer. Heel veel wijzen zouden voor een dergelijke wijzer zeer geschikt zijn. Zij kunnen n.l. de tijd feilloos aangeven, maar voor de rest deugt er niet veel van.

Als u in uw leven en in uw kwaliteiten nu eens probeert het paranormale te rangschikken onder de bekende factoren, dan zal u in de eerste plaats blijken dat de tijd geen vaste waarde is. Niet alleen dat ze voor u in ervaringen een variabele waarde is, maar de tijd blijkt bovendien niet te verdelen te zijn in uw bewustzijn, in uw verleden, heden en toekomst. Al deze factoren vloeien altijd samen. Elk ogenblik van heden bevat een deel van het verleden en een deel van de toekomst, ook als die toekomst niet redelijk kenbaar is en een deel van het verleden misschien niet bewust werd beleefd. Die dingen zijn in uzelf terug te vinden.

In mij heb ik dus een bron waardoor ik zowel het verleden juist kan leren rangschikken als ook de toekomst juist kan kennen zodat ik beter geprepareerd in die toekomst reageer vanuit mijn eigen stoffelijke mogelijkheden. Ik denk, dat elke mens dat kan doen. Er zijn er wel een hoop die zeggen, dat ze het niet kunnen. Dat komt, omdat ze zo gewend zijn dat ze het niet kunnen, dat ze niet willen kennen wat er in hen leeft en daardoor inderdaad de kunde verliezen die elke mens eigenlijk aangeboren schijnt te zijn, want hij is een wezen dat behoort tot alle dimensies en tot alle sferen, niet alleen maar tot een enkele sfeer.

De grote moeilijkheid is verder dat heel veel mensen denken: ik heb wel energie, ik heb wel kracht, maar wat kan ik daarmee doen? Als je ziet wat de meeste ermee doen, dan is dat niet veel goeds. De meeste mensen die op het ogenblik meewerken aan de energiebesparing doen het door te gaan zitten, vooral als het voor vier jaar is tegen een goed salaris. De werkelijkheid is eigenlijk deze:

Wij gebruiken onze krachten en energieën onvoldoende en worden, daardoor steeds meer afhankelijk van de krachten buiten ons. Dat gaat zelfs op voor uw energieprobleem. Als u namelijk uw lichaam leert beheersen, dan kunt u ook uw lichaamstemperatuur beheersen. Als u dat kunt, dan zal uw behoefte aan externe warmte in verhouding kleiner worden, zodat uw energieverbruik naar buiten toe veel geringer wordt en u zelf betrekkelijk weinig energie hoeft op te brengen om die aanpassing te bereiken. Voor een kamer met 30 vierkante meter vloeroppervlakte en een gemiddelde hoogte van 2 meter is heel wat warmte nodig om die ruimte op temperatuur te brengen. Zeg, dat u een gemiddelde temperatuur van 25° lekker vindt. Stel nu dat u uw lichaam (hoeveel inhoud heeft dat niet, dat is veel en veel minder) eenvoudig aanpast door uw lichaamstemperatuur, in overeenstemming te brengen met de externe omstandigheden. Dan blijkt dat u misschien 1/500 van die energie zelf nodig heeft. Die energie kunt u dan verkrijgen door wat te eten b.v.

De mensen hebben ook hun eigen kerkelijk geloof. Deze mensen pleiten overal voor een zoutarm dieet. Dat is misschien zelfs gezonder. Maar ik zou zeggen juist in een geestelijke wereld moet u leren alles met een korrel zout te nemen, want als u overal dat korreltje zout bijvoegt, dan blijft u uzelf. Maar als u waarden van buiten klakkeloos overneemt, dan maakt u uzelf tot gevangene van de denkbeelden van anderen. Uw eigen denkbeelden. zijn in feite de begrenzing van uw mogelijkheden. Een situatie waarin menigeen verkeert. Waar het eigenlijk om gaat is dit:

Wij leven in een wereld waar men in ons denken mogelijk en onmogelijk zo scherp van elkaar gescheiden heeft dat we niet meer instaat zijn om de grens, die we zelf hebben ontworpen, te overschrijden. In de geestelijke werkelijkheid echter is dat anders. Daar is de grens van mogelijk een grens die steeds wijder wordt, omdat we steeds grijpen naar het schijnbaar onmogelijke.

Iemand, die zich met het paranormale bezighoudt, zal ontdekken dat het juist dit grijpen naar het schijnbaar onmogelijke is waardoor de mogelijkheden groter worden. U moet niet uitgaan van zekerheden, want zekerheden zijn gelijktijdig begrenzingen. Het is juist het onzekere element in het leven onverschillig op welk terrein dat u helpt om uw ervaringen te vergroten, maar gelijktijdig ook uw persoonlijk leven een verdieping, een inhoud geeft. Het is niet altijd een prettige, maar het is inderdaad een intensifiëring. De betekenis der dingen wordt groter naarmate de onberekenbaarheid ervan meer voor u spreekt. Ik meen, dat dat voor sommige mensen toch wel een hart onder de riem zou zijn.

Als u onberekenbaar bent, is dat niet erg. Zolang die onberekenbaarheid maar niet een kwestie is van grilligheid, maar van een reageren op de mogelijkheden zoals u ze op dat ogenblik ziet plus een voortdurend uitgrijpen naar het schijnbaar onmogelijke dat nog net binnen uw voorstellingsvermogen ligt.

Er zijn mensen die een heel kleine wereld kennen. Tegenwoordig zijn er niet meer zoveel, maar in mijn tijd heb ik mensen gekend, die in een dorp zaten waar ze in 80 jaar niet uit zijn geweest. Maar ze hadden nog geluk het kerkhof lag buiten de grens van het dorp, dus kwamen ze tenminste nog een keer buiten het dorp. Die mensen wisten niet wat een stad was. Ze hadden er wel ideeën over, maar die waren absoluut foutief. Zij hadden ideeën over mensen die elders woonden, maar die hadden niets te maken met de werkelijkheid. Ze hadden voorstellingen van allerlei zaken waar ze wel eens van hadden gehoord, de zee e.d.. Ze dachten waarschijnlijk dat de zee zo iets was als een ven maar dan een beetje groter. Bent u eigenlijk vaak niet net zo?

U probeert het rationeel aan te pakken en u zit in uw eigen stoffelijke wereld gevangen. Maar, en nu komen de punten die misschien voor het paranormale van belang zijn elke keer, als je spontaan grijpt naar het onmogelijke, blijkt dat een deel daarvan tot de mogelijkheden heeft behoord. Dat is nu het belangrijke. Niet dat je niet alles wat je je voorstelt kunt waarmaken, maar dat je steeds iets meer kunt waarmaken dan je waarschijnlijk vond want hierdoor wordt je horizon steeds wijder. Er bestaat dan geen vaste grens meer. Daardoor kun je ook je intuïtie, de geestelijke krachten die rond je zijn, de contacten met entiteiten voortdurend uitbreiden, want je reageert op alles niet omdat het mogelijk is, maar omdat het in verschijning treedt. Je probeert niet het verschijnsel te verklaren, je probeert het eerst te gebruiken.

Een boer had regen nodig. Vroeger wist hij niet waar die vandaan kwam. Hij dacht misschien van de goden, of dat er ergens een lek zat in de hemel. Er waren zelfs mensen die zeiden: Alle engeltjes staan op de wolken te plassen. Die voorstelling deed echter niets af aan de vruchtbaarheid van de grond,

U heeft in u de mogelijkheid om uw gedachten te projecteren en daarmee anderen te bereiken. Niet de manier waarop het moet worden verklaard is belangrijk, maar het feit dat u door concentratie bepaalde gedachten aan anderen kunt overbrengen. Dan is het ook niet belangrijk dat de ander precies woordelijk uw gedachten overneemt. Belangrijk is, dat de ander de inhoud van uw gedachten, de werkelijke bedoeling ervan kan opvangen.

Als u niet probeert woordelijk over te brengen, maar gewoon uw signalen naar anderen laat uitgaan om daarmee een bedoeling over te brengen of een bepaalde boodschap zonder dat de woorden belangrijk zijn, dan zult u merken dat u heel wat meer paranormale begaafdheid bezit op dat terrein dan u dacht. Men heeft veel meer telepathische vermogens dan over het algemeen wordt aangenomen. Maar omdat men kijkt naar letterlijkheden, gaat een groot gedeelte daarvan teloor. Men vertrouwt het niet meer.

U heeft ook grote paranormale vermogens als het gaat om genezing. Bijna elke mens kan een ander wel door handoplegging of anderszins genezen of een beetje beter maken. Maar als u daarin niet gelooft of meent eerst te moeten weten hoe het in elkaar zit, dan blijkt dat u heel weinig kunt. Het is juist als u spontaan reageert met een weten waarvan u de oorsprong misschien niet kent, met een kracht waarvan u de bron niet weet en dan een resultaat tot stand brengt waarmee u bewijst dat u werkelijk begaafd bent.

Kijk, als er 8 dimensies zijn, dan moet je niet denken dat je al die dimensies kunt omschrijven of ze zelfs maar redelijk kunt benaderen. Zelfs onze wereld van de geest is voor de meeste mensen absoluut onvoorstelbaar, tenzij ze haar omzetten in stoffelijke beelden die uit de aard der zaak voor een groot gedeelte weer onjuist zijn. Zo is het ook met uw begaafdheid.

Als u werkelijk op afstand wilt waarnemen, dan moet u zich gewoon voorstellen dat u het doet. Niet zeggen: Dat wordt toch maar een fantasie.

Neen, gewoon fantaseren en dan kijken wat ervan uitkomt. Dan blijkt heel vaak dat u toch dingen waarneemt die u niet had kunnen weten. Op die manier kunt u steeds verder komen. De fantasie wordt onbelangrijker en de inkomende feiten worden steeds belangrijker. U kunt dan leren waarnemen op afstand. Er zijn mensen die zeggen: Ja, de geest, het is zo prettig als je ermee in contact komt. Wat dat betreft heb ik heel wat bezoek zo nu en dan.

Contact met de geest is geen kwestie van een spook dat komt kijken of van iemand die tegen een portretlijstje zit te tikken. Dat is vaak een houtworm in een houten pot. Het contact met een geest is eerder een sfeer het is een gevoel. Het is een soort oversluierd worden, je verbonden voelen met iemand zonder dat je weet waarom. Misschien ineens denken aan iemand zonder aanwijsbare reden. Dat is contact met de geest. Als je dat dan als normaal en spontaan aanvaardt, dan zul je ontdekken dat daar nog heel wat dingen bijkomen, dat er steeds meer van die elementen komen. Dan breidt je bewustzijn zich uit en kun je op den duur wel zo ver komen dat je een gesprek kunt voeren met de geest en dat de inhoud van hetgeen de geest wil mededelen door jou verwoord kan worden.

Maar dat duurt enige tijd. Je moet eerst beginnen. Je moet letten op de sfeer, op de nabijheid en dan komt de rest wel.

Je kunt zeggen: Ik wil uittreden naar Zomerland. Zomerland is een droom, vrienden. Je kunt die droom beleven, zeker. Maar de werkelijkheid van die droom ligt toch achter die woorden en wat daar achter verborgen ligt. Het werkelijke Zomerland is een gevoel plus een aantal contacten. Daaruit ontstaat dat geheel. Probeer dan niet eerst te kijken of daar tulpen staan. Het gaat er niet om of er mooie bloemetjes, vlindertjes en vogeltjes zijn. Het gaat erom of u een contact kunt aanvoelen, of u een bepaalde sfeer kunt beleven. De beelden die erbij komen zijn van minder belang. Op die manier kunt u werkelijk verder komen. Dat vermogen heeft u allemaal, want elke mens kent die verbondenheid.

Elke mens heeft op een gegeven ogenblik het gevoel hier is een contact, hier is een boodschap. Alleen, het is vaak moeilijk om het uit te drukken. Maar dat is toch niet belangrijk, als je het maar beleven kunt.

Er zijn mensen die zeggen: Er zijn hemelse krachten. Die zijn er inderdaad. En de andere kant (de hel) laat zich ook niet onbetuigd. Het is net Ajax en Feijenoord. Maar die krachten zijn niet werkelijke krachten, ook niet als wijze personifiëren. Ze zijn emotionele toestanden, want ook de geest kent zijn emoties. Deze emotionele toestanden kunnen wij zelf veranderen door onze innerlijke afstemming te veranderen. Dat kunnen we doen met suggestieve beelden, maar net zo goed door gewoon het gevoel van het licht te aanvaarden. Als wij dat licht in ons kunnen aanvoelen en aanvaarden, dan verdwijnt de rest vanzelf. Dus zelfs na de dood heb je die mogelijkheid. Je bent niet gebonden aan bepaalde verschijnselen of vormen. Als u op aarde leeft, dan heeft u die gebondenheid t.a.v. uw lichaam, maar verder niet.

Als ik kijk naar dat paranormale gedoe, dan vraag ik mij altijd af waarom ze daarvoor een leerstoel hebben. Het lijkt mij toe, dat men voor parapsychologie een leerstoel heeft ingesteld om de mensen de mogelijkheid te geven wetenschappelijk tegen de werkelijkheid, aan te schoppen, ofschoon degenen die erop zitten grote parapsychologen zijn die zeker niet op een schopstoel zitten. Ze geven zelf wel zo nu en dan een trap weg natuurlijk.

Parapsychologie. Het woord zegt het al, het is de psyche. Maar de psyche is een totaliteit. Para is alleen maar een uitdrukking die we gebruiken om het boven het stoffelijk uitgaand geconstateerde aan te duiden.

U heeft de kracht om een medemens te genezen, heb ik net gezegd. Maar dan moet u wel geloven dat u het kunt. U moet dan niet zeggen: Ik kan het niet en een ander kan het wel. Het is zo dat u altijd weer de moed moet hebben om verder te grijpen, experimenteren a.h.w.. Het experiment is de werkelijke achtergrond van de geestelijke gaven. Al datgene wat u door uw wezen als eigenschappen bezit kunt u leren gebruiken, indien u het hanteert.

Als u als kind op de wereld komt, moet u ook leren lopen. U verwacht toch niet dat u op een gegeven ogenblik een kind geboren ziet worden en dat het onmiddellijk uit zijn wieg stapt en tegen moeder zegt. Ik ga nog even een blokje om voor het eten, en dan Nurmi (Fins hardloper) imiteert. Realiseer u dat gewoon. U moet het eerst leren. Als u een lichaam heeft, zit u in een voertuig. Als u in een nieuwe auto stapt, dan wilt u ook eerst even weten wat de versnelling doet. U bent heel voorzichtig totdat u de afmetingen kent en dan durft u er voluit mee te rijden, nietwaar. Waarom is uw lichaam anders? Waarom zegt u ook: Ik heb het nu al zo lang niet gedaan, dus het kan niet. Maar het zit onder de motorkap u kunt het eruit halen. Maar dan moet u wel de moed hebben om iets verder te gaan dan het gebruik. Dit is nu hetgeen ik over het paranormale zou willen zeggen. Dus om het nog eens scherp te stellen:

Het paranormale is het normale dat zó volledig wordt gebruikt dat het anderen verbaasd doet staan.

De kracht van de geest en de kracht van God zijn de krachten die in elk wezen aanwezig zijn en door elk wezen geopenbaard kunnen worden voor zover dit wezen het voor zichzelf niet onmogelijk maakt door niet te geloven aan zichzelf als een werkende kracht, die uit het Goddelijke stamt en waarin het totaal van de geestelijke harmonieën mede vertegenwoordigd kan zijn.

Elke mogelijkheid, die je vanuit jezelf voortbrengt, is niet alleen maar een bereiking naar buiten toe. Het is gelijktijdig een verdieping van je innerlijk weten omtrent jezelf. Want niemand kan zichzelf helemaal kennen, als hij niet het geheel van zijn geestelijke kwaliteiten en eigenschappen evenzeer heeft erkend als de uiterlijkheden en de denkbelden waarmee hij is opgevoed.

Achter alle werkelijkheid zoals wij die beschouwen schuilt weer een andere werkelijkheid. Dit geldt voor de geest en voor de stof. Het is de kunst te leven volgens de waarden en wetten van onze onmiddellijke werkelijkheid zonder de andere werkelijkheid uit te sluiten.

Het paranormale is niets anders dan het samenbrengen van het geheel van onze mogelijkheden, ook binnen de uiting van onze beperktheid t.a.v. een wereld of een mogelijkheid die wij op dit moment als de voornaamste ervaren.

De lichtende krachten die rond ons zijn, zijn altijd rond ons. Zij treden niet in golven op, maar wij ervaren ze en golven. Indien wij de mogelijkheid vinden de kracht zelf in ons te ervaren, zullen geen golven ons kunnen beïnvloeden. Maar op het ogenblik, dat wij - stuurloos zijnde - niet beseffen hoezeer die kracht in ons aanwezig is en uit ons voortdurend kan worden geactiveerd, zullen wij door de golven van kracht die buiten ons kenbaar worden heen en weer worden geworpen zonder dat we weten wat er gebeurt.

Tot bewustzijn komen van jezelf is niets anders dan je bewust worden van het geheel van je gaven en dat omvat ook het z.g. paranormale.

Er zijn mensen die graag een recept willen hebben. Als het over koken gaat dan vragen ze b.v.: Hoe maak je het lekkerst kalfsniertjes klaar? Heb je het over paranormale eigenschappen, dan zeggen ze: Hoe kan ik zo snel mogelijk helderziend zijn, mensen genezen enz. Mijn antwoord is dit: Voor het geestelijke bestaan er geen recepten, omdat elke psyche in zichzelf een afzonderlijke samenstelling is van geestelijke achtergronden, levenservaringen uit vorige levens plus drijfveren van opvoeding en conditionering in dit leven. U moet zelf daarin de samenvoeging vinden waardoor u het zoveel mogelijk juist leert uiten. Maar ontken niets. Alles wat geuit wordt op aarde is ergens waar, ook als het voor u op dit ogenblik een leugen schijnt. Als u zich dit realiseert, dan zult u zeggen: Alle waarden die ik ontmoet, zullen betekenis hebben. Ik moet die uitzoeken welke voor mij op dit ogenblik een persoonlijke betekenis hebben en daarmee werken. En dit is nu weer iets waar de meeste mensen bezwaar tegen hebben.

Er zijn een hoop mensen die zeggen: Ik wil graag geestelijk werken, maar dan moet ik eerst subsidie hebben. U krijgt subsidie, want voor elke kracht die u zelf probeert op te wekken en voort te brengen krijgt u door het harmonisch effect vanzelf een toevoeging van energieën die die de uwe verre overtreffen. Het enige is u kunt er niet zwart mee verdienen. Datgene wat u krijgt, krijgt u alleen voor een bepaald doel en u kunt het ook alleen aan dat bepaalde doel besteden. Het is dus zo: Elke keer, als u een doel vindt waarin u werkelijk gelooft en werkelijk met geheel uw kracht u daarop richt, zult u al datgene wat harmonisch mogelijk is verwezenlijken, ook als uw eigen krachten daarvoor niet voldoende zijn. Maar die toevoeging geschiedt slechts door uw volledige overgave aan het doel. Als u dit even wilt noteren? Dat is misschien wel dienstig.

Het paranormale is altijd met u. Het abnormale is datgene wat u er zelf van maakt. Het weten is datgene wat in u ontstaat. Maar de wetenschap is datgene wat u voor anderen aannemelijk kunt maken en dat is over het algemeen veel minder dan het werkelijke weten inhoudt.

Zoek uw eigen inhoud te vinden en te kennen. Zoek te werken met het geheel van uw mogelijkheden en krachten. Doe dit bij voortduring, dan zult u op een gegeven ogenblik zeggen: Ach, jullie met je geklets over het paranormale. Ik leef. Dat is voor mij normaal. Ik, levend in alle werelden en werkend in een wereld ben normaal, omdat alle krachten bij mij tot uiting zullen komen in deze wereld en gelijktijdig, een weerspiegeling zullen vinden in de andere.

Dit beseffend ken ik mijzelf. En mijzelf kennend kom ik tot de bereiking waarin de hoogste kracht voor mij alleen maar een factor wordt die door mij werkt. Pas dan zal ik misschien de zin van het leven kunnen doorgronden.

SLEUR

De sleur is de voortdurende herhaling van datgene wat nu wel mogelijk is, maar wat we doen niet omdat het op dit ogenblik voor ons leeft, maar alleen omdat we het gisteren ook hebben gedaan.

Sleur is datgene waarin je verzeild raakt, als je niet bereid bent te veranderen. Verandering is het enige waardoor we elke dag weer opnieuw leven. Je kunt niet leven in de eeuwigdurende

herhaling. Een film kan een keer geprolongeerd worden, maar als die 2 jaar wordt geprolongeerd, dan word je er zeeziek van, zelfs als het The Sound of Music is. Laten we dat goed begrijpen, dat geldt voor ons ook.

Probeer elke dag de dingen weer een beetje anders te doen. Probeer elke dag weer een beetje anders te reageren. Probeer elke dag een beetje anders te leven. Probeer elke dag jezelf in te stellen, ook op de geestelijke waarden, maar dan toch weer eens anders dan je gedaan hebt. Experimenteer met je innerlijk, met je leven, met je werkelijkheden, dan zul je ontdekken dat de sleur langzaam wordt gebroken, dat je steeds een grotere vrijheid vindt om jezelf te zijn en in die vrijheid een steeds grotere harmonie kunt vinden tussen jezelf en het werkelijke leven.

De gewoonte is de grens die je optrekt tussen de werkelijkheid van al wat om je heen is en jezelf. Pas als je bewust leeft, leef je werkelijk. Pas als je bewust levend contact hebt met de wereld, zul je de werkelijkheid van die wereld leren kennen.

LES 10 - VERANDERING

Als wij trachten de menselijke krachten en vermogens na te gaan, dan komen we tot de conclusie dat een mens heel wat meer kan dan hij gewoonlijk doet en dat hij beschikt over meer vermogens dan hij doorgaans gebruikt. Het wonderlijke hierbij is vooral dat hij te maken heeft met energieën van zeer verschillende soorten. Hij heeft zijn levenskracht. Hij heeft zijn mogelijkheden, maar hij heeft ook een aantal relaties met de kosmos. Hij heeft een gevoeligheid waardoor hij b.v. aan het gedachteleven van anderen hetzij empathisch hetzij telepathisch kan deelnemen. Zo zijn er meer van die dingen.

Ik zou in dit afsluitend onderwerp daarover graag een paar opmerkingen willen plaatsen. Ik wil het niet te ingewikkeld maken en zou dan willen beginnen met dit:

Rond u zijn allerlei krachten werkzaam. Als u b.v. deze 3^e juli '78, beschouwt, dan zult u merken dat u een periode van geladenheid en onrust achter u heeft en dat u zit in een periode waarin u hangt tussen lusteloosheid en toorn. Als u dit nu gewoon beleeft, dan ziet u dat alles rond u gebeuren, basta. Maar u kunt ook zeggen: Dat is een vorm van energie die om ons heen bestaat. Ik kan die energie opvangen en er iets mee doen. Ik kan deze energieën in mij verwerken tot iets anders. Dit is eigenlijk het kernpunt van alle menselijke vermogens, het opvangen van iets en het veranderen daarvan in iets wat men zelf kan hanteren. Laten wij het voor dit geval zo stellen:

Er is een kracht van onrust. Onrust kan ik omzetten in energie maar als ik geen doel daarvoor heb, dan blijft de onrust bestaan. In deze tijd zal een mens die deze invloeden ondergaat dus in de eerste plaats een doel moeten kiezen. Ga iets doen. Heel eenvoudig. In de tweede plaats: de invloeden, zeker zoals ze nu optreden, zijn enerzijds wat verlamdend, anderzijds wat prikkelend. Laten we ons eens afvragen, of wij innerlijk door bezinning misschien ook geestelijk allerlei uitstralingen tot stand kunnen brengen en zo mensen kunnen helpen die het nodig hebben. Dat is gemakkelijk genoeg.

O, ik weet het wel, er wordt ontzettend veel gepraat over hoe men dat allemaal moet doen. U moet in diepe meditatie gaan en daarbij een bepaalde houding aannemen. U moet bepaalde toverwoorden prevelen, daarna in een halfdiepe slaap verzingen. Als u dan halfgaar wakker wordt, is het gebeurd. Nu, vergeet dat maar. Zo loopt het niet. Het is alles eenvoudiger dan u denkt.

Als er buitengewone en voor u bijzonder belangrijke spanningen of stromingen in de wereld zijn, dan merkt u dit in uw gedrag, in uw humeur. Het constateren ervan is gemakkelijk genoeg. Als u een vervelende bui heeft en anderen hebben dat ook en het is niet zo dat het toevallig net honden en katten regent, wat in Nederland wel voorkomt, dan kunt u rustig aannemen hier is een invloed aan het werk.

Vraag u dan af hoe is de stemming die ik heb? Ben ik lusteloos of ben ik dit, ben ik dat? Als u dat tegen uzelf heeft gezegd, vraag u dan ook af wat zou ik ermee kunnen doen? Dan blijkt, dat de periode van enorme luiheid, die als een deken over u ligt, prima gebruikt kan worden om te mediteren. In die meditatie krijgt u dan een krachtbewustzijn waardoor u niet alleen energie kunt uitzenden, indien u dat nodig vindt, maar bovendien gevoeliger wordt voor alles wat er in de omgeving gaande is en daardoor ook uw luiheid a.h.w. wegwerkt. U gaat dus weer met meer energie, met meer plezier aan het werk. En zijn zo duizend en een mogelijkheden.

Maar één ding is zeker:

Elke kracht die wij in ruime mate opnemen, heeft invloed niet alleen op ons stoffelijk maar ook op ons geestelijk bestaan. (Ik spreek nu even vanuit een menselijk standpunt.) Dit betekent a. dat ik alle stoffelijke beïnvloeding, zoals ik die onderga, kan vertalen in geestelijke mogelijkheden, b. ik kan alle geestelijke beïnvloedingen die mijn visie op mijn wereld tijdelijk

veranderen eveneens gebruiken om daarmee iets te doen hetzij stoffelijk hetzij geestelijk. De hulpeloosheid is voorbij op het ogenblik dat men zijn menselijke vermogens voldoende beseft.

Als ik te maken heb met heel hoge krachten. Dit komt eens in de zoveel tijd wel voor. U heeft over ongeveer 6 á 7 weken (half augustus) een korte periode van een zeer felle wit invloed. U zult die persoonlijk waarschijnlijk ervaren als een kritisch zijn tegenover de wereld en uzelf. Als die invloed optreedt, dan moet u zich ook eens realiseren als ik nu eens niet ga veroordelen, maar alleen een begrip opbouw (dat mag een symbool zijn, een fantasie of een situatie die u uitwerkt) waardoor de tegenstellingen voor mij tot een eenheid worden, dan kan ik in die toestand veel beter energie opnemen dan anders het geval zou zijn.

Als u die energie dan opneemt, moet u ook onthouden: De mogelijkheid voor een mens om energie op te nemen en voor zichzelf te gebruiken is beperkt. Maar op het ogenblik, dat die energie aanwezig is en je deze zelf omvormt tot iets wat bruikbaar is en dan naar buiten geleidt (dat is belangrijk, je moet er iets mee doen), dan is de toestand van energie praktisch onbeperkt. Je kunt dan heel veel doen en ook veel meer beseffen.

Als er een wit invloed is, kunt u ook beter leren. Dat weten de meeste mensen niet. Als u leert, dan is dat een proces van fixatie, van herinneringsbeelden en associatie en het rangordnen van de reeds bestaand impressies naast die welke u nu opneemt.

Tijdens een wit invloed kunt u praktisch een eidetisch geheugen ontwikkelen voor zaken waar u werkelijk bij betrokken bent. Let wel, u moet er werkelijk in geïnteresseerd zijn. Zeg dus niet tegen uzelf: Er is wit licht, nu ga ik een gedeelte van de encyclopedie lezen. Dat onthoudt u toch niet. Maar als u zegt: Ik heb een bijzondere belangstelling voor b.v. een geestelijk aspect en ik ga daarover lezen, houdt u er dan mee bezig en u zult zien dat u dat gemakkelijk in uw geheugen fixeert. Wit invloeden doen dit. Ze geven een uitstekende mogelijkheid daartoe. Alleen, dit moet u wel onthouden de mogelijkheid om er zelf mee te werken blijft beperkt tot de kennis die u opneemt.

Bij een blauwinvloed neemt u minder kennis op althans minder compleet maar u kunt er zelf meer mee doen. Dat is nu weer het karakter van een blauw invloed. Voor uzelf en voor de wereld is het hanteren en het omvormen van krachten erg belangrijk.

Omvormen van krachten is niet een kwestie van een magische procedure. Het is eenvoudig een zelf weten dat u dit wilt en dat u dit doet. De wil moet aanwezig zijn en het gevoel dat u het doet. Of u dit nu zelfsuggestie wilt noemen of wat anders dat doet niet ter zake. Indien aan beide voorwaarden is voldaan, kunt u enorme krachten ontwikkelen en u kunt er dus veel mee doen.

Er zijn heel veel dingen waar je even over moet nadenken. Het zal u duidelijk zijn, dat b.v. geluid een heel grote invloed kan hebben op de mens. Er is zelfs een tandarts die als verdoving geluid gebruikt. Dat kan inderdaad werken. Anderen gebruiken als achtergrond voor ontspannende mededelingen het ruisen van de zee. Geluid kan dus invloed hebben.

Als ik een bepaalde visie heb en ik wil iets tot stand brengen, dan zal ik daar ook de juiste geluidstrillingen bij kunnen zoeken. Hierdoor versterk ik mijn mogelijkheden, want mijn lichaam wordt door de muziek in zekere mate geharmoniseerd. Als u blijmoedigheid wilt uitstralen, dan moet u natuurlijk niet de Sonate Pathetique of iets dergelijks anhoren, want dan blijft er van de blijmoedigheid maar heel weinig over. De goede manier om dat af te stemmen, als we het een beetje in het semi-klassieke karakter houden, zou een polka van Strauss kunnen zijn of een vergelijkbaar werk. Geen stukken die al teveel belangstelling vragen, maar gewoon een heerlijke achtergrond. Daardoor wordt het lichaam a.h.w. georiënteerd. Als het lichaam is afgestemd, terwijl de geest bezig is zichzelf af te stemmen, dan hebben we een perfecte eenheid gekregen en kunnen we daarmee veel meer doen dan anders het geval is.

Nu zijn er natuurlijk veel meer mogelijkheden behalve deze. Wij hebben u nu gewezen op de mogelijkheid van telepathie en empathische vermogens. Wij hebben zelfs wat gezegd over telekinese. Wij hebben het gehad over genezen op afstand, contactgenezing en alles wat er zo'n beetje bij te pas komt.

De uitings- of de verschijningsvorm van de energie wordt door u bepaald. Door uw eigen preferentie voor geuren, geluid of beelden kunt u dezelfde indruk, die u uit de geest ontvangt, helderruikend, helderhorend of helderziend vertalen. Dus alweer, het is uw eigen instelling die veel doet. Maar u heeft een eigen karakteristiek. Wordt u het meest getroffen door geluid, dan moet u nooit proberen helderziend te worden probeer helderhorendheid te bereiken. U moet gewoon uitgaan van uw preferenties.

Als u probeert anderen te genezen, dan is het heel mooi om dat erg magisch te doen. Als u toevallig zelf een sterk magische aanleg heeft en erg voor formules, formalisme en riten bent, ga dan uw gang. Teken uw pentagrammen, roep de heilige namen af. Het zal heus geen schade doen. Maar als u nu helemaal geen zin heeft in die dingen, dan is het toch voldoende te weten; er is rond mij een kracht die kracht geneest. Ik zend die kracht uit. Het is zo eenvoudig als $2 \times 2 = 4$ om menselijke vermogens te ontwikkelen en te gebruiken.

Maar helaas zien we altijd weer mensen die zeggen: Ja, dus ik kan genezen. Dan zullen we nu eens kijken. Ha, daar ligt een vriend van mij op sterven. Hij heeft ca. tb. en nog zo'n gesorteerd alfabet van kwalen. Alle doktoren hebben hem opgegeven, nu ga ik hem even beter maken. Vergeet dat maar. Heeft u wel eens geprobeerd een roman te lezen, terwijl u ternauwernood een letter kunt schrijven? Als u dan een roman wilt gaan schrijven met diezelfde kennis, dan wordt het een puinhoop. Dat is toch met het gebruik van paranormale gaven net zo.

U heeft vermogens maar ze zijn beperkt. Door oefening kunt u ze verbeteren, maar u moet ook leren. Het leerproces is gebaseerd op de proef en het resultaat. Heel veel mensen hebben de neiging om zichzelf resultaat aan te praten. Ze zeggen dan: "Ik heb geprobeerd een grote ramp te voorkomen. Nu, dat is me gelukt, want er is gisteren niets gebeurd." Onzin. "Ik genees, en kijk, hij of zij voelt zich vandaag toch ineens een stuk beter."

Best. Maar pas als die persoon zich morgen ook beter voelt, heeft u werkelijk wat gedaan.

Als u merkt dat het op de ene manier beter gaat dan op de andere, dan kunt u uw eigen methodiek ontwikkelen. Die methode heeft niets te maken met goddelijke kracht of magische systemen. Het is doodgewoon gebruikmaken van uw eigen kwaliteiten, uw persoonlijke eigenschappen en mogelijkheden en wel zodanig dat u alle bijkomstigheden zoveel mogelijk uitschakelt. Als u dat lukt, dan is het niet zo moeilijk om met al die - zeg - paranormale mogelijkheden en vermogens te werken.

Vergis u echter niet door te denken dat u uw actieterrein kunt verleggen van het normale naar het paranormale. U kunt natuurlijk langs geestelijke weg een zieke genezen. Maar als die persoon bedlegerig is, dan moet u ook zorgen dat de pot er op tijd is, ook al vindt u dat misschien een minder interessante of prettige bezigheid. Zo gaat het met alle dingen. U kunt niet het een hebben zonder het ander. Als u niet bereid bent materieel in te grijpen op die punten waar dat noodzakelijk is, zult u die bereidheid ook niet werkelijk in de geest kunnen opbrengen. Als u een voorbehoud maakt t.a.v. het materiele en zegt: "In het geestelijke gaat het wel," dan lukt het niet. En wel om de doodeenvoudige reden dat het voorbehoud dat u stoffelijk maakt eigenlijk een afwijzing is (ook geestelijk, want uw mentaliteit speelt daarbij een rol) van al datgene waar u zelf persoonlijk en volledig bij betrokken bent.

U kunt dan ook niet meer als "ik" een harmonische eenheid zijn. En die harmonische eenheid is juist nodig voor de omvorming, de verandering van kosmische krachten in direct gerichte en bruikbare kracht. Zoals de aanvaarding van iets in zijn totaliteit stoffelijk zowel als geestelijk noodzakelijk is om juist te lenen reageren op de telepathische uitzendingen van anderen.

Het is natuurlijk erg leuk als iemand in je hoofd fluistert. Ik kom over 17 minuten aan. Erg mooi, maar wat heb je eraan? Hij komt op tijd aan. Prima, en dat weet ik dan. Maar als ik niet bereid ben om daaraan de consequentie te verbinden dat ik mij ook gedraag als zodanig, dan maak ik mij eigenlijk iets minder en niet iets meer. Want wat je telepathisch of uit de geest ontvangt, krijg je zijn betekenis pas door de wijze waarop je dit in zijn geheel en dus ook in je eigen wereld gaat gebruiken.

Nu zijn er mensen die zeggen: Maar dan wordt het een potje. Dat kan. Maar luister nu eens goed: U heeft uw stoffelijke beperking. Als de geest tegen u zegt "Ga vliegen", dan kunt u niet onmiddellijk opstijgen. Hoogstens kunt u proberen of de K.L.M. een plaatsje vrij heeft. Als de geest u zegt: "Dit of dat moet gebeuren", dan is dat de aanduiding van iets, niet een taak zonder meer. Als iemand u zegt, dat u moet zorgen voor vruchtensap, dan kunt u dat doen door vruchten uit te persen, u kunt het ergens gaan halen en u kunt informeren of u het van de burens kunt lenen. Dan gaat het niet om de methode, het gaat erom dat een bepaald iets nodig is.

Juist als u gevoeliger bent voor geestelijke invloeden, gebeurt het nogal eens dat u van die opdrachten of orders krijgt waarvan u zegt: Wat moet ik er eigenlijk mee doen? Of dat u gegevens worden verstrekt waarbij u zich zit af te vragen, of dat nu wel juist is. Dan is het erg belangrijk dat u zoekt naar een methode waarop het voor u aanvaardbaar is. Want het moet altijd iets zijn wat u met uw gehele wezen leunt aanvaardt, anders is er geen mogelijkheid om geestelijke en kosmische krachten op de juiste wijze te hanteren en te gebruiken.

Een situatie waarin we ons ook nogal eens bevinden is voor een geest het ogenblik, dat de mensen zeggen: Kom nou in hemelsnaam door". Dan vragen wij ons af, waar door heen? Die mensen zitten met vooropgezette meningen. Ze stellen van tevoren bepaalde eisen. Hun uitnodiging om door te komen betekent aan ons de uitnodiging om je te pletter te laten lopen op hun vooroordeel. Dus dat doe je dan niet.

Als u ooit te maken heeft met mediamieke activiteiten, of dat nu schrijven, tekenen of wat anders is dan moogt u wel de tijdstippen zelf bepalen. Ik geef u zelfs de raad u stipt daaraan te houden. Maar u moogt nimmer proberen de inhoud te bepalen of te beïnvloeden. Indien u in die absolute aanvaarding werkt, krijgt u resultaten. Is die aanvaarding voorwaardelijk dan loopt het al mis. Ook weer iets waar u aan moet denken.

Dan zijn er ook al die lichamelijke zaken die een rol spelen. Wanneer een medium in trance gaat dan vindt er een lichte wijziging van hartslag plaats, maar ook een zij het geringe wijziging van de endocriene afscheidingen.

Als u geestelijk gaat genezen en u doet dit met volle concentratie, dan verandert er op dat ogenblik iets in uw lichaam dat zal zeer waarschijnlijk zowel de ademhaling, de polsslag als de endocriene afscheidingen betreffen. U kunt niet werken, ook niet op geestelijk vlak, zonder dat het lichaam zich daarbij aanpast. Als het lichaam zich niet daarbij kan aanpassen, kunt u geestelijk niet werken. Dit houdt in dat u, als u geestelijk werk doet, lichamelijke in bepaalde situaties terecht komt. Onthoudt u dan één ding.

Op het ogenblik, dat uw geestelijke activiteit is afgelopen moet u en zo snel mogelijk terugkeren tot de norm, ongeacht het feit dat uw lichaam die aanpassing nog niet volledig heeft gevonden. Hoe meer u uitgaat van een normaal reageren des te groter uw mogelijkheid is om beheerst en juist te werken met de krachten uit de geest en eventueel zelfs met de geest zelf.

Heeft u geestelijk werk gedaan (laten we als voorbeeld maar weer genezing nemen), dan kunt u daarvan natuurlijk moe worden. Maar er gebeurt ook iets anders. U stemt bewust of onbewust (of u nu in contact werkt of op afstand) uzelf en daarmee ook het merendeel van de frequenties van uw aura af op die van uw patiënt. Er leren dus terugslagen optreden. Iemand die zo'n genezing achter de rug heeft, doet het verstandigst zichzelf even af te nemen. Heeft u met de handen gewerkt, schud ze af. En als u werkelijk geestelijk heel zwaar bezig bent geweest, dan is een koude douche het best. U kunt het ook doen door even de handen en vooral de polsen onder stromend water te houden. Niet alleen even in de kou of in de koelkast houden, nee, onder stromend water. Daardoor kunt u namelijk een deel van de spanningen die zich in de dichtstbij liggende laag van de aura bevindt laten afvloeien. Dat betekent, dat de harmonisatie van uw persoonlijkheid gemakkelijk is.

Een punt waar ook wel eens aan voorbij wordt gegaan: U bent niet zoals u zich voordoe. Integendeel, u doet dingen waarschijnlijk wel op drie verschillende manieren, maar daar achter zit nog een vierde persoonlijkheid welke zich op die verschillende manieren uit. Omdat we die

gespletenheid in elke mens zien in gedrag, zelfs in denk en spreekgewoonten, moeten. we aanvaarden dat wij, zodra we in de stof zijn, deze ook zelf bezitten.

Wat is er in mij strijdig? Het antwoord op deze vraag is erg belangrijk. Op het ogenblik, dat ik mijn strijdigheden in evenwicht kan brengen (oplossen kan ik ze niet) ontstaat de vrijheid voor de geestelijke voertuigen om zich in het "ik" sterker te manifesteren. Dat betekent niet alleen dat u meer energie krijgt, maar het betekent ook dat uw bewustwordingswaarden plotseling veranderen ze worden harmonisch. Daardoor kunt u met veel meer harmonische krachten uit de kosmos verbonden zijn.

Contact met krachten uit de kosmos, met geesten e.d. is gebaseerd op harmonie. Als u disharmonisch bent, kunt u alleen disharmonische krachten aantrekken. Op het ogenblik dat u harmonisch bent, zal geen disharmonische kracht u kunnen beroeren, alleen een harmonische kracht. De basis van uw harmonie of disharmonie is dan weer bepalend voor de soort kracht en de entiteiten waarmee u te maken krijgt. Het is goed dit te onthouden.

Dan nog een laatste raad. Wanneer u bezig bent met al die menselijke mogelijkheden en capaciteiten, dan moet u er vooral niet van uitgaan dat u zich snel wilt ontwikkelen. Haastige spoed is zelden goed. Reïncarnatie bestaat nu eenmaal, dus u heeft alle tijd om het goed te doen. Als u haastig bent, dan verwaarloost u heel veel. De grootste verwaarlozing die we dan zien is die van harmonie.

Men doet b.v. geestelijk werk ten koste van anderen. Dat kan men nooit doen. Dat kan nooit harmonisch zijn en van eerste kwaliteit. Men gaat uit van het standpunt dat anderen daar waar men tekortschiet dan maar moeten aanvullen. Zolang dat anderen op aarde zijn is dat niet aanvaardbaar. U kunt vragen, als u dat wilt, of iemand in de geest u wilt helpen, indien u zelf niet verder kunt gaan met een bepaalde taak. Als u volledig daarin gelooft, dan is de kans groot dat u daarmee het een en ander tot stand brengt. Maar u kunt nooit zeggen: Ik begin geestelijk iets te doen en anderen moeten het op aarde maar verder in orde maken. Op het ogenblik, dat u dat doet, loopt u vast.

Uw stoffelijk leven is het meest belangrijke. U leeft in de stof, omdat de materie voor ú noodzakelijk is om bewustwording op te doen, om inhoud te geven aan dit leven zodat u daar later wat aan heeft. Als u zich dat even realiseert, dan is het duidelijk dat de geestelijke elementen aan de stoffelijk moeten worden toegevoegd, niet daarvan mogen losstaan en niet kunnen worden gebruikt als een vervanging voor elkaar. Ga altijd uit van uw stoffelijke omstandigheden.

Als u ziek bent en u wilt een medemens genezen, dan moet u eerst zover komen dat u zich eerst minder ziek voelt. Pas als u dat heeft bewerkstelligd, bezit u de juiste harmonie en kunt u de ander misschien ook helpen.

Als u werkelijk grote geestelijke boodschappen wilt ontvangen, dan is mijn raad; Houdt u niet bezig met het hooggeestelijke maar met een optimale harmonie en ontspanning in de stof. Dan kan dat andere zich manifesteren, indien het nodig is. Als het niet nodig is, kan het wegblijven. U heeft dan toch de stoffelijke harmonie en daarin gaat u verder.

Zeer jezelf te zien geestelijk en stoffelijk als een volledige persoonlijkheid. Zolang je op aarde bent, is dat nu eenmaal niet anders. Ga uit van het geheel. Als je geestelijke dingen doet, realiseer je dat daar stoffelijke waarden aan verbonden zijn en stel je in, want je bent mens, op die stoffelijke waarden. Dit is het beste wat u kunt doen en waarvoor u de juiste omschrijvingsmogelijkheden heeft, waaruit u de juiste gevoelswaarden kunt voortbrengen. Al het andere volgt dan wel. Nog dit, dan zijn we er werkelijk en is deze cursus voorbij:

Denk nooit dat je anderen moet leiden. Er zijn heel veel mensen die zeggen: Ik heb de goede wil, ik zal anderen naar het goede leiden. Maar als je zelf geen harmonie en vrede kent, hoe kun je anderen dan leiden naar vrede? En als je werkelijk die vrede bezit, denk je dan werkelijk dat je dan nog behoefte hebt om als een belhamel voor de anderen uit te lopen? Dan zeg je: Ik ben mijzelf en vanuit mijzelf ben ik deel van de wereld.

Probeer nooit anderen teveel te leiden en te zeggen wat ze moeten doen. Laat elke mens het recht zijn eigen wegen te vinden. Elke mens heeft zijn eigen harmonische mogelijkheden. Elke

mens heeft zijn eigen speciale capaciteiten. Laat iedere mens ze voor zichzelf ontdekken en er zelf mee werken. Want als u gaat zeggen hoe hij het moet doen, dan is er kans dat, al heeft het voor u gewerkt, het voor de ander in het tegendeel kan vereren en dat moet u voorkomen.

Wij zijn aan het einde gekomen van een cursus waarin naast vele voor u misschien overbodige gegevens een groot aantal gegevens is opgenomen die u kunnen helpen om uw menselijke vermogens verder te ontwikkelen en uw geestelijke vermogens beter te gebruiken. Wij hopen, dat u juist die voor u belangrijke dingen eruit puurt. Dat zal voor ieder van u iets anders zijn. Werk daarmee op uw eigen manier. Toets voortdurend datgene wat u doet door middel van experimenten en een zo objectief mogelijke waarneming van de resultaten aan de werkelijkheid waarin u leeft. Dan alleen zult u bewuster, sterker worden en uw eigen vermogens steeds vollediger gaan gebruiken.

❖ *Hoe kun je je geestelijk ontwikkelen ten koste van anderen?*

Dat begrijpen wij ook niet, maar er zijn heel veel mensen die dit schijnen te denken. Laten wij een heel eenvoudig voorbeeld geven, misschien dat het dan duidelijk wordt. Iemand zegt: Ik ben bezig met de kosmische harmonie en nu moet niemand mij storen. Anderen moeten dan naar voor mij de kost verdienen. Anderen moeten zorgen dat ik mijn natje en mijn droogje heb, want ik ben bezig met de kosmische harmonie. Weet u wat u dan krijgt? Geen kosmische harmonie, maar stoffelijke chaos. Toch zijn er van die mensen, dat zult u mij moeten toegeven. Daarop doelde ik nu. U ziet dat het bestaat en dat de aandoening dat men dat niet moet doen dus zeker niet geheel misplaatst is.

DE VERBORGEN PERSOONLIJKHEID

Achter het uiterlijk van elke mens zit ook nog een andere persoonlijkheid verborgen. Een die je over het algemeen geheimhoudt alsof ze het diepste geheim van het Pentagon zou zijn. Als we die persoonlijkheid moeten ontleden, blijkt dat ze voor een deel wordt gevormd door de omstandigheden waarin je leeft. Door de wijze waarop je leeft, de status die je bezit, de godsdienst die je belijdt en alle andere zaken worden delen van de persoonlijkheid onderdrukt.

Een normale persoonlijkheid die niet zeer sterk wordt gedreven in een bepaalde richting, heeft over het algemeen een ontstellende veelzijdigheid niet alleen van belangstelling en reactie, maar ook van vaardigheden. We kunnen dit het eenvoudigst vergelijken met iemand die in een primitieve samenleving leert zonder dat er een school is, maar alleen uit de omgeving. Zo iemand blijkt van alle bezigheden, die hij rond zich ziet uitoefenen iets over te nemen. Hij kan hakken, hij kan snijden, hij kan schilderen, misschien weven, hij kan desnoods ook nog een pop maken al is dat beneden zijn waardigheid. Al die kwaliteiten koemt dan ook nog samen in iemand die zich gewoon uitleeft en zich alleen beheerst op die ogenblikken dat hij bang is dat zijn waardigheid of zijn persoonlijkheid daaronder zou lijden. Maar dat kan alleen gebeuren in een zeer primitieve samenleving.

U heeft diezelfde persoonlijkheid ook, maar ze zit verborgen. Er zijn de fatsoensnormen. Schaamtegevoel b.v. voor zover het lichamelijke zaken betreft is iets wat je wordt bijgebracht, niet iets wat je werkelijk bezit. Maar dat kan betekenen dat je enerzijds de behoefte hebt het lichaam zonder verdere bekleding te tonen en daarover blij bent en dat je aan de andere kant je toch weer genoopt voelt om het weer in allerlei knellende omhulsels op te sluiten. Dan blijft die tweede persoonlijkheid een rol spelen in je gedachten en in je droomleven

Er zijn mensen die hebben geleerd dat monogaam zijn nu eenmaal de enige situatie is die voor een mens aanvaardbaar is. Misschien gaan ze nog verder man en vrouw mogen elkaar alleen bekennen, indien nageslacht het doel is. Dat is iets wat wel eens voorkomt, maar niet zo vaak. Maar als je nu helemaal daardoor wordt belast dan zul je je inderdaad uiterlijk gaan beperken. Maar de neiging om uit de band te springen wordt gelijktijdig groter. Dat is toch duidelijk. Omdat je in je eigen gemeenschap niet uit de band kunt springen, probeer je het elders te doen. Het was vroeger heel bekend: Nederlandse notabelen leefden heel fatsoenlijk, maar wel gingen ze een paar keer per jaar naar Brussel waar ze dan de beest uithingen, wat ze dan thuis zorgvuldig wisten te verbergen. Ook in deze tijd, neem ik aan, komen dergelijke dingen voor.

Iemand is misschien erg sentimenteel, erg gevoelig, maar dat past niet in de maatschappij, dus doet hij net alsof hij het niet is. Iemand droomt poëtisch en romantisch van alles wat het leven aan schoons kan brengen en ontdekt gelijktijdig dat hij daarmee eigenlijk belachelijk wordt. Hij probeert dus het tegenovergestelde te tonen. Maar die persoonlijkheid zal ergens toch een rol spelen. Als u dat eermaal goed heeft begrepen, dan wordt de rest eenvoudiger.

In de eerste plaats: Uw persoonlijkheid bestaat uit de onderdrukte delen van het "ik".

In de tweede plaats: De verborgen persoonlijkheid creëert een eigen droomwereld of droomleven. Juist daar waar de mogelijkheden tot verwerkelijking in mindere mate aanwezig zijn, ontstaat er een actiever gedachteleven. Dit betekent dat alle binnenkomende signalen (of dit nu woorden van mensen zijn of tekenen die u rond zich ziet) worden geïnterpreteerd volgens de onderdrukte persoonlijkheid en niet volgens de andere naar buiten getoonde kant van uw wezen.

Het is te begrijpen dat u door die interpretatie in moeilijkheden komt, want de wereld denkt dat u bent zoals u zich toont en ze reageert daarop. Maar u vertaalt het volgens de verborgen persoonlijkheid. Het resultaat is, dat u steeds handelingen, reacties vertoont die net afwijken van wat de gemeenschap van u meent te mogen verwachten. Dat op zichzelf betekent dan weer een nieuwe spanning waardoor z.g. meer en minderwaardigheidsgevoelens kunnen ontstaan waardoor een verwerping van het oordeel van anderen op de voorgrond komt. Een mens wordt daardoor niet bepaald gelukkiger.

Toch kan die verborgen persoonlijkheid je soms voordeel brengen. Nu heb ik het niet alleen over het in stilte uitleven van hetgeen men uiterlijk ontkent, hoe vaak dat ook voorkomt. Ik heb het hier speciaal over de geestelijke elementen die in elke persoonlijkheid een rol spelen.

U bent gereïncarneerd op aarde. Dat wil zeggen dat u een voorgeschiedenis heeft. Die voorgeschiedenis speelt een rol in al uw reacties. U heeft geestelijke kwaliteiten, want niet uw gehele wezen is nu gevangen in de stof al is het er wel geheel op geconcentreerd. Uw verborgen persoonlijkheid kan dus beschikken over gaven en krachten die normaal eenvoudig niet tot uiting komen. U kunt uit angst voor afwijzing door de gemeenschap of om misschien voor gek te staan en dergelijke dingen meer heel veel zaken onderdrukken die eigenlijk voor u toch wel belangrijk zijn. Maar omdat de verborgen persoonlijkheid althans geestelijk, want ze werkt veel in uw droomleven, bepaalde krachten en elementen kan aantrekken, blijkt ineens dat de verborgen persoonlijkheid tot ontlasting, tot uiting komt. Als dit stoffelijk niet mogelijk is, dan doet ze dit vaak door het uitstralen van geestelijke energieën. Er bestaat in verschillende systemen zelfs een term voor. Men spreekt dan overtransmutatie. Men bedoelt er eigenlijk mee: Wanneer iets wordt onderdrukt, wordt het op een andere wijze tot uiting gebracht. Men zegt b.v. dat een onderdrukking van de sexuele drang een grote woordenrijkdom ten gevolge heeft m.a.w. de uiting op het ene niveau wordt vervangen door de uiting op het andere. Men zou nog verder kunnen gaan, want men zegt dat iemand, die zich de hele wereld ontzegt daarmee plotseling een ingewijde wordt. Dat wil zeggen, dat hij geestelijk dus over enorme energieën beschikt. Ze moeten toch ergens vandaan komen.

Dit begrijpen betekent ook veel beter zien waarom uw medemensen allemaal van die eigenaardige dingen doen, waarom ze er geen raad mee weten. Het maakt duidelijk waarom sommige mensen blind zijn voor signalen die u toch meer dan duidelijk heeft gevonden en hoe andere mensen dingen opmerken waarvan u meende dat u ze uitstekend geheim had gehouden. Uw verborgen persoonlijkheid is altijd een aanvullend deel van uw werkelijke persoonlijkheid.

Maar ook in de verborgen persoonlijkheid kan een aantal afdelingen bestaan. Laat mij proberen een eenvoudig voorbeeld te geven:

U heeft een sterk religieuze opvoeding gehad, en u heeft een geloof. Dat wil zeggen dat de voorstellingen over leven en dood, over het hiernamaals, over goddelijk ingrijpen ergens in uw persoonlijkheid zijn gefixeerd volgens de religieuze normen. Daarna bent u areligieus geworden. Maar deze persoonlijkheid blijft bestaan. Wanneer u nu in een omstandigheid komt waarin de andere delen van uw persoonlijkheid niet juist kunnen reageren, dan valt u ineens terug op dat geloof. Het is wonderlijk te zien hoeveel mensen niet onmiddellijk terugvallen op

het geloof van hun kinderjaren op het ogenblik, dat zij zich hulpeloos gevoelen. De grootste ketter bidt plotseling. Degene die niet gelooft aan een leven na de dood, is bang dat de duivel hem komt halen. Wij zien dat steeds weer.

Het tweede deel van de persoonlijkheid kan samenhangen met een prestatiedrang die in de jeugdijaren heeft bestaan. In die jeugdijaren heb je de behoefte om tegenover je vriendjes en vriendinnetjes te bewijzen dat je iemand bent. Daardoor ga je veel meer risico's nemen dan de anderen. Je scheidt op. Dat deel van de persoonlijkheid wordt in het latere leven vaak onderdrukt want je krijgt er geen goede reacties op. Nu kom je in een situatie dat je niet meer in staat bent om op de normale manier en met het normale aanzien te reageren. Je voelt je beledigd en wat doe je? Je grijpt terug naar die kinderlijke persoonlijkheid en begint plotseling risico's te nemen die eigenlijk niet verantwoord zijn en verhalen te vertellen waarvan je zelf wel weet dat daar niets van waar is. Dit is een eenvoudig voorbeeld, maar er is meer.

Je hebt een voorstelling van hoe men zich in bepaalde omstandigheden dient te gedragen. De een heeft een filmster bewonderd, de ander een bokser of een voetballer, de derde heeft in zijn leven misschien vooral een zeer statige dame hetzij op de film hetzij in werkelijkheid of zelfs een schoolmeester of schooljuffrouw erg bewonderd. Op het ogenblik, dat onze persoonlijkheid niet in staat is om de juiste aandacht af te dwingen of zich in de omstandigheden natuurlijker te bewegen, vallen we weer terug op het beeld van de bewonderde persoon. Wij komen tot een imitatief gedrag. Maar in dat imitatief gedrag zit tevens een verwachtingspatroon verweven dat niets met de werkelijkheid te maken heeft. Want we hebben altijd gedacht dat, als een filmster b.v. zich zo gedraagt, dan wordt zo'n persoon bewonderd en krijgt alle aandacht. Als je je dan zo gedraagt en het gebeurt niet, dan ontstaat er een conflict. Je wordt nijdig en in die nijdigheid heb je dan kans dat je terugvalt op b.v. de kinderperiode. Als het een kwestie is die meer kennis e.d. betreft dan zie je dat je ineens teruggrijpt naar die primitieve geloofspersoonlijkheden.

Nu zeggen wij: Het is een verborgen persoonlijkheid, maar het is eigenlijk meer het verborgen deel van de persoonlijkheid voor zover men dit stoffelijk kan bezien. Er zijn enkele gevallen bij waarvan je wel kunt zeggen dat er ook een werkelijke andere persoonlijkheid bestaat.

U leeft op aarde. U doet dat, omdat u geestelijk bepaalde ervaringen wilt opdoen. Nu kan het zijn dat u vele behoeften kent op geestelijk gebied. Het kan zijn dat u een Zomerlandbehoefte heeft voor b.v. een betere instelling t.a.v. lering en dat u ineens in een hogere sfeer (laat ons zeggen die van klank en kleur) bent doorgedrongen en daar een bepaalde harmoniebehoefte heeft verkregen. Die twee behoeften kunnen met elkaar strijdig zijn. Het kan ook zijn, dat ze parallel lopen.

Nu komt er een ogenblik, dat uw stoffelijke bewustzijn onder omstandigheden niet meer juist reageert d.w.z. het heeft geen voldoende motivatie meer. Zoiets van: nou ja, het kan mij niets meer schelen. Op dat ogenblik kan één van die geestelijke voertuigen of beide (vooral als ze parallel lopen) overnemen. Er ontstaat dan een totale verandering van gedrag, maar ook van belangstelling. Wij hebben dan te maken met mensen die schijnbaar wispelturig zijn, maar die met de verandering van hun belangstelling gelijktijdig ook hun hele persoonlijkheid blijken te wijzigen hun hele gedragspatroon wijkt af van de norm die je kent. Herhalen die dingen zich nu, dan raak je er als mens aan gewend en zeg je; Nou ja, het is iemand met een lastig karakter. Wat natuurlijk een heerlijke uitvlucht is. Maar als de geestelijke waarden steeds sterker gaan optreden, dan zul je ook een ander punt zien.

Er komt een ogenblik, dat iemand vanuit de geestelijke behoefte bepaalde krachten op aarde wil manifesteren of bepaalde leringen wil uitdragen. Gelijktijdig heb je stoffelijk daarvoor niet de achtergrond. Je moet je stoffelijk redelijk gezien a.h.w. in de afgrond storten om die geestelijke behoefte aan haar trekken te laten komen. Doe je dat niet, dan ontstaat er een eigenaardig mengsel waardoor je beste pogingen steeds weer stuklopen op je behoefte om toch jezelf te blijven zoals je dat stoffelijk beschouwt. Ook hier kan een verborgen persoonlijkheid tijdelijk iemand beheersen.

Dan zegt men: Dat is irrationeel gedrag. Maar is het zo irrationeel dat iemand op eens wordt getroffen door een intense behoefte om iets te doen of iets te beleven en daarbij zijn gehele

bestaan met alle waarden verwaarloost, desnoods wekenlang zelfs jarenlang wegtrekt en dan, als aan die behoefte is voldaan, probeert terug te komen en het oude bestaan en de oude persoonlijkheid weer voort te zetten. Dat is iets wat ook heel vaak gebeurt. Ik wil daarmee maar zeggen dat de verborgen persoonlijkheid een zeer complex geheel is.

Als je iemand zou kunnen brengen tot het aanvaarden van alle dromen, alle onderdrukte beelden en wensen die in hem leven, dan zou dat rationeel kunnen geschieden en is het voor een mens veel gemakkelijker om ermee te leven. Maar de meeste mensen zijn er bang voor, al is het alleen maar dat ze bang zijn dat een ander er achter komt wie en wat ze zijn. Het gevolg is dat je met die gespletenheid blijft leven. Het is geen werkelijke schizofrenie. Het is alleen maar een onderdrukking van delen van je persoonlijkheid. Maar dat betekent, dat altijd weer een van die delen van de persoonlijkheid het overneemt.

Een paar laatste voorbeelden om dit af te ronden:

U kent waarschijnlijk wel mensen, die schijnbaar zo ontzettend rustig en laconiek zijn die kun je door niets uit hun evenwicht brengen. Zijn die mensen werkelijk zo of is het een beeld dat ze projecteren? Als je ziet, dat zo iemand dan als bij toverslag in een onevenwichtige door drift gedreven persoon verandert en dan weer terugvalt, dan kun je zeggen: Hier heb ik te maken met de verborgen persoonlijkheid die normaal niet wordt getoond.

Er zijn mensen, die altijd ontzettend nuchter zijn en die gelijktijdig toch een enorme behoefte hebben om zich bezig te houden met occultisme en dergelijke zaken. Soms zijn het zelfs mensen die openbaar een geloof verwerpen, waarmee ze innerlijk voortdurend bezig zijn. Er zijn mensen die lachen om het idee dat astrologie iets waard is, maar ze zitten wel elke dag de horoscoop in de krant te spellen en houden zich aan de aanwijzingen die daarin worden gegeven. Dan kun je niet zeggen: Die mens is bijgelovig. Je moet zeggen: Die mens probeert de occulte erkenning, de behoefte van het paranormaal beleven om te zetten in een bijgelovigheid, die hij naar buiten toe nog ontkent om op die manier een zelfrespect te bewaren dat voor hemzelf maar een zeer betrekkelijke betekenis heeft. Met een van deze voorbeelden kunt u zich andere zelf wel voor ogen stellen.

De verborgen persoonlijkheid is dat gedeelte van het "ik" dat zelden op de voorgrond treedt, maar dat steeds weer tijdelijk het bewind overneemt en de mens brengt tot allerlei reacties, handelingen en daden die hij dan later zelf niet helemaal kan begrijpen.

De verborgen persoonlijkheid is een complex van dromen die soms in de plaats worden gesteld van de waarheid en dan het contact met de hele wereld, dat men normaal heeft, verbreken. Als u dat eenmaal in de gaten heeft, dan gaat u ernaar streven om die verborgen waarden (ook de droomwaarden) in uzelf toch wat meer te betrekken in het dagelijkse leven. Want hoe bewuster u leeft des te groter de eenheid wordt in datgene wat u bent en hoe meer de persoonlijkheid die u naar buiten toe toont de juiste weergave is van al datgene wat er achter verborgen is.

❖ *Is het voorbeeld van een zekere Sibyl die 16 persoonlijkheden naar voren bracht daarvan een voorbeeld?*

Als er 16 verschillende persoonlijkheden zijn, dan zou het iemand moeten zijn die praktisch vanaf de geboorte in een groot aantal conflicten heeft geleefd en dan is het misschien denkbaar. Het is natuurlijk ook mogelijk, dat er incarnatieherinneringen zijn die weer een gedragsverschuiving veroorzaken en dan is zo'n groot aantal persoonlijkheden eveneens denkbaar. Maar de mensen die 2, 3 of meer persoonlijkheden tonen en ze niet alleen in herinnering, maar juist in verandering van gedrag tonen, zij zullen beantwoorden aan hetgeen ik voorgaand heb gezegd.

❖ *In de psychiatrie is dit het enige geval geweest van zo'n groot aantal persoonlijkheden.*

Psychiaters hebben graag een bijzonder geval, dan kunnen ze daarover schrijven en daardoor krijgen ze weer bijzondere aandacht. Het is een feit, dat de psychiatrie juist omdat ze van grondregels uitgaat die niet volledig juist zijn altijd weer voor exceptionele gevallen komt te staan die eigenlijk zo normaal zijn dat ze aan de normaliteit daarvan voorbijgaan. Als je een gek zoekt, dan kun je die overal vinden rond je. Maar dat ze gelijktijdig ook normale mensen zijn waarvan slechts een bepaalde gedraging afwijkend is dat vergeet je dan. De psychiater

zoekt naar de afwijking, wordt daardoor gefascineerd en vergeet daarbij de normaliteit van vele verschijnselen. Ik denk, dat in het geval van Sibyl hij bij zijn uitsplitsing in persoonlijkheden heeft vergeten dat verschillende van die persoonlijkheden elkaar in gedragswaarde, zelfs in denkwaarde praktisch dekken, zodat ze niet noodzakelijk verschillende persoonlijkheden geweest behoeven te zijn, maar alleen verschillende uitingen van dezelfde verborgen persoonlijkheid.

❖ *Is er ook sprake van bewuste besturing die de ene persoonlijkheid naar voren haalt en de andere terughoudt?*

Er bestaat voor iemand die zijn werkelijk "ik" kent de mogelijkheid om verschillende kanten afwisselend naar voren te schuiven. Hij kan zich echter nooit door een deel laten domineren, omdat hij op dat ogenblik de beheersing (dus de mogelijkheid tot richten) verliest. Maar iemand die zichzelf voldoende kent is in staat de verborgen waarde van zijn persoonlijkheid naar voren te schuiven op het ogenblik dat hij die nodig heeft. Er is dan geen sprake van een verborgen persoonlijkheid in de zin van ook voor het "ik" verborgen, maar alleen van het voortdurend tonen aan de wereld van onbesepte facetten van de eigen persoonlijkheid als dat toevallig zo te pas komt.

HERHALING - OVERDRACHT

De overdracht wordt volledig door de herhaling. Als ik iets ben, iets zeg of iets doe en ik doe het één keer, dan is het misschien in zijn betekenis wel zeer intens, maar in zijn mogelijkheid tot besef en ontleding zeer begrensd. Juist als de herhaling optreedt, worden steeds meer de details, de schijnbare bijkomstigheden kenbaar die het geheel in feite toch bepalen.

Als ik lering wil overdragen, dan kan ik natuurlijk volstaan met eenmaal feiten te noemen, maar het resultaat zal praktisch nihil zijn. Als er punten zijn die belangrijk worden, dan moet ik in herhaling treden. Door steeds weer hetzelfde helemaal gelijk of in parafrasering naar voren te brengen kan ik bepaalde begrippen zo erin hameren. Maar dat betekent, dat ze tot een permanente kennis zijn geworden. Ik heb kennis overgedragen, niet alleen door haar te verkondigen, maar door ze in voortdurende herhaling vast te leggen in het besef van de ander. Vanaf dat ogenblik heeft hij daar zelf de beschikking over en kan dus gemakkelijker uit zijn geheugen, zijn herinnering putten. Hij is niet geconditioneerd al zou je dat soms denken, maar hij kan juist uit dit bestaande begrip zijn persoonlijke interpretatie en de beleving ervan ontwikkelen. Herhaling is eigenlijk de basis van de gehele bewustwording.

God heeft ons geschapen, althans dat denken wij. Maar wij leven vele malen. Elk leven is ergens weer een herhaling van het vorige, want de menselijke waarden veranderen niet zoveel. Wat wij ermee doen kan veranderen, de basis blijft gelijk. Door die voortdurende herhaling worden wij zo bewust dat we geen stoffelijke vormen meer nodig hebben om harmonieën te bereiken met datgene wat wij nog niet kennen. En zo worden we bewust.

De overdracht wordt eerst mogelijk, indien er een basis daarvoor aanwezig is. De herhaling schept de basis. Als wij innerlijk bezig zijn met problemen, kunnen wij die natuurlijk eindeloos herhalen en loopt het meestal verkeerd. Wij worden monomaan. Wij zien de oplossing niet meer, omdat we het probleem herhalen. Maar als we het probleem oplossen, dan blijkt vaak dat die oplossing op zichzelf niet juist is. Dan benaderen we opnieuw het probleem en onze volgende oplossing houdt mede de overweging in die tot de eerste oplossing heeft geleid. De oplossing wordt juist. Zo zouden we misschien twintigmaal eenzelfde probleem moeten benaderen. Onze oplossing daarvoor zal op den duur volkomen juist zijn en daarmee een wezenlijk probleem opheffen. Dit nu is de gehele bewustwording het uit de voortdurende herhaling van de gebeurtenissen, de feiten, de emoties, de levens, het gaan zelfs door sferen van licht en duister komen tot een punt waarbij ons begrip omtrent onszelf voldoende is om daaruit een harmonie te verwerven met al het zijnde dat wij ooit zullen kunnen beseffen.

Herhaling is dus een vorm van volledige overdracht van waarden. En een volledige overdracht van waarden is de basis voor een werkelijke bewustwording, terwijl de bewustwording op zich de bevrijding is van alle begrenzing en de mogelijkheid bevat om een harmonie ook bewust te beleven met al datgene wat voor ons maar kenbaar is.

Hiermee moet ik deze cursus afsluiten. Er is voor ons geen grotere hoop en intenser verwachting dan dat er onder u zullen zijn die hun menselijke en geestelijke kwaliteiten beter zullen gaan gebruiken door hetgeen wij vanavond aan u hebben mogen voorleggen.